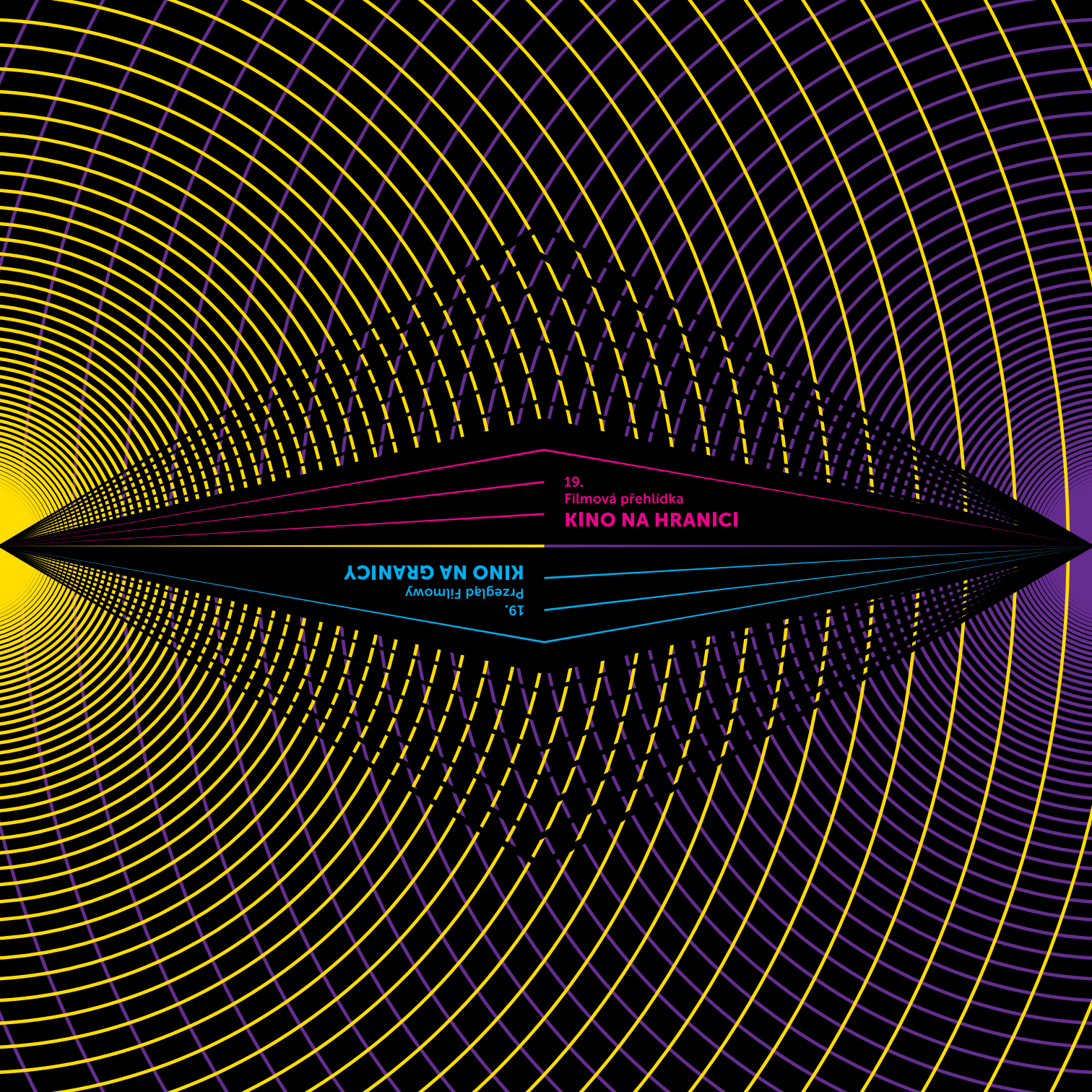

19.
Filmová přehlídka
KINO NA HRANICI
19.
Przegląd Filmowy
KINO NA GRANICY

ISBN: 978-83-932940-6-0

Wydawcy / vydal:
Stowarzyszenie Kultura na Granicy
Szymanowskiego 5/9, 43-400 Cieszyn

EducationTalentCulture, z. s.
Hlavní třída 87/2, 737 01 Český Těšín

SPIS TREŚCI / OBSAH:

KAROLINA GRUSZKA 9
ANTONÍN MÁŠA 19
MILAN LASICA 25
KAREL RODEN 35
ALLAN STARSKI 45
NOWE FILMY CZESKIE / NOVÉ ČESKÉ FILMY 57
NOWE FILMY POLSKIE / NOVÉ POLSKÉ FILMY 73
NOWE FILMY SŁOWACKIE / NOVÉ SLOVENSKÉ FILMY 105
AKCENT WĘGIERSKI / MAĎARSKÝ ELEMENT 115
KINO W GALERII / KINO V GALERII 117
BUNTOWNICY I CHULIGANI / REBELOVÉ A CHULIGÁNI 123
EMIGRANCI I IMIGRANCI / EMIGRANTI A IMIGRANTI 139
FASHIONERZY I FASHIONISTKI / KOSTÝMNÍ A MÓDNÍ NÁVRHÁŘI 153
FAMU 163
FILMY DLA DZIECI / FILMY PRO DĚTI 171

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE / DOPROVODNÉ AKCE
MUZYKA / HUDBA 175

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE / DOPROVODNÉ AKCE
WYSTAWY, TEATR / VÝSTAVY, DIVADLO 181

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE / DOPROVODNÉ AKCE
SPOTKANIA / SETKÁNÍ 187

INDEKS FILMÓW / INDEX FILMŮ
PL 194
CZ / SK 196

19. Przegląd Filmowy KINO NA GRANICY
19. Filmová přehlídka KINO NA HRANICI

Cieszyn / Český Těšín · 28.04–3.05.2017

www.kinonagranicy.pl · www.kinonahranici.cz

PL Drodzy Widzowie!

Witamy Was z radością w Cieszynie i w Czeskim Cieszynie na **19. Przeglądzie Filmowym Kino na Granicy**. Jaka będzie tegoroczna edycja? Mamy nadzieję, że równie energetyczna jak nasz plakat, który mieni się kolorami, pulsuje, przykuwa uwagę i intryguje. Tę energię odnajdziecie w naszym programie – różnorodnym, ciekawym i bardzo bogatym w tym roku. Przygotowaliśmy dla Was aż sześć filmowych retrospektyw: Karoliny Gruszki, Antonína Mášy, Milana Lasicy, Karela Rodena, Allana Starskiego oraz Wydziału Filmowego i Telewizyjnego Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze (FAMU). Chcemy rozmawiać na tematy istotne, pokazane zarówno w poważnym, jak i lżejszym tonie. Nie przegapcie sekcji Buntownicy i chuligani, Emigranci i imigranci oraz Fashionistki i fashionerzy. Nie wyobrażamy też sobie naszej imprezy bez nowych polskich, czeskich i słowackich filmów. Możecie je oglądać u nas często przedpremierowo, jako jedni z pierwszych widzów na świecie. Wspólnie ocenimy, jaka jest energia tego nowego kina. To ona bowiem sprawia, że spotykamy się, aby oglądać filmy, dzieła twórców niejednokrotnie z uporem walczących o swoje projekty.

Kino na Granicy to także energia nasza – organizatorów przeglądu. Przez cały rok dodaje nam sił i pozytywnie napędza nas w oczekiwaniu na tę finalną chwilę – spotkanie z Wami. Bo dla nas Kino na Granicy to przede wszystkim spotkanie Przyjaciół, Drodzy Widzowie. Z ogromną radością witamy więc tych, którzy – zaprzyjaźnieni z nami – po raz kolejny odwiedzają naszą imprezę, oraz tych, dla których będzie to pierwsza wizyta nad Olzą i początek naszej przyjaźni.

Życzymy dużo dobrej energii, która pozwoli Wam wyjątkowo spędzić z nami tych sześć dni: wiele ważnych filmów zobaczyć, wiele przeżyć i naładować się pozytywnie na cały kolejny rok, bo przecież najważniejszym źródłem energii są właśnie Spotkania.

Witajcie i cieszcie się Cieszynem!

CZ Vážení diváci!

S velkou radostí vás vítáme v Cieszyně a Českém Těšíně na **19. Filmové přehlídce Kino na hranici.** A jaký bude její letošní ročník? Doufáme, že stejně tak nabitý energií jako náš plakát, který tentokrát hýří barvami, pulzuje, přitahuje pozornost a provádí překvapivá salta. Slibovanou energii naleznete hned v našem programu – ten je letos vskutku různorodý, poutavý a pestrý. Připravili jsme pro vás celkem šest cyklů filmových retrospektiv: herečky Karoliny Gruszky, režiséra Antonína Máši, herců Milana Lasici a Karla Rodena, scénografa Allana Starského a Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění v Praze (FAMU). Rádi bychom debatovali o významných tématech, ztvárněných jak ve vážném, tak v o něco lehčím tónu. Nenechte si proto ujít naše programové cykly *Rebelové a chuligáni*, *Emigranti a imigranti* a *Kostýmní a módní návrháři*. Naši akci už si ani nelze představit bez novinek polské, české a slovenské kinematografie. Tyto snímky u nás leckdy můžete zhlédnout v předpremiéře, jako jedni z prvních diváků na světě. Pojďme se tedy společně přesvědčit, jaká energie proudí z těchto nových filmových titulů. Je to totiž právě energie, jež stojí za tím, že se potkáváme, abychom sledovali filmy – díla tvůrců, kteří často tvrdohlavě bojují o své nové projekty.

Kino na hranici ovšem přináší (a přenáší) i energii nás, pořadatelů. Během celého roku nám dodává síly a žene nás vpřed v očekávání tohoto vrcholného okamžiku – setkání s vámi. Pro nás totiž znamená Kino na hranici především setkání přátel, milí diváci. S velkou radostí tedy vítáme ty, kteří už se s námi přátelí a naši přehlídku navštěvují již poněkolikáté, a také ty, pro něž se letošek stane první návštěvou ve městě na březích řeky Olzy a začátkem našeho přátelství.

Přejeme vám spoustu pozitivní energie, která vám dovolí strávit s námi výjimečným způsobem těchto šest dní: zhlédnout řadu důležitých filmů, spoustu toho zažít a načerpat pozitivní energii na celý následující rok, neboť hlavním zdrojem energie jsou právě podobná setkání.

Vítejte a těšte se Těšínem!

Organizatorzy | Organizátoři

Dyrektorki Przeglądu / Ředitelky přehlídky:
Jolanta Dygoś, Petra Slováček Rypienová

Dyrektorzy programowi / Programoví ředitelé:
Łukasz Maciejewski, Martin Novosad

Dyrektorzy ds. marketingu i promocji /
Ředitelé pro marketing a propagaci:
Karolina Kazuła, Stefan Mańka

Współpraca / Spolupráce:
Silvia Dubecká

Public relations:
Gabriela Cichá, Karolina Kazuła

Koordynator / Koordinátor:
Łukasz Kazimierowicz

Współpraca ze strony COK / Spolupráce s COK:
Beniamin Wałach

Guest service:
Marek Wolas
Michalina Przybyła, Magdalena Żuraw-Peč

Akredytacje / Akreditace:
Beniamin Zapała

Koordynacja tłumaczeń / Koordinace překladů:
Izabela Szulc

Koordynacja wolontariuszy /
Koordinace dobrovolníků:
Marek Łużyński

Koordynacja obiegu kopii / Shipping filmů:
Piotr Kasela, Milada Ślusarczyková

Współpraca techniczna / Technická spolupráce:
Marek Dudzik

Klub festiwalowy / Hudební klub:
Jakub Gajdica, Łukasz Kazimierowicz, Maciej Urbaś

Projekcje plenerowe / Plenérové projekce:
Jakub Gajdica

Redakcja www / Redakce webových stránek:
Stefan Mańka

Tłumaczenia www / Překlady webových stránek:
Lucie Hruškovská

Redakcja FB / Redakce FB:
Łukasz Kazimierowicz

Tłumaczenia FB / Překlady FB:
Joanna Słowik

Koordynatorzy obiektów /
Koordinátoři objektů:
Teatr im. A. Mickiewicza: Piotr Kumor
Kino Piast: Barbara Sroga
Kino Central: Anna Biernacka
COK Dom Narodowy: Santana Murawska

Koncepcja graficzna / Grafická koncepce /
DTP & layout:
Iwona Cichy

Spot:
Kacper Zamarło

Foto:
Marcin Markiton

Wystawy / Výstavy:
Krzysztof Morcinek, Agnieszka Swoboda,
Veronika Křístková

Oprawa plastyczna / Scénografie:
Marta Gajda, Marek Gajda

Redaktorka katalogu / Redaktorka katalogu:
Agnieszka Szeffel

Autorzy tekstów / Autoři textů:
Jana Bébarová, Bartosz Czartoryski,
Piotr Czerkawski, Jacek Dziduszko,
Adam Kruk, Mariusz Mikliński,
Piotr Mirski, Joanna Ostrowska,
Miroslav Ulman, Artur Zaborski

Tłumaczenia / Překlady:
Markéta Sergejko, Zbigniew Machej,
Jan Stachowski

Korekta, redakcja / Korektura, redakce:
Mariusz Mikliński, Renata Zdražilová

Administracja www /
Správa webových stránek:
stronydlafirm.eu, Jarosław Krakowka

Projektory, ekrany, kamery /
Projektory, obrazovky, kamery:
Piotr Konieczny / CA Visual com

Napisy / Titulky:
Studio Kropka

Druk / Tisk:
fulloutdoorprintservice

Organizatorzy / Organizátoři:
Stowarzyszenie Kultura na Granicy, Cieszyn
prezes Jolanta Dygoś

EducationTalentCulture, z.s., Český Těšín
ředitelka Petra Slováček Rypienová

Miejsca realizacji / Místa realizace:
Teatr im. Adama Mickiewicza
dyrektor Andrzej Łyżbicki

Kino Piast
kierownik Marek Mendroch

Cieszyński Ośrodek Kultury Dom Narodowy
dyrektor Monika Sikora-Monkiewicz

UL Kultury Pracownia Dobrych Praktyk
koordynatorka Barbara Głyda-Żydek

Zamek Cieszyn
dyrektor Ewa Gołębiowska

Browar Zamkowy Cieszyn
prezes zarządu Jacek Gerula

Kino Central (KaSS „Střelnice")
ředitelka Sabina Stiller

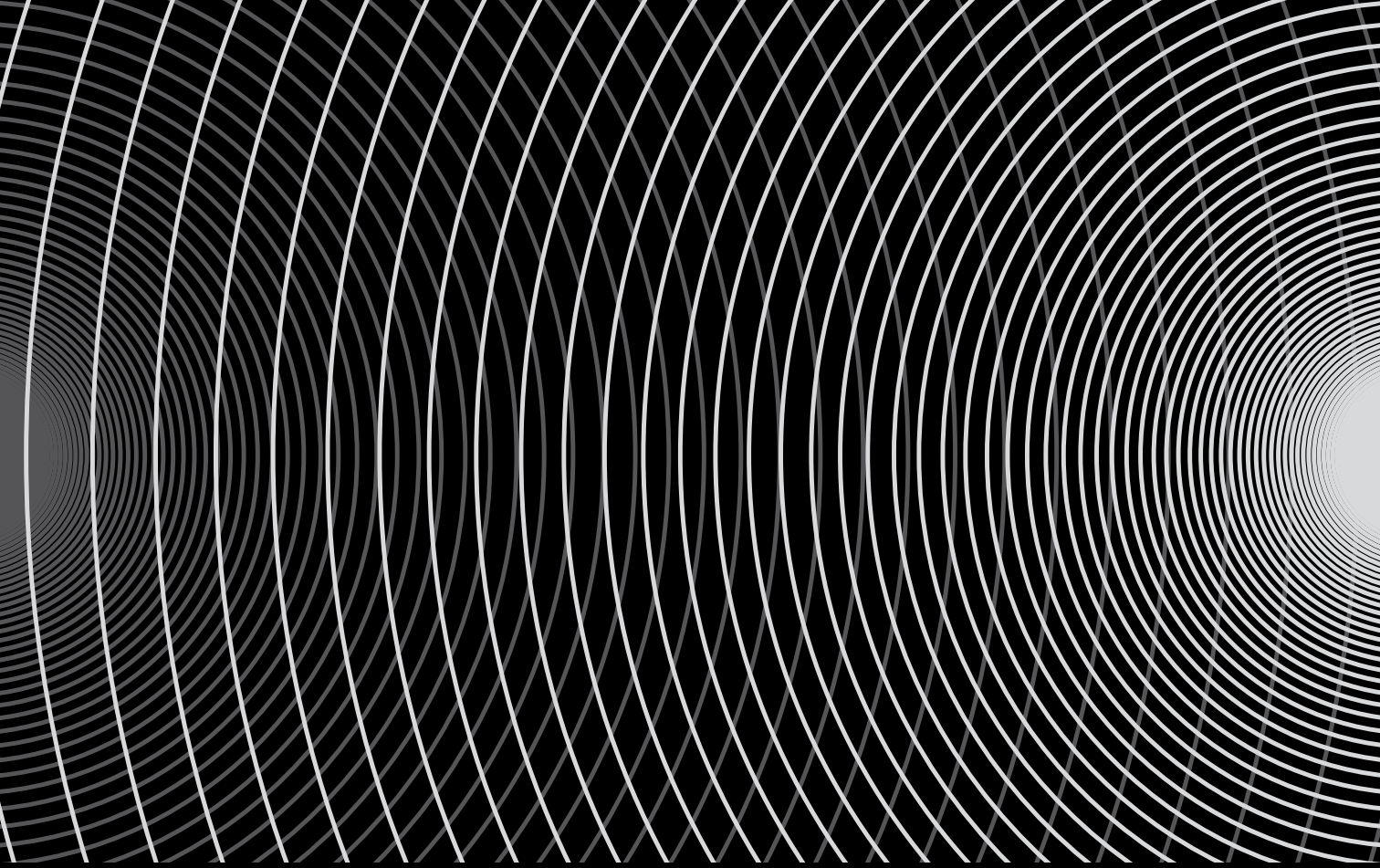
Kavárna a čítárna Avion
(Městská knihovna Český Těšín)
ředitelka Jana Galášová

Wolontariusze / Dobrovolníci:
Damian Arbitan
Natalia Banyś
Klaudia Bereza
Monika Bernacka
Oliwia Bień
Roksana Bijak
Dominika Čech
Marzena Chałat
Julia Chlebowska
Agata Chromcová
Alicja Cienciala
Jan Cieślar
Dominika Czajka
Martyna Derbin
Olga Estkowska
Konrad Flis
Olga Gadzina
Katarzyna Gągała
Aleksandra Gębczyńska
Karolina Gierszewska
Michał Glajcar
Iwona Gonsior
Martyna Goździewicz
Jakub Gronowski
Mateusz Grzechnik
Magdalena Guńková
Kinga Hankus
Monika Herzyk
Patrycja Jakubów
Alicja Kamińska
Klaudia Kamińska
Katarzyna Kasperczyk
Hania Kazidroga
Magdalena Kelner
Timios Kiechajas
Joanna Klimsza
Agata Kołakowska
Paulina Koprowska
Katarzyna Kowalska
Weronika Kożdoń
Anna Kryska
Beata Krzyształa
Wiktoria Kudła
Renata Kura
Marta Lara
Kamila Lipowiecka
Anna Łukaszewska
Maja Machulak
Wojciech Makula
Aleksandra Marczak
Wiktoria Matejko
Aleksandra Mazurek
Marta Gajda
Barbara Milewska
Michał Modlich
Nina Niepsuj
Karolina Nogły
Natalia Nowaczek
Małgorzata Nowak
Klaudia Ochał
Adam Pacholak
Alina Paleczny
Zofia Pasterny
Kristýna Pastuchová
Kasper Piechatzek
Solomiia Pruska
Lucyna Przybycień
Paulina Pyka
Magdalena Pyszik
Marta Radwaniak
Maciej Rajwa
Małgorzata Reszka
Aleksandra Romańska
Zuzanna Ross
Andriy Ryaboy
Beniamin Schroeder
Bazhena Siamionava
Weronika Sikorska
Marcin Skotniczny
Martyna Kaja Sojka
Artur Stawarz
Izabela Szewczak
Dominika Szlauer
Julia Szot
Agnieszka Szwarc
Sonia Szymala
Klaudia Śpiewak
Szymon Tarabura
Miłosz Tomala
Izabela Tomczyk
Adam Tomkowicz-Chrzanowski
Ewelina Tyszewska
Angelika Wawros
ominika Widlarz
Jakub Wieczorek
Izabela Wija
Katarzyna Wojtyczka
Marta Wołoszyn
Jakub Wywioł
Agáta Živčzoková

KG	Karolina Gruszka. Retrospektywa | Retrospektiva
AM	Antonín Máša. Retrospektywa | Retrospektiva
ML	Milan Lasica. Retrospektywa | Retrospektiva
KR	Karel Roden. Retrospektywa | Retrospektiva
AS	Allan Starski. Retrospektywa | Retrospektiva
NF	Nowe filmy | Nové filmy
HU	Akcent węgierski | Maďarský element
GA	Kino w Galerii | Kino v Galerii
CH	Buntownicy i chuligani | Rebelové a chuligáni
EI	Emigranci i imigranci | Emigranti a imigranti
FA	Fashionerzy i fashionistki | Kostýmní a módní návrháři
FAMU	**FAMU**
FD	Filmy dla dzieci | Filmy pro děti

AVION	Čítárna a kavárna Avion / Noiva, Český Těšín, Hlavní třída 2061
CENTRAL	Kino Central, Český Těšín, Štefánikova 27
COK	Cieszyński Ośrodek Kultury Dom Narodowy, Cieszyn, Rynek 12
EURO	Euroregion, RSTS, Český Těšín, Hlavní 1a
KLUB	Klub festiwalowy / Festivalový klub, Cieszyn, Browar Zamkowy
KORNEL	Księgarnia, Kawiarnia, Antykwariat Kornel i Przyjaciele, Cieszyn, ul. Sejmowa 1
PIAST	Kino Piast, Cieszyn, ul. Ratuszowa 1
TEATR	Teatr im. Adama Mickiewicza, Cieszyn, pl. Teatralny 1
UL	UL Kultury (dawna Galeria Szara), Cieszyn, ul. Srebrna 1
ZAMEK	Projekcje pod Wieżą Piastowską / Promítání u Piastovské věže, Cieszyn, Wzgórze Zamkowe

Zmiany w programie zastrzeżone / Změna programu vyhrazena

KAROLINA GRUSZKA

Maria Skłodowska-Curie, reż. Marie Noelle

KAROLINA GRUSZKA

PL Karolina Gruszka urodziła się w 1980 roku w Warszawie. Ukończyła tamtejszą Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza. Wcześniej jako nastolatka pojawiła się w głośnym serialu *Boża podszewka* w reżyserii Izabelli Cywińskiej. Właśnie u tej reżyserki w *Kochankach z Marony* w 2005 roku zagrała swoją przełomową rolę, za którą otrzymała nagrodę na festiwalu w Gdyni. Niedługo później miała okazję współpracować z samym Davidem Lynchem na planie *Inland Empire*. Od tego czasu zaczęła coraz częściej występować w filmach zagranicznych, głównie rosyjskich. Szczególnie głośnym echem odbiła się jej rola w *Tlenie* Iwana Wyrypajewa, z którym aktorka kontynuowała współpracę przy okazji kolejnych filmów i spektakli teatralnych. Gruszka, która w ostatnich latach wystąpiła m.in. w *Szczęściu świata* Michała Rosy, *Pani z przedszkola* Marcina Krzyształowicza czy *Sztuce kochania* Marii Sadowskiej, każdym kolejnym występem ugruntowuje swoją pozycję jako jedna z najważniejszych współczesnych aktorek polskiego kina.

CZ Karolina Gruszka se narodila v roce 1980 ve Varšavě, kde absolvovala Divadelní akademii Aleksandra Zelwerowicze. Už jako mladá dívka se objevila ve známém seriálu Izabelly Cywińské *Boží podšívka*. A právě v jejím filmu *Milenci z Marony* v roce 2005 zahrála svou přelomovou roli, za kterou byla oceněna na filmovém festivalu v Gdyni. Nedlouho poté měla příležitost spolupracovat s Davidem Lynchem při natáčení thrilleru *Inland Empire*. Od té doby se začala stále častěji objevovat v zahraničních, především ruských produkcích. Mimořádný ohlas měla její role ve filmu *Kyslík* Ivana Vyrypajeva, se kterým poté spolupracovala na dalších filmech a divadelních představeních. Umělecký svazek se později přerodil v soukromý a dvojice se vzala. Karolina Gruszka, která v nedávných letech hrála např. ve *Štěstí světa* od Michała Rosy, *Paní ze školky* Marcina Krzyształowicze či *Umění milovat* Marie Sadowské, si s každou další rolí upevňuje pozici jedné z nejvýznamnějších současných polských hereček.

WYBRANA FILMOGRAFIA / VÝBĚR Z FILMOGRAFIE:

1999: Córka kapitana / Russkij bunt / Kapitánská dcerka
2005: Kochankowie z Marony / Milenci z Marony
2006: Inland Empire
2009: Tlen / Kislorod / Kyslík
2009: Trzy sezony w piekle / 3 sezóny v pekle
2013: Iwan, syn Amira / Ivan, syn Amira
2016: Szczęście świata / Štěstí světa
2016: Maria Skłodowska-Curie / Marie Curie

KG

PIAST
30.04.2017, 17.00

PL Na pięć lat przed przełomowym występem w *Kochankach z Marony* Karolina Gruszka ruszyła na podbój kina rosyjskiego. W *Córce kapitana* – adaptacji słynnej powieści Aleksandra Puszkina – młoda aktorka brawurowo wcieliła się w tytułową rolę. Graną przez nią Maszę poznajemy jako beztroską dziewczynę, która cieszy się młodością. Sielanka w życiu bohaterki kończy się jednak wraz z nastaniem powstania kozackiego. Wojenna zawierucha każe Maszy skonfrontować się ze śmiercią rodziców, a także wystawia na próbę jej miłość do przystojnego Griniowa. *Córka kapitana* stanowi charakterystyczne dla wielkich dzieł rosyjskiej kultury połączenie perspektywy uniwersalnej i jednostkowej, a ważne wydarzenia historyczne czyni tłem dla opowieści o trudach dojrzewania. Inscenizacyjny rozmach i realizacyjna staranność filmu Aleksandra Proszkina nie uszła uwadze organizatorów festiwalu w Berlinie. *Córka kapitana* miała swoją światową premierę w konkursie głównym tej prestiżowej imprezy.

CZ Pět let před svým přelomovým angažmá v *Milencích z Marony* se Karolina Gruszka vydala dobýt ruskou filmovou scénu. V *Kapitánské dcerce*, natočené podle slavného Puškinova románu, mladá herečka bravurně ztvárnila titulní roli. Její Mášu poznáváme jako bezstarostnou dívku, která se raduje ze svého mládí. Idyla v jejím životě ovšem končí s šířícím se kozáckým povstáním. Kvůli válečným událostem se Máša musí vyrovnat se smrtí rodičů a její láska k pohlednému Griňovovi je vystavena zkoušce. *Kapitánská dcerka* spojuje univerzální perspektivu s pohledem jedince, jak je to pro velká díla ruské kultury typické. Historické události slouží jako pozadí pro vyprávění o problémech dospívání. Rozmáchlá inscenace a Proškinova pečlivost při realizaci filmu neušla pozornosti organizátorů Berlinale, v jehož hlavní soutěži měla *Kapitánská dcerka* světovou premiéru.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Russkiy bunt / Russkij bunt
Reżyseria / Režie: Aleksandr Proszkin
Scenariusz / Scénář:
Galina Arbuzowa, Stanisław Goworuchin, Władymir Żeleznikow /
Galina Arbuzova, Stanislav Govoruchin, Vladimir Železnikov
Zdjęcia / Kamera: Sergej Jurizdickij
Muzyka / Hudba: Władimir Martynow / Vladimir Martynov
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka, Mateusz Damięcki, Władimir Maszkow / Vladimir Maškov
Nagrody / Ocenění: Nika 2001 – najlepszy dźwięk, najlepsza scenografia, najlepsze kostiumy / Nika 2001 – nejlepší zvuk, nejlepší výprava, nejlepší kostýmy
Kraj / Země: Francja, Rosja / Francie, Rusko 1999
Czas trwania / Stopáž: 130 min

Piotr Czerkawski

KG

TEATR
30.04.2017, 14.30

PL Subtelna i pełna obyczajowej odwagi adaptacja późnego opowiadania Jarosława Iwaszkiewicza. Izabelli Cywińskiej udało się pokazać skomplikowaną sieć powiązań łączących uczestników osobliwego trójkąta uczuciowego. W relacji pomiędzy prowincjonalną nauczycielką, chorym na gruźlicę pacjentem sanatorium a zainteresowanym nim erotycznie przyjacielem siła fizycznego pragnienia od początku zderza się z poczuciem schyłku, klęski i niemocy. Rodzące się na przecięciu tych skrajności poetyckie piękno *Kochanków...* uwiarygadniają znakomite kreacje Krzysztofa Zawadzkiego, Łukasza Simlata i Karoliny Gruszki. *Po raz pierwszy powierzyłam Karolinie Gruszce rolę dojrzałej kobiety i myślę, że bardzo dobrze sobie poradziła* – mówiła Izabella Cywińs*ka.* (…) *Karolina pokazuje dojrzewanie do miłości, pełnię kobiecości. Moim zdaniem zagrała świetnie, ta dziewczyna nam jeszcze dużo pokaże…* Entuzjazm reżyserki podzieliło jury festiwalu w Gdyni, które przyznało aktorce nagrodę za najlepszą rolę kobiecą.

CZ Izabelle Cywińské se v subtilní, odvážné adaptaci pozdní povídky Jarosława Iwaszkiewicze podařilo ukázat složitou síť vazeb spojujících členy neobvyklého citového trojúhelníku. Ve vztahu mezi venkovskou učitelkou, pacientem léčícím se v sanatoriu s tuberkulózou a přítelem, který má o něj erotický zájem, se síla fyzické touhy od počátku střetává s pocitem blížícího se konce, porážky a nemoci. Poetické kráse *Milenců z Marony* vyrůstající z průsečíku těchto krajností dodávají na věrohodnosti vynikající herecké výkony Krzysztofa Zawadzkého, Łukasze Simlata a Karoliny Gruszky. „Poprvé jsem Karolině Gruszce svěřila roli zralé ženy a myslím, že se jí to velice podařilo," říká Izabella Cywińská. (…) „Karolina ukazuje dozrávání k lásce, plnost ženství. Podle mě to zahrála skvěle, má před sebou velkou budoucnost…" Režisérčino nadšení sdílela i porota filmového festivalu v Gdyni, která jí udělila cenu za nejlepší ženskou roli.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kochankowie z Marony
Reżyseria / Režie: Izabella Cywińska
Scenariusz / Scénář:
Cezary Harasimowicz, Izabella Cywińska na podstawie opowiadania Jarosława Iwaszkiewicza / podle povídky Jarosława Iwaszkiewicze
Zdjęcia / Kamera: Marcin Koszałka
Muzyka / Hudba: Jerzy Satanowski
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka, Krzysztof Zawadzki, Łukasz Simlat
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2005 – najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca (Karolina Gruszka) / Festival polských hraných filmů v Gdyni – nejlepší hlavní ženská role (Karolina Gruszka)
Kraj / Země: Polska / Polsko 2005
Czas trwania / Stopáž: 107 min

Piotr Czerkawski

KG

CENTRAL
29.04.2017, 10.00

PL Sańka (Aleksiej Filimonow) nie usłyszał piątego przykazania i zabił żonę dla rudowłosej Saszy (Karolina Gruszka). Dlaczego? Bo łaknął tlenu pięknej dziewczyny. Film Iwana Wyrypajewa to ekranizacja jego kontrowersyjnej sztuki *Tlen*, w której rapowano Dekalog i którą krytycy uznali za manifest „beztlenowców". Miłosna historia opowiedziana w nowoczesnej, czasem kiczowatej, innym razem poetyckiej oprawie łączy w sobie niemal wszystkie gatunki kultury popularnej. Jest romans, dramat, horror i kryminał. Ta ironiczna przypowieść rozpisana na dziesięć słowno-muzycznych scen ma formę wideoklipu, nawiązuje do estetyki graffiti, komiksu, telewizji i internetu. Opowieść podana w dynamicznym, młodzieżowym (ale bardzo smakowitym) sosie mówi o tłamszącej codzienności i nieudolnym poszukiwaniu prawdziwego życia, uczuć, Boga, słowem, tytułowego tlenu.

CZ Saša (Alexej Filimonov) se neřídil pátým přikázáním a zabil svou ženu kvůli rusovlasé Saše (Karolina Gruszka). Proč? Protože toužil po životodárném kyslíku krásné dívky. Film Ivana Vyrypajeva je filmovou adaptací autorovy kontroverzní hry *Kyslík*, v níž se rapuje Desatero přikázání a kterou kritici považují za manifest „anaerobů". Milostný příběh v moderním, někdy kýčovitém, jindy poetickém podání, v sobě spojuje téměř všechny žánry popkultury – romantický film, drama, horor i detektivku. Ironické podobenství, rozepsané do deseti scén skládajících se z mluveného slova a hudby, má formu videoklipu, navazuje na estetiku graffiti, komiksu, televize a internetu. Vyprávění ochucené dynamickou, mladistvou (ale velmi chutnou) omáčkou hovoří o ubíjející každodennosti a neúspěšném hledání opravdového života, citů, Boha... zkrátka titulního kyslíku.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kislorod
Reżyseria / Režie:
Iwan Wyrypajew / Ivan Vyrypajev
Scenariusz / Scénář:
Iwan Wyrypajew / Ivan Vyrypajev
Zdjęcia / Kamera:
Andriej Najdenow / Andrej Najdenov
Muzyka / Hudba:
Oleg Kostow / Oleg Kostov,
Andriej Sensonow / Andrej Sensonov,
Witalij Lupin / Vitalij Lupin,
Ajdar Gajnullin, Markscheiber Kunst,
Teach In, Mandu Honap
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka,
Aleksiej Filimonow / Alexej Filimonov
Nagrody / Ocenění: MFF T-Mobile Nowe Horyzonty we Wrocławiu 2009 – Nagroda Publiczności; MFF w Soczi 2009 – najlepszy reżyser, muzyka, nagroda rosyjskich krytyków / MFF T-Mobile Nové horizonty ve Vratislavi 2009 – cena diváků; MFF v Soči 2009 – nejlepší režisér, hudba, cena ruských kritiků
Kraj / Země: Rosja / Rusko 2009
Czas trwania / Stopáž: 75 min

Paulina Sieniuć (MFF T-Mobile Nowe Horyzonty)

KG

COK
02.05.2017, 18.00

TRZY SEZONY W PIEKLE | **3 SEZÓNY V PEKLE**

PL Rok 1947. 19-letni Ivan Heinz to obiecujący poeta, który na każdym kroku daje wyraz swojej fascynacji surrealistami. Podobnie jak jego mistrzowie, nie traci żadnej okazji, by wywołać skandal i wystąpić przeciwko mieszczańskiej moralności. W działaniach tych dzielnie sekunduje mu niezwykle atrakcyjna Jana (jedna z najbardziej zmysłowych ról Karoliny Gruszki). Wewnętrzna wolność bohaterów zostaje wystawiona na ciężką próbę, gdy ich działaniami zaczyna interesować się opresyjny reżim komunistyczny. Kłopoty z władzą stawiają pod znakiem zapytania rozwój karier Ivana i Jany, a jednocześnie stanowią poważny sprawdzian dla łączącej ich więzi. Debiutancki film Tomása Mašína wzbudził w Czechach spore zainteresowanie, gdyż jego scenariusz został luźno oparty na wspomnieniach Egona Bondy'ego – jednej z największych ikon czechosłowackiej kontrkultury. *3 sezony w piekle* spełniły pokładane nadzieje, czego dowodem było choćby przyznanie filmowi trzech Czeskich Lwów (w tym dla wcielającego się w rolę Ivana Kryštofa Hádka).

CZ Píše se rok 1947. Devatenáctiletý Ivan Heinz je slibný básník, který dává na každém kroku najevo, jak ho fascinují surrealisté. Podobně jako jeho vzory nevynechá jedinou příležitost vyvolat skandál nebo se vymezit vůči zkostnatělé měšťanské morálce. V tom mu statečně sekunduje krásná Jana (jedna z nejsmyslnějších rolí Karoliny Gruszky). Vnitřní svoboda hrdinů je ohrožena, když jejich počínání vzbudí pozornost represivního komunistického režimu. Problémy s vládnoucí mocí ohrožují rozvoj kariéry Ivana a Jany a zároveň představují těžkou zkoušku jejich vztahu. Debut Tomáše Mašína vzbudil v České republice velký zájem, protože jeho scénář volně vycházel ze vzpomínek Egona Bondyho, jedné z největších ikon československého undergroundu. O tom, že tento snímek splnil očekávání, svědčí i trojnásobné ocenění Českým lvem (mj. pro Kryštofa Hádka v roli Ivana).

Tytuł oryginalny / Původní název:
3 sezóny v pekle
Reżyseria / Režie: Tomáš Mašín
Scenariusz / Scénář: Tomáš Mašín
Zdjęcia / Kamera: Karl Oskarsson
Muzyka / Hudba: Filip Jelínek
Obsada / Hrají: Kryštof Hádek, Karolina Gruszka, Martin Huba
Nagrody / Ocenění:
Czeskie Lwy 2010 – najlepszy aktor (Kryštof Hádek), najlepszy dźwięk, najlepszy operator / Český lev 2010 – nejlepší herec (Kryštof Hádek), zvuk, kamera
Kraj / Země: Czechy, Niemcy, Słowacja / Česko, Německo, Slovensko 2009
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Piotr Czerkawski

KG

PIAST
02.05.2017, 19.15

PL Po świetnie przyjętych występach w *Tlenie* i *Tańcu Delhi* Karolina Gruszka zagrała kolejną dużą rolę w rosyjskim filmie. Akcja *Iwana, syna Amira* cofa nas do czasów II wojny światowej. Polska aktorka wciela się w rolę Marii – mieszkanki Sewastopola, która postanawia uciec z oblężonego miasta. Kobieta trafia do Uzbekistanu, gdzie – dowiedziawszy się o śmierci męża – układa sobie życie u boku miejscowego mężczyzny. Okazuje się jednak, że nie jest to takie proste, a różnice kulturowe między bohaterami stanowią tylko jedną wielu przeszkód. Kreacja Gruszki, która w wymagającej roli Marii nawiązała do najbardziej chlubnych tradycji rosyjskiego melodramatu, należała do najczęściej chwalonych aspektów *Iwana*… Za dużą zaletę filmu uznano także scenariusz, który sprawnie wpisuje przeżycia jednostki w kontekst wielkiej historii. Potwierdzenie klasy tekstu autorstwa reżysera Maksyma Panfiłowa i Andrieja Osipowa przyniosła nagroda na prestiżowym festiwalu w Montrealu.

CZ Po filmech *Kyslík* a *Tanec Delhi*, kde se její angažmá setkalo s vynikajícím ohlasem, si Karolina Gruszka zahrála další velkou roli v ruském filmu. Děj *Ivana, syna Amira*, nás přenáší zpátky do doby 2. světové války. Polská herečka zde ztvárnila roli Marie – obyvatelky Sevastopolu, která se rozhodla utéct z obleženého města. Žena se dostává do Uzbekistánu, kde se po zprávě o smrti manžela rozhodne pro společný život s jedním místním mužem. Ukazuje se ale, že to není tak jednoduché, kulturní rozdíly mezi oběma hrdiny jsou jednou z mnoha překážek k dosažení cíle. Herecký výkon Karoliny Gruszky, která v náročné roli Marie navázala na nejlepší tradice ruského melodramatu, patří mezi nejčastěji vyzdvihované aspekty filmu. Silnou stránkou tohoto díla je také scénář, který dovedně zasazuje prožitky jednotlivce do kontextu velkých dějinných událostí. Potvrzením vysoké kvality textu, jehož autory jsou režisér Maxim Panfilov a Andrej Osipov, je cena na prestižním festivalu v Montrealu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Ivan syn Amira
Reżyseria / Režie:
Maksym Panfiłow / Maxim Panfilov
Scenariusz / Scénář:
Maksym Panfiłow / Maxim Panfilov,
Andriej Osipow / Andrej Osipov
Zdjęcia / Kamera: Oleg Łukiczjow
Dźwięk: Boris Vogt
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka,
Dmitrij Dużew / Dmitrij Ďužev,
Bobur Juldaszew / Bobur Juldašev
Nagrody / Ocenění: MFF w Montrealu
2013 – najlepszy scenariusz /
MFF v Montrealu 2014 – nejlepší scénář
Kraj / Země: Rosja / Rusko 2013
Czas trwania / Stopáž: 116 min

Piotr Czerkawski

KG

PIAST
29.04.2017, 16.45

SZCZĘŚCIE ŚWIATA | **ŠTĚSTÍ SVĚTA**

PL Po ośmiu latach milczenia Michał Rosa powraca, by zrealizować filmową baśń w stylu retro. W *Szczęściu świata* reżyser zaprasza widzów na przechadzkę po pewnej śląskiej kamienicy. Zamieszkana przez grupę ekscentryków przestrzeń jest tyglem, w którym mieszają się języki, obyczaje i style życia. W filmie Rosy sielankowa atmosfera zostaje jednak przełamana poczuciem melancholii. Mamy w końcu lato 1939 roku, a już za kilka tygodni rozegrają się wydarzenia, które bezpowrotnie odmienią stary świat. Nim to jednak nastąpi, bohaterowie korzystają z ostatnich chwil beztroski, umilanych im przez piękną sąsiadkę. Grana przez Karolinę Gruszkę Róża – jednocześnie swojska i niedostępna, zmysłowa i pełna dziewczęcego wdzięku – przypomina daleką kuzynkę Maleny ze słynnego filmu Giuseppe Tornatore. Gdy przedstawia się pewnemu gestapowcowi słowami „Jestem szczęściem świata", możemy być pewni, że nie ma w tej deklaracji ani grama przesady.

CZ Po osmileté odmlce přichází Michał Rosa s filmovou pohádkou v retro stylu. Film *Štěstí světa* bere diváka na procházku jedním činžákem kdesi ve Slezsku. Prostor obývaný excentriky představuje kotel, ve kterém se mísí jazyky, zvyky a životní styly. Idylickou atmosféru však narušuje pocit melancholie. Je ostatně léto 1939 a jen několik týdnů nás dělí od začátku událostí, které nenávratně změní starý svět. Než se to ovšem stane, užívají si naši hrdinové posledních bezstarostných okamžiků. Ty jim zpříjemňuje krásná sousedka Růža, kterou ztvárnila Karolina Gruszka. Je to svérázná a nepřístupná žena, smyslná a plná dívčího půvabu, která nám připomíná vzdálenou sestřenku Malénu ze slavného filmu Giuseppa Tornatora. Když se jistému příslušníku gestapa představí slovy „Jsem štěstí světa", je jasné, že v této formulaci není ani špetka nadsázky.

Tytuł oryginalny / Původní název: Szczęście świata
Reżyseria / Režie: Michał Rosa
Scenariusz / Scénář: Michał Rosa
Zdjęcia / Kamera: Marcin Koszałka
Muzyka / Hudba: Janusz Wojtarowicz, Motion Trio
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka, Krzysztof Stroiński, Agata Kulesza, Dorota Segda
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – najlepsza scenografia / Filmový festival v Gdyni 2016 – nejlepší výprava
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 98 min

Piotr Czerkawski

KG

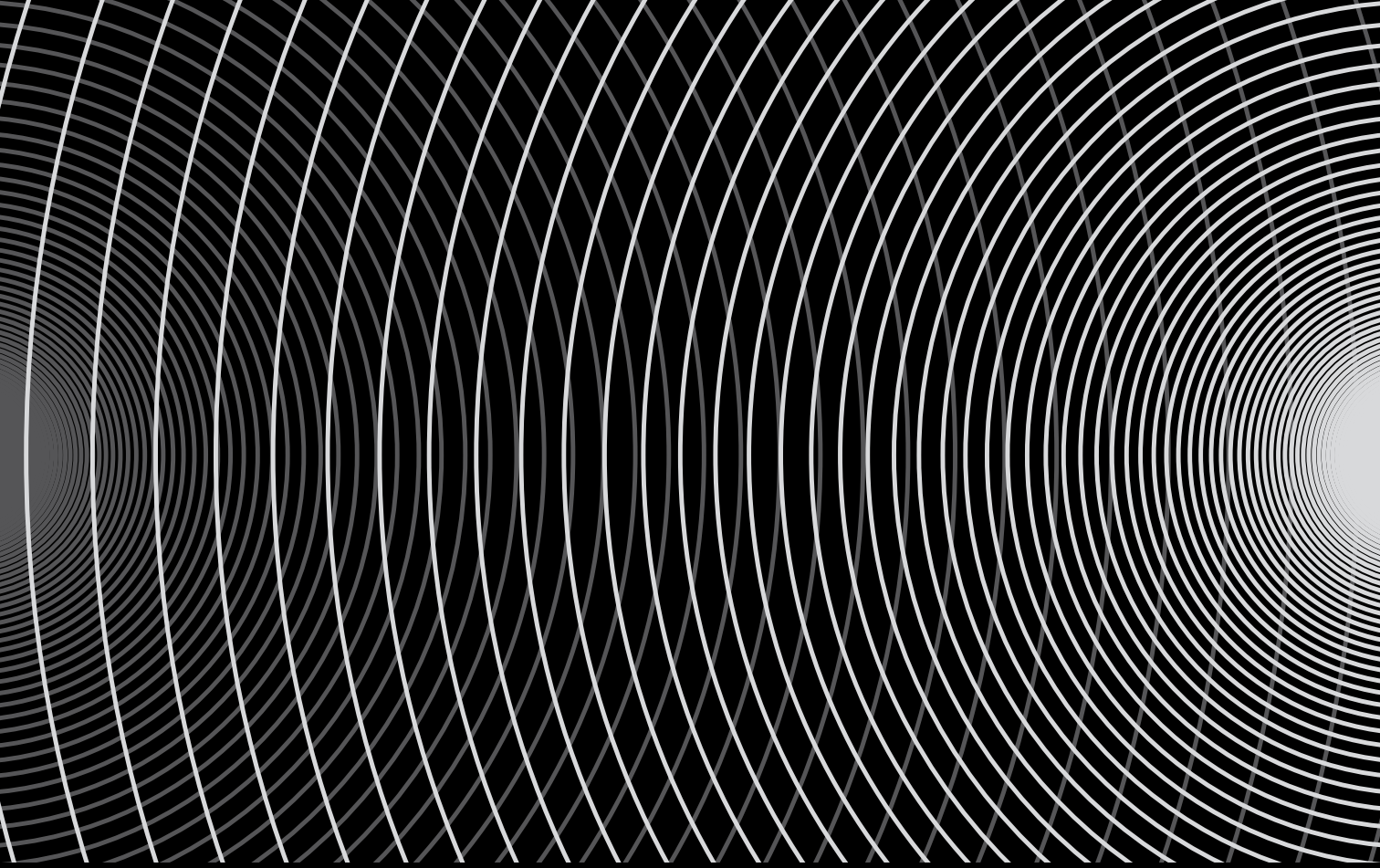
TEATR
30.04.2017, 20.00

PL *Maria Skłodowska-Curie* opowiada historię kobiety, która wyprzedziła swoją epokę i stawiła czoło światu męskiej dominacji. Tytułowa bohaterka pozostaje outsiderką nie tylko w mizoginicznym środowisku naukowym, lecz w całym francuskim społeczeństwie podchodzącym z nieufnością do jej obcego pochodzenia. Sympatii otoczenia bynajmniej nie przysparzają Marii także kontrowersje wywołane przez jej, szeroko komentowany, romans z żonatym współpracownikiem. Dzięki swojemu talentowi i determinacji wybitna chemiczka okazuje się jednak zdolna do pokonania przeciwności losu. Na szczęście Maria Curie nie zamienia się na naszych oczach w chodzący ideał i przez cały czas pozostaje postacią z krwi i kości. Spora w tym zasługa Karoliny Gruszki, której kreacja stanowi bodaj największy atut filmu. Polska aktorka zasługuje na pochwały choćby dlatego, że potrafi przekonująco ukazać właściwą jej bohaterce mieszankę wewnętrznej siły i delikatności.

CZ Příběh ženy, která předběhla svou dobu a vzepřela se světu postavenému na mužské dominanci. Marie Curie-Skłodowská zůstává outsiderkou nejen v ženám nepřátelském vědeckém prostředí, ale i ve francouzské společnosti, přistupující s nedůvěrou k jejímu cizímu původu. Sympatie okolí si nezíská ani kontroverzemi, které vyvolal její tolik přetřásaný románek se ženatým kolegou. Díky svému talentu a odhodlání je však špičková chemička schopná překonat nepřízeň osudu. Naštěstí se nám ale Marie Curie nemění přímo před očima v chodící ideál a po celou dobu zůstává postavou z masa a kostí. Je to ve značné míře zásluhou Karoliny Gruszky, jejíž herecký výkon je zřejmě největším trumfem filmu. Polská herečka si zasluhuje chválu už jen proto, že dokázala přesvědčivě ztvárnit směs vnitřní síly a křehkosti, která je pro hlavní hrdinku charakteristická.

Tytuł oryginalny / Původní název: Marie Curie
Reżyseria / Režie: Marie Noelle
Scenariusz / Scénář: Marie Noelle, Andrea Stoll
Zdjęcia / Kamera: Michał Englert
Muzyka / Hudba: Bruno Coulais
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka, Arieh Worthalter, Charles Berling
Kraj / Země: Belgia, Francja, Niemcy, Polska / Belgie, Francie, Německo, Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Piotr Czerkawski

19

AM

ANTONÍN MÁŠA

AM

ANTONÍN MÁŠA

PL Antonín Máša (1935–2001), od wczesnej młodości pasjonat żurnalistyki, karierę rozpoczął w roku 1963 od ukończenia FAMU, gdzie studiował na wydziale dramaturgicznym i scenopisarstwa. Jako scenarzysta zadebiutował filmem *Każdy den odvahu*, którego reżyserem był także debiutant, Evald Schorm. Reżysersko zaistniał rok później, kręcąc wraz z operatorem Janem Čuříkiem film o konflikcie pokoleń zatytułowany *Wędrówka*. Przy kolejnym obrazach, *Hotel dla cudzoziemców* i *Spojrzenie za siebie*, współpracował z Petrem Čepkiem, znakomitym aktorem praskiego teatru Činoherní klub. W latach 70. Máša stał się niewygodny dla władzy, został więc wyrzucony ze studia na Barrandovie, dokąd wrócił dopiero po aksamitnej rewolucji. W roku 1990 potwierdził swój kunszt satyrycznym filmem *Tacy byliśmy?*, w którym ukazał społeczeństwo z czasów poprzedzających przełom. Pomimo zmiany ustroju usunął się w cień, zaprzestając także działalności filmowej.

CZ Od mládí zapálený žurnalista a pisatel Antonín Máša (1935–2001) odstartoval v roce 1963 svou kariéru úspěšným absolutoriem na FAMU, kde studoval obor dramaturgie a scenáristika. Jako filmový scenárista debutoval ve spolupráci s režijním debutantem Evaldem Schormem filmem *Každý den odvahu*. Režijně se prosadil o rok později, když ve spolupráci s kameramanem Janem Čuříkem natočili snímek o generačních konfliktech s názvem *Bloudění*. Jeho následující snímky, *Hotel pro cizince* a *Ohlédnutí*, se naopak nesly v duchu spolupráce s hercem Petrem Čepkem, výraznou osobností pražského Činoherního klubu. Pro normalizační režim 70. let se Máša stal nepohodlným, byl vyhozen z barrandovského studia, kam se vrátil až po Sametové revoluci. V roce 1990 se v plné umělecké síle uvedl satirickým filmem *Byli jsme to my?*, v němž nastavil zrcadlo předrevoluční společnosti. Navzdory politickému převratu, který nastolil demokracii, se však stáhl do pozadí a přestal se věnovat činnosti u filmu.

WYBRANA FILMOGRAFIA /
VÝBĚR Z FILMOGRAFIE:

1965: Bloudění / Wędrówka (spolurežisér Jan Čuřík)
1966: Hotel pro cizince
1968: Ohlédnutí / Spojrzenie wstecz
1973: Rodeo
1977: Proč nevěřit na zázraky
1989: Skřivánčí ticho
1990: Byli jsme to my? / To byliśmy my?

AM

COK
28.04.2017, 14.00

PL Jaromír Hanzlík, mając 17 lat, zagrał w dramacie psychologiczym o konflikcie między ojcem a synem. Wyreżyserowali go wspólnie dwaj debiutanci: Antonín Máša i Jan Čuřík, przy czym ten drugi był zarazem autorem zdjęć. Młodziutki Hanzlík, który rok później wystąpił w *Wozie do Wiednia* Karela Kachyni oraz *Romancy na trąbkę* Otakara Vávry, był jedną z ikon nowego nurtu czeskiej kinematografii lat 60. Uosabiał młode pokolenie skonfliktowane z generacją rodziców z powodu odmiennych poglądów i zmian społeczno-politycznych. Ojciec (w tej roli Jan Kačer), w przeszłości uczestnik komunistycznego aparatu przemocy, nie potrafi nawiązać kontaktu z dorastającym synem. Tytuł filmu precyzyjnie oddaje stan ducha chłopaka, który po sprzeczce z ojcem ucieka z domu, by znaleźć własny sposób na życie. Odczucia bohatera uwydatniają powolne tempo narracji i surowe, czarno-białe zdjęcia, będące rezultatem pracy Jana Čuřika i jego kolegi Ivana Šlapety.

CZ Jaromíru Hanzlíkovi bylo sedmnáct let, když byl obsazen do psychologického dramatu o generačním konfliktu otce a syna. Tento svůj společný debut režírovali Antonín Máša a Jan Čuřík, jenž byl současně kameramanem filmu. Mladičký Hanzlík, který se rok na to uvedl v Kachyňově *Kočáru do Vídně* a Vávrově *Romanci pro křídlovku*, byl jednou z ikonických hereckých tváří nového, svěžího proudu v české kinematografii 60. let. Ztělesňoval zástupce mladé generace, jež se pro odlišný světonázor plynoucí ze společensko-politických změn dostávala do střetu s generací matek a otců, kteří pro ně přestávali být autoritou. Janem Kačerem ztvárněný otec, který se kdysi angažoval v politických procesech, si jen těžko hledá cestu k dospívajícímu synovi. Název filmu přesně vystihuje chlapcovo duševní rozpoložení, když po neshodě s otcem utíká z domova, aby našel vlastní cestu životem. Hrdinovy pocity podtrhuje pomalé tempo vyprávění, strohé, černobílé obrazy kamery, které jsou výsledkem práce Jana Čuříka a jeho kolegy Ivana Šlapety.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Bloudění
Reżyseria / Režie: Jan Čuřík,
Antonín Máša
Scenariusz / Scénář: Antonín Máša
Zdjęcia / Kamera: Jan Čuřík, Ivan Šlapeta
Obsada / Hrají: Jaromír Hanzlík,
Jiří Pleskot, Jiřina Jirásková,
Vladimír Šmeral, Alexandra Myšková,
Jana Brejchová, Jiří Holý
Kraj / Země: Czechosłowacja /
Československo 1965
Czas trwania / Stopáž: 82 min

Jana Bébarová

AM

PIAST
29.04.2017, 14.30

PL Samodzielnym debiutem reżyserskim Antonína Mášy był *Hotel dla cudzoziemców*, poetycka opowieść o młodym poecie, wyróżniająca się na tle ówczesnej kinematografii czeskiej. Natomiast w drugim, nakręconym dwa lata później *Spojrzeniu wstecz* reżyser posłużył się realistycznymi środkami wyrazu. Za podstawę scenariusza wziął autobiografię pisarki Mileny Honzíkovej. Centralnymi postaciami tego dramatu psychologicznego są scenarzysta filmowy František, mający dokonać adaptacji powieści profesor Olgi Machovej, w której opisała ona swoje traumatyczne przeżycia z czasów nazistowskiej okupacji. Między 30-letnim, przeżywającym kryzys życiowy Františkiem a mądrą, poukładaną kobietą, starszą o dziesięć lat, dochodzi do konfrontacji poglądów, m.in. z powodu zaangażowania politycznego Olgi. Główne role zagrali Petr Čepek i Jiřina Třebická, koledzy z praskiego teatru Činoherní klub. Rola Olgi była pierwszą dużą filmową rolą Třebickiej, za którą w roku 1968 zdobyła nagrodę Trilobit.

CZ Antonín Máša se jako samostatně debutující filmový režisér uvedl v roce 1966 *Hotelem pro cizince*, který v kontextu tehdejší české kinematografie vyčníval poetickým, secesně stylizovaným příběhem o mladém básníkovi. V druhém filmu s názvem *Ohlédnutí*, natočeném dva roky poté, se režisér naopak přiklonil k realističtějšímu výrazu. Jako námět mu posloužila autobiografická kniha spisovatelky Mileny Honzíkové. V centru psychologického dramatu stojí filmový scenárista František, který má pro film adaptovat román profesorky Olgy Machové, v němž popsala svá traumata prožitá v době nacistické okupace. Mezi třicetiletým bohémem Františkem, jenž prochází krizovým životním obdobím, a moudrou, vyrovnanou ženou, která je o deset let starší než on, dochází k názorové konfrontaci mj. plynoucí z politické angažovanosti Olgy. Do ústředních rolí Máša obsadil herce Petra Čepka a Jiřinu Třebickou, jež byli kolegové z Činoherního klubu. Pro Třebickou byla Olga její první velkou filmovou rolí, za níž v roce 1968 získala cenu Trilobit.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ohlédnutí
Reżyseria / Režie: Antonín Máša
Scenariusz / Scénář: Antonín Máša według książki Mileny Honzíkovej / podle knihy Mileny Honzíkové
Zdjęcia / Kamera: Ivan Šlapeta
Obsada / Hrají: Jiřina Třebická, Petr Čepek, Věra Galatíková, Táňa Fischerová, Valerie Kaplanová, Pavol Simko, Václav Kaňkovský
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Jana Bébarová

AM

CENTRAL
03.05.2017, 12.00

PL Ostatnie dzieło w dorobku Antonína Máši wnikliwie opisuje atmosferę lat 80. Nadal niedoceniony film, niesłusznie pomijany w programach stacji telewizyjnych, został oparty na sztuce reżysera zatytułowanej *Noční zkouška*, którą w początkach lat 80. na scenie Laterny Magiki wystawił z powodzeniem Evald Schorm. Máša zadedykował swój film właśnie jemu oraz Pavlowi Juráčkowi, obaj bowiem dla komunistycznych władz byli ludźmi kłopotliwymi. Bohaterem jest grany przez Leoša Suchařípę podstarzały reżyser teatralny, przygotowujący w Teatrze Magicznym inscenizację Szekspirowskiego *Otella*. Rozczarowuje go niedbalstwo oraz interesowność aktorów, dla których już od dawna liczy się nie sztuka, tylko gaża. Chorego mężczyznę zamiast entuzjazmu spotyka obojętność i podłość zarówno ze strony aktorów, jak i pozostałych pracowników teatru. Máša, znany z precyzyjnego kierowania aktorami, pokazuje niczym w lustrze okres „normalizacji" oraz sposób myślenia ówczesnego społeczeństwa.

CZ Ve svém posledním filmu přenesl Antonín Máša na filmové plátno břitký pohled na letargickou atmosféru předrevoluční doby 80. let. Dodnes stále nedoceněný, televizními stanicemi neprávem opomíjený snímek natočil Máša podle vlastní divadelní hry s názvem *Noční zkouška*, kterou počátkem 80. let na jevišti Laterny Magiky s úspěchem inscenoval jeho kolega Evald Schorm. Právě jemu a Pavlu Juráčkovi, kteří byli komunistickému režimu nepohodlní, Máša film věnoval. Protagonistou je stárnoucí divadelní režisér v podání Leoše Suchařípy, který v Magickém divadle připravuje inscenaci Shakespearova *Othella*. Je rozčarován laxním přístupem a prospěchářstvím tamních herců, kterým už dávno nejde o umění, ale pouze o výdělky. Namísto entuziastického zápalu se nemocný muž střetává s nezájmem a podlostí nejen herců, ale i ostatních zaměstnanců divadla. Proslulý precizním vedením herců předkládá Máša zrcadlo normalizační době a zhmotňuje myšlení a postoje tehdejší společnosti.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Byli jsme to my?
Reżyseria / Režie: Antonín Máša
Scenariusz / Scénář: Antonín Máša na podstawie własnej sztuki teatralnej *Noční zkouška*
Zdjęcia / Kamera: Ivan Šlapeta
Obsada / Hrají: Leoš Suchařípa, Petr Čepek, Táňa Fischerová, Ladislav Frej st., Jiří Zahajský, Ondřej Vetchý, Miloslav Štibich
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1990
Czas trwania / Stopáž: 97 min

MILAN LASICA

MILAN LASICA

PL Urodził się w Zwoleniu. Studiował dramaturgię na Wydziale Teatralnym Wyższej Szkoły Sztuk Scenicznych w Bratysławie. Od początku kariery występował z poznanym jeszcze podczas studiów Júliusem Satinskim. Ich będąca antytezą realizmu twórczość opierała się na grze słów i sprowadzonym do absurdu komentowaniu rzeczywistości. Jednocześnie duet komików nie ukrywał, że czerpie inspirację z dorobku pary Jiří Voskovec – Jan Werich. Tandem Lasica – Satinský odnosił sukcesy w teatrze, potem także w telewizji i filmie, zarówno na Słowacji, jak i w Czechach. Lasicę angażowali reżyserzy cieszących się powodzeniem komedii, tacy jak Oldřich Lipský czy Dušan Klein, zagrał też w filmach legend czeskiej kinematografii: Věry Chytilovej i Karela Kachyni. Obecnie Lasica zajmuje się pisaniem tekstów piosenek, które również sam śpiewa. Od roku 2005 jest szefem słowackiego MFF Art Film Fest. Prywatnie mąż aktorki i dyplomatki Magdy Vašáryovej.

CZ Rodák se Zvolenu vystudoval dramaturgii na divadelní fakultě Vysoké školy múzických umění v Bratislavě. Od začátku kariéry byl spojován s hereckým kolegou Júliem Satinským, s nímž se seznámil již během studií a se kterým tvořili sehrané tvůrčí duo komiků. Jejich autorská tvorba byla antitezí realismu a byla postavena na jazykových hříčkách a absurdně pojímaném glosování všeho kolem nich, přičemž v sobě již od počátku nezapřela vliv díla Voskovce a Wericha. Lasica se Satinským slavili úspěch nejen na divadle, ale později i v televizi a na filmovém plátně jak na Slovensku, tak v Česku. Do svých snímků Lasicu obsazovali režiséři úspěšných komedií jako Oldřich Lipský či Dušan Klein a později si zahrál i ve filmech legend české kinematografie Věry Chytilové nebo Karla Kachyni. V současnosti se profiluje i jako hudební textař a interpret. Od roku 2005 je prezidentem slovenského Mezinárodního filmového festivalu Art Film Fest. Je manželem herečky a diplomatky Magdy Vašáryové.

WYBRANA FILMOGRAFIA / VÝBĚR Z FILMOGRAFIE:

1982: Srdečný pozdrav ze zeměkoule / Serdeczne pozdrowienia z Ziemi
1983: Tři veteráni
1983: Samorost / Samorodek
1989: Vážení přátelé, ano! / Drodzy przyjaciele, tak!
1994: Saturnin

Jana Bébarová

ML

PIAST
30.04.2017, 10.00

PL O tym, że Oldřichowi Lipskiemu bliski jest komizm oparty na przejaskrawieniu, reżyser przekonał widzów już w połowie lat 60. parodią westernu *Lemoniadowy Joe, czyli Opera końska*. I jeśli chodzi o lekki gatunek komediowy, to właśnie on w latach 70. i na początku 80. grał pierwsze skrzypce. *Serdeczne pozdrowienia z Ziemi* zrealizował u schyłku swojej kariery we współpracy z popularną parą słowackich komików Milanem Lasicą i Júliusem Satinskim. W komedii, będącej parodią gatunku science fiction, grają oni kosmitów o imionach A oraz B, którzy pod ludzką postacią przybywają na Ziemię z misją zbadania miejscowej populacji i sporządzenia stosownego raportu. Wkraczają przy tym w życie niemrawego naukowca Jánskiego (w tej roli Jiří Menzel), który jako jednostka przeciętna i nic nieznacząca stanowi dla nich idealny obiekt badawczy. Tragikomiczna historia ciapowatego uczonego z Instytutu ds. Kontaktów z Cywilizacjami Pozaziemskimi rozśmiesza absurdalnym postępowaniem intruzów oraz sarkastycznymi komentarzami o świecie ludzi, a między wierszami o ówczesnej czechosłowackiej rzeczywistości.

CZ Svým talentem pro komediální nadsázku zaujal režisér Oldřich Lipský již v polovině 60. let westernovou parodií *Limonádový Joe aneb Konská opera* a tahounem oddychově komediálního žánru byl i v socialistické kinematografii 70. a počátku 80. let. *Srdečný pozdrav ze zeměkoule* realizoval na sklonku své kariéry ve spolupráci s populární dvojicí slovenských komiků Milanem Lasicou a Júliem Satinským. Ti v jeho komedii, v níž po svém parodoval žánr sci-fi, ztvárnili mimozemšťany se jmény A a B, kteří v lidské podobě přichází na planetu Zemi zkoumat místní populaci a podat o ní zprávu. Vstoupí přitom do života neprůbojného vědce Jánského ztělesněného Jiřím Menzelem, který je pro ně pro svou průměrnost a bezvýznamnost ideálním vzorkem k výzkumu. Tragikomický příběh uťápnutého badatele z Ústavu pro styk s mimozemskými civilizacemi diváky baví absurdním jednáním narušitelů jeho nudného života a sarkasticky míněnými komentáři ke světu lidí a přeneseně k realitě života v československém socialismu té doby.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Srdečný pozdrav ze zeměkoule
Reżyseria / Režie: Oldřich Lipský
Scenariusz / Scénář: Oldřich Lipský
Zdjęcia / Kamera: Jiří Macák
Obsada / Hrají:
Milan Lasica, Július Satinský, Jiří Menzel, Naďa Konvalinková, Miloš Kopecký, Luděk Sobota, Jiří Lábus
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1982
Czas trwania / Stopáž: 98 min

SERDECZNE POZDROWIENIA Z ZIEMI
SRDEČNÝ POZDRAV ZE ZEMĚKOULE

ML

PIAST
03.05.2017, 12.00

SAMORODEK | **SAMOROST**

PL Podobnie jak profesor Karas grany przez Hugo Haasa w przedwojennej komedii Martina Friča *Mravnost nade vše*, docent Šťastný (w tej roli Milan Lasica) prawi swoim studentom kazania o etyce i zasadach moralnych. Głoszone przezeń teorie nie sprawdzają się jednak na co dzień. Pewnego dnia mężczyzna spotyka niewidzianą od lat córkę z pierwszego małżeństwa, która wprowadza zamęt w jego dotychczas uporządkowane życie. Šťastný (po czesku „szczęśliwy") staje się nieszczęśliwy, gdy ze względu na córkę musi złamać swoje zasady, prosząc kolegę, by ten przyjął ją na medycynę. W rewanżu kolega też oczekuje przysługi, uruchamia tym samym karuzelę protekcji. *Samorodek* Otakara Fuki to, podobnie jak niestarzejący się przebój Friča, komedia, której humor wynika z wystawienia na próbę zasad moralnych głównego bohatera oraz z jego komicznych zachowań. Cytując jedną z postaci: *Na filozofii każdy głupek się przejedzie.*

CZ Podobně jako profesor Karas v podání Huga Haase v prvorepublikové komedii Martina Friče *Mravnost nade vše*, i Lasicův docent Šťastný svým studentům káže o etice a morálních zásadách. Jím proklamované teorie však v jeho osobním životě selhávají, když se stejně jako Karas potkává s dcerou z prvního manželství, jíž dlouhá léta neviděl a která mu do jeho dosavadního spořádaného života vnese chaos. Šťastný se stává nešťastným, když je nucen kvůli dceři a blahu jejich vztahu porušit své mravní zásady a přimluvit se za ní u kolegy, aby byl přijata na medicínu. Respektive poskytnout kolegovi za jeho službu protislužbu, čímž se spouští jeden velký kolotoč protekcí. Podobně jako Fričův nestárnoucí filmový hit je i *Samorost* režiséra Otakara Fuky pojat jako konverzační veselohra, jejíž humor plyne z pokoušení morálních zásad ústředního hrdiny a jeho komického jednání. Slovy jedné z postav: „na filozofii se jeden blbec ztratí".

Tytuł oryginalny / Původní název: Samorost
Reżyseria / Režie: Otakar Fuka
Scenariusz / Scénář: Otakar Fuka, Jiří Blažek
Zdjęcia / Kamera: Jiří Tarantík
Obsada / Hrají: Veronika Žilková, Milan Lasica, Jiří Císler, Jaroslav Drbohlav, Ivana Chýlková, Jitka Asterová, Šárka Štembergová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1983
Czas trwania / Stopáž: 93 min

Jana Bébarová

ML

ZAMEK
01.05.2017, 21.00

PL Słowacki reżyser, scenarzysta i kompozytor Dušan Rapoš znany jest widzom przede wszystkim z trylogii filmów muzycznych *Fontána pre Zuzanu* (1985, 1993, 1999), w której rolę tytułową zagrała jego żona, Eva Vejmělková. Wkrótce po pierwszej części *Fontány* Rapoš nakręcił swoją trzecią pełnometrażową fabułę, komedię *Uciekajmy, nadchodzi!* Poruszył w niej problem kryzysu mieszkaniowego, który w Czechosłowacji lat 80. komplikował sytuację życiową wielu rodzin. Rapoš uciekł się do zabawnego przejaskrawienia. Wraz z Jozefem Slovákiem, współautorem scenariusza, na pierwszym planie umieścił upartą rodzinę Syslów, która kłopoty mieszkaniowe postanowiła rozwiązać po swojemu: grani przez Mariána Zednikoviča i Zuzanę Bydžovską małżonkowie po prostu przebijają się przez ścianę do sąsiedniego mieszkania magika o twarzy Milana Lasicy. Zuchwałość, z jaką okupują jego lokum, inicjuje ciąg niesamowitych perypetii obfitujących w dziś już kultowe powiedzonka.

CZ Slovenský režisér, scenárista a hudební skladatel Dušan Rapoš je divákům znám zejména díky trilogii muzikálových snímků *Fontána pre Zuzanu* (1985, 1993, 1999), v níž titulní roli sehrála jeho manželka, herečka Eva Vejmělková. Hned po prvním dílu *Fontány* Rapoš jako svůj třetí celovečerní hraný film natočil komedii *Utekajme, už ide!*, v níž otevřel ve své době dosti ožehavé téma bytové krize. Ta byla v Československu 80. let tíživým problémem, jenž komplikoval životní situaci řadě rodin. Pro jeho reflexi si Rapoš zvolil komediální nadsázku: se spoluscenáristou Jozefem Slovákem do centra děje postavili svéhlavou rodinu Syslů, která se bytovou problematiku rozhodla aktivně řešit po svém. Manželé ztvárnění Mariánem Zednikovičem a Zuzanou Bydžovskou se jednoduše probourají do sousedního bytu kouzelníka, jemuž propůjčil tvář Milan Lasica. Drzostí, s jakou jeho byt okupují, přitom spouští sérii neuvěřitelných příhod plných dnes již kultovních hlášek.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Utekajme, už ide!
Reżyseria / Režie: Dušan Rapoš
Scenariusz / Scénář: Dušan Rapoš, Jozef Slovák
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Ješina
Obsada / Hrají: Marián Zednikovič, Zuzana Bydžovská, Milan Lasica, Andrej Hryc, Milan Kiš, Slávka Šebová, Tomáš Zednikovič, Július Satinský
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1986
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Jana Bébarová

ML

PIAST
03.05.2017, 14.00

DZIEWIĘĆ KRĘGÓW PIEKŁA | **DEVĚT KRUHŮ PEKLA**

PL Czeski lekarz Tomáš (w tej roli Milan Kňažko, dubbingowany przez Petra Čepka) w roku 1969 przyjeżdża do Kambodży. Zachwycony tamtejszą egzotyką i kulturą, wiąże się z tancerką Khemą (Oum Sovanny z głosem Táni Medveckiej). Małżeństwo wiedzie szczęśliwe życie do czasu, gdy przerywają je wydarzenia polityczne. W roku 1975 władzę w kraju obejmuje generał Pol Pot. W następstwie burzliwych zmian mieszkańców stolicy wysiedlano na tereny wiejskie, a surowym represjom towarzyszyły mordy dokonywane przez Czerwonych Khmerów. Film opisuje katastrofalną sytuację kraju i okropności, jakie stały się udziałem rodziny Czecha, który w 1979 roku wraca do Phnom Penh z zamiarem odszukania zaginionej żony i niepoznanej córki. Zdjęcia do *Dziewięciu kręgów piekła* powstały w Kambodży, a film porównywano do *Pól śmierci* z 1984 roku, nakręconych w Tajlandii, ale opowiadających o tych samych czasach. W roku 1989 dzieło Milana Muchny zakwalifikowano do prestiżowej sekcji MFF w Cannes Un Certain Regard.

CZ Český lékař Tomáš, ztvárněný Milanem Kňažkem a nadabovaný Petrem Čepkem, přijíždí v roce 1969 do Kambodže, kde si nadšen místní exotickou krajinou a kulturou začne románek s tanečnicí Khemou (Oum Sovanny s hlasem Táňi Medvecké). Do zprvu šťastného manželství zasáhnou politické okolnosti. V roce 1975 se v zemi ujímá vlády generál Pol Poto a v důsledku bouřlivých změn jsou lidé z hlavního města vytlačováni na venkov a dochází k drsným represím a popravám vedeným polpotovskými Rudými Khmery. Právě z pohledu Čecha, který se v roce 1979 znovu vrací do kambodžského hlavního města Phnompenhu, aby zde pátral po své ztracené ženě a nepoznané dceři, film reflektuje těžkou situaci v zemi a hrůzy, kterými si jeho žena prošla. *Devět kruhů pekla* se natáčelo přímo v Kambodži a bylo přirovnáváno k o tři roky staršímu britskému, ale v Thajsku natáčenému filmu *Vražedná pole*, jenž vyprávěl o stejné době. Snímek Milana Muchny byl v roce 1989 zařazen do prestižní soutěžní sekce festivalu v Cannes *Un certian regard* (Jiný pohled).

Tytuł oryginalny / Původní název:
Devět kruhů pekla
Reżyseria / Režie: Milan Muchna
Scenariusz / Scénář: Milan Muchna
Zdjęcia / Kamera: Petr Hojda
Obsada / Hrají: Milan Kňažko,
Oum Sovanny, Jiří Samek, Jiří Schmitzer,
Jan Schmid, Milan Lasica, Květa Fialová
Kraj / Země: Kambodża,
Czechosłowacja / Kambodže,
Československo 1987
Czas trwania / Stopáž: 99 min

Jana Bébarová

ML

TEATR
01.05.2017, 17.00

PL Po udanym cyklu filmów *Jak poeci…*, opowiadającym o radościach i kłopotach młodych mężczyzn, w 1989 roku Dušan Klein we współpracy z prozaikiem i scenarzystą Ladislavem Pecháčkiem nakręcił kolejną komedię z elementami satyry. Słowacki komik Milan Lasica wcielił się w rolę 50-letniego urzędnika pracującego w zakładzie ceramiki sanitarnej i przeżywającego kryzys wieku średniego. Mężczyzna nie traktuje swojej pracy serio, gdyż rutyna i grzebanie w papierach nie dają mu satysfakcji. Chciałby robić coś, w czym mógłby się realizować. Mimo takiej postawy urzędnik awansuje na stanowisko wicedyrektora, w związku z czym spadają na niego nowe bezsensowane obowiązki. Co gorsza, nie układają mu się też relacje z córkami. Ucieczką od rzeczywistości jest dla niego zamiłowanie do pieców kaflowych. Film bawi dowcipem i sarkastycznymi aluzjami do sytuacji społecznej w ówczesnej Czechosłowacji.

CZ Po úspěšné sérii filmů „Jak básníci...“ s Pavlem Křížem v hlavní roli, jež pojednávala o slastech a strastech mladých mužů, natočil Dušan Klein v autorské spolupráci se spisovatelem a scenáristou Ladislavem Pecháčkem další komedii se satirickými prvky s názvem *Vážení přátelé, ano!*, v níž se v roli úředníka v krizi středního věku představil Milan Lasica. Slovenský komik ztvárnil padesátníka Bohouše Fischera zaměstnaného v podniku na výrobu zdravotní keramiky. Úřednická rutina a nesmyslné papírování jej nebaví, nebere svou práci vážně a rád by se věnoval něčemu, co by ho skutečně naplňovalo. I přes jeho flegmatické postoje Bohouše povýší do funkce náměstka, která s sebou nese ještě více zbytečné dřiny. Úřednickou diplomacii navíc musí vykazovat i ve vztahu ke svým dcerám a žehlit problémy nejen v práci, ale i doma. Únikem z reality je mu objevená záliba ve stavbě kachlových kamen. V čele s Lasicovým Bohoušem film baví vtipem a sarkastickými narážkami na společenskou situaci v tehdejším Československu.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Vážení přátelé, ano!
Reżyseria / Režie: Dušan Klein
Scenariusz / Scénář: Ladislav Pecháček na podstawie własnej książki
Zdjęcia / Kamera: Josef Vaniš
Obsada / Hrají:
Milan Lasica, Jana Hlaváčová, František Řehák, Július Satinský, Marián Labuda st., Jiří Kodet, Jaroslava Obermaierová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1989
Czas trwania / Stopáž:109 min

ML

COK
03.05.2017, 10.00

SATURNIN

PL Wydana w 1942 roku humorystyczna powieść *Saturnin* prozaika i dziennikarza Zdeňka Jirotki wciąż jest popularnym tytułem. Równie przychylnie została przyjęta jej adaptacja filmowa wyprodukowana przez czeską telewizję, w połowie lat 90. pokazana w kinach, natomiast w poszerzonej serialowej wersji na ekranach telewizorów. *Saturnin* urzeka m.in. klimatem beztroskich czasów przedwojennej Czechosłowacji, w których rozgrywa się historia osobliwego służącego Saturnina i jego pana. Dużym atutem jest również sarkastyczny brytyjski humor oparty na absurdalnych sytuacjach, scenkach parodystycznych i wszechobecnej hiperboli. W zasadzie już sama intryga jest absurdalna – służący zamienia się rolami ze swoim panem. Wierna literackiemu pierwowzorowi adaptacja wyróżnia się przede wszystkim świetną grą aktorów na czele z pedantycznym Oldřichem Víznerem w roli Saturnina.

CZ Humoristický román *Saturnin* spisovatele a novináře Zdeňka Jirotky se čtenářské přízni těšil již od svého vydání v roce 1942 a populární knihou zůstává stále pro další a další generace. Obdobné obliby se dočkala i filmová verze v produkci České televize, která byla v polovině 90. let uvedena jak v kinech, tak pod stejným názvem v rozšířené, seriálové verzi na televizních obrazovkách. Divácky atraktivní byl *Saturnin* mimo jiné okouzlujícím duchem bezstarostné prvorepublikové doby, v níž se příběh svérázného sluhy Saturnina a jeho pána odehrává. Jeho nevšednost z velké míry spočívala i ve specifickém, „suchém" anglickém humoru plynoucím z absurdních situací, parodických momentů a všudypřítomné nadsázky. Absurdní je vlastně už samotná zápletka – sluha si vymění roli se svým pánem, kterému velí. Své literární předloze věrný filmový přepis Jirotkova díla stojí především na hereckých výkonech v čele s maximálně přesným Oldřichem Víznerem v roli Saturnina.

Tytuł oryginalny / Původní název: Saturnin
Reżyseria / Režie: Jiří Věrčák
Scenariusz / Scénář: Jiří Věrčák, Magdalena Wagnerová na podstawie książki Zdeňka Jirotki / podle knihy Zdeňka Jirotky
Zdjęcia / Kamera: Josef Špelda
Obsada / Hrají: Ondřej Havelka, Oldřich Vízner, Lucie Bártová-Zedníčková, Jana Synková, Petr Vacek, Lubomír Lipský st., Milan Lasica
Kraj / Země: Czechy / Česko 1994
Czas trwania / Stopáž: 97 min

Jana Bébarová

ML

COK
28.04.2017, 11.45

PL Michal Viewegh to dziś jeden z najbardziej znanych i najlepiej sprzedających się pisarzy czeskich. Z kolei Aňa Geislerová, która pojawia się również w produkcjach zagranicznych, należy do elity czeskich aktorów. Jednak w czasie gdy film Petra Kolihy powstawał, oboje nie byli znani szerszej publiczności. Bestseller o nauczycielu wdającym się w romans z młodą dziewczyną Viewegh napisał w roku 1994. To była jego pierwsza powieść, którą przeniesiono na duży ekran. W filmowym *Wychowaniu panien w Czechach* Milan Lasica zagrał milionera Króla, który dla 20-letniej córki wynajmuje korepetytora, początkującego literata Oskara, by ten nauczył ją kreatywnego pisania. Niekorzystny początkowo stosunek Oskara do upartej Beaty szybko zmienia się w namiętność, co mocno komplikuje jego relacje z żoną i córką.

CZ Michal Viewegh dnes patří mezi nejznámější a nejprodávanější české spisovatele stejně jako Aňa Geislerová mezi českou hereckou špičku, jejíž tvář se objevuje i v zahraničních produkcích. Koncem 90. let, kdy film Petra Kolihy vznikl, je však široká česká veřejnost teprve objevovala a jejich hvězdná kariéra byla v začátcích. Románový bestseller o učiteli, který si začne milostné pletky s mladou dívkou, Viewegh napsal v roce 1994. Jeho filmový přepis vznikl o dva roky později a byl první adaptací jeho díla, jichž je dnes celá řada a pro filmové producenty a distributory jsou zárukou výdělku. Ve filmové *Výchově dívek v Čechách* propůjčil Milan Lasica tvář distingovanému milionáři Královi, který pro svou dvacetiletou dceru najme soukromého učitele, začínajícího spisovatele Oskara, aby jí pomohl rozvíjet se v tvůrčím psaní. Jeho nepříliš dobrý první dojem ze svéhlavé Beáty se však záhy mění ve vášeň a ústí do absolutní posedlosti, která mu značně komplikuje jeho vztahy s manželkou a dcerou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Výchova dívek v Čechách
Reżyseria / Režie: Petr Koliha
Scenariusz / Scénář: Václav Šašek
na podstawie książki Michala Viewegha /
podle knihy Michala Viewegha
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Obsada / Hrají: Ondřej Pavelka,
Aňa Geislerová, Milan Lasica, Jan Kačer,
Alois Švehlík, Jana Švandová,
Vilma Cibulková
Kraj / Země: Czechy / Česko 1997
Czas trwania / Stopáž: 112 min

WYCHOWANIE PANIEN W CZECHACH
VÝCHOVA DÍVEK V ČECHÁCH

Jana Bébarová

ML

COK
29.04.2017, 14.30

OBSŁUGIWAŁEM ANGIELSKIEGO KRÓLA
OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE

PL Starszy mężczyzna wspomina swoje życie, w trakcie którego starał się zrealizować ambitny, choć raczej niezbyt szczytny cel: zostać milionerem. Najpierw pracował jako dworcowy sprzedawca serdelków, aby później zacząć karierę kelnera i stopniowo piąć się w branżowej hierarchii. Codziennie obsługując zamożniejszych od siebie ludzi, często był świadkiem ich ekscesów, co tylko podsycało jego chciwość. Niepozorny, ale zdeterminowany, odkładał pieniądze i marzył o posiadaniu swojego hotelu. Ta zawadiacka opowieść ma ponury podtekst. Bohater jest bowiem teraz nie człowiekiem sukcesu, tylko wyrzutkiem, który po kilkunastu latach spędzonych w więzieniu musi od nowa szukać swojego miejsca w świecie. Film Jiřiego Menzla, tak jak jego klasyczne *Pociągi pod specjalnym nadzorem*, jest oparty na prozie Bohumila Hrabala.

CZ Starý muž vzpomíná na svůj život, během kterého se snažil uskutečnit ambiciózní, i když nepříliš vznešený cíl, stát se milionářem. Nejdřív pracoval jako prodavač párků na nádraží, pak se stal číšníkem a postupně stoupal po žebříčku profesní hierarchie. Každodenně obsluhoval lidi bohatší než on, často byl svědkem jejich excesů, a to ještě povzbuzovalo jeho chtivost. Nenápadný muž odhodlaný uskutečnit svůj cíl si ukládal stále další částky peněz a snil o tom, že jednou bude mít vlastní hotel. Jeho dobrodružné vyprávění má ovšem temný podtext. Dnes totiž náš hrdina není úspěšným mužem, ale vyděděncem, který po mnoha letech strávených ve vězení musí znova hledat své místo v životě. Film Jiřího Menzela, podobně jako jeho klasika *Ostře sledované vlaky*, vychází z prózy Bohumila Hrabala.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Obsluhoval jsem anglického krále
Reżyseria / Režie: Jiří Menzel
Scenariusz / Scénář: Jiří Menzel,
w oparciu o powieść Bohumila Hrabala /
na motivy novely Bohumila Hrabala
Zdjęcia / Kamera: Jaromír Šofr
Muzyka / Hudba: Aleš Březina
Obsada / Hrají:
Ivan Barnev, Oldřich Kaiser, Julia Jentsch,
Marián Labuda, Milan Lasica
Nagrody / Ocenění:
MFF w Berlinie 2007 – Nagroda FIPRESCI;
Czeskie Lwy 2007 – najlepszy film,
najlepszy aktor drugoplanowy,
najlepszy reżyser, najlepsze zdjęcia /
Berlinale 2007 – cena FIPRESCI, Český
lev 2007 – nejlepší film, nejlepší mužský
herecký výkon ve vedlejší roli, nejlepší
režie, nejlepší kamera
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko,
Slovensko 2006
Czas trwania / Stopáž: 120 min

Piotr Mirski

KR

KAREL RODEN

KR

KAREL RODEN

PL Po studiach na DAMU pochodzący z Czeskich Budziejowic aktor był członkiem wielu czołowych zespołów teatralnych, m.in.: Divadlo na Vinohradech, Činoherní studio w Ústí nad Łabą, praskie Národní divadlo czy też Divadlo na zábradlí. Ponadto od początku lat 80. zaczął pojawiać się w produkcjach telewizyjnych. W latach 90. występował w filmach zagranicznych. Jedną z pierwszych dużych ról powierzyła mu reżyserka Irena Pavlásková w *Czasie sług*, gdzie pojawił się u boku swojej przyszłej długoletniej partnerki Ivany Chýlkovej. Z nastaniem nowego tysiąclecia kariera filmowa Rodena nabrała rozpędu. Do dzisiaj uchodzi on za cenionego, charyzmatycznego profesjonalistę, który z niebywałą regularnością, praktycznie każdego roku zdobywa nominacje do krajowych nagród aktorskich przyznawanych przez Czeską Akademię Filmowo-Telewizyjną.

CZ Rodák z Českých Budějovic vystřídal po studiích na DAMU angažmá v řadě špičkových divadelních souborech jako například v Divadle na Vinohradech, v ústeckém Činoherním studiu, pražském Národním divadle či Divadle Na zábradlí. Paralelně se přitom od začátku 80. let začínal herecky profilovat i v televizní tvorbě. Začátkem 90. let strávil jistý čas ve Velké Británii, přičemž nabyté jazykové znalosti z tamního pobytu později zúročil v rolích u zahraničních produkcí. Jednu z prvních velkých rolí mu ve filmu *Čas sluhů* svěřila režisérka Irena Pavlásková, kde se objevil po boku své budoucí dlouholeté partnetky Ivany Chýlkové, s níž byl pro jejich vzájemnou chemii na filmovém plátně opakovaně spojován. S nástupem nového tisíciletí Rodenova filmová kariéra rostla a dodnes je brán za respektovaného, charismatického hereckého profesionála, který již s železnou pravidelností každoročně sbírá herecké nominace na domácí ceny České filmové a televizní akademie.

WYBRANA FILMOGRAFIA / VÝBĚR Z FILMOGRAFIE:

2001: Paralelní světy / Równoległe światy
2008: Hlídač č. 47 / Stróż na kolei
2011: Terapie
2015: Fotograf
2017: Masaryk

KR

COK
29.04.2017, 12.00

PL Wyraziste kobiece kino, które wprowadziło do kinematografii czeskiej dwie interesujące osoby – przyszłą gwiazdę Ivanę Chýlkovą i debiutującą reżyserkę Irenę Pavlásковą, wówczas cenioną przez krytykę scenarzystkę. Opowieść o brzydkim kaczątku zmieniającym się w pięknego łabędzia docieka natury ludzkiego zła, żądzy władzy oraz ich destrukcyjnego wpływu na stosunki międzyludzkie. W *Czasie sług* poznajemy Chýlkovą najpierw jako nieśmiałą studentkę medycyny, by niebawem obserwować jej metamorfozę w bezwzględną, wyrachowaną kreaturę. Przełomowym momentem przemiany jest rozstanie z chłopakiem, Markiem – wiedziona chęcią zemsty bohaterka bierze ślub z przystojnym Milanem. Zagrał go Karel Roden, kolega Chýlkovej z DAMU. Podstępna femme fatale manipuluje swoim otoczeniem, wykorzystując cudze słabości.

CZ Výrazný ženský film uvedl do českého filmu dvě zajímavé ženy – budoucí hereckou hvězdu Ivanu Chýlkovou, které první velkou roli svěřila debutující, v té době kritiky oceňovaná, scenáristka a režisérka Irena Pavlásková. Na příběhu ošklivého káčátka, které se proměnilo v krásnou labuť, snímek zkoumá povahu lidského zla a touhy po moci a jejich destruktivního dopadu na mezilidské vztahy. Chýlkovou v *Čase sluhů* zprvu poznáváme jako zakřiknutou studentku medicíny, abychom vzápětí sledovali její přerod v cílevědomou, chladnou lidskou bestii. Určujícím momentem hrdinčina charakterového zlomu je pro ni ponižující rozchod s přítelem Markem, na který pomstychtivě reaguje sňatkem s pohledným Milanem. Toho ztvárnil její spolužák z DAMU Karel Roden (ze stejného ročníku se spolu znali i ostatní účinkující jako Jitka Asterová, Eva Holubová a Vilma Cibulková). Jako zrádná femme fatale manipuluje svým okolím a využívá slabosti druhých, včetně manžela, s nímž zachází jako s loutkou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Čas sluhů
Reżyseria / Režie: Irena Pavlásková
Scenariusz / Scénář: Irena Pavlásková
Zdjęcia / Kamera: F. A. Brabec
Obsada / Hrají: Ivana Chýlková, Karel Roden, Jitka Asterová, Libor Žídek, Miroslav Etzler, Eva Holubová, Vilma Cibulková
Nagrody / Ocenění:
MFF w Cannes 1990 – specjalne wyróżnienie; Montréal World Film Festival 1990 – główna nagroda / MFF v Cannes 1990 – zvláštní cena; Montréal World Film Festival 1990 – hlavní cena
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1989
Czas trwania / Stopáž: 111 min

Jana Bébarová

KR

COK
28.04.2017, 16.00

SEKRETY | **TAJNOSTI**

PL Na pierwszy rzut oka życie 40-letniej Julie jest idyllą, o jakiej marzy każda jej rówieśnica. Wykonuje ciekawą pracę, na brak pieniędzy nie narzeka, ma zacnego męża i bezkonfliktową, wzorową córkę. Właśnie wprowadzają się do nowego, luksusowego mieszkania. Reżyserka ukazuje jedną dobę z życia sympatycznej tłumaczki granej przez piosenkarkę Ivę Bittovą, umożliwiając widzowi poznanie sekretów, zarówno skrywanych przez nią samą, jak i tych, które inni skrywają przed nią. To kwestie głównie natury intymnej: niewierność obu partnerów oraz zaskakująca dla obojga wiadomość, że Julie jest w ciąży. W filmowym portrecie dojrzałej kobiety, nad którym opiekę producencką objął kolega reżyserki Jan Svěrák, Alice Nellis prezentuje świat bohaterki, którą śmierć Niny Simone, jej muzycznej idolki, niespodziewanie skłania do refleksji nad własnym życiem. W kolejnych godzinach zwykłego wiosennego dnia w Pradze reżyserka z niewymuszonym wdziękiem odkrywa skomplikowany charakter Julie.

CZ Čtyřicátnice Julie vede na první pohled idylický život, po jakém by každá její vrstevnice toužila: má práci, která ji baví, o finance nemá nouze a se spořádaným manželem a nekonfliktní, vzornou dcerou se právě stěhuje do nového, luxusního bytu. Během čtyřiadvaceti hodin, kdy režisérka okem kamery sympatickou překladatelku s tváří zpěvačky Ivy Bittové sleduje, umožňuje divákovi nahlédnout do tajností, které v sobě skrývá a které naopak o ostatních rozkrývá. Tajnosti především intimního rázu: svou i manželovu nevěru a pro oba překvapivé očekávání dalšího potomka. Ve filmovém portrétu zralé ženy, který producentsky zaštítil její kolega Jan Svěrák, se Alice Nellis pokouší o realistickou sondu do duše hrdinky, jíž smrt její hudební ikony Niny Simone přiměla k zastavení se a úvahám nad vlastním životem. V jednotlivých epizodách obyčejného jarního dne v Praze tyto myšlenky rozvíjí s nenucenou lehkostí a odhaluje přitom celou škálu hrdinčiných charakterových vlastností.

Tytuł oryginalny / Původní název: Tajnosti
Reżyseria / Režie: Alice Nellis
Scenariusz / Scénář: Alice Nellis
Zdjęcia / Kamera: Ramūnas Greičius
Obsada / Hrají: Iva Bittová, Karel Roden, Ivan Franěk, Martha Issová, Miloslav König
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2008 – nagroda krytyków, najlepszy film, zdjęcia; Festiwal Filmowy w Pilźnie 2008 – najlepszy film / Český lev 2008 – cena kritiků, nejlepší film, kamera; Filmový festival Finále v Plzni 2008 – nejlepší film
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2007
Czas trwania / Stopáž: 95 min

Jana Bébarová

KR

PIAST
01.05.2017, 12.30

STRÓŻ NA KOLEI | HLÍDAČ Č. 47

PL Na podstawie książki Josefa Kopty wydanej w roku 1926 Filip Renč nakręcił dramat o stróżu kolejowym i miłosnym trójkącie między nim, jego młodą, ładną żoną i jej namiętnym kochankiem. Psychologiczna powieść Kopty była już wcześniej sfilmowana i to dwukrotnie: w roku 1937 dokonał tego Josef Rovenský, a w 1951 pod tytułem *Pickup* przeniósł ją na ekran przebywający na emigracji w USA aktor i reżyser Hugo Haas. W wersji Renča podstarzałego stróża Josefa Doušę zagrał Karel Roden. Przedstawia go jako człowieka psychicznie niezrównoważonego, prześladowanego przez dawne traumy – okrutne przeżycia z czasów wojny oraz tragiczną śmierć jego pierwszej miłości. Mężczyzna wciąż się obwinia za to wydarzenie. Film pozwala poczuć ból fizyczny bohatera wywoływany psychicznymi zaburzeniami.

CZ Podle stejnojmenné knihy Josefa Kopty z roku 1926 natočil Filip Renč výpravné drama o hlídači železniční trati a milostném trojúhelníku mezi ním, jeho mladou, pohlednou manželkou a jejím vášnivým milencem. Koptův psychologický román byl přitom v minulosti zfilmován dvakrát: nejprve jej v roce 1937 na plátno přenesl Josef Rovenský a v roce 1951 ho pod názvem Pickup ve svém americkém exilu do filmové podoby adaptoval herec a režisér Hugo Haas. V Renčově verzi zestárlého hlídače Josefa Doušu ztělesňuje Karel Roden. Pojímá ho jako psychicky nevyrovnaného muže stíhaného nepřekonatelnými traumaty z minulosti – krutými prožitky z války a tragickou smrtí jeho první lásky, kterou si dává za vinu. Psychické trápení, který neurvalý, buransky se chovající muž utápí v alkoholu, film zhmotňuje flashbacky a snovými pasážemi. Současně dává pocítit i hlídačovu fyzickou bolest podmíněnou narušenou psychikou a následky válečného zranění, kterým otevírá jedno z ústředních témat: sebevraždu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Hlídač č. 47
Reżyseria / Režie: Filip Renč
Scenariusz / Scénář: Filip Renč, Zdeněk Zelenka, Eduard Verner
na podstawie powieści Josefa Kopty / podle románu Josefa Kopty
Zdjęcia / Kamera: Karel Fairaisl
Obsada / Hrají: Karel Roden, Lucia Siposová, Václav Jiráček, Vladimír Dlouhý, Norbert Lichý, Zdeněk Dušek, Vladimír Kulhavý, Zuzana Šavrdová
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2009 – najlepszy aktor, aktor drugoplanowy, montaż; Festiwal Filmowy w Pilźnie 2009 – Nagroda Publiczności dla najlepszego filmu i aktora / Český lev 2009 – nejlepší herec, vedlejší role, střih; Filmový festival Finále v Plzni 2009 – cena diváků pro nejlepší film a herce
Kraj / Země: Czechy / Česko 2008
Czas trwania / Stopáž: 108 min

Jana Bébarová

KR

CENTRAL
29.04.2017, 21.00

PL Po filmach *Noční hovory s matkou* i *Krajina mého srdce* eksperymentalny projekt Jana Němca zamyka jego swobodną trylogię autobiograficzną. Karel Roden zagrał tu rolę alter ego reżysera, filmowca, który w towarzystwie pasażerów – Enrico i ponętnej Jany – odbywa podróż autem z Pragi do Austrii. Wiezie cztery szpule unikatowych nagrań z praskich ulic, na które w sierpniu 1968 roku wtargnęły czołgi armii sowieckiej. Chełpliwy komentarz Němca, który twierdzi, że jego ujęcia (zamieszczone w filmie) „widziało więcej ludzi niż filmy Spielberga", coś w sobie ma – stanowiły one bowiem ważne, autentyczne źródło informacji, dzięki którym świat mógł się dowiedzieć o wydarzeniach w okupowanej Czechosłowacji. Materiał filmowy sprzed 40 lat jest wpleciony w podróż trojga protagonistów. Nasycone emocjami, szokujące obrazy protestów i rannych na ulicach Pragi stanowią kontrapunkt dla dramaturgicznie pustych ujęć trzech osób w aucie.

CZ Experimentální projekt Jana Němce je po filmech *Noční hovory s matkou* a *Krajina mého srdce* závěrečným dílem jeho volné autobiografické trilogie. Karel Roden zde sehrál roli režisérova alter ega – filmaře, který po boku spolujezdce Enrica a svůdné Jany, jejíž přízeň se snaží získat, absolvuje dobrodružnou cestu z Prahy do Rakouska. Veze tam čtyři pásy unikátních filmových záběrů z ulic hlavního města, kam v srpnu 1968 vpadly tanky sovětské armády. Vychloubavý Němcův komentář, že tyto jeho záběry, které jsou do snímku přímo vloženy, „vidělo víc lidí než filmy od Spielberga", mají něco do sebe – byly důležitým, autentickým zdrojem nezkreslených informací, které daly světu poznat, co se v okupovaném Československu stalo. Čtyřicet let staré filmové obrazy střídají hranou akci cesty tří protagonistů autem směrem na jih. Emocemi prostoupené šokující výjevy protestů a zraněných lidí v okupovaných pražských ulicích, tvoří kontrapunkt k dramaticky vyprázdněným scénám s mlčící trojicí v autě.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Holka Ferrari Dino
Reżyseria / Režie: Jan Němec
Scenariusz / Scénář: Jan Němec
Zdjęcia / Kamera: Jiří Maxa,
Vladimír Vízner, Pavel Jech
Obsada / Hrají: Karel Roden, Jan Budař,
Tammy Sundquist, Jan Němec
Kraj / Země: Czechy / Česko 2009
Czas trwania / Stopáž: 68 min

KR

CENTRAL
02.05.2017, 18.45

PL Zasłużony reżyser Juraj Herz pokazał w latach 2009 i 2010 dwa filmy o II wojnie światowej. W dzieciństwie sam przeszedł przez piekło obozów koncentracyjnych (najpierw Ravensbrück, potem Sachsenhausen). Pierwszy, utrzymany w poetyce horroru *T. M. A.* pokazuje zbrodnie nazistów popełniane na niepełnosprawnych psychicznie dzieciach. W *Młynie Habermanna* tłem historycznym jest dramatyczne wypędzenie Niemców z pogranicza. Herz przedstawia drażliwy wątek współczesnych dziejów narodu czeskiego, jego inspiracją były autentyczne losy niemieckiego przedsiębiorcy Augusta Habermanna. Bogaty właściciel młyna i tartaku żył wraz z rodziną na północnych Morawach, dając pracę zarówno Czechom, jak i Niemcom. Powstały w koprodukcji czesko-niemiecko-austriackiej film stara się uniknąć tworzenia czarno-białego obrazu czasów, które postawiły jego protagonistów przed niełatwą próbą charakterów.

CZ Zasloužilý režisér Juraj Herz se v letech 2009 a 2010 prezentoval dvěma filmy tematizujícími hrůzy druhé světové války. Tvůrce, který si v dětství sám prošel peklem koncentračního tábora (nejprve v Ravensbrücku a poté v Sachsenhausenu), si v případě prvního, psychologického snímku *T. M. A.* zvolil jako pozadí pro hororovou zápletku nacistická zvěrstva páchaná na mentálně postižených dětech. U následujícího *Habermannova mlýna* se dějovým rámcem stal dramatický poválečný odsun Němců z pohraničí. Choulostivé téma moderních dějin českého národa Herz demonstruje na příběhu inspirovaném skutečným osudem německého podnikatele Augusta Habermanna. Bohatý majitel mlýna a pily žil s rodinou na severní Moravě a bez předsudků dával práci Čechům i Němcům. Dobový film vzniklý v česko-německo-rakouské koprodukci se snaží vyhnout černobílému vykreslení zobrazované doby, která jeho protagonisty postavila před nesnadnou charakterovou zkoušku.

Tytuł oryginalny / Původní název: Habermannův mlýn
Reżyseria / Režie: Juraj Herz
Scenariusz / Scénář: Wolfgang Limmer, Juraj Herz, Jan Drbohlav na podstawie powieści Josefa Urbana / podle předlohy Josefa Urbana
Zdjęcia / Kamera: Alexander Šurkala
Obsada / Hrají: Mark Waschke, Karel Roden, Ben Becker, Hannah Herzsprung, Radek Holub, Wilson Gonzales Ochsenknecht, Zuzana Kronerová
Nagrody / Ocenění: Bawarskie Nagrody Filmowe 2010 – najlepszy reżyser, aktor; Jewish Eye – World Jewish Film Festival 2010 – najlepszy film pełnometrażowy / Bavorské filmové ceny 2010 – nejlepší režisér, herec; Jewish Eye – World Jewish Film Festival 2010 – nejlepší celovečerní film
Kraj / Země: Czechy, Niemcy, Austria / Česko, Německo, Rakousko 2010
Czas trwania / Stopáž: 104 min

Jana Bébarová

KR

COK
29.04.2017, 17.00

A LONELY PLACE TO DIE | **NENÍ KAM UTÉCT**

PL W brytyjskim thrillerze wyreżyserowanym przez Juliana Gilbeya Karel Roden wciela się w drugoplanową rolę serbskiego gangstera Darko. Prowadzona przez Alison (Melissa George) grupa alpinistów zaczyna wspinaczkę. Ta od razu zmienia się w dramatyczną walkę o przetrwanie, która miłośnikom mocnych wrażeń dostarczy mnóstwo adrenaliny. Momentem zwrotnym staje się przypadkowe odkrycie podziemnego bunkra z uwięzioną w skrzyni małą serbską dziewczynką Anną. Chcąc uratować wycieńczone dziecko, pięcioro alpinistów ściganych przez bezlitosnych porywaczy wpada w śmiertelną pułapkę. *A Lonely Place to Die* posługuje się konwencjami kina survivalowego, zarówno jeśli chodzi o portret postaci, rozwój fabuły, jak i finalne rozstrzygnięcie. Uwagę widza przykuwają zapierające dech w piersiach krajobrazy gór Szkocji.

CZ Srbský gangster Darko je jednou ze zahraničních filmových rolí v hereckém portfoliu charismatického Karla Rodena. Jde o jednu z vedlejších postav britského akčního thrilleru, do kterého ho obsadil režisér Julian Gilbey. Co začíná jako terénní výšlap skupiny horolezců (v čele s Alison ztvárněnou Melissou George), se mění v napínavé drama o přežití, ve kterém si vášniví lovci adrenalinu sáhnou až na dno. Klíčovým bodem obratu v jejich túře se stává náhodné objevení podzemní skrýše, v níž někdo v bedně vězní malou srbskou dívenku Annu. Ve snaze zachránit trýzněné děvčátko se pětice horolezců v čele s nemilosrdnými únosci v patách postupně vrhá do smrtelné pasti. *Není kam utéct* využívá všech žánrových konvencí filmů o přežití, ať už co se typů postav, vývoje zápletky a jejího vyústění týče. Kromě napětí plynoucího z obav o filmové hrdiny tvůrci nechávají diváky strhnout i dech beroucí krásou skotských hor, v jejichž prostředí je snímek situován.

Tytuł oryginalny / Původní název:
A Lonely Place to Die
Reżyseria / Režie: Julian Gilbey
Scenariusz / Scénář: Julian Gilbey, Will Gilbey
Zdjęcia / Kamera: Ali Asad
Obsada / Hrají: Melissa George, Ed Speleers, Eamonn Walker, Kate Magowan, Karel Roden, Alec Newman, Sean Harris
Nagrody / Ocenění: Austin Fantastic Fest 2011 – najlepszy aktor; MFF w Chicago 2011 – najlepszy film; Toronto After Dark Film Festival 2011 – najlepszy film akcji, zdjęcia / Austin Fantastic Fest 2011 – nejlepší herec; MFF v Chicagu 2011 – nejlepší film; Toronto After Dark Film Festival 2011 – nejlepší akční film, kamera
Kraj / Země: Wielka Brytania / Velká Británie 2011
Czas trwania / Stopáž: 99 min

Jana Bébarová

KR

CENTRAL
28.04.2017, 10.30

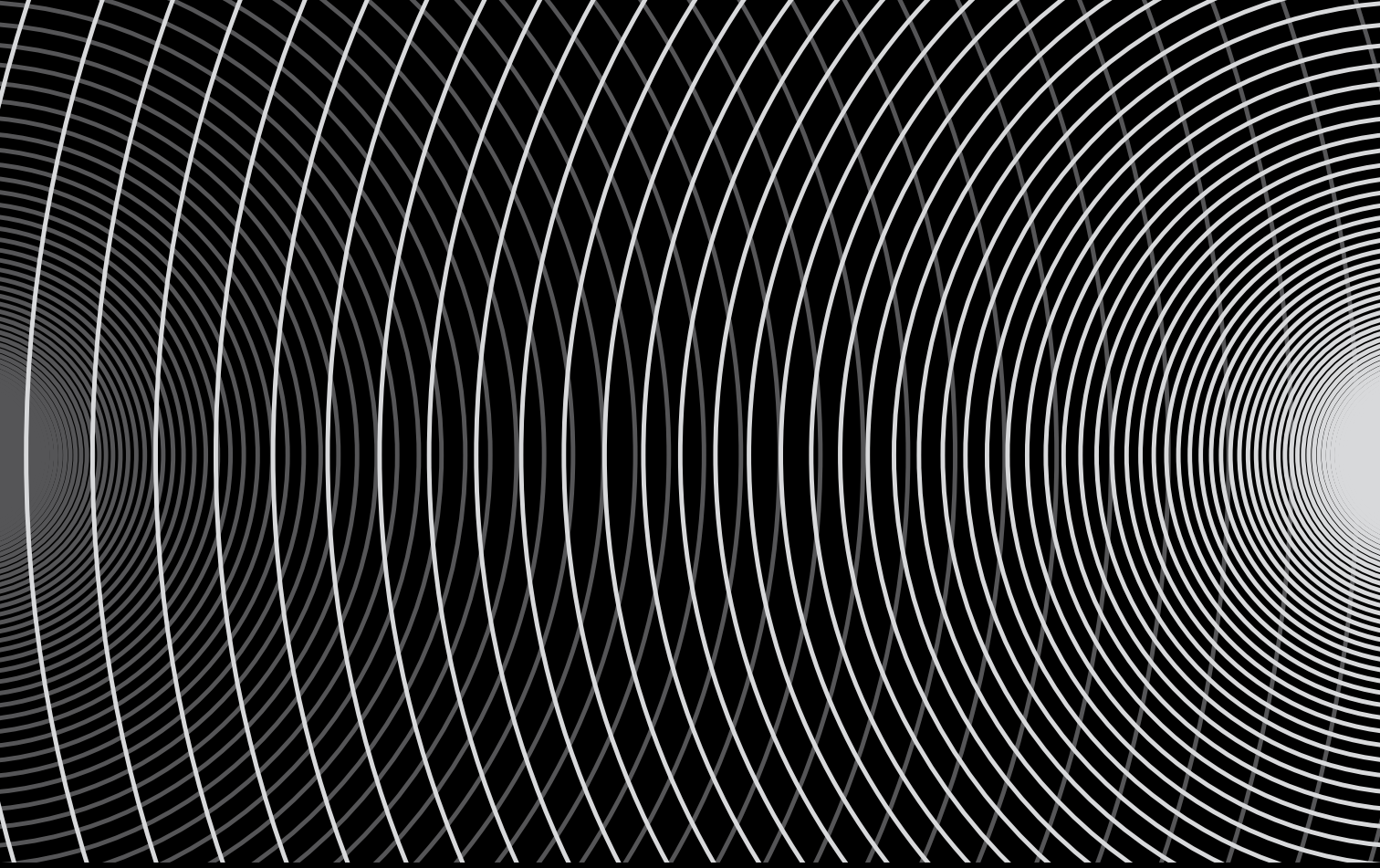
LIDICE

PL Na początku czerwca 1942 roku w ramach Operacji Anthropoid doszło do zamachu na Reinharda Heydricha. Wkrótce potem mała wieś niedaleko Pragi stała się symbolem hitlerowskich represji. W odwecie naziści postanowili dokonać zagłady wioski z jej 500 mieszkańcami. Zrównali ją z ziemią i dosłownie wymazali z mapy. Mężczyzn rozstrzelano, kobiety wysłano do obozów koncentracyjnych, podobnie jak dzieci, przy czym część z nich przekazano na „właściwe wychowanie" do Niemiec. Reżyser Petr Nikolaev opowiedział o tym okrutnym wydarzeniu w swoim kipiącym od emocji arcydziele zrealizowanym według scenariusza Zdenka Mahlera. Tragizm całej historii poznajemy z perspektywy mężczyzny, który podczas pacyfikacji Lidic siedzi w więzieniu i na swój sposób interpretuje niespodziewany brak wizyt bliskich. Po wyjściu na wolność musi przezwyciężyć traumę – syndrom ocalałego.

CZ Krátce poté, kdy začátkem června 1942 došlo v rámci Operace Anthropoid k atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha, se malá obec nedaleko Prahy stala symbolem nacistické represe. Pod záminkou, že se zde skrývají atentátníci, si nacisté jako odvetu zvolili totální likvidaci vesnice s pěti stovkami obyvatel. Doslova ji srovnali se zemí a vymazali z mapy, když všechny muže z Lidic popravili, ženy odvlekli do koncentračních táborů a stejně tak děti, z nichž některé skončily na převýchově v Německu. K této hrůzné události z druhé světové války se ve svém emocemi skrz na skrz prostoupeném velkofilmu realizovaném podle scénáře Zdenka Mahlera vrátil režisér Petr Nikolaev. Na její tragičnost nahlíží očima muže, který byl během vypálení vesnice ve vězení a náhlou absenci rodinných návštěv si interpretoval po svém. Poté, co se vyrovnal s vinou z neúmyslného zabití, za které byl po právu odsouzen, musí kromě ztráty celé rodiny po propuštění překonat trauma další – válečný syndrom přeživšího.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Lidice
Reżyseria / Režie: Petr Nikolaev
Scenariusz / Scénář: Zdeněk Mahler na podstawie własnej książki / Zdeněk Mahler na základě vlastní knihy
Zdjęcia / Kamera: Antonio Riestra
Obsada / Hrají:
Karel Roden, Zuzana Fialová, Roman Luknár, Zuzana Bydžovská, Ondřej Novák, Norbert Lichý, Veronika Kubařová, Václav Jiráček
Nagrody / Ocenění:
Europejski Festiwal Filmowy w Sewilli 2011 – specjalne wyróżnienie; Festiwal Filmowy w Phoenix 2012 – Nagroda Publiczności; Titanic MFF 2013 – Nagroda Publiczności / Evropský Filmový Festival v Seville 2011 – speciální cena; Filmový festival ve Phoenixu 2012 – divácká cena; MFF Titanic 2013 – divácká cena
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2011
Czas trwania / Stopáž: 121 min

Jana Bébarová

ALLAN STARSKI

ALLAN STARSKI

PL Urodził się w 1943 roku w Warszawie, syn Ludwika Starskiego, scenarzysty i autora piosenek. Z racji profesji ojca od dziecka miał kontakt ze środowiskiem filmowym – po raz pierwszy był na planie w wieku pięciu lat. Studiował na warszawskiej ASP na Wydziale Architektury Wnętrz, jako specjalizację wybrał wystawiennictwo. Po ukończeniu nauki przez pewien czas pracował w firmach handlowo-wystawienniczych i reklamowych. Karierę filmową rozpoczął od funkcji asystenta scenografa przy *Albumie polskim* Jana Rybkowskiego; jako samodzielny scenograf zadebiutował z kolei w *Chłopcach* Ryszarda Bera. Sławę zyskał w dużej mierze dzięki współpracy z Andrzejem Wajdą, z którym zrealizował wiele filmów, w tym *Człowieka z marmuru*, *Człowieka z żelaza*, *Panny z Wilka* i *Dantona*. Z czasem zaczął przygotowywać scenografie do zagranicznych produkcji. Otrzymał Oscara za *Listę Schindlera* Stevena Spielberga. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis".

CZ Narodil se v roce 1943 ve Varšavě jako syn scenáristy a textaře Ludwika Starského. Zásluhou profese svého otce byl od malička v kontaktu s filmovým prostředím, už jako pětiletý chlapec hrál poprvé ve filmu. Studoval na fakultě architektury interiérů Akademie výtvarných umění ve Varšavě, jako specializaci si zvolil výstavnictví. Po dokončení studia nějakou dobu pracoval ve společnostech zabývajících se obchodem, výstavnictvím a reklamou. Filmovou kariéru zahájil jako asistent scénografa Jana Rybkowského ve filmu *Polské album*. Jako samostatný scénograf pak debutoval v *Chlapcích* Ryszarda Bera. Proslavil se hlavně díky spolupráci s Andrzejem Wajdou, s nímž realizoval celou řadu filmů, např. *Člověk z mramoru*, *Člověk ze železa*, *Slečny z Vlčí*, *Danton* a další. Později začal připravovat výpravu i pro zahraniční produkce. Je držitelem Oscara za *Schindlerův seznam* Stevena Spielberga. Byl oceněn Komandérským křížem řádu obrození Polska a Zlatou medailí Gloria Artis za přínos kultuře.

WYBRANA FILMOGRAFIA / VÝBĚR Z FILMOGRAFIE:

1976: Smuga cienia / Hranice stínu
1976: Człowiek z marmuru / Člověk z mramoru
1977: Sprawa Gorgonowej / Případ Gorgonová
1979: Panny z Wilka / Slečny z Vlčí
1981: Człowiek z żelaza / Člověk ze železa
1982: Danton
1984: Bez końca / Bez konce
1993: Lista Schindlera / Schindler's List / Schindlerův seznam
2002: Pianista / The Pianist / Pianista
2014: Rana / The Cut / Šrám

AS

COK
02.05.2017, 14.00

PL Krótki, choć zdający się trwać wieczność moment, kiedy znika wszelka nadzieja. Punkt w życiu, za którym człowiek staje się bardziej doświadczony, ale też bardziej zgorzkniały, słowem – starszy. Do tytułowej smugi cienia dociera młody marynarz, mający po raz pierwszy w karierze objąć funkcję kapitana. Już przygotowania do rejsu są dość problematyczne, a po wypłynięciu z portu dochodzi do eskalacji pecha. Wybucha epidemia, kończą się lekarstwa, ustaje wiatr. Pierwszy oficer uparcie twierdzi, że za kolejne nieszczęścia odpowiedzialny jest duch poprzedniego kapitana. Bohater odrzuca jego majaczenia i próbuje zachować trzeźwy ogląd sytuacji, ale coraz bardziej grozi mu utrata zmysłów. Opowieść powoli dryfuje w stronę horroru. Oparta na prozie Josepha Conrada *Smuga cienia* jest pierwszym z wielu filmów, jakie Andrzej Wajda zrealizował ze scenografem Allanem Starskim.

CZ Krátký okamžik zdánlivě trvající celou věčnost – chvíle, kdy mizí veškerá naděje. Jeden bod v životě, po kterém se člověk stává zkušenějším, ale také zatrpklejším nebo zkrátka starším. Na hranici stínu z názvu filmu se dostává mladý námořník, který se má poprvé v životě stát kapitánem. Už samotná příprava na plavbu je dost problematická, a po vyplutí z přístavu nešťastné události gradují. Propukne epidemie, dojdou léky, utichne vítr… První důstojník tvrdošíjně trvá na tom, že všechna neštěstí má na svědomí duch předchozího kapitána. Hlavní hrdina jeho bludy odmítá a snaží se dívat na situaci racionálně, přesto je stále blíž tomu, že přijde o rozum. Vyprávění se pomalu blíží hororu. *Hranice stínu* podle prózy Josepha Conrada je prvním z mnoha filmů, na kterých Andrzej Wajda spolupracoval se scénografem Allanem Starským.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Smuga cienia
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář:
Bolesław Sulik, Andrzej Wajda, w oparciu o powieść Josepha Conrada / na motivy románu Josepha Conrada
Zdjęcia / Kamera: Witold Sobociński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar, Lech Brański
Obsada / Hrají: Marek Kondrat, Graham Lines, Tom Wilkinson, Berhard Archard, John Bennett
Nagrody / Ocenění:
Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1976 – Nagroda Główna Jury; MPF Marynistycznych w Szczecinie 1978 – nagroda widzów; MTF Morskiego w Kartagenie 1979 – Srebrna Karawela / Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1976 – Hlavní cena poroty; Mezinárodní přehlídka námořnických filmů ve Štětíně 1978 – cena diváků; Mezinárodní festival filmů o moři v Cartageně 1979 – Stříbrná karavela
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania / Polsko, Velká Británie 1976
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Piotr Mirski

AS

COK
02.05.2017, 20.00

CZŁOWIEK Z MARMURU | **ČLOVĚK Z MRAMORU**

PL Monument. Wybitny *Człowiek z marmuru* jest filmem o kręceniu filmu. Młoda reżyserka, reprezentująca nowe, bezkompromisowe pokolenie twórców, przygotowuje dokument o przodowniku pracy, niegdyś wyniesionym na piedestał, a później z niego strąconym i wreszcie zapomnianym, zagubionym w odmętach dziejów Polski. W oparciu o archiwalne nagrania i rozmowy z ludźmi bohaterka rekonstruuje historię idealisty, który został zniszczony przez władzę. *Człowiek z marmuru* nawet po 40 latach od premiery jest dziełem wyjątkowo świeżym, dynamicznym i ekspresyjnym, napędzanym równocześnie gniewną i ekstatyczną energią. *Robiliśmy ten film naprawdę z wielką wiarą, że jest przeciwko systemowi, którego nie akceptowaliśmy. To były ogromne, fantastyczne emocje* – wspominał scenograf Allan Starski, dla którego był to drugi z wielu projektów zrealizowanych z Andrzejem Wajdą.

CZ Monument. Nezapomenutelný *Člověk z mramoru* je filmem o natáčení filmu. Mladá režisérka představující novou, nekompromisní generaci tvůrců připravuje dokument o předákovi, který byl kdysi vynesen na piedestal, později byl odstraněn a nakonec zapomenut, ztracen v bouřlivých dějinách Polska. Na základě archivních záznamů a rozhovorů s lidmi hrdinka rekonstruuje příběh idealisty zničeného vládnoucí mocí. Člověk z mramoru je i čtyřicet let po svém vzniku mimořádně svěžím, dynamickým a expresivním dílem, napájeným hněvnou i nadšenou energií. *„Na tom filmu jsme pracovali s opravdu velkou vírou v to, že je zaměřený proti systému, který jsme neakceptovali. To byly obrovské, fantastické emoce,"* vzpomíná scénograf Allan Starski, pro kterého byl Člověk z mramoru druhým projektem realizovaným ve spolupráci s Andrzejem Wajdou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Człowiek z marmuru
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář:
Aleksander Ścibor-Rylski
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Andrzej Korzyński
Obsada / Hrají: Jerzy Radziwiłowicz, Krystyna Janda, Tadeusz Łomnicki, Jacek Łomnicki, Michał Tarkowski
Nagrody / Ocenění:
Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1977 – Nagroda Dziennikarzy; MFF w Cannes 1978 – nagroda FIPRESCI; MFF w Brukseli 1979 – nagroda aktorska Kryształowa Gwiazda; MFF w Kartagenie 1980 – nagroda specjalna jury / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1977 – cena novinářů; MFF v Cannes 1978 – cena FIPRESCI; MFF v Bruselu 1979 – herecká cena „Křišťálová hvězda"; Cartagenský filmový festival 1980 – zvláštní cena poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 1976
Czas trwania / Stopáž: 153 min

Piotr Mirski

AS

PIAST
28.04.2017, 14.00

PL Nastoletnia dziewczyna zostaje brutalnie zamordowana, a oskarżenie pada na kochankę jej ojca. Emilia Margerita Gorgon jest idealnym kozłem ofiarnym – nie dość, że cudzoziemka, to jeszcze grzesznica, która żyła w nieformalnym związku z żonatym mężczyzną. Społeczeństwo wydaje wyrok na długo przed decyzją sądu. Proces jest trudny nie tylko ze względu na nacisk opinii publicznej, ale i brak jednoznacznych dowodów winy. *Sprawa Gorgonowej*, poświęcona autentycznej zbrodni z lat 30. XX wieku, może budzić skojarzenia z niedawnym *Jestem mordercą* Macieja Pieprzycy. Podobnie jak w tej wariacji na temat historii Wampira z Zagłębia, prawnym i moralnym dylematom towarzyszy starannie odtworzona atmosfera minionych czasów. W autobiograficznej książce *Ostatni klaps* Janusz Majewski pisze, że jednym z jego najważniejszych współpracowników przy tym filmie był scenograf Allan Starski, odznaczający się według niego najwyższymi zawodowymi kompetencjami.

CZ Ze smrti mladé dívky, kterou někdo brutálně zavraždil v její vlastní posteli, je obviněna milenka jejího otce. Emilia Margerita Gorgonová je ideálním obětním beránkem: je to cizinka, a navíc hříšnice, která žila v neformálním svazku s ženatým mužem. Společnost ji odsoudí mnohem dříve, než padne rozhodnutí soudu. Samotný proces je náročný nejen kvůli tlaku veřejného mínění, ale také proto, že vinu ženy nelze jednoznačně dokázat. Film *Případ Gorgonová*, který je zpracováním skutečného zločinu ze třicátých let 20. století, může divákům připomínat nedávný snímek Macieje Pieprzyci *Jsem vrah*. Podobně jako v této variaci na příběh *Slezského Upíra* se právní a morální dilemata odehrávají na pozadí pečlivě zrekonstruované dobové atmosféry. V autobiografické knize *Poslední klapka* Janusz Majewski uvádí, že jedním z jeho nejvýznamnějších spolupracovníků na tomto filmu byl scénograf Allan Starski, kterého považoval za profesionála na nejvyšší úrovni.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Sprawa Gorgonowej
Reżyseria / Režie: Janusz Majewski
Scenariusz / Scénář: Janusz Majewski, Bolesław Michałek
Zdjęcia / Kamera: Zygmunt Samosiuk
Muzyka / Hudba: Stanisław Radwan
Obsada / Hrají:
Ewa Dałkowska, Aleksander Bardini, Mariusz Dmochowski, Andrzej Łapicki, Roman Wilhelmi
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1977 – nagroda za zdjęcia / Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1977 – nejlepší kamera
Kraj / Země: Polska / Polsko 1977
Czas trwania / Stopáž: 137 min

Piotr Mirski

AS

COK
30.04.2017, 10.00

PANNY Z WILKA | **SLEČNY Z VLČÍ**

PL Mężczyzna w średnim wieku przeżywa egzystencjalny szok na wieść o tym, że jego przyjaciel zmarł w wyniku choroby. Lekarz zaleca mu wakacje. Bohater w nostalgicznym odruchu udaje się do miejsca, gdzie spędził dzieciństwo, i spotyka tam grupę kobiet, z którymi niegdyś łączyły go bliskie relacje. W ich towarzystwie oddaje się poszukiwaniom straconego czasu, ale i nowego początku. Kolejne epizody następują po sobie w atmosferze słonecznego lenistwa, pod którego powierzchnią kryją się jednak strach i smutek. Akcja tej nominowanej do Oscara adaptacji prozy Jarosława Iwaszkiewicza rozgrywa się w dawnym dworku, będącym osobnym – kameralnym, pełnym detali i zakamarków – wszechświatem. Na potrzeby filmu znalazł go scenograf Allan Starski. *Wiesz, tutaj tli się prawdziwe życie* – powiedział Andrzejowi Wajdzie. A potem wspólnie pomogli to życie rozdmuchać.

CZ Muž ve středním věku prožívá jakýsi existenciální šok po zprávě o tom, že jeho přítel zemřel na následky nemoci. Lékař mu doporučuje, aby si vzal dovolenou. Hrdina se v nostalgickém hnutí mysli vydává do míst, kde strávil dětství, a setkává se tam s několika ženami, s nimiž ho kdysi pojily blízké vztahy. V jejich společnosti se zabývá hledáním ztraceného času, ale také nového začátku. Jednotlivé epizody na sebe navazují v atmosféře prosluněného lenošení, pod jehož povrchem se však ukrývá strach a smutek. Filmová adaptace prózy Jarosława Iwaszkiewicze byla nominována na Oscara. Její děj se odehrává na starém venkovském sídle tvořícím svět sám o sobě, který je sice komorní, ale plný různých detailů a zákoutí. Pro potřeby natáčení ho objevil scénograf Alla Starski. „Víš, tady trouchniví skutečný život," řekl Andrzeji Wajdovi. A pak společnými silami ten život rozdmýchali.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Panny z Wilka
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář: Zbigniew Kamiński
w oparciu o opowiadanie
Jarosława Iwaszkiewicza / na motivy
povídky Jarosława Iwaszkiewicze
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Karol Szymanowski
Obsada / Hrají: Daniel Olbrychski,
Anna Seniuk, Christine Pascal,
Maja Komorowska, Stanisława Celińska,
Krystyna Zachwatowicz
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich
Filmów Fabularnych w Gdańsku 1979 –
Nagroda Specjalna Jury, Nagroda
za scenografię; Fotel Widza 1980 /
Festival polských hraných filmů
v Gdańsku 1979 – Zvláštní cena poroty,
nejlepší scénografie; cena státní filmové
distribuční společnosti za divácky nejúspěšnější film v prvním roce promítání
„Fotel Widza" (Křeslo diváka) 1980
Kraj / Země: Polska, Francja / Polsko,
Francie 1979
Czas trwania / Stopáž: 116 min

Piotr Mirski

AS

TEATR
28.04.2017, 14.00

DANTON

PL Wielka Rewolucja Francuska. Okres brutalnych rozgrywek politycznych, w których najskuteczniejszą bronią pozostaje gilotyna, gwarantująca nieodwołalne i widowiskowe zwycięstwo nad oponentem. Osią filmu jest zaostrzający się konflikt między Robespierre'em i Dantonem. Wcielający się w te role Wojciech Pszoniak i Gérard Depardieu kreują bohaterów, którzy wydają się swoim zupełnym przeciwieństwem: ten pierwszy jest drobnym, udręczonym człowiekiem, ten drugi – jowialnym bon vivantem o zwalistej posturze. W tle widać wiarygodnie odmalowane realia XVIII-wiecznej Francji. Znaczący wkład w przywołanie ducha tamtej epoki miał Allan Starski, scenograf w większości przypadków samodzielnie wybierał miejsca, w których były kręcone poszczególne sceny. Spośród wszystkich filmów, jakie zrealizował z Andrzejem Wajdą, to właśnie *Danton* jest tym, na którego kształt wpłynął najmocniej.

CZ Velká francouzská revoluce – období brutálních politických bojů, kdy je ze všech zbraní nejúčinnější gilotina, která je zárukou nezvratného a efektního vítězství nad protivníkem. Dějovou osnovu filmu tvoří vyostřující se konflikt mezi Robespierrem a Dantonem. Wojciech Pszoniak a Gérard Depardieu ztvárnili hrdiny, kteří jsou zdánlivě vzájemným přesným opakem: první je drobný, utrápený člověk, druhý z nich živelní požitkář zavalité postavy. Na pozadí se odehrávají věrohodně vykreslené reálie Francie 18. století. Významný podíl na ztvárnění ducha doby má scénograf Allan Starski, který ve většině případů samostatně rozhodoval o tom, kde se mají natáčet jednotlivé scény. Ze všech filmů, na nichž s Andrzejem Wajdou spolupracoval, měl největší vliv právě na *Dantona*.

Piotr Mirski

Tytuł oryginalny / Původní název: Danton
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář: Jean-Claude Carriere w oparciu o dramat Stanisławy Przybyszewskiej / Jean-Claude Carriere, na motivy divadelní hry Stanislawy Przybyszewskiej
Zdjęcia / Kamera: Igor Luther
Muzyka / Hudba: Jean Prodromides
Obsada / Hrají: Gérard Depardieu, Wojciech Pszoniak, Anne Alvaro, Roland Blanche, Patrice Chéreau
Nagrody / Ocenění:
Nagroda Louisa Delluca 1982; Nagroda Unifrance Film 1982; Cezary 1983 – najlepszy reżyser; World Film Festival w Montrealu 1983 – nagroda za rolę męską; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1984 – Nagroda Dziennikarzy / Cena Luise Delluca 1982; Cena „Unifrance film" 1982; César 1983 – nejlepší režie; World Film Festival v Montrealu 1983 – cena za nejlepší mužskou roli; Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1984 – Cena novinářů
Kraj / Země: Polska, Francja / Polsko, Francie 1982
Czas trwania / Stopáž: 130 min

AS

PIAST
01.05.2017, 10.00

JEZIORO BODEŃSKIE | **BODAMSKÉ JEZERO**

PL *Wesołych Świąt i dalszych zwycięstw w Nowym Roku* – takie życzenia składa hitlerowski żołnierz grupie osób zgromadzonych w stołówce obozu internowania. *Nawzajem, nawzajem* – odpowiada obecny na sali Polak. Ta scena idealnie oddaje nastrój filmu Janusza Zaorskiego, nieustannie oscylującego między błazenadą a goryczą. Wspomniany dowcipniś i jego towarzysze niedoli oddają się przeróżnym zajęciom. Romansują, tańczą, dokuczają sobie. Prowadzą długie rozmowy, które dotyczą błahostek i ważnych tematów. Zabijają czas i robią dobrą minę do złej gry. Bez względu na swój wiek przypominają siedzących w kozie uczniów – wrażenie to potęguje fakt, że obóz znajduje się w szkole. Za wykreowanie tego mikroświata, równocześnie opresyjnego i dziwnie przytulnego, współodpowiedzialny jest scenograf Allan Starski.

CZ *„Veselé Vánoce a mnoho dalších vítězství v novém roce,"* přeje hitlerovský voják skupině lidí shromážděných v jídelně internačního tábora. *„Vám taky,"* odpovídá s ironií v hlase na jeho výsměšné přání Polák, který je mezi přítomnými. Tato scéna dokonale zachycuje atmosféru filmu Janusze Zaorského, neustále oscilujícího mezi šaškovstvím a hořkostí. Zmiňovaný vtipálek a jeho druhové v neštěstí se věnují různým činnostem: flirtují, tančí, dělají si naschvály nebo vedou dlouhé rozhovory o banalitách a tématech s velkým „T". Zabíjejí čas, a neštěstí snášejí s úsměvem. Nehledě na svůj věk připomínají děti, které zůstaly po škole. Ten dojem je ještě posílen skutečností, že jsou skutečně ve škole internováni. Na vytvoření tohoto mikrosvěta, který je deprimující, ale zároveň je i zvláštním způsobem útulný, se podílel scénograf Allan Starski.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Jezioro Bodeńskie
Reżyseria / Režie: Janusz Zaorski
Scenariusz / Scénář: Janusz Zaorski
na podstawie prozy Stanisława Dygata /
na motivy prózy Stanisława Dygata
Zdjęcia / Kamera: Witold Adamek
Muzyka / Hudba: Jerzy Satanowski
Obsada / Hrají: Krzysztof Pieczyński,
Małgorzata Pieczyńska, Joanna Szczepkowska, Maria Pakulnis, Gustaw Holoubek
Nagrody / Ocenění: MFF w Locarno
1986 – Grand Prix, nagroda jury młodzieżowego; Festiwal Polskich Filmów
Fabularnych w Gdańsku 1986 – nagroda
za pierwszoplanową rolę męską, nagroda
za drugoplanową rolę kobiecą; Nagroda
Szefa Kinematografii za twórczość
filmową w dziedzinie filmu fabularnego
1986 / Mezinárodní filmový festival
v Locarnu 1986 – Grand Prix, cena mladé
poroty; Festival polských hraných filmů
v Gdaňsku 1986 – nejlepší ženský herecký
výkon ve vedlejší roli; Cena šéfa
kinematografie za filmovou tvorbu
v oblasti hraného filmu 1986
Kraj / Země: Polska / Polsko 1985
Czas trwania / Stopáž: 82 min

Piotr Mirski

AS

PIAST
28.04.2017, 08.30

PL Najciemniej jest pod latarnią. To powiedzenie nieźle podsumowuje opartą na faktach historię Salomona, młodego Żyda, który w trakcie II wojny światowej w wyniku zbiegu okoliczności znajduje schronienie w szeregach nazistowskiej armii. Z czasem zostaje wysłany do elitarnej szkoły Hitlerjugend, gdzie uczy się m.in. tego, jak bez błędu rozpoznać Żyda. Ironia losu sprawia ponadto, że wdaje się w romans z pewną piękną fanatyczką; na przeszkodzie rozwojowi ich związku stoi jednak fakt, że bohater nie może pokazać jej swojego obrzezanego penisa. *Europa Europa* jest filmem nad wyraz lekkim, mającym wiele cech wspólnych z powieściami pikarejskimi. Scenografię do niego przygotował Allan Starski. Agnieszka Holland, która zrealizowała z nim także *Plac Waszyngtona*, bardzo dobrze wypowiadała się o jego pracy: *Starski zawsze starał się, żeby scenografia nie tylko ładnie wyglądała, ale też pomagała aktorom odnaleźć się, a filmowi nadawała dodatkowy smak i sens.*

CZ Pod lampou bývá tma. Toto přísloví celkem dobře vystihuje příběh mladého Žida Salomona, vyprávěný podle skutečných událostí. Díky souhře náhod se Salomonovi podařilo ukrýt v řadách nacistické armády. Později je dokonce přijat do elitní školy Hitlerjugend, kde se mimo jiné učí, jak neomylně rozpoznat Žida. Ironií osudu naváže milostný poměr s jistou krásnou fanatičkou. Překážkou v jejich vztahu je ale to, že Salomon musí skrývat svůj obřezaný penis. Film *Evropa Evropa* je mimořádně lehkým filmem, který má mnoho společného s pikareskními romány. Autorem výpravy je Allan Starski. Agnieszka Hollandová, která se Starským spolupracovala již dříve na filmu Washingtonovo náměstí, o něm hovoří velmi pochvalně: *„Starski se vždy snažil, aby výprava nejen dobře vypadala, ale také aby pomohla hercům najít svou roli a filmu dodala dodatečnou chuť a smysl."*

Tytuł oryginalny / Původní název:
Europa Europa
Reżyseria / Režie: Agnieszka Holland
Scenariusz / Scénář: Agnieszka Holland w oparciu o książkę Salomona Perela / podle knihy Salomona Perela
Zdjęcia / Kamera: Jacek Petrycki
Muzyka / Hudba: Zbigniew Preisner
Obsada / Hrají: Marco Hofschneider, Julie Delpy, André Wilms, Ashley Wanninger, Klaus Abramowsky
Nagrody / Ocenění:
MFF w Viareggio 1990 – nagroda za reżyserię; Złote Globy 1992 – najlepszy film obcojęzyczny; Nagroda Amerykańskiego Stowarzyszenia Krytyków Filmowych 1992 / Mezinárodní filmový festival Europa Cinema ve Viareggiu 1990 – cena za režii; Zlatý glóbus 1992 – nejlepší cizojazyčný film
Kraj / Země: Polska, Francja, Niemcy / Polsko, Francie, Německo 1990
Czas trwania / Stopáž: 107 min

AS

TEATR
28.04.2017, 10.30

PL Oskar Schindler – największy bon vivant pośród Niemców, koneser garniturów, alkoholi i kobiet. Cyniczny przedsiębiorca, który dostrzega w II wojnie światowej okazję do zarobienia naprawdę dużych pieniędzy. A także bohaterski oszust, któremu udaje się uratować od śmierci niebagatelną liczbę Żydów. Ten trudny do rozgryzienia człowiek, wzorowany na realnej postaci, przechodzi powolną, ale znaczącą przemianę. Wraz z nim metamorfozie ulega film: najpierw dość chłodny, pod koniec zaczyna nabierać sentymentalnego, wręcz bajkowego rysu. Cały czas pozostaje jednak tak samo sugestywny. Jest to zasługa wszystkich jego części składowych, w tym uhonorowanej Oscarem scenografii Allana Starskiego, którą Janet Maslin chwaliła w „The New York Times" za to, że *znajduje idealną równowagę pomiędzy realizmem i dramatyzmem.*

CZ Oskar Schindler – největší německý požitkář, znalec obleků, alkoholu a žen. Cynický podnikatel, který bere 2. světovou válku jako příležitost vydělat opravdu velké peníze. Ale také statečný podvodník, kterému se za souhlasu nacistického vedení daří zachránit před smrtí mnoho Židů. Těžko pochopitelná postava, vycházející ze zcela reálné osoby, prochází pomalou, ale zásadní proměnou. Spolu s ní se mění i film: nejprve je dost chladný, ale nakonec začíná nabírat sentimentální, přímo pohádkové zabarvení. Po celou dobu je však stejně sugestivní. Zasloužily se o to všechny složky filmu, včetně výpravy, za kterou získal Allan Starski Oscara a kterou Janet Maslinová chválila v *The New York Times* za to, že „nachází optimální rovnováhu mezi realismem a dramatičností".

Tytuł oryginalny / Původní název: Schindler's List
Tytuł polski: Lista Schindlera
Reżyseria / Režie: Steven Spielberg
Scenariusz / Scénář: Steven Zaillian w oparciu o książkę Thomasa Keneally'ego / podle knihy Thomase Keneallyho
Zdjęcia / Kamera: Janusz Kamiński
Muzyka / Hudba: John Williams
Obsada / Hrají: Liam Neeson, Ben Kingsley, Ralph Fiennes, Caroline Goodall, Jonathan Sagall
Nagrody / Ocenění: Oscary 1994 – najlepszy film, najlepsza reżyseria, najlepszy scenariusz adaptowany, najlepsza muzyka oryginalna, najlepsza scenografia, najlepsze zdjęcia, najlepszy montaż; Złote Globy 1994 – najlepszy film dramatyczny, najlepsza reżysera, najlepszy scenariusz / Oscar 1994 – nejlepší film, nejlepší režie, nejlepší adaptovaný scénář, nejlepší původní hudba, nejlepší výprava, nejlepší kamera, nejlepší střih; Zlatý Glóbus 1994 – nejlepší film (drama), nejlepší režie, nejlepší scénář
Kraj / Země: USA 1993
Czas trwania / Stopáž: 187 min

Piotr Mirski

AS

PIAST
28.04.2017, 10.30

PIANISTA

PL Portret artysty w czasie apokalipsy. Film Romana Polańskiego opowiada opartą na faktach historię Władysława Szpilmana, muzyka żydowskiego pochodzenia, który spędza II wojnę światową w zajętej przez nazistów Warszawie. Blady, szczupły i delikatny, mający dłonie stworzone do grania, a nie trzymania karabinu, musi walczyć o przetrwanie. Przez kolejne lata okupacji błąka się po mieście, które ulega coraz bardziej drastycznym przeobrażeniom, aż w końcu obraca się w sięgające horyzontu czarno-szare gruzowisko; za wykreowanie tego ginącego świata scenograf Allan Starski został uhonorowany Cezarem i Orłem. Przy całym swoim ładunku powagi *Pianista* nie jest pozbawiony typowego dla Polańskiego czarnego humoru. Wojna jawi się tutaj jako równie straszny, co absurdalny spektakl, którego scenariusz pisze złośliwy przypadek.

CZ Portrét umělce v dobách apokalypsy. Film Romana Polańského vypráví příběh Władysława Szpilmana, vycházející ze skutečných událostí. Tento hudebník židovského původu tráví 2. světovou válku ve Varšavě obsazené nacisty. Bledý, hubený, jemný, s rukama stvořenýma ke hře na klavír, ale ne k držení samopalu, věnuje se především boji o vlastní život. V letech okupace bloudí po městě, které se stále drastičtěji proměňuje, až se nakonec mění v černo-šedé ruiny táhnoucí se po obzor. Za ztvárnění tohoto hynoucího světa byl scénograf Allan Starski odměněn Césarem a Orlem. Při veškeré vážnosti najdeme v *Pianistovi* také typický Polańského černý humor. Válka se zdá být strašným, absurdním divadlem, jehož scénář píše zlomyslná náhoda.

Tytuł oryginalny / Původní název:
The Pianist
Reżyseria / Režie: Roman Polański
Scenariusz / Scénář:
Ronald Harwood w oparciu o książkę Władysława Szpilmana / podle knihy Władysława Szpilmana
Zdjęcia / Kamera: Paweł Edelman
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Adrien Brody, Thomas Kretschmann, Frank Finlay, Maureen Lipman, Emilia Fox
Nagrody / Ocenění:
MFF w Cannes 2002 – Złota Palma; Oscary 2003 – najlepszy reżyser, scenariusz adaptowany, aktor pierwszoplanowy; Cezary 2003 – najlepszy film francuski, reżyser, aktor, muzyka, scenografia, zdjęcia, dźwięk / MFF v Cannes 2002 – Zlatá Palma; Oscar 2003 – nejlepší režie, nejlepší adaptovaný scénář, nejlepší herec v hlavní roli; César 2003 – nejlepší francouzský film, režisér, herec, hudba, výprava, kamera, zvuk
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania, Francja, Niemcy / Polsko, Velká Británie, Francie, Německo 2002
Czas trwania / Stopáž: 142 min

Piotr Mirski

AS

TEATR
29.04.2017, 19.15

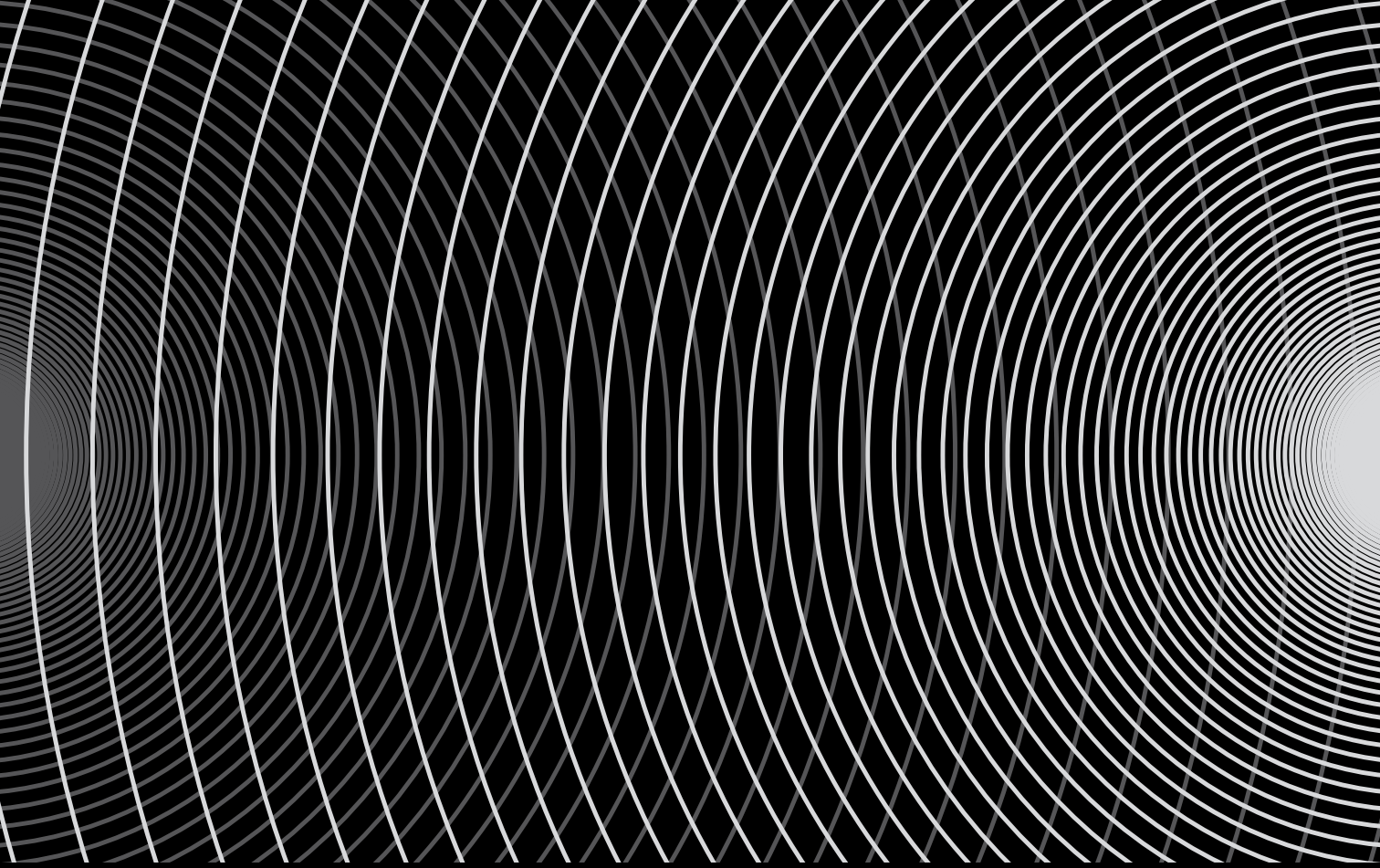
RANA | **ŠRÁM**

PL Zamaszyste zwieńczenie trylogii *Miłość, śmierć i diabeł*, której poprzednimi częściami są *Głową w mur* i *Na krawędzi nieba*. Fatih Akin zajmuje się tym razem zagadnieniem tkwiącego w ludziach zła – za materiał służy mu rzeź Ormian. Głównym bohaterem jest tutaj pewien kowal, człowiek wręcz rozczulająco poczciwy, całkowicie oddany swojej rodzinie. Chociaż udaje mu się ocaleć z krwawej zawieruchy, to nie może mówić o szczególnie dużym szczęściu. Nie dość, że w wyniku odniesionych ran traci zdolność mówienia, to jeszcze zostaje rozdzielony z najbliższymi. Kiedy dowiaduje się, że jego dwie córki wciąż żyją, rozpoczyna uparte i desperackie poszukiwania. Kolejne tropy prowadzą go przez różne kraje. Niemy Odyseusz przemierzający chaotyczny i barwny świat. Wielość miejsc akcji stanowiła duże wyzwanie dla scenografa Allana Starskiego.

CZ Rozmáchlé završení trilogie o lásce, smrti a zlu, jejímiž předchozími díly jsou filmy *Proti zdi* a *Na druhé straně*. Fatih Akin se tentokrát věnuje otázce zla skrývajícího se v člověku, a to na příběhu spojeném s Arménskou genocidou. Hlavním hrdinou filmu je kovář, člověk až dojemně poctivý a zcela oddaný své rodině. Muž sice přežil krvavé události, ale nemůže mluvit o velkém štěstí: v důsledku zranění ztrácí schopnost mluvit, a navíc je odloučen od své rodiny. Když se dovídá, že jeho dvě dcery jsou stále naživu, začne je odhodlaně, až zoufale hledat. Stopy ho vedou na cestu různými zeměmi. Němý Odysseus putující po chaotickém, barvitém světě. Množství dějišť bylo velkou výzvou pro scénografa Allana Starského.

Tytuł oryginalny / Původní název:
The Cut
Tytuł polski: Rana
Reżyseria / Režie: Fatih Akin
Scenariusz / Scénář: Fatih Akin,
Mardik Martin
Zdjęcia / Kamera: Rainer Klausmann
Muzyka / Hudba: Alexander Hacke
Obsada / Hrají: Tahar Rahim,
Simon Abkarian, Makram Khoury,
Hindi Zahra,
Nagrody / Ocenění:
MFF w Wenecji 2014 – nagroda filmowa
Vittorio Veneto / Mezinárodní filmový
festival v Benátkách 2014 –
Vittorio Veneto Film Festival Award
Kraj / Země: Niemcy, Francja,
Włochy, Rosja, Polska, Kanada, Turcja,
Jordania / Německo, Itálie, Rusko,
Polsko, Kanada, Turecko, Jordánsko 2014
Czas trwania / Stopáž: 138 min

Piotr Mirski

NOWE FILMY CZESKIE | **NOVÉ ČESKÉ FILMY**

NF

CENTRAL
30.04.2017, 17.00

ANTHROPOID

PL Brytyjczyk Sean Ellis nakręcił film historyczny o dramatycznych dla narodu czeskiego wydarzeniach związanych z zamachem na Reinharda Heydricha, wysokiego rangą nazistę, protektora Czech i Moraw. Powstało dzieło z zagranicznymi gwiazdami w rolach głównych odtwarzające przebieg tajnej misji o kryptonimie Operacja Anthropoid. Główną oś akcji tworzą koleje losu dwóch wysłanych z Anglii cichociemnych, Josefa Gabčíka i Jana Kubiša, którzy w grudniu 1941 roku zostali zrzuceni na terenie Protektoratu, aby zaplanować i przeprowadzić atak na „kata Pragi". Film kreśli dokładną charakterystykę obu wykonawców zamachu. Ich czyn ma rys romantyczny, ale reżyser zdarzenia przedstawia zgodnie z zachowanymi świadectwami.

CZ Historický film o dramatických, pro český národ určujících, leč bohužel často opomíjených událostech kolem atentátu na prominentního nacistu a svého času říšského protektora Protektorátu Čechy a Morava Reinharda Heydricha paradoxně natočil Brit. Se zahraničními hvězdami v ústředních rolích za koprodukční účasti Česka vznikl válečný snímek rekonstruující skutečný příběh tajné vojenské mise nazvané Operace Anthropoid. Hlavní linku tvoří osudy dvou odbojářů vyslaných z Anglie, Josefa Gabčíka a Jana Kubiše, kteří v prosinci 1941 provedli parašutistický výsadek na území Protektorátu za cílem naplánovat a spáchat atentát na „pražského řezníka" Heydricha. Snímek klade důraz na prokreslení charakterů obou aktérů, jejichž heroickému činu přikládá romantický nádech. Na každý pád k nim režisér Sean Ellis chová respekt a v případě zobrazení historických událostí souvisejících s atentátem se maximálně drží dochovaných informací.

Tytuł oryginalny / Původní název: Anthropoid
Reżyseria / Režie: Sean Ellis
Scenariusz / Scénář: Sean Ellis, Anthony Frewin
Zdjęcia / Kamera: Sean Ellis
Obsada / Hrají: Cillian Murphy, Jamie Dornan, Charlotte Le Bon, Aňa Geislerová, Toby Jones, Harry Lloyd, Alena Mihulová, Sam Keeley, Jan Budař, Ondřej Malý
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2016 – Nagroda Publiczności / Český lev 2016 – cena filmových fanoušků
Kraj / Země: Wielka Brytania, Czechy, Francja / Velká Británie, Česko, Francie 2016
Czas trwania / Stopáž: 120 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
01.05.2017, 14.00

PL We współczesnej kinematografii czeskiej Bohdan Sláma ma status gwiazdy. Od początku swojej reżyserskiej kariery, którą rozpoczął w roku 2001 pełnometrażowym debiutem *Dzikie pszczoły*, był twórcą wyczulonym na problemy ludzi żyjących na obrzeżach społeczeństwa – w sensie zarówno geograficznym, klasowym, genderowym, jak i wiekowym. W *Babie z lodu* Sláma z właściwą sobie empatią umożliwia widzowi poznanie 60-letniej wdowy Hany, od której rodzina oczekuje tylko jednego: wypełnienia roli opiekuńczej matki i babki. Ona jednak zrzuca gorset codzienności, by odważnie wskoczyć – przenośnie i dosłownie – w nurt życia. Pomaga jej w tym rówieśnik Broňo oraz związane z nim grono „morsów", którzy stają się nową rodziną Hany. W tym rodzinno-środowiskowym dramacie Sláma w typowy dla siebie sposób konfrontuje postawy życiowe i poglądy kilku pokoleń, obalając zarazem powszechnie utrwalone przekonania o pozycji kobiety w wieku emerytalnym.

CZ Bohdan Sláma je na poli současné české kinematografie režisérskou stálicí. Od počátku své režijní dráhy, kterou odstartoval v roce 2001 celovečerním debutem *Divoké včely*, se profiloval jako autorský tvůrce se silným sociálním cítěním pro lidi na okraji společnosti – ať už geograficky, třídně, genderově nebo věkově. V *Bábě z ledu* Sláma s empatií sobě vlastní nechává diváky nahlédnout do života ovdovělé šedesátnice Hany, od níž společnost (rodina) očekává jediné: plnit roli matky/babičky pečovatelky. Vynořit se ze všedního, svazujícího stereotypu, osmělit se a doslova se odvážně ponořit do vířivých vod života, které ji znovu rozproudí krev v žilách, ji pomáhá její vrstevník Broňa a s ním spojená komunita otužilců, která se Haně stává novou rodinou. Na půdorysu rodinného/komunitního dramatu Sláma, typicky pro svůj autorský rukopis, konfrontuje životní postoje a názory několika generací a útočí přitom na společensky zarytá klišé o údělu ženy v důchodovém věku.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Bába z ledu
Reżyseria / Režie: Bohdan Sláma
Scenariusz / Scénář: Bohdan Sláma
Zdjęcia / Kamera: Diviš Marek
Obsada / Hrají: Zuzana Kronerová, Pavel Nový, Daniel Vízek, Václav Neužil jr., Tatiana Vilhelmová, Petra Špalková, Marek Daniel, Alena Mihulová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 106 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
02.05.2017, 16.45

HYDRAULIK Z TUCHLOVIC
INSTALATÉR Z TUCHLOVIC

PL *Naprawi wszystko, tylko nie własne życie* – podtytuł dotychczas ostatniego, dziesiątego filmu Tomáša Vorela dobrze charakteryzuje opowieść o hydrauliku ze wsi niedaleko Pragi, 40-letnim outsiderze Lubošu. Nie układa mu się ani w pracy, ani w życiu osobistym. Monotonię egzystencji Luboša przerywa zniecierpliwiona matka, która postanawia, że znajdzie dla syna partnerkę. Co nie jest takie proste w przypadku mężczyzny, który nie zdejmuje drelichu, do pracy jeździ na rowerze, nie ma komórki, nie potrafi gospodarować pieniędzmi, a będąc poczciwiną, daje się wykorzystać, więc wszystko za niego załatwia rodzicielka. W swoich filmach Tomáš Vorel na przemian opisuje życie w mieście i na wsi, niekiedy w sposób kontrastowy. *Hydraulik z Tuchlovic* odzwierciedla atmosferę czeskiej prowincji, charakter jej mieszkańców oraz ich powszedniej, często monotonnej codzienności.

CZ Podtitul „Všechno spraví, svůj život spravit nedokáže" zatím posledního, v pořadí desátého filmu Tomáše Vorla přesně vystihuje příběhovou linku o instalatérovi z vesnice nedaleko Prahy, čtyřicetiletém outsiderovi Lubošovi s tváří Jakuba Kohána. Ten si neumí zorganizovat pracovní a už vůbec ne osobní život a ochrannou ruku nad ním drží jeho starostlivá matka, se kterou žije ve společné domácnosti. Běžná rutina Lubošových dní vezme za své, když matce dojde trpělivost a rozhodne se mu najít partnerku. To však u muže, který nevyleze z montérek, do práce jezdí na kole a který se pro svou hlupáckou dobrotu nechá využívat, neumí hospodařit s penězi, nemá telefon a vše za něj zařizuje matka, není zrovna snadné. Tomáš Vorel ve svých filmech střídavě reflektuje život ve městě a na venkově, případně jejich vzájemné kontrasty. V *Instalatérovi z Tuchlovic* usiluje o zprostředkování atmosféry jednoho zapadákova, jeho obyvatel a jejich všednodenní, často ubohé a nicotné reality.

Tytuł oryginalny / Původní název: Instalatér z Tuchlovic
Reżyseria / Režie: Tomáš Vorel st.
Scenariusz / Scénář: Tomáš Vorel st., Baru Vlčková
Zdjęcia / Kamera: Tomáš Vorel st.
Obsada / Hrají: Jakub Kohák, Eva Holubová, Petra Špalková, Filip Blažek, Jan Budař, Maruška Page, Petr Čtvrtníček, Tomáš Matonoha
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
28.04.2017, 21.15

PL Czesko-austriacka koprodukcja wraca do roku 1968, gdy Czechosłowacja najpierw pojaśniała w promieniach Praskiej Wiosny, by w sierpniu pogrążyć się w mroku sowieckiej interwencji. Centralną postacią jest w tym filmie austriacki dziennikarz Helmut Zilk. Jako pracujący w bloku wschodnim człowiek Zachodu wikła się w aferę szpiegowską oraz wkracza w życie młodego, buntowniczego czeskiego reżysera Jana Davida i jego dziewczyny, uroczej aktorki Evy. Kwestia „kolaboracja kontra bohaterstwo" stanowi główny wątek tego opartego na faktach filmu. Reżyser przeniósł na ekran autentyczne wydarzenia, a w tworzeniu głównych bohaterów inspirował się rzeczywistymi osobami: czechosłowacka SB założyła Helmutowi Zilkowi teczkę „Holec", a prototypem zadziornego filmowca Jana Davida jest reżyser Jan Němec, którego dokumentalne nagrania tragicznych zdarzeń w roku 1968 obiegły cały świat.

CZ Česko-rakouské koprodukční dobové drama se vrací do časů politicky nestabilního roku 1968, kdy Československo nejprve projasnilo pražské jaro, aby jej v srpnu zatemnil příjezd sovětských okupačních vojsk. V centru dění stojí postava rakouského novináře Helmuta Zilka, který se z pozice muže ze Západu působícího ve Východním bloku zaplete do špionážní aféry a na pozadí dramatických událostí vstoupí do života vzpurného mladého českého režiséra Jana Davida a jeho přítelkyně, půvabné herečky Evy. Stěžejním tématem filmu vycházejícího z reálných událostí je otázka kolaborace kontra hrdinství. Ukazuje situace, které se skutečně staly, dokonce i ústřední postavy jsou postavené na reálných základech: o Helmutovi Zilkovi si StB vedla tajnou složku s krycím jménem Holec (s níž tvůrci přímo pracovali) a rebelantský filmař Jan David má předobraz v režisérovi Janu Němcovi, jehož dokumentární záběry z dramatického dění v Praze roku 1968 obletěly celý svět.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Krycí jméno Holec
Reżyseria / Režie: Franz Novotny
Scenariusz / Scénář: Franz Novotny, Alrun Fichtenbauer, Martin Leidenfrost na podstawie opowiadania Jana Němca / podle povídky Jana Němce
Zdjęcia / Kamera: Robert Oberrainer
Obsada / Hrají: Kryštof Hádek, Vica Kerekes, Johannes Zeiler, Ondřej Brzobohatý, David Novotný, Vilma Cibulková, Heribert Sasse, Michael Fuith, Jenovéfa Boková
Kraj / Země: Czechy, Austria / Česko, Rakousko 2016
Czas trwania / Stopáž: 98 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
03.05.2017, 14.00

MASARYK

PL Podczas tegorocznej gali nagród Czeskiej Akademii Filmowo-Telewizyjnej film producenta Rudolfa Biermanna zdobył rekordową liczbę 12 statuetek Czeskiego Lwa. Jak sugeruje sam tytuł, długo przygotowywany projekt reżysera Juliusa Ševčíka i jego zespołu współpracowników jest poświęcony postaci Jana Masaryka, ambasadora i czechosłowackiego ministra spraw zagranicznych, którego śmierć wciąż owiana jest tajemnicą. Syna pierwszego czechosłowackiego prezydenta reżyser pokazuje jako miłośnika kobiet i muzyki, którego ekstrawagancja oraz beztroski styl życia kłóciły się z odpowiedzialnością i przymiotami dyplomaty. Dzieło to oparte jest przede wszystkim na dramatycznym napięciu między dwoma obliczami Masaryka – zdolnego polityka i duszy towarzystwa ze skłonnościami do autodestrukcji.

CZ Rekordních dvanáct sošek Českých lvů si z letošního udílení cen České filmové a televizní akademie odnesl snímek producenta Rudolfa Biermanna a získal tak statut očekávaného filmového díla roku ještě předtím, než měl oficiální distribuční premiéru. Jak už název filmu napovídá, dlouho připravovaný projekt režiséra Julia Ševčíka a jeho týmu spolupracovníků pojednává o osobě Jana Masaryka, velvyslance a pozdějšího československého ministra zahraničí. Syna prvního československého prezidenta, „otce zakladatele" Tomáše Garrigua, film vykresluje jako milovníka žen a hudby, jehož extravagantnost a bohémský styl života se praly s odpovědností a morálkou diplomata. Dílo, které naplňuje kritéria divácky oblíbeného žánru životopisného historického filmu, tak primárně staví na dramatickém pnutí mezi rozpolcenou povahou schopného politika a zábavného společníka se sebedestruktivními sklony, jehož smrt je dodnes zahalena rouškou tajemství.

Tytuł oryginalny / Původní název: Masaryk
Reżyseria / Režie: Julius Ševčík
Scenariusz / Scénář: Petr Kolečko, Alex Koenigsmark, Julius Ševčík
Zdjęcia / Kamera: Martin Štrba
Obsada / Hrají: Karel Roden, Hanns Zischler, Oldřich Kaiser, Arly Jover, Jiří Vyorálek, Emília Vášáryová, Eva Herzigová, Martin Hofmann, Zuzana Kronerová
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2017 – najlepszy film, reżyser, aktor, aktor drugoplanowy, zdjęcia, scenariusz, montaż, scenografia, kostiumy, dźwięk, charakteryzacja, muzyka / Český lev 2017 – nejlepší film, režisér, herec, vedlejší role, kamera, scénář, střih, filmová scénografie, kostýmy, zvuk, masky, hudba
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2016
Czas trwania / Stopáž: 113 min

Jana Bébarová

NF

ZAMEK
02.05.2017, 21.00

MONTENEGRO

PL Film drogi pełen malowniczych pejzaży Czarnogóry jest pierwszą fabułą Petra Kubíka. 30-letni debiutant, absolwent szkoły filmowej w Písku, zarabia na życie m.in. jako operator i superwizor efektów specjalnych. Doświadczenia nabrał przy projekcie *Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů*. W kampanii reklamowej przedstawiano *Montenegro* jako komediowy *road movie* zrealizowany przez niezależną ekipę z całej Europy. Efektem pracy małego zespołu stał się kameralny film o relacjach czworga bohaterów: Andjeli, serbskiej studentki psychologii i socjologii, jej koleżanki Jany oraz dwóch chłopaków poznanych z ogłoszenia, które ci zamieścili w poszukiwaniu dwóch dziewcząt do wspólnej eskapady samochodowej przez Czarnogórę. Historia jest opowiedziana z perspektywy Andjeli, a właściwie jej codziennych notatek sporządzanych na potrzeby pracy dyplomowej.

CZ Road movie plnou malebných obrázků z Černé Hory natočil jako svůj první celovečerní režijní počin Petr Kubík. Třicetiletý debutant, který studoval filmovou školu v Písku a jenž se mimo jiné živí i jako kameraman a supervizor vizuálních efektů, sbíral své první velké zkušenosti u televizního projektu *Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů*. Reklamní kampaň prezentovala Kubíkovo *Montenegro* jako road movie komedii natočenou nezávislým štábem z celé Evropy. V důsledku malý tým filmařů natočil v exotických lokacích komorní, vztahový film se čtyřmi protagonisty: srbskou studentkou psychologie a sociologie Andjelou, její kamarádkou Janou a dvojicí mladíků, které poznaly skrze jejich inzerát, v němž hledali dvě dívky na společný road trip Černou horou. Příběh je nazírán z perspektivy Andjely, respektive jejích deníkových záznamů, které si pořizovala pro účely své diplomové práce: sebestředný Tomáš a méně průbojný Adam jsou totiž pro dívku předmětem studia, výzkumnými vzorky pro její školní projekt.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Montenegro
Reżyseria / Režie: Petr Kubík
Scenariusz / Scénář: Petr Kubík, Marianna Stránská, Morris Stuttard
Zdjęcia / Kamera: Eliška Miláčková
Obsada / Hrají:
Ivana Vuković, Jakub Gottwald, Brian Caspe, Pavel Richta
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
30.04.2017, 12.15

BAJKI DLA EMY | **POHÁDKY PRO EMU**

PL Zbliżają się święta Bożego Narodzenia, kiedy pracujący w Londynie Petr (Ondřej Vetchý), urzędnik biura imigracyjnego, odbiera dziwny telefon z Pragi. Okazuje się, że jego dawna znajoma trafiła do szpitala i ktoś musi zająć się jej 9-letnią córką. W papierach to on figuruje jako ojciec. Zaskoczony wiadomością Petr wraca do Czech, gdzie po poznaniu małej Emy (Ema Švábenská) i po śmierci jej matki decyduje się zaopiekować dziewczynką. Prascy urzędnicy są jednak równie restrykcyjni jak Petr w Londynie i niełatwo będzie mu przekonać ich, że nadaje się na ojca. Pomóc ma w tym… żona, której wspólnie z Emą zaczynają szukać. Wybór pada na Marie (Aňa Geislerová), recepcjonistkę w hotelu, w którym mieszkają – dziewczynę o złotych włosach i złotym sercu. W *Bajkach dla Emy*, komedii obyczajowej Rudolfa Havlíka o potrzebie miłości i ciepła, uwagę zwracają przede wszystkim kreacje aktorskie Vetchý'ego oraz Geislerovej (pięciokrotnej laureatki Czeskiego Lwa), którzy dostali tu szansę, by błysnąć talentem komediowym.

CZ Blíží se Vánoce. Úředník imigrační kanceláře Petr (Ondřej Vetchý) má podivný telefonát z Prahy. Vychází najevo, že jedna jeho bývalá známá je v nemocnici a někdo se musí postarat o její devítiletou dceru, v jejímž rodném listě je Petr uveden jako otec. Překvapen touto zprávou se vydává do Prahy, kde se seznamuje s malou Emou (Ema Švábenská), a potom, co její matka umírá, se rozhodne o dívku postarat. Pražští úředníci jsou ovšem podobně nekompromisní jako Petr ve svém zaměstnání v Londýně a není pro něj snadné je přesvědčit, že zvládne roli otce. Pomoci mu v tom má žena, kterou se spolu s Emou rozhodnou hledat. Volba padne na Marii (Aňa Geislerová), ženu se zlatými vlasy a zlatým srdcem, která pracuje jako recepční v jejich hotelu. V *Pohádkách pro Emu*, komedii Rudolfa Havlíka o potřebě lásky a vřelosti, upoutají především herecké výkony Ondřeje Vetchého a Ani Geislerové (pětinásobné laureátky Českého lva), kteří zde dostali prostor předvést svůj komediální talent.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pohádky pro Emu
Reżyseria / Režie: Rudolf Havlík
Scenariusz / Scénář: Rudolf Havlík
Zdjęcia / Kamera: Václav Tlapák
Muzyka / Hudba: Ondřej Konvička
Obsada / Hrají: Ondřej Vetchý, Aňa Geislerová, Ema Švábenská, Vilma Cibulková
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 112 min

Adam Kruk

NF

CENTRAL
01.05.2017, 10.00

WILK Z KRÓLEWSKICH VINOHRADÓW
VLK Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD

PL Pożegnalne dzieło ikony Czechosłowackiej Nowej Fali – Jana Němca. Zamiast przygotować pełen patosu testament, twórca *Diamentów nocy* pozostał wierny wizerunkowi skandalisty i prowokatora. W łączącym elementy klasycznej fabuły i autobiograficznego eseju *Wilku…* reżyser powraca do kluczowego dla swojej kariery roku 1968, gdy zrealizowane przez niego *O uroczystościach i gościach* zostało pokazane w konkursie głównym na festiwalu w Cannes. Choć Němec był jednym z faworytów do Złotej Palmy, musiał obejść się smakiem, gdyż imprezę przerwano nagle z powodu politycznej zawieruchy. Wieloletni dystans czasowy umożliwia reżyserowi spojrzenie na tamte wydarzenia z mieszaniną autentycznej goryczy i ironicznego poczucia humoru. Czeski mistrz wpisuje swoje młodzieńcze przeżycia w kontekst uniwersalnej opowieści o zbuntowanym artyście, któremu rzeczywistość funduje przyspieszoną lekcję pokory. Němec wskrzesza na ekranie niepowtarzalną atmosferę lat 60., opowiada kilka pysznych anegdot i wyjaśnia, dlaczego groził śmiercią samemu Godardowi.

CZ Poslední dílo ikony Československé nové vlny, Jana Němce. Nečekejte však závěť překypující patosem. Tvůrce *Démantů noci* zůstal věrný své pověsti skandalisty a provokatéra. Ve *Vlku z Královských Vinohrad* se vrací do roku 1968. V tomto pro Němcovu kariéru klíčovém roce se do hlavní soutěže na festivalu v Cannes probojoval jeho snímek *O slavnostech a hostech*. Němec patřil mezi favority Zlaté palmy, ale nakonec odešel s prázdnou, protože byl festival kvůli politickým nepokojům předčasně ukončen. Z mnohaletého odstupu se režisér na tehdejší události dívá se směsí nefalšované hořkosti a ironického humoru. Své mladické dobrodružství zasazuje do kontextu univerzálního vyprávění o bouřícím se umělci, kterému realita uštědřila rychlou lekci pokory. Němec na plátně oživuje neopakovatelnou atmosféru šedesátých let, vypráví několik skvělých anekdot a vysvětluje, proč se opovážil vyhrožovat smrtí samotnému Godardovi.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Vlk z Královských Vinohrad
Reżyseria / Režie: Jan Němec
Scenariusz / Scénář: Jan Němec
Zdjęcia / Kamera: Jiří Maxa
Muzyka / Hudba: Dominik Dolejší
Obsada / Hrají: Jiří Mádl,
Karel Roden, Lucia Gajdošík
Nagrody / Ocenění:
Międzynarodowy Festiwal Filmowy
w Karlowych Warach 2016 –
wyróżnienie specjalne /
MFF Karlovy Vary 2016 – Zvláštní
uznání poroty
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Francja /
Česko, Slovensko, Francie 2016
Czas trwania / Stopáž: 75 min

Piotr Czerkawski

NF

CENTRAL
03.05.2017, 10.00

ZŁODZIEJE ZIELONYCH KONI
ZLODĚJI ZELENÝCH KONÍ

PL Przygodowy, utrzymany w konwencji westernu film o poszukiwaczach mołdawitu, nakręcony na motywach powieści Jiřiego Hájíčka, który miał okazję poznać środowisko nielegalnych kopaczy. Przeniesiona we współczesne realia historia podejmuje takie uniwersalne wątki jak przyjaźń, zdrada czy miłość. Centralnymi postaciami są dwaj mężczyźni, którzy nielegalnie wydobywają cenne minerały na południu Czech. Podczas gdy zniechęcony student geologii Pavel pogoń za zielonymi kamieniami traktuje jako pasję, dla prostego mieszkańca wsi, bezrobotnego Kačmara, są one źródłem utrzymania. Reżyser mocno eksponuje ciężką pracę kopaczy oraz atmosferę wszechobecnego strachu przed schwytaniem. Istotną dozę dramatyzmu wnosi do całej historii postać żony Pavla, stanowiąca kluczowy element uczuciowego trójkąta.

CZ Dobrodružný, westernově laděný film o hledačích vltavínů, natočil televizní režisér Dan Wlodarczyk na motivy stejnojmenného románu Jiřího Hájíčka, který měl možnost prostředí nelegálních kopáčů poznat přímo zevnitř. Do současnosti přenesený děj snímku, jenž se v obecné rovině dotýká velkých lidských témat jako přátelství, zrada, láska a zklamání, se koncentruje kolem dvojice mužů, které nelegální těžba vzácných polodrahokamů z jižních Čech spojuje. Zatímco pro jednoho z nich, demotivovaného studenta geologie Pavla představuje hon za zelenými kamínky vášeň, pro druhého, nezaměstnaného prostého zemědělce Kačmara je zdrojem obživy. Režisér klade důraz zejména na zachycení fyzické dřiny, kterou kopáči podstupují, a vystižení atmosféry všudypřítomného strachu z dopadení, ale i obav o holý život, který denně vystavují riziku. Určující dávku dramatu do příběhu vnáší i postava Pavlovy manželky, která v něm figuruje jako klíčový díl vztahového trojúhelníku plného emocí.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zloději zelených koní
Reżyseria / Režie: Dan Wlodarczyk
Scenariusz / Scénář:
Hana Wlodarczyková, Dan Wlodarczyk, Petr Jarchovský według książki Jiřiego Hájíčka / podle knihy Jiřího Hájíčka
Zdjęcia / Kamera: Richard Řeřicha
Obsada / Hrají: Pavel Liška, Marek Adamczyk, Jenovéfa Boková, Gabriela Míčová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 86 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
02.05.2017, 12.00

PL *Nowe spojrzenie na legendę Karela Kryla* – tak brzmi motto mającego premierę w ubiegłym roku czesko-polskiego dokumentu o nieprzemijającym przesłaniu czeskiego pieśniarza Karela Kryla, którego teksty tkwią w pamięci jego rówieśników, jednak dzięki swojej ponadczasowości trafiają też do młodszego pokolenia. *Braciszek Karel* stawia zarazem szereg pytań na temat osobowości artysty w kontekście czasów, w których przyszło mu dorastać i tworzyć. Naświetlając burzliwe wydarzenia okresu 1968–1989, reżyserka zastanawia się, czy jednostka może wpłynąć na bieg historii. Muzyka pochodzącego z Kroměříža „poety z gitarą" była ucieleśnieniem protestu przeciwko władzy komunistów. Również po aksamitnej rewolucji z typową dla siebie ironią komentował on sytuację społeczno-polityczną kraju. W filmie Krystyny Krauze występują krewni Kryla oraz czescy i polscy znajomi, a także on sam – wszystko dzięki wykorzystaniu materiałów archiwalnych, z których znaczna część pozostawała dotąd nieznana.

CZ „Nový pohled na legendu Karla Kryla" je motto loni premiérovaného česko-polského dokumentu o nesmrtelném odkazu českého písničkáře Karla Kryla, jehož texty zůstávají ne smazatelně v hlavách nejen jeho generace, ale pro svou nadčasovost oslovují i generace mladší. *Bratříček Karel* mapuje umělcův život, přičemž nastoluje řadu otázek ve spojitosti s jeho osobitým charakterem v kontextu doby, ve které vyrůstal, žil a tvořil. Dotýká se pohnutých historických událostí let 1968 a 1989 a zamýšlí se nad tím, zda jednotlivec může ovlivnit chod dějin. Rodák z Kroměříže přezdívaný básník s kytarou ztělesňoval svou hudbou protest vůči komunistickému režimu, ale společensko-politickou situaci země s příznačným smyslem pro ironii komentoval i po Sametové revoluci. Ve filmu režisérky Krystyny Krauze vystupují Krylovi rodinní příslušníci a známí z české i polské strany, ale skrze archivní, často dosud nezveřejněné materiály i Kryl sám.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Bratříček Karel
Reżyseria / Režie: Krystyna Krauze
Scenariusz / Scénář: Krystyna Krauze
Zdjęcia / Kamera: Jacek Petrycki,
Daniel Šperl, Braňo Pažitka
Obsada / Hrají: Jan Kryl,
Miroslav Kovařík, Jaroslav Hutka,
Vladimír Merta, Jiří Černý, Karel Jadrný,
Friedrich Taussig, Agnieszka Holland,
Andrzej Zajączkowski,
Alfred Znamierowski, Antonina Krzysztoń,
Jacek Kleyff, Michał Tarkowski
Kraj / Země: Czechy, Polska / Česko,
Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 79 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
01.05.2017, 11.45

NORMALNY AUTYSTYCZNY FILM
NORMÁLNÍ AUTISTICKÝ FILM

PL Według wielu krytyków najlepszym filmem dokumentalnym 2016 roku było dzieło Miroslava Janka, które w charakterystyczny dla reżysera sposób podejmuje kwestię autyzmu. Janek odsłania ów tajemniczy świat, portretując pięcioro fascynujących nastolatków, których wyjątkowość otoczenie postrzega jako ułomność. Reżyser i operator w jednej osobie przedstawia niezwykłe osobowości bohaterów, chcąc skłonić widza do przemyśleń i zmusić go, by przestał traktować autyzm jako chorobę. Janek przypatruje się życiu młodego scenarzysty z niebanalnym poczuciem humoru, utalentowanego pianisty, refleksyjnej raperki, dziewczyny obdarzonej językowymi zdolnościami i jej przyjaznego brata. Dokument olśniewa widza odmienną, często niezrozumiałą dla przeciętnego człowieka perspektywą ludzi żyjących z autyzmem.

CZ Nejen porota Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě, ale i zástupci České filmové a televizní akademie a uskupení českých filmových kritiků se shodli na tom, že nejlepším dokumentárním filmem uplynulého roku 2016 je snímek uznávaného filmaře Miroslava Janka, který pro režiséra příznačným autorským pohledem reflektuje fenomén autismu. Jeho 13. komnatu otevírá portrétem pětice pozoruhodných dospívajících dětí, jejichž „specifičnost" okolí vnímá jako handicap. Režisér a kameraman v jedné osobě představuje osobité charaktery vystupujících jedinců se záměrem přimět diváky k zamyšlení a donutit je k přehodnocení vlastního pohledu na autismus coby lékařskou diagnózu. Náhledem do života mladého scenáristy s neotřelým smyslem pro humor, talentovaného klavíristy, přemýšlivé raperky, jazykovými vlohami obdařené dívky a jejího přátelského bratra Janek oslňuje publikum jejich odlišným, pro obyčejného člověka těžko uchopitelným, způsobem myšlení a ukazuje, v čem jsou jiní než jejich vrstevníci.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Normální autistický film
Reżyseria / Režie: Miroslav Janek
Scenariusz / Scénář: Miroslav Janek
Zdjęcia / Kamera: Miroslav Janek
Nagrody / Ocenění:
Czeskie Lwy 2016 – najlepszy dokument; Nagroda czeskich krytyków filmowych 2016 – najlepszy dokument; Międzynarodowy Festiwal Filmów Dokumentalnych w Igławie 2016 – najlepszy dokument / Český lev 2016 – nejlepší dokument; Cena českých filmových kritiků 2016 – nejlepší dokument; Mezinárodní festival dokumentárních filmů v Jihlavě 2016 – nejlepší dokument
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
30.04.2017, 10.00

PL Dokument Jakuba Wagnera opowiada o kontrowersyjnej postaci Karla Köchera, najsłynniejszego czechosłowackiego szpiega drugiej połowy XX wieku. Od połowy lat 60. wraz z żoną Haną mieszkał on w Stanach Zjednoczonych, gdzie udało mu się przeniknąć do struktur Centralnej Agencji Wywiadowczej. Zdemaskowano go dopiero w roku 1982, po 11 latach pracy w CIA, i dwa lata później skazano w USA na dożywocie. Jednak dość szybko, bo już w roku 1986, na słynnym berlińskim „moście szpiegów" został wymieniony za Natana Szaranskiego, sowieckiego więźnia politycznego. W dokumencie stylizowanym na szpiegowski dreszczowiec występuje sam Köcher. Reżyser traktuje go jak obiekt psychologiczny, którego naturę zgłębiał kilka lat, przedzierając się przez tysiące stron tajnej dokumentacji. Z wypowiedzi byłego agenta o pseudonimie Rino, a także wielu osób znających go z USA Wagner tworzy złożony portret człowieka, którego życiową drogę porównał do tragikomicznej, wręcz absurdalnej powieści.

CZ V centru pozornosti dokumentárního snímku Jakuba Wagnera stojí kontroverzní osobnost Karla Köchera, nejslavnějšího československého špiona druhé poloviny 20. století. S manželkou Hanou žil Köcher od poloviny šedesátých let ve Spojených státech, kde se mu podařilo infiltrovat do americké Ústřední zpravodajské služby. Teprve po jedenácti letech jeho působení v CIA byla v roce 1982 Köcherova skutečná identita odhalena a byl v USA odsouzen k doživotí. Krátce na to, v roce 1986, byl na proslulém berlínském Mostě špiónů vyměněn za sovětského politického vězně Anatolije Ščaranského. Ke Köcherovi, jenž v dokumentu stylizovaném do špionážní detektivky sám účinkuje, přistupoval režisér jako k psychologickému objektu, který na základě tisícistránkových tajných spisů zkoumal několik let. Skrze promluvy bývalého agenta s krycím jménem Rino, ale i promluvy řady lidí, kteří s ním v USA přišli do styku, Wagner předkládá mnohovrstevnatý portrét člověka, jehož životní příběh on sám přirovnal k tragikomickému až absurdnímu románu.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
RINO – Příběh špióna
Reżyseria / Režie: Jakub Wagner
Scenariusz / Scénář: Richard Malatinský, Vladimír Ševela, Jakub Wagner
Zdjęcia / Kamera: Viktor Smutný
Obsada / Hrají: Karel Köcher, John Martin, David Major, Robert Fierer, Ben Fischer, Sandy, Alexander, Rodolpho Giuliani, Vladimir Krjučkov
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 96 min

NF

CENTRAL
02.05.2017, 20.45

SEKRET TEATRU „SKLEP" | **TAJEMSTVÍ DIVADLA SKLEP ANEB MANUÁL NA ZÁCHRANU SVĚTA**

PL Założony w 1971 roku przez Davida Vávrę i Milana Šteindlera legendarny praski Teatr Sklep (Piwnica) rok temu świętował 45. urodziny. Z tej okazji na ekranach kin pojawił się dokument, który miał przedstawić historię i aktualną kondycję teatru oraz określić cechy jego osobliwej poetyki opartej na autoironii, estetyce wygłupu i niepoprawnym humorze. Portret kultowej kompanii teatralnej jest zarazem hołdem dla jej założycieli i pozostałych członków, obecnie uznanych osobistości świata kultury, takich jak aktorzy Tomáš Hanák, Eva Holubová i Jiří Macháček, znaczący producent filmowy i reżyser Václav Marhoul czy też plastyk Aleš Najbrt, który „piwnicznym" inscenizacjom nadawał specyficzną oprawę wizualną. O dzisiejszej działalności teatru opowiadają sami twórcy, ale także teatrolog Jan Dvořák, filozof Erazim Kohák oraz psycholog Radek Ptáček.

CZ Legendární pražské Divadlo Sklep, které v roce 1971 založil David Vávra a Milan Šteindler, loni oslavilo 45. narozeniny. Při té příležitosti byl na plátna kin a televizní obrazovky uveden dokumentární portrét, který měl za cíl zmapovat jeho historii, nahlédnout do jeho současného stavu a zachytit přitom rysy a principy jeho osobité poetiky stavějící na sebeironii, estetice trapnosti a nekorektním humoru. Portrét kultovního divadelního spolku je zároveň portrétem jeho zakladatelů a dalších členů, dnes respektovaných osobností kulturního světa – herců Tomáše Hanáka, Evy Holubové a Jiřího Macháčka, významného filmového producenta a režiséra Václava Marhoula nebo výtvarníka Aleše Najbrta, který sklepáckým inscenacím vtiskl specifický vizuál. Do nových souvislostí tvorbu sklepáků staví nejen oni sami, ale například i teatrolog Jan Dvořák, který divadlo kdysi dávno „objevil", filozof Erazim Kohák či psycholog Radek Ptáček.

Tytuł oryginalny / Původní název: Tajemství Divadla Sklep aneb Manuál na záchranu světa
Reżyseria / Režie: Olga Dabrowská
Scenariusz / Scénář: Olga Dabrowská
Zdjęcia / Kamera: Diviš Marek
Obsada / Hrají: David Vávra, Milan Šteindler, Jiří Fero Burda, Ondřej Trojan, Václav Marhoul, Eva Holubová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
28.04.2017, 16.00

PL Na początku pojawił się pomysł nakręcenia dokumentu o Helenie Kahnovej, odważnej policjantce, dzięki której w latach 90. stanęło przed sądem kilkudziesięciu złoczyńców tworzących tzw. gang Berdycha. Jednak Petra Nesvačilová, aktorka filmowo-teatralna, a zarazem dokumentalistka, zdołała zrobić coś więcej, a mianowicie poznać środowisko przestępcze. Nawiązała znajomość z Davidem Berdychem, który odsiadywał karę w więzieniu Ruzyň, stanęła też oko w oko z byłymi członkami jego gangu. Nesvačilová ukazuje temat z różnych perspektyw, udało jej się dotrzeć m.in. do Heleny Kahnovej, którą z młodą dokumentalistką łączy skłonność do podejmowania ryzyka i odwaga w dochodzeniu do prawdy. Dwie drobne blondynki to silne kobiety, których czyny wzbudzają podziw zarówno publiczności, jak i samych gangsterów.

CZ Na začátku byla idea natočit dokument o Heleně Kahnové, odvážné policistce, jejíž zásluhou se v 90. letech dostalo před soud několik desítek zločinců napojených na tzv. Berdychův gang, včetně Berdycha samotného. Filmové a divadelní herečce a dokumentaristce v jednom Petře Nesvačilové se ovšem podařilo proniknout mnohem hlouběji – do prostředí samotné mafie. Navázala kontakt nejen s Davidem Berdychem, jenž si toho času odpykával trest v ruzyňské věznici, ale tváří v tvář se do přímého kontaktu dostala i mezi bývalé členy jeho gangu. Mozaika různorodých výpovědí z obou stran zákona, kterou Nesvačilová poskládala, dává nahlédnout do spletence machinací a názorových rozepří mezi vystupujícími, včetně Kahnové, kterou s mladou dokumentaristkou spojuje odvážná snaha dopátrat se pravdy, riskovat a vyjít s ní ven. Navenek dvě křehké blondýny s půvabnou tváří se ukazují jako silné ženy, před jejichž činy smekají nejen diváci, ale mají obdiv i u samotných gangsterů.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zákon Helena
Reżyseria / Režie: Petra Nesvačilová
Scenariusz / Scénář: Petra Nesvačilová
Zdjęcia / Kamera: Klára Belicová
Obsada / Hrají: Petra Nesvačilová, Helena Kahnová, David Berdych, Samopalník, Kája z Chebu, Zelinář Olí, Jiří Žofčín, Tomáš Gregor, Kryštof Nový, Jaroslav Ortman, Věra Šímová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 78 min

Jana Bébarová

NF

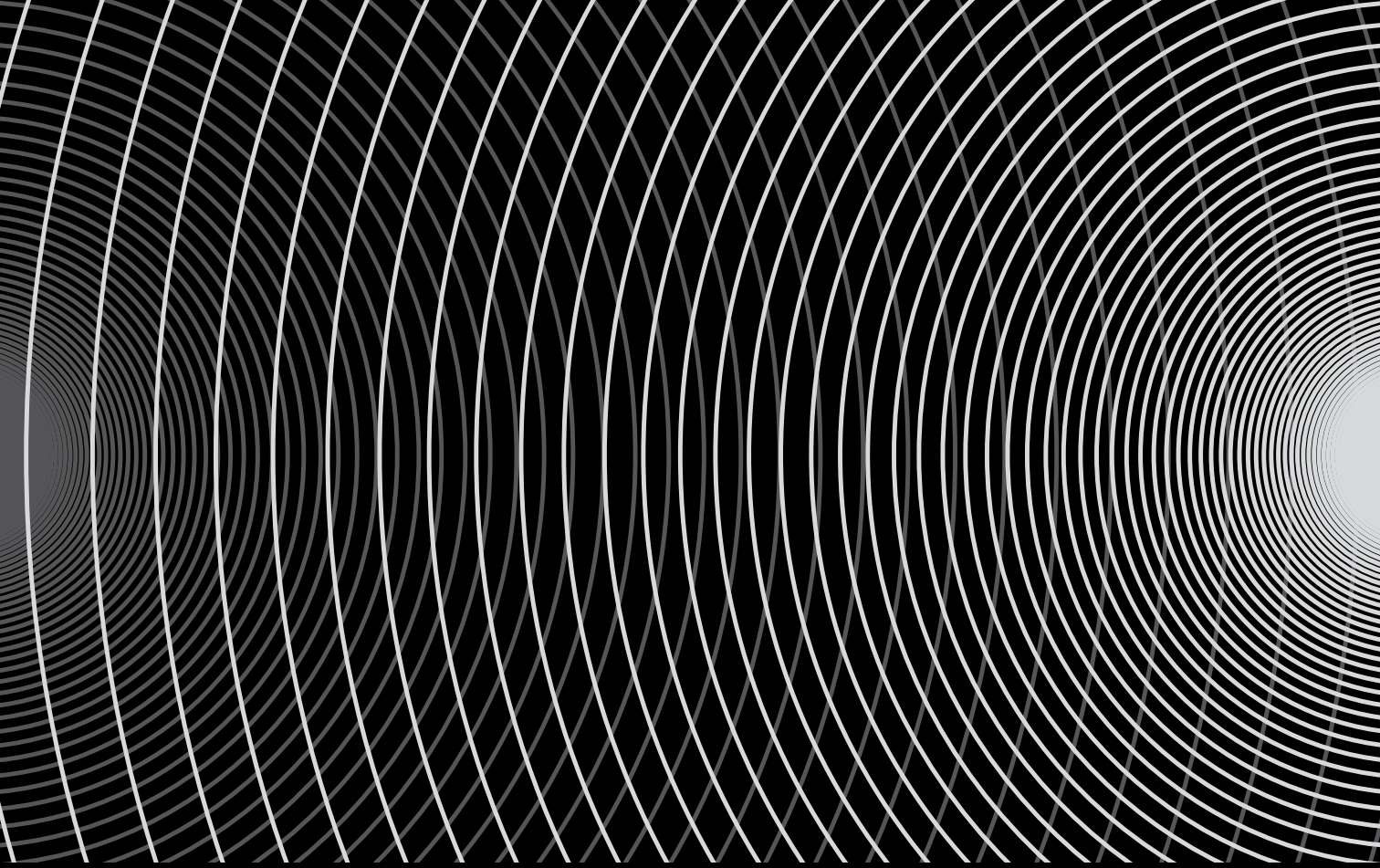
CENTRAL
30.04.2017, 20.00

PUSTKOWIE | **PUSTINA**

PL Hana Sikorova jest starościną małego miasteczka w północnych Czechach. Kiedy wielki koncern wydobywczy proponuje mieszkańcom wysokie rekompensaty za opuszczenie swoich domów, które leżą na ziemi obfitującej w złoża węgla brunatnego, kobieta robi wszystko, by uchronić miejscowość i jej społeczność przed popadnięciem w ruinę. Pewnego dnia w niewyjaśnionych okolicznościach znika jej 14-letnia córka. Hana nie spocznie, dopóki nie odnajdzie dziewczyny i ludzi odpowiedzialnych za jej zniknięcie. Serial został zrealizowany przez reżyserkę filmową Alice Nellis (*Sekrety*, *Siedmiu zaklętych braci*) i debiutującego w roli reżysera, znanego twórcę reklam Ivana Zachariáša. Autorem scenariusza jest Štěpán Hulik, który kilka lat wcześniej napisał scenariusz *Gorejącego krzewu* w reżyserii Agnieszki Holland. Udało im się stworzyć opowieść, która uwodzi sugestywną atmosferą i wielowymiarowymi postaciami.

CZ Hana Sýkorová je starostka malého městečka v severních Čechách. Poté, co velký těžební koncern nabídne místním obyvatelům vysoké odstupné za to, že opustí své domy, které stojí v oblasti bohatých hnědouhelných ložisek, starostka se ze všech sil pustí do záchrany své obce a jejích obyvatel před postupným zánikem. Jednoho dne za záhadných okolností zmizí její čtrnáctiletá dcera. Hana ve svém pátrání neustane, dokud nenalezne mladou dívku a nedopadne ty, kteří jsou odpovědní za její zmizení. Seriál natočila režisérka Alice Nellis (mj. *Tajnosti*, *Sedmero krkavců*) a známý tvůrce televizních reklam Ivan Zachariáš, který zde debutuje jako režisér hraného žánru. Autorem scénáře je Štěpán Hulík, který o několik let dříve napsal scénář k filmové sérii Agnieszky Holland *Hořící keř*. I v tomto případě se tvůrcům podařilo vystavět příběh, který diváky uchvátí sugestivní atmosférou a mnohovrstevnatými postavami.

Serial HBO / Seriál HBO
Tytuł oryginalny / Původní název: Pustina
Reżyseria / Režie: Ivan Zachariáš, Alice Nellis
Scenariusz / Scénář: Štěpán Hulík
Zdjęcia / Kamera: Štěpán Kučera, Matěj Cibulka
Muzyka / Hudba: David Boulter
Obsada / Hrají: Zuzana Stivínová, Jaroslav Dušek, Eliška Křenková, Leoš Noha, Jan Cina
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 2 x 60 min

NOWE FILMY POLSKIE | **NOVÉ POLSKÉ FILMY**

NF

TEATR
02.05.2017, 12.00

AMOK

PL W kontrowersyjnym *Amoku* policjant niewiele różni się od ściganego. Obaj są jak opętani, każdemu zależy równie mocno na realizacji swoich celów. Pierwszy chce przyskrzynić bawiącego się z nim w kotka i myszkę podejrzanego, drugi chce nie tylko zachować wolność, ale i zdobyć rozgłos. Obaj są skłonni zapłacić za to każdą cenę. U Adamik nie ma złych i dobrych, tych, którzy jednoznacznie działają w imię litery prawa bądź wbrew niej. Są tylko ci, którzy noszą policyjny mundur, ale inaczej niż w filmach o superbohaterach tu kostium nie nadaje żadnej supermocy. Ba, nie powoduje nawet, że jego właściciela można określić mianem dobrego człowieka. Gorycz tej hipnotyzującej (za sprawą muzyki i przemieszania świata wyobraźni i rzeczywistości) historii zawiera się także w tym, że inspirowana jest faktami. Krystian Bala, główny bohater, to postać autentyczna, a w jego książce policja doszukała się zapisu dokonanego w rzeczywistości morderstwa. Adamik od tego wyszła, a następnie puściła wodze gatunkowej fantazji.

CZ V kontroverzním snímku *Amok* nenajdeme příliš velký rozdíl mezi policistou a zločincem. Oba jsou jak smyslů zbavení, každému z nich velmi záleží na dosažení svých vlastních cílů. První z nich chce dostat do vězení podezřelého, který si s ním hraje jako kočka s myší, a druhý touží nejen po svobodě, ale také po slávě. Oba jsou ochotni za úspěch zaplatit jakoukoli cenu. Svět Katarzyny Adamikové se nedělí na dobré a zlé, na ty, kdo jednají jménem zákona, a na ty, kdo zákony porušují. Jsou zde jen ti, kdo nosí policejní uniformu, i když na rozdíl od filmů o superhrdinech jim jejich oděv nepropůjčuje žádnou superschopnost. Nedokáže způsobit dokonce ani to, že bychom o jeho nositeli mohli říci, že to je dobrý člověk. Hořkost tohoto hypnotického příběhu (díky transové hudbě a propojování světa fantazie s reálným světem) spočívá i v tom, že je inspirován realitou. Jeho hlavní hrdina Krystian Bala je reálná postava a v jeho knize policie našla záznam vraždy, která se skutečně stala. Z těchto faktů Adamiková vyšla, a pak popustila uzdu žánrové fantazii.

Tytuł oryginalny / Původní název: Amok
Reżyseria / Režie: Katarzyna Adamik
Scenariusz / Scénář: Richard Karpala
Zdjęcia / Kamera: Tomasz Naumiuk
Muzyka / Hudba: Antoni Komasa-Łazarkiewicz
Obsada / Hrají: Mateusz Kościukiewicz, Łukasz Simlat, Zofia Wichłacz, Mirosław Haniszewski
Kraj / Země: Polska, Szwecja, Niemcy / Polsko, Švédsko, Německo 2017
Czas trwania / Stopáž: 108 min

Artur Zaborski

NF

TEATR
03.05.2017, 12.00

BUTTERFLY KISSES

PL Pełnometrażowy debiut Rafaela Kapelińskiego, znanego z wielokrotnie nagradzanego krótkiego metrażu *Emilka płacze*. Wychowany w Polsce, lecz mieszkający od wielu lat w Wielkiej Brytanii twórca opowiada historię grupy nastolatków dorastających na jednym z londyńskich blokowisk. Zagubieni w rzeczywistości, pozbawieni rodzicielskich wzorców bohaterowie uciekają od monotonnej codzienności w świat seksualnych ekscesów. Splot niemożliwego do ujarzmienia pożądania z niedojrzałością emocjonalną i niezdolnością do empatii prowadzi do tragedii. Choć podjęta przez reżysera tematyka niesie za sobą ryzyko tabloidowych przerysowań, Kapeliński jest taktowny i dyskretny. Zamiast portretować bohaterów jako ludzi zepsutych do szpiku kości, reżyser woli dostrzec w nich raczej ofiary systemowych zaniedbań. Pod tym względem *Butterfly Kisses* przypomina dokonania Kena Loacha, Mike'a Leigh i innych mistrzów brytyjskiego kina społecznego. Film Kapelińskiego okazał się rewelacją tegorocznego Berlinale i otrzymał tam przyznawaną przez Jury Młodych nagrodę Kryształowego Niedźwiedzia.

CZ Celovečerní debut Rafaela Kapelińského, který je znám díky mnohokrát oceňovanému filmu *Emilka pláče*. Autor, který vyrůstal v Polsku, ale již řadu let žije ve Velké Británii, vypráví příběh skupiny teenagerů vyrůstajících na jednom z londýnských sídlišť. Hrdinové jeho filmu se ztrácejí v realitě, chybí jim rodičovské vzory, a tak před monotónní každodenností utíkají do světa sexuálních excesů. Kombinace nespoutané touhy s emocionální nezralostí a neschopností empatie vede k tragédii. Tematika, kterou si režisér zvolil, s sebou nese riziko bulvárního zkreslení, ale Kapeliński je taktní a diskrétní. Namísto portrétu hlavních postav jako osob skrznaskrz zkažených se v nich snaží vidět oběti systémového selhání. *Butterfly Kisses* tím připomínají díla Kena Loacha, Mika Leigha a dalších mistrů britského sociálního filmu. Kapelińského film se stal událostí letošního Berlinale, kde získal cenu Křišťálového medvěda udělovaného Porotou mladých.

Tytuł oryginalny / Původní název: Butterfly Kisses
Reżyseria / Režie: Rafael Kapeliński
Scenariusz / Scénář: Greer Ellison, Merlin Merton
Zdjęcia / Kamera: Nick Cooke
Muzyka / Hudba: Nathan W Klein
Obsada / Hrají: Elliot Cowan, Rosie Day, Charlotte Beaumont
Nagrody / Ocenění: MFF w Berlinie 2017 – Kryształowy Niedźwiedź / MFF v Berlíně 2017 – Křišťálový medvěd
Kraj / Země: Wielka Brytania / Velká Británie 2017
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Piotr Czerkawski

NF

TEATR
29.04.2017, 14.00

JESTEM MORDERCĄ | **JSEM VRAH**

PL Sprawa Zdzisława Marchwickiego nie daje Maciejowi Pieprzycy spokoju od przynajmniej 20 lat. W 1998 roku zrealizował bowiem dokument traktujący o mężczyźnie, który być może niesłusznie został uznany za seryjnego mordercę. Reżyser interesuje się tym tematem nie ze względu na sensacyjność historii. Zainspirowało go własne oburzenie i niezgoda na niszczenie najprawdopodobniej niewinnego człowieka przez system. Z poczucia bezsilności udało się jednak stworzyć film artystycznie spełniony. *Jestem mordercą* mądrze poddaje analizie bezimienną maszynerię państwową, rozkładając ją na pojedyncze trybiki. Odpowiedzialnością za pokazane wydarzenia Pieprzyca obarcza nie tyle bezduszny, na poły mityczny już system, ile człowieka, który jest przez niego przytłoczony – milicjanta Janusza Jasińskiego pnącego się po szczeblach kariery i podejmującego oportunistyczne decyzje.

CZ Případ Zdisława Marchwického zřejmě nedá Macieji Pieprzycovi spát ještě dvacet let poté, co natočil dokument pojednávající o (možná nespravedlivě odsouzeném) sériovém vrahovi. Jeho zájem však nevyplývá z nezralé fascinace tématem, které nepochybně vzbudí senzaci, ale z pobouření a přirozeného lidského nesouhlasu s tím, že státní mašinerie zničila život pravděpodobně nevinného člověka. Bezmoc vyplývající z tohoto protestu nalezla výraz v umělecky zdařilém kinematografickém díle. Autor filmu *Jsem vrah* udělal moudré rozhodnutí rozebrat bezejmennou státní mašinerii na jednotlivá vlákna. K odpovědnosti za popisované události pak není volán pouze bezduchý, až téměř mytický systém, ale také člověk, který je tímto systémem utiskován a který v důsledku toho přijímá oportunistická rozhodnutí, jaká od něj vyžaduje realita, jíž není schopen vzdorovat.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Jestem mordercą
Reżyseria / Režie: Maciej Pieprzyca
Scenariusz / Scénář: Maciej Pieprzyca
Zdjęcia / Kamera: Paweł Dyllus
Muzyka / Hudba: Bartosz Chajdecki
Obsada / Hrají: Arkadiusz Jakubik,
Mirosław Haniszewski,
Agata Kulesza, Magdalena Popławska
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 107 min

Bartosz Czartoryski

NF

PIAST
30.04.2017, 12.15

PL Debiutujący Łukasz Grzegorzek wypełnił wstydliwą lukę w polskim kinie i zrealizował wiarygodny film o pokoleniu współczesnych 30-latków. W *Kamperze* opowiedział historię młodych małżonków, którzy mierzą się z życiowym kryzysem. Podobnie jak choćby we *Frances Ha* Noaha Baumbacha, główny problem bohaterów polega na nieumiejętności dokonania wyboru pomiędzy potrzebą wolności a pragnieniem stabilizacji. Choć reżyser dotyka poważnych spraw, potrafi mówić o nich w ujmująco lekki sposób i chętnie korzysta przy tym z absurdalnego poczucia humoru. *Kamper* to także portret niemal nieobecnego w polskim kinie środowiska – pracowników branży gier komputerowych (to właśnie w niej zatrudnienie znajduje główny bohater). Z używanego w tym światku slangu pochodzi także tytułowe określenie *kamper* oznaczające osobę, która – podczas sieciowej rozgrywki – boi się podejmowania decyzji i konfrontacji z innymi graczami.

CZ Debutující Łukasz Grzegorzek natočil věrohodný film o generaci dnešních třicátníků a zaplnil tak citlivou mezeru v polském filmu. *Camper* je příběhem mladého manželského páru, který se potýká s životní krizí. Podobně jako například ve snímku Noaha Baumbacha *Frances Ha* spočívá hlavní problém dvojice hlavních hrdinů v neschopnosti rozhodnout se mezi potřebou svobody a touhou po stabilitě. Grzegorzek se dotýká závažných otázek, ale dokáže o nich mluvit s neodolatelnou lehkostí a smyslem pro absurdní humor. Univerzálnost témat, jimiž se film zabývá, se prolíná s obrazem prostředí, které v polském filmu téměř nenajdeme: hlavní hrdina si najde zaměstnání v oboru počítačových her. Z hráčského slangu pochází ostatně i název filmu: *Camper* je označení pro osobu, která se při online hře vyhýbá rozhodování a obává se konfrontace s jinými hráči.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kamper
Reżyseria / Režie: Łukasz Grzegorzek
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Umiński, Łukasz Grzegorzek
Zdjęcia / Kamera: Weronika Bilska
Muzyka / Hudba: Czarny HIFI
Obsada / Hrají: Piotr Żurawski, Marta Nieradkiewicz, Sheily Jimenez
Nagrody / Ocenění: Raindance Film Festival w Londynie 2016 – nagroda za najlepszy debiut pełnometrażowy, Forum Kina Europejskiego „Cinergia" w Łodzi 2016 – wyróżnienie / Raindance Film Festival v Londýně 2016 – cena za nejlepší celovečerní debut, Fórum evropského filmu „Cinergia" v Lodži 2016 – čestné uznání
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Piotr Czerkawski

NF

TEATR
30.04.2017, 12.15

KONWÓJ | **ESKORTA**

PL Film Macieja Żaka nieoficjalnie zapowiadano jako mocne męskie kino z ambicjami, swoistą odtrutkę na *Pitbulla*. Obietnica ta została spełniona nie tylko dzięki interesującemu punktowi wyjścia całej intrygi, ale i znakomitym, nieoczywistym zdjęciom Michała Sobocińskiego oraz wyrazistym kreacjom aktorskim. Żak, opowiadając o służbie więziennej, nie pozostawia wątpliwości co do kondycji przedstawianego fragmentu rzeczywistości. Egzystencjalne kwestie nie przysłaniają jednak gatunkowej proweniencji filmu, co niewątpliwie mu służy. Żaka wydaje się interesować problematyka moralnej ambiwalencji i mimo że swoje rozważania prowadzi między głośnym wystrzałem a ciosem z piąchy, *Konwój* okazuje się filmem angażującym na obu płaszczyznach: jako kino sensacyjne i wyraz odautorskiej obawy.

CZ Film Macieje Žaka byl neoficiálně propagován jako silný, mužský, ambiciózní film, jako svého druhu antidotum proti v Polsku populárnímu *Pitbullovi*. To se vyplnilo nejen kvůli zajímavému východisku celé zápletky, ale rovněž zásluhou vynikající, neotřelé kamery Michała Sobocińského a díky výrazným hereckým výkonům. Žakovo vyprávění o vězeňské službě je jasným svědectvím o tom, jaká je jím zobrazovaná realita, svět obydlený zloduchy a desperáty, kteří jsou přece těmi „dobrými", přestože vypadají hrozivě. *Eskorta* klade otázku, v jakém stavu jsou ti, v jejichž duchovním pojivu se usazuje smog našeho světa. Existenciální otázky však nezastiňují žánrové zasazení filmu, což je bezpochyby dobře. Žaka podle všeho zajímá otázka morální ambivalence bez ohledu na to, že jeho úvahy zaznívají mezi hlasitou střelbou a úderem pěstí. Film *Eskorta* se odehrává ve dvou rovinách: je to dobrodružný film, a zároveň výraz autorského znepokojení.

Tytuł oryginalny / Původní název: Konwój
Režyseria / Režie: Maciej Żak
Scenariusz / Scénář: Maciej Żak
Zdjęcia / Kamera: Michał Sobociński
Muzyka / Hudba: Antoni Łazarkiewicz
Obsada / Hrají: Robert Więckiewicz, Janusz Gajos, Przemysław Bluszcz, Łukasz Simlat, Ireneusz Czop
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 92 min

Bartosz Czartoryski

NF

TEATR
02.05.2017, 20.00

KRÓLEWICZ OLCH | **KRÁL DUCHŮ**

PL Polskie kino odzyskuje formę. Czekaj sięga i po komiks, i po wideoklip, i po teorię światów równoległych. Śmiało też żongluje popkulturowymi nawiązaniami. A inspiracją jest… Goethe i jego *Król Olch*. Nie brakuje też muzyki Schuberta i walca Szostakowicza. Stare miesza się z nowym, racjonalne z nieracjonalnym, święte ze zbrukanym. W filmowym uniwersum przenikają się światy dziecka i dorosłych. Bohaterem jest bezimienny nastolatek (świetny Staszek Cywka), który poszukuje tożsamości. Buntuje się przeciwko matce, która zmusza go do udziału w konkursie dla fizyków, kalkulując, że z nagrody spłaci kredyt. Pojedynek między tą dwójką zostaje zepchnięty na nowe tory, gdy nieoczekiwanie zjawia się nieobecny dotąd ojciec. Nietypowy portret rodziny odstaje od tego, co dotąd oglądaliśmy w polskim kinie. Czekaj potwierdza, że jest jednym z najoryginalniejszych i najodważniejszych młodych twórców, za którym ekipa pójdzie w ogień. Widz też powinien.

CZ Polský film je opět ve skvělé formě. Kuba Czekaj ve svém novém snímku využívá komiks, videoklip a teorii paralelních světů, odvážně rovněž žongluje s odkazy na popkulturu. A při tom všem je mu inspirací Goethův *Král duchů*. Ve filmu zazní hudba Franze Schuberta a Šostakovičův valčík ze *Spalující touhy*. Staré se mísí s novým, racionální s iracionálním, nevinné se zkaženým. Ve filmovém univerzu se prolínají světy dítěte a dospělých. Hlavním hrdinou je anonymní teenager (skvělý Staszek Cywka) hledající vlastní identitu. Vzdoruje své matce, která ho nutí k účasti v soutěži mladých fyziků, aby mohla penězi z případné výhry splatit půjčku. Spory mezi matkou a synem nabydou nových rozměrů poté, co se nečekaně objeví dosud nepřítomný chlapcův otec. Netypický rodinný portrét je zcela odlišný od toho, na co jsme byli v polském filmu dosud zvyklí. Czekaj potvrzuje, že patří mezi nejoriginálnější a nejodvážnější mladé polské režiséry. Jeho tým by s ním šel i do ohně… a divák by měl udělat totéž.

Tytuł oryginalny / Původní název: Królewicz Olch
Reżyseria / Režie: Kuba Czekaj
Scenariusz / Scénář: Kuba Czekaj
Zdjęcia / Kamera: Adam Palenta
Muzyka / Hudba: Bartłomiej Gliniak
Obsada / Hrají: Stanisław Cywka, Agnieszka Podsiadlik, Sebastian Łach, Emilia Stachurska
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Artur Zaborski

NF

TEATR
01.05.2017, 12.15

MIŁOŚĆ W MIEŚCIE OGRODÓW
LÁSKA V MĚSTĚ ZAHRAD

PL Znajdujemy się w świecie artystycznej elity Katowic, gdzie tytułowe Miasto Ogrodów poznajemy poprzez obserwację wysmakowanej architektury i stylowych wnętrz. Porusza się w nich wzięty architekt Michał (Ireneusz Czop), jego żona Marta (Urszula Grabowska) prowadząca galerię sztuki oraz ich nastoletni syn. Żyjąca w dobrobycie rodzina musi się zmierzyć z tragicznym wydarzeniem – Michał spowodował bowiem wypadek samochodowy. Ten nienazwany ciężar sprawia, że małżonkowie oddalają się od siebie: Michał nawiązuje romans z młodziutką tancerką, adoratora znajduje też Marta. Czy uratują uczucie, czy też odnajdą je w nowych relacjach? *Miłość w Mieście Ogrodów* jest wspólnym dziełem Adama Sikory – twórcy nasyconych symboliką zdjęć do filmów Lecha Majewskiego i Jerzego Skolimowskiego – oraz Ingmara Villqista, dramatopisarza i reżysera, badającego skomplikowane relacje między pozornie szczęśliwymi ludźmi.

CZ Nacházíme se ve světě umělecké elity Katovic. Titulní *Láska v městě zahrad* poznáváme při sledování vytříbené architektury a stylových interiérů, které vyrostly na kdysi industriálním podloží města. V těchto kulisách se pohybuje žádaný architekt Michal (Ireneusz Czop), jeho žena Marta (Urszula Grabowska), která vede uměleckou galerii, a jejich dospívající syn. Pod pláštíkem rodinného blahobytu se však skrývá jizva způsobená autonehodou, kterou Michal zavinil. Toto nepřiznané závaží vede k vzájemnému odcizení manželů. Michal navazuje milostný vztah s mladičkou tanečnicí a také Marta si najde ctitele. Dokáže Michal s Martou vzkřísit cit, který se z jejich manželství vytrácí, anebo ho najdou v nových vztazích? *Láska v městě zahrad* je společným dílem Adama Sikory (kameramana filmů Lecha Majewského a Jerzyho Skolimowského) a Ingmara Villqista – dramatika a režiséra zkoumajícího komplikované vztahy zdánlivě šťastných lidí.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Miłość w Mieście Ogrodów
Reżyseria / Režie:
Ingmar Villqist, Adam Sikora
Scenariusz / Scénář:
Ingmar Villqist, Adam Sikora
Zdjęcia / Kamera: Adam Sikora
Muzyka / Hudba:
Tymoteusz Bies, The Dumplings
Obsada / Hrají: Ireneusz Czop,
Urszula Grabowska, Michalina Olszańska,
Łukasz Sikora
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Adam Kruk

NF

CENTRAL
02.05.2017, 14.00

PL Historia skomplikowanych relacji między członkami rodziny Beksińskich: malarzem Zdzisławem, jego żoną Zofią i synem Tomaszem. Akcja fabularnego debiutu Jana P. Matuszyńskiego – znanego z dokumentu *Deep Love* – rozpoczyna się w roku 1977, gdy Beksińscy przenoszą się z Sanoka do Warszawy. Przeprowadzka wywiera negatywny wpływ na Tomasza, który choć osiąga sukcesy jako tłumacz i prezenter radiowy, nie może poradzić sobie z nękającymi go stanami depresyjnymi. Mimo że w życiu bohaterów roi się od spektakularnych wydarzeń, Matuszyński woli pokazać ich codzienność, w której ból istnienia sąsiaduje z momentami autentycznego szczęścia. Nie stroniąc od czarnego humoru i nie ignorując specyfiki ekscentrycznych bohaterów, reżyser uczynił ze swego filmu uniwersalną opowieść o paradoksach bliskości. Walory *Ostatniej rodziny* zostały docenione w kraju i za granicą, a brawurowa rola wcielającego się w Zdzisława Beksińskiego Andrzeja Seweryna przyniosła mu Srebrnego Lamparta na festiwalu w Locarno.

CZ Příběh o komplikovaných vztazích mezi členy rodiny Beksińských: malířem Zdislavem, jeho ženou Sofií a synem Tomášem. Děj hraného debutu Jana P. Matuszyńského, známého díky dokumentu *Deep Love*, začíná v roce 1977, kdy se rodina stěhuje ze Sanoka na odlehlém jihovýchodě Polska do Varšavy. Tomáš se se změnou bydliště těžko vyrovnává. Má sice úspěchy jako překladatel a rozhlasový moderátor, ale trpí depresivními stavy. V životě hrdinů se odehrává mnoho velkých událostí, Matuszyński však ukazuje jejich každodennost, v níž existenciální utrpení sousedí s okamžiky nefalšovaného štěstí. Autor se nevyhýbá černému humoru, respektuje specifika svých excentrických hrdinů a svůj film proměnil v univerzální vyprávění o paradoxech mezilidské blízkosti. Kvality *Poslední rodiny* byly oceněny v Polsku i v zahraničí a bravurní herecký výkon Andrzeje Seweryna v roli Zdislava byl odměněn Stříbrným levhartem na festivalu v Locarnu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Ostatnia rodzina
Reżyseria / Režie: Jan P. Matuszyński
Scenariusz / Scénář: Robert Bolesto
Zdjęcia / Kamera: Kacper Fertacz
Obsada / Hrají: Andrzej Seweryn, Dawid Ogrodnik, Aleksandra Konieczna
Nagrody / Ocenění:
MFF w Locarno 2016 – najlepsza rola męska; Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – Złote Lwy, najlepsza rola męska, rola żeńska; Polskie Nagrody Filmowe Orły 2017 – najlepszy scenariusz, rola męska, rola żeńska, odkrycie roku; MFF w Estorilu 2016 – najlepszy film / MFF v Locarnu 2016 – nejlepší herec; Festival polských hraných filmů v Gdyni 2016 – Zlatý lev, nejlepší herec, nejlepší herečka; Polská filmová cena Orel 2017 – nejlepší scénář, nejlepší herec, nejlepší herečka, objev roku; Lisbon & Estoril Film Festival (LEFFEST) 2016 – nejlepší film
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 124 min

Piotr Czerkawski

NF

PIAST
02.05.2017, 12.00

PL Jeden z najgłośniejszych polskich debiutów ostatnich lat. Oparta na autentycznych wydarzeniach historia makabrycznej zbrodni dokonanej przez nastolatków. Film Bartosza M. Kowalskiego to jednak znacznie więcej niż tylko rekonstrukcja jednostkowej erupcji przemocy. Młody reżyser traktuje swoją fabułę jako pretekst do uniwersalnych rozważań nad naturą zła, które może wydawać się jednocześnie niepokojąco banalne i na wskroś demoniczne. *Plac zabaw* okazuje się filmem dojrzałym pod względem nie tylko treści, lecz także formy. Po seansie na długo w pamięci pozostaje choćby muzyka skomponowana przez Kristiana Eidnesa Andersena – stałego współpracownika Larsa von Triera. Minimalistyczna ścieżka dźwiękowa doskonale wpisuje się w strategię twórczą Kowalskiego, który o gwałtownych emocjach bohaterów opowiada w sposób ostentacyjnie chłodny i powściągliwy. Wytwarzający się przy tej okazji kontrast wstrząsa widzem z podobną siłą, z jaką przed laty dokonywał tego *Krótki film o zabijaniu* Kieślowskiego.

CZ Jeden z nejdiskutovanějších polských debutů posledních let. Film vychází ze skutečného příběhu hrůzného zločinu, který se odehrál v prostředí teenagerů v malém městě. Film Bartosze M. Kowalského je však o mnoho více než pouhou rekonstrukcí jedné erupce násilí. Pro mladého režiséra je děj filmu podnětem k univerzálním úvahám o podstatě zla, které může být zdánlivě znepokojivě banální i veskrze démonické. *Dětské hřiště* je film vyzrálý nejen obsahem, ale i formou. Po představení zůstává dlouho v paměti hudba Kristiana Eidnese Andersena, stálého spolupracovníka Larse von Triera. Minimalistická zvuková stopa dokonale ladí s tvůrčí strategií Kowalského, který o prudkých emocích svých hrdinů vypráví ostentativně chladným, zdrženlivým způsobem. Kontrast, který takto vzniká, divákem otřese s podobnou silou, jako před lety Kieślowského *Krátký film o zabíjení*.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Plac zabaw
Reżyseria / Režie: Bartosz M. Kowalski
Scenariusz / Scénář:
Bartosz M. Kowalski, Stanisław Warwas
Zdjęcia / Kamera: Mateusz Skalski
Muzyka / Hudba:
Kristian Eidnes Andersen
Obsada / Hrají: Michalina Świstuń, Nicolas Przygoda, Przemysław Baliński
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – nagroda za najlepszy debiut lub drugi film, Don Kichot, Nagroda Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych / Filmový festival v Gdyni 2016 – cena za nejlepší filmový debut nebo druhý film, Don Quijote, cena Polské federace diskusních filmových klubů
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 82 min

Piotr Czerkawski

NF

TEATR
01.05.2017, 19.45

POKOT | PŘES KOSTI MRTVÝCH

PL Adaptacja głośnej powieści Olgi Tokarczuk *Prowadź swój pług przez kości umarłych*. Historia ekscentrycznej, mieszkającej w Kotlinie Kłodzkiej kobiety, która próbuje rozwikłać zagadkę tajemniczych zgonów myśliwych. Prywatne śledztwo Janiny Duszejko, wspieranej przez grono oddanych przyjaciół, prowadzi do niezwykle przewrotnego finału. *Pokot* to – pod pewnymi względami typowa dla Agnieszki Holland – historia kobiety zmagającej się z przeciwnościami losu. Reżyserka swoim zwyczajem nie unika aluzji do współczesnej polskiej rzeczywistości. Jednocześnie znacznie śmielej niż zwykle poczyna sobie na terytorium kina gatunkowego i brawurowo łączy elementy kryminału, thrillera oraz czarnej komedii. Nie będzie przesadą stwierdzenie, że *Pokot* zawiera również najbardziej uroczą scenę palenia jointa w historii polskiego kina. Jego groteskowy i lekko oniryczny klimat zachwycił jurorów festiwalu w Berlinie, którzy przyznali dziełu Holland prestiżowego Srebrnego Niedźwiedzia.

CZ Filmová adaptace slavného románu Olgy Tokarczukové *Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých*. Příběh excentrické ženy z Kladské kotliny, která se pokouší vyřešit hádanku série tajemných úmrtí několika lovců. Soukromé pátrání Janiny Duszejko, ve kterém jí pomáhá skupina oddaných přátel, vede k velmi nečekanému závěru. Film *Přes kosti mrtvých* je příběhem ženy potýkající se s nepřízní osudu, je to tedy příběh pro Agnieszku Hollandovou v jistém smyslu typický. Režisérka se, jak je jejím zvykem, nevyhýbá ani narážkám na současnou polskou realitu. Zároveň se však autorka dramatu *V temnotě* o mnoho směleji než obvykle pohybuje na poli žánrového filmu a bravurně spojuje prvky detektivky, thrilleru a černé komedie. Ve filmu se také objeví bez nadsázky nejpůvabnější scéna kouření jointa v dějinách polského filmu. Groteskní a lehce snová atmosféra filmu uchvátila porotu Berlinale, která toto dílo Agnieszky Hollandové ocenila prestižním Stříbrným medvědem.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Pokot
Reżyseria / Režie:
Agnieszka Holland, Katarzyna Adamik
Scenariusz / Scénář:
Agnieszka Holland, Olga Tokarczuk
Zdjęcia / Kamera:
Jolanta Dylewska, Rafał Paradowski
Muzyka / Hudba:
Antoni Komasa-Łazarkiewicz
Obsada / Hrají: Agnieszka Mandat, Wiktor Zborowski, Jakub Gierszał
Nagrody / Ocenění: MFF w Berlinie 2017 – Srebrny Niedźwiedź (Nagroda im. Alfreda Bauera) / Berlinale 2017 – Stříbrný medvěd (Cena Alfreda Bauera)
Kraj / Země: Czechy, Niemcy, Polska, Szwecja / Česko, Německo, Polsko, Švédsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 128 min

Piotr Czerkawski

NF

ZAMEK
29.04.2017, 21.00

POLANDJA

PL *Dwa razy na cienkim, z ostrym sosem* – kto nie słyszał tego zdania we współczesnej Polsce? Kebab wpisał się w krajobraz nadwiślańskiej gastronomii na dobre, a twórcom tego filmu posłużył do przyjrzenia się naszemu społeczeństwu i do postawienia kilku istotnych pytań dotyczących tolerancji, zaprzedania duszy korporacji czy żołnierskiej traumy. A więc sprawy zupełnie poważne, o których reżyser opowiada z domieszką humoru. Śledzimy 12 ludzi, których losy przecinają się w kebabowni na Powiślu, gdzie „na kebsa" chodzą i najubożsi, i ci z wypchanym portfelem. Cała Polska. Gra plejada polskich aktorów, którzy pokazują się z nieoczywistej strony: Jerzy Radziwiłłowicz odsłania swoje *vis comica*, Jakub Gierszał paraduje z wężem uwieszonym na szyi, a Izabela Kuna wydobywa ze swojej bohaterki – ekstremalnej sekutnicy – powab i emocje. Akcja gna wartko, komedia gładko przechodzi w sensację i na odwrót, a odniesienia do innych filmów nie pozostawiają wątpliwości co do kinofilii reżysera.

CZ „Dvakrát v tortille s chilli," to je věta, kterou v dnešním Polsku už asi slyšel každý. Kebab se stal neodmyslitelnou součástí polské gastronomie a autoři filmu se díky němu mohli blíže podívat na naši společnost a položit si několik důležitých otázek týkajících se tolerance, zaprodanosti korporacím nebo problému válečných traumat vojáků. Jde tedy o naprosto vážné záležitosti, ale vyprávění o nich je okořeněné špetkou humoru. Sledujeme dvanáct lidí, jejichž osudy se protínají v prodejně kebabu ve varšavské čtvrti Powiśle. Na kebab sem chodí jak ti nejchudší, tak lidé s naditou peněženkou. Zkrátka celé Polsko. Ve filmu vystoupila řada známých herců v netypických rolích: Jerzy Radziwiłłowicz odkrývá svou *vis comica*, Jakub Gierszał se prochází s hadem kolem krku a Izabela Kuna dodává půvab a emoce nepříjemné semetrice. Děj postupuje rychlým tempem, komedie se snadno mění v dobrodružný film a naopak a odkazy na jiné filmy nenechají nikoho na pochybách o režisérově lásce ke kinematografii.

Tytuł oryginalny / Původní název:
PolandJa
Reżyseria / Režie: Cyprian T. Olencki,
Scenariusz / Scénář: Cyprian T. Olencki,
Dawid Kornaga, Maria Wojtyszko,
Jakub Nieścierow, Sławomir Krawczyński
Zdjęcia / Kamera: Tomasz Madejski
Muzyka / Hudba: Andrzej Smolik
Obsada / Hrají:
Izabela Kuna, Michał Żurawski,
Borys Szyc, Jakub Gierszał
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 103 min

Artur Zaborski

NF

CENTRAL
02.05.2017, 09.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Powidoki
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář: Andrzej Mularczyk
Zdjęcia / Kamera: Paweł Edelman
Muzyka / Hudba: Andrzej Panufnik
Obsada / Hrají: Bogusław Linda,
Zofia Wichłacz, Krzysztof Pieczyński,
Bronisława Zamachowska,
Andrzej Konopka
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 98 min

PL Ostatni film zmarłego w zeszłym roku Andrzeja Wajdy jest rodzajem hołdu złożonego przez artystę innemu wielkiemu artyście: Władysławowi Strzemińskiemu. W *Powidokach* grany przez Bogusława Lindę malarz i teoretyk sztuki będący zaprzysięgłym konstruktywistą nie chce ulec proklamowanej właśnie doktrynie socrealistycznej. Nowe władze posuną się daleko, by go złamać: Strzemiński, który podczas I wojny światowej stracił nogę, w czasach stalinowskich najpierw zostaje pozbawiony etatu w założonej przez siebie Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi, a następnie innych źródeł utrzymania. Czy ratunkiem stanie się więź z córką Niką (Bronisława Zamachowska)? Czy pomogą uwielbiający go studenci, w tym zakochana w nim Hanna (Zofia Wichłacz)? Podejmowany już przez Wajdę w *Człowieku z marmuru* i *Bez znieczulenia* temat niszczenia jednostki przez władze, w *Powidokach* łączy się z namysłem nad znaczeniem sztuki, która – co reżyser sam udowodnił wielokrotnie – trwa dłużej niż kolejni decydenci i polityka kulturalna.

CZ Poslední film loni zesnulého Andrzeje Wajdy je jakýmsi holdem, který umělec skládá jinému velkému umělci – Władysławu Strzemińskému. Malíř a teoretik umění, kterého ztvárnil Bogusław Linda, se jako zapřisáhlý konstruktivista nechce poddat právě proklamované doktríně socialistického realismu. Nová moc se velmi úporně snaží umělce zlomit: Strzemiński, který přišel v 1. světové válce o nohu, je v období stalinismu nejprve vyhozen ze Školy výtvarného umění v Lodži, kterou sám založil, a pak je postupně odstřihován od dalších možností obživy. Zachrání ho pouto s dcerou Nikou (Bronisława Zamachowska)? Pomohou mu studenti, kteří ho obdivují, mezi nimi i Hanna (Zofia Wichłacz), která je do něj zamilovaná? Téma destrukce jednotlivce způsobené poryvy historie, kterému se Wajda věnuje ve filmech *Člověk z mramoru* a *Bez umrtvení*, se v *Mžitkách* spojuje s úvahami o smyslu umění, které – jak opakovaně potvrzuje Andrzej Wajda svým dílem – má delší životnost než ti, kdo o něm rozhodují, i než měnící se kulturní politiky.

Adam Kruk

NF

TEATR
30.04.2017, 17.15

PROSTA HISTORIA O MORDERSTWIE
PROSTÝ PŘÍBĚH O VRAŽDĚ

PL Tytuł drugiego filmu wyreżyserowanego przez popularnego aktora, Arkadiusza Jakubika, jest zwodniczy, bo opowieść ta do prostych nie należy. Jakubik prowadzi dwutorową narrację o różnym ładunku emocjonalnym i ciężarze gatunkowym. Zabieg łączący retrospekcję z wydarzeniami teraźniejszymi nie jest tylko formalną sztuczką, lecz przemyślanym narzędziem. *Prosta historia o morderstwie* na jednej płaszczyźnie fabularnej opowiada o dochodzeniu prowadzonym przez dwóch policjantów (ojca i syna), a na drugiej – o młodym mężczyźnie dociekającym prawdy o zabójstwie jego rodziców. Rysowana grubą kreską sensacja zestawiona zostaje z dramatem obyczajowym, na obu poziomach tej opowieści Jakubik pokazuje degrengoladę świata przesiąkniętego przemocą i zgorzknieniem, rezygnacją i korupcją. Z niemałymi ambicjami reżysera znakomicie sobie radzi świetnie dobrana, zgrana obsada – Pławiak, Chyra i Preis.

CZ Název druhého režijního počinu populárního herce Arkadiusze Jakubika může mýlit – ten příběh není ani v nejmenším prostý. Jakubik vede dvojkolejné vyprávění s různými emocionálními náboji a jinou žánrovou tíhou. Spojení retrospektivy s událostmi z hlediska filmu současnými však není jen prázdnou formální hříčkou, ale promyšleným nástrojem k zdůraznění vztahů mezi minulými a současnými událostmi. *Prostý příběh o vraždě* v jedné dějové vrstvě vypráví o vyšetřování, které vede Filip a jeho otec, který je rovněž policistou. Druhá dějová vrstva se věnuje muži, který se chce dovědět pravdu o zavraždění svých rodičů. Hrubou čarou načrtnutá dobrodružná linka je spojena s dramatem, ale v obou vrstvách Jakubik ukazuje rozklad mravních hodnot ve světě prostoupeného násilím, zahořklostí, rezignací a korupcí. Na tyto nemalé režisérovy ambice skvěle reaguje dobře vybrané (a sehrané!) herecké obsazení: Filip Pławiak, Andrzej Chyra a Kinga Preisová.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Prosta historia o morderstwie
Reżyseria / Režie: Arkadiusz Jakubik
Scenariusz / Scénář: Arkadiusz Jakubik, Igor Brejdygant, Grzegorz Stefański
Zdjęcia / Kamera: Witold Płóciennik
Muzyka / Hudba: Bartosz Hajdecki
Obsada / Hrají:
Filip Pławiak, Andrzej Chyra, Kinga Preis
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Bartosz Czartoryski

NF

TEATR
01.05.2017, 14.15

PL *Nie doczekasz 27. urodzin, jeśli będziesz żyć kilkoma życiami naraz* – słyszy od lekarza chora na serce Karolina. Dziewczyna nie uznaje barier ani kompromisów. Jeśli pije alkohol, to na umór, tak samo z narkotykami. Jeśli uprawia seks, to kilka razy dziennie, z różnymi partnerami, byle intensywnie. Jeśli zostaje sama, wtedy jest najgorzej, bo otacza ją bezbrzeżna pustka. Katarzyna Rosłaniec po raz kolejny portretuje młodsze od siebie pokolenie zagubione w wolności. Karolina może zrobić to, na co tylko ma ochotę, ale zupełnie nie wie, czego chce, z czego zresztą zwierzy nam się wprost z ekranu. Chociaż wychowała się w „dobrej rodzinie", szybko osiągnęła międzynarodowy sukces jako pisarka, a o swoim uczuciu zapewnia ją atrakcyjny mężczyzna, nie potrafi cieszyć się tym, co ją otacza, ani zaakceptować tego, kim jest. Opowieść o niej reżyserka przedstawia w charakterystycznym dla siebie stylu: bezkompromisowym i zupełnie innym od tego, co proponuje nam polskie kino.

CZ „Nedožiješ se 27. narozenin, pokud budeš žít několik životů najednou," slyší Karolína, která má nemocné srdce, od svého lékaře. Dívka neuznává překážky ani kompromisy a užívá si života plnými doušky. Když pije, tak do poslední kapky, a podobně nakládá i s drogami. Sex má klidně několikrát za den, s různými partnery, hlavně aby šlo o intenzivní zážitek. Nejhorší je, když zůstane sama – pak je obklopena bezednou prázdnotou. Katarzyna Rosłaniec přináší další portrét generace mladší, než je ona, generace, která si neví rady se svobodou. Karolína může dělat všechno, na co má chuť, ale vůbec neví, co vlastně chce. S tím se nám ostatně svěřuje přímo do kamery. Vyrostla „v dobré rodině", velmi záhy dosáhla mezinárodního úspěchu jako spisovatelka, atraktivní muž jí vyznává lásku, ale ona se neumí radovat z věcí kolem sebe ani sama sebe přijmout. Vyprávění se nese ve stylu charakteristickém pro autorku filmu: je nekompromisní a zcela odlišné od toho, na co jsme v polském filmu zvyklí.

Artur Zaborski

Tytuł oryginalny / Původní název:
Szatan kazał tańczyć
Reżyseria / Režie: Katarzyna Rosłaniec
Scenariusz / Scénář: Katarzyna Rosłaniec
Zdjęcia / Kamera: Virginia Surdej
Obsada / Hrají: Magdalena Berus, Łukasz Simlat, Danuta Stenka, Tygo Gernandt
Kraj / Země: Polska, Szwecja, Niemcy / Polsko, Švédsko, Německo 2017
Czas trwania / Stopáž: 97 min

NF

PIAST
29.04.2017, 16.45

SZCZĘŚCIE ŚWIATA | **ŠTĚSTÍ SVĚTA**

PL Po ośmiu latach milczenia Michał Rosa powraca, by zrealizować filmową baśń w stylu retro. W *Szczęściu świata* reżyser zaprasza widzów na przechadzkę po pewnej śląskiej kamienicy. Zamieszkana przez grupę ekscentryków przestrzeń jest tyglem, w którym mieszają się języki, obyczaje i style życia. W filmie Rosy sielankowa atmosfera zostaje jednak przełamana poczuciem melancholii. Mamy w końcu lato 1939 roku, a już za kilka tygodni rozegrają się wydarzenia, które bezpowrotnie odmienią stary świat. Nim to jednak nastąpi, bohaterowie korzystają z ostatnich chwil beztroski, umilanych im przez piękną sąsiadkę. Grana przez Karolinę Gruszkę Róża – jednocześnie swojska i niedostępna, zmysłowa i pełna dziewczęcego wdzięku – przypomina daleką kuzynkę Maleny ze słynnego filmu Giuseppe Tornatore. Gdy przedstawia się pewnemu gestapowcowi słowami „Jestem szczęściem świata", możemy być pewni, że nie ma w tej deklaracji ani grama przesady.

CZ Po osmileté odmlce přichází Michał Rosa s filmovou pohádkou v retro stylu. Film *Štěstí světa* bere diváka na procházku jedním činžákem kdesi ve Slezsku. Prostor obývaný excentriky představuje kotel, ve kterém se mísí jazyky, zvyky a životní styly. Idylickou atmosféru však narušuje pocit melancholie. Je ostatně léto 1939 a jen několik týdnů nás dělí od začátku událostí, které nenávratně změní starý svět. Než se to ovšem stane, užívají si naši hrdinové posledních bezstarostných okamžiků. Ty jim zpříjemňuje krásná sousedka Růža, kterou ztvárnila Karolina Gruszka. Je to svérázná a nepřístupná žena, smyslná a plná dívčího půvabu, která nám připomíná vzdálenou sestřenku Malénu ze slavného filmu Giuseppa Tornatora. Když se jistému příslušníku gestapa představí slovy „Jsem štěstí světa", je jasné, že v této formulaci není ani špetka nadsázky.

Tytuł oryginalny / Původní název: Szczęście świata
Reżyseria / Režie: Michał Rosa
Scenariusz / Scénář: Michał Rosa
Zdjęcia / Kamera: Marcin Koszałka
Muzyka / Hudba: Janusz Wojtarowicz, Motion Trio
Obsada / Hrají: Karolina Gruszka, Krzysztof Stroiński, Agata Kulesza, Dorota Segda
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – najlepsza scenografia / Filmový festival v Gdyni 2016 – nejlepší výprava
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 98 min

Piotr Czerkawski

NF

PIAST
30.04.2017, 19.45

PL Wojciech Smarzowski w jednym z najbardziej kasowych polskich filmów zeszłego roku opowiada o rzezi dokonanej przez ukraińskich nacjonalistów na polskiej ludności cywilnej w latach 1943-44. Rozwój wypadków oglądamy oczami młodziutkiej Polki Zosi (Michalina Łabacz) – choć rodzice obiecali ją bogatemu chłopu Skibie (Arkadiusz Jakubik), ona zakochuje się z wzajemnością w Ukraińcu Petro (Wasyl Wasyłyk). Czy ich uczucie może przetrwać na Wołyniu, gdzie narasta powszechna nienawiść do sąsiadów, a kwestią podstawową staje się pochodzenie? Scenariusz oparty został na kanwie opowiadań Stanisława Srokowskiego oraz wspomnień ocalałych świadków rzezi. Brutalny, ale i momentami liryczny obraz wywołał spory i dyskusje. Z jednej strony odpowiedział na potrzebę pokazania wreszcie filmowymi środkami wydarzeń na Wołyniu, z drugiej zarzucano mu jątrzenie ran. Na pewno wpisał się w konsekwentnie budowaną za pomocą makabry filmografię reżysera, będącą namysłem nad istotą polskiej tożsamości.

CZ Wojciech Smarzowski v jednom z největších polských kasovních trháků loňského roku vypráví o vraždění polských civilistů ukrajinskými nacionalisty v letech 1943–1944. Vývoj událostí sledujeme očima mladé Polsky Zoši (Michalina Łabacz), kterou rodiče chtějí provdat za bohatého sedláka Skibu (Arkadiusz Jakubik). Dívka však miluje Ukrajince Petra (Vasyl Vasylyk) a ten její lásku opětuje. Má podobný cit šanci přežít na Volyni, v místě rostoucí sousedské nenávisti, kde se zásadní otázkou stává původ člověka? Scénář vznikl na základě povídek Stanisława Srokowského a podle vyprávění očitých svědků, kteří krvavé události přežili. Brutální, ale místy také lyrický film vyvolal vášnivé spory a diskuse. Na jednu stranu se události na Volyni konečně po zásluze dočkaly filmového zpracování, na druhou stranu však autor čelil výtkám z jitření starých ran. Film má nezpochybnitelné místo ve filmografii režiséra, systematicky založené na hrůze a surovosti, která je jako celek zamyšlením nad podstatou polské identity.

Tytuł oryginalny / Původní název: Wołyń
Reżyseria / Režie: Wojciech Smarzowski
Scenariusz / Scénář: Wojciech Smarzowski
Zdjęcia / Kamera: Piotr Sobociński Jr.
Muzyka / Hudba: Mikołaj Trzaska
Obsada / Hrají: Michalina Łabacz, Arkadiusz Jakubik, Adrian Zaremba, Jacek Braciak, Wasyl Wasyłyk
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – najlepsze zdjęcia, charakteryzacja, debiut aktorski / Filmový festival v Gdyni 2016 – nejlepší kamera, masky, herecký debut
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 150 min

Adam Kruk

NF

TEATR
29.04.2017, 16.45

WSPOMNIENIE LATA | VZPOMÍNKA NA LÉTO

PL Koniec lat 70. oczami 12-letniego Piotrka. Wakacje w prowincjonalnym miasteczku nie oferują zbyt wiele atrakcji, ale chłopiec nie narzeka na nudę. Leniwe popołudnia spędza ze swoją najlepszą przyjaciółką – mamą, którą regularnie ogrywa w szachy. Jednak z czasem coś w ich bliskiej relacji się zmienia. Wisia przestaje mieć czas dla syna, wieczorami coraz częściej wymyka się z domu. Piotrek samotnie będzie musiał się zmierzyć z tragedią, do której dojdzie na miejscowym kąpielisku. Dziesięć lat po pokazywanym na festiwalu w Cannes *Chłopcu na galopującym koniu* Adam Guziński wraca do tematu pożegnania z dzieciństwem. Reżyser tworzy subtelny, oparty na niedopowiedzeniach obraz wchodzenia w wiek nastoletni, kiedy niepozorne zdarzenie wydaje się kłaść cieniem na całym życiu, a dotychczas bezwarunkowo kochani bliscy okazują się obcy. Ten portret z pewnością nie byłby tak przekonujący, gdyby nie świetny, debiutujący na ekranie Max Jastrzębski w roli Piotrka.

CZ Konec sedmdesátých let očima dvanáctiletého Petra. Prázdniny v malém městě sice neskýtají mnoho příležitostí k zábavě, ale chlapec se nenudí. Líná odpoledne tráví se svou nejlepší přítelkyní – maminkou, kterou den co den poráží v šachu. Na jejich blízkém vztahu se však postupně něco mění. Žena má na svého syna méně času a večer se stále častěji vytrácí z domu. Petr si bude muset sám poradit s tragédií, k níž došlo na místním koupališti. Deset let po uvedení *Chlapce na cválajícím koni* na festivalu v Cannes se Adam Guziński vrací k tématu rozloučení s dětstvím. Režisér za pomoci zámlk vytváří subtilní obraz vstupu do teenagerského věku, kdy se zdá, že nenápadná událost položí stín na celý další život a kdy se doposud bezpodmínečně milovaní blízcí vzájemně odcizují. Na přesvědčivosti tohoto portrétu se nezanedbatelnou měrou podílí skvělý Max Jastrzębski, který debutuje v roli Petra.

Tytuł oryginalny / Původní název: Wspomnienie lata
Reżyseria / Režie: Adam Guziński
Scenariusz / Scénář: Adam Guziński
Zdjęcia / Kamera: Adam Sikora
Muzyka / Hudba: Michał Jacaszek
Obsada / Hrají: Max Jastrzębski, Urszula Grabowska, Robert Więckiewicz, Joanna Niemirska
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Mariusz Mikliński

NF

PIAST
02.05.2017, 14.30

ZAĆMA | ZÁKAL

PL Julia Brystigerowa, zwana „krwawą Luną", zapisała się na kartach polskiej historii prześladowaniami Kościoła katolickiego w czasach stalinowskich. W filmie Ryszarda Bugajskiego, który temat komunistycznych zbrodni zgłębiał już w *Przesłuchaniu* i *Generale Nilu*, poznajemy ją na początku lat 60., gdy przyjeżdża do klasztoru w Górkach, aby spotkać się z kardynałem Wyszyńskim – jedną ze swoich ofiar. A może idolem? Intencje komunistki sonduje łagodna zakonnica (Małgorzata Zajączkowska) i oślepiony w czasach stalinowskiego terroru ksiądz (Janusz Gajos). Czy dopuszczą ją do rozmowy z Prymasem? Jaki ma ona cel: przebaczenie czy rewanż? *Zaćma* to skrzyżowanie moralitetu z thrillerem, dramatu historycznego z filmem religijnym, przede wszystkim jednak to studium kobiety-zagadki. W owianą legendą „sadystkę" i „osobę zboczoną" Julię znakomicie wciela się Maria Mamona, tworząc portret kobiety poszukującej sensu i ukojenia, ulegającej mistycznym wizjom i jednocześnie nietracącej dawnej drapieżności.

CZ Julie Brystigerová, zvaná Krvavá Luna, se zapsala do polské historie jako pronásledovatelka katolické církve v období stalinismu. Tématu komunistických zločinů se Ryszard Bugajski věnoval již ve svých předchozích filmech *Výslech* a *Generál Nil*. S Julií Brystigerovou se setkáváme na začátku šedesátých let, kdy přijíždí svým moskvičem do kláštera v Górkách na setkání s kardinálem Wyszyńským. Ten je jednou z jejích obětí. Nebo se stal jejím idolem? Jaké jsou Juliiny úmysly, se snaží vypátrat mírná řádová sestra (Małgorzata Zajączkowska) a kněz (Janusz Gajos), který byl v době stalinského teroru připraven o zrak. Umožní jí setkat se s konšelem? Usiluje Brystigerová o odpuštění, nebo o odplatu? *Zákal* je moralita zkřížená s thrillerem a historické drama s náboženským filmem. Především je to však studie ženy-hádanky. Legendární „sadistku" a „zvrácenou ženu" Julii skvěle zahrála Maria Mamona, která vytvořila portrét ženy hledající smysl a ukojení, oddávající se mystickým vizím, ale přitom neztrácející svou původní dravost.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zaćma
Reżyseria / Režie: Ryszard Bugajski
Scenariusz / Scénář: Ryszard Bugajski
Zdjęcia / Kamera: Arkadiusz Tomiak
Muzyka / Hudba: Shane Harvey
Obsada / Hrají: Maria Mamona, Janusz Gajos, Małgorzata Zajączkowska, Marek Kalita, Bartosz Porczyk
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 109 min

Adam Kruk

NF

CENTRAL
29.04.2017, 12.00

ZJEDNOCZONE STANY MIŁOŚCI
SPOJENÉ STÁTY LÁSKY

PL Nowy film Tomasza Wasilewskiego (*W sypialni*, *Płynące wieżowce*) jest niczym najsmutniejszy dramat Czechowa i jednocześnie ożywcze post scriptum do kina moralnego niepokoju. Polski reżyser cofa się do wczesnych lat 90., by opowiedzieć historię czterech zaprzyjaźnionych ze sobą kobiet. Żyjące w małym miasteczku Agata, Renata, Iza i Marzena próbują znaleźć swoje miejsce w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Nie jest to łatwe, bo – choć wokół szaleje już dziki kapitalizm – mentalność ludzi wciąż tkwi w poprzedniej epoce. Bohaterki Wasilewskiego nieustannie miotają się pomiędzy wiernością konwenansom, a chęcią życia po swojemu. Najważniejszym przedmiotem ich pragnień jest miłość, która okazuje się na przemian toksyczna i uzdrawiająca, wpędzająca w depresję i przynosząca nadzieję. Emanująca z każdej sceny emocjonalna intensywność sprawia, że *Zjednoczone Stany Miłości* to nie tylko najlepszy z dotychczasowych filmów Wasilewskiego, lecz także dzieło godne Srebrnego Niedźwiedzia w Berlinie.

CZ Nový film Tomasze Wasilewského (*V ložnici*, *Plující mrakodrapy*) je jako nejsmutnější Čechovovo drama a zároveň životadárné post scriptum k filmům morálního neklidu. Polský režisér se vrací na počátek devadesátých let a přináší příběh čtyř spřátelených žen. Agata, Renata, Iza a Marzena žijí na malém městě a pokoušejí se nalézt své místo v dynamicky se měnící skutečnosti. Není to snadné, protože i když se kolem nich divoce rozvíjí kapitalismus, mentalita lidí uvízla v minulé epoše. Wasilewského hrdinky se neustále zmítají mezi věrností konvencím a touhou žít si po svém. Nejdůležitějším předmětem jejich touhy je láska, která je střídavě ubíjející i ozdravná, někdy vhání do deprese, jindy přináší naději. Intenzivní emoce vyzařující z každé scény činí *Spojené státy lásky* nejen nejlepším z dosud natočených Wasilewského filmů, ale také dílem hodným berlínského Stříbrného medvěda.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zjednoczone Stany Miłości
Reżyseria / Režie: Tomasz Wasilewski
Scenariusz / Scénář: Tomasz Wasilewski
Zdjęcia / Kamera: Oleg Mutu
Obsada / Hrají: Julia Kijowska, Magdalena Cielecka, Marta Nieradkiewicz, Dorota Kolak
Nagrody / Ocenění:
MFF w Berlinie 2016 – najlepszy scenariusz; Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – najlepsza reżyseria, montaż, kostiumy, aktor drugoplanowy, aktorka drugoplanowa / Berlinale 2016 – nejlepší scénář; Filmový festival v Gdyni 2016 – nejlepší režie, střih, kostýmy, nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli
Kraj / Země: Polska, Szwecja / Polsko, Švédsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 104 min

Piotr Czerkawski (MFF T-Mobile Nowe Horyzonty)

NF

TEATR
28.04.2017, 19.00

PIAST
28.04.2017, 20.00

PL Greg Zglinski spłatał wielbicielom swojej twórczości niezłego figla. Po zrealizowaniu cenionych dramatów obyczajowych *Cała zima bez ognia* i *Wymyk* reżyser dokonał wolty i sięgnął po konwencję thrillera. *Zwierzęta* to drapieżne, intensywne kino, w którym groza sąsiaduje z humorem, a wierność regułom gatunku jest przełamywana pastiszem. Swada, z jaką reżyser podejmuje grę z oczekiwaniami publiczności, może wzbudzić skojarzenia z *Antychrystem* Larsa von Triera. Oba filmy mają podobny punkt wyjścia – historię pogrążonej w kryzysie pary, która wyjeżdża na prowincję, by odbudować nadwątloną relację. Do tak zarysowanej intrygi Zglinski dopisuje jednak wątek autotematyczny związany z rozterkami przeżywanymi przez główną bohaterkę – pisarkę pracującą nad swoją najnowszą powieścią. Czy niepokojące wydarzenia mają miejsce naprawdę? A może stanowią tylko projekcję bujnej wyobraźni Anny? Konieczność rozwikłania tej zagadki to tylko jedno z kilku zadań, przed którymi stawia widzów reżyser *Zwierząt*.

CZ Greg Zglinski svým fanouškům pěkně zamotal hlavu. Po velmi dobře hodnocených sociálních dramatech *Celá zima bez ohně* a *Výmyk* provedl efektní otočku a zvolil si žánr thrilleru. *Zvířata* jsou dravý, intenzivní film, ve kterém jde napětí ruku v ruce s humorem a věrnost žánrovým pravidlům je prokládána pastišem. Zápal, s jakým režisér hraje hru s očekáváním veřejnosti, může připomínat von Trierova *Antikrista*. Oba filmy mají podobné východisko: příběh dvojice prožívající krizi, která odjíždí na venkov s úmyslem obnovit narušený vztah. Do takto načrtnuté zápletky však Zglinski přidává autotematickou linii spojenou s pochybnostmi, které prožívá hlavní hrdinka – spisovatelka pracující na svém nejnovějším románu. Ale staly se ty znepokojivé události doopravdy? Nejsou jen výplodem Anniny bujné fantazie? Potřeba vyřešit tuto hádanku je jedním z několika úkolů, před které režisér filmu *Zvířata* své diváky postavil.

Piotr Czerkawski

Tytuł oryginalny / Původní název: Tiere
Reżyseria / Režie: Greg Zglinski
Scenariusz / Scénář:
Jörg Kalt, Greg Zglinski
Zdjęcia / Kamera: Piotr Jaxa
Muzyka / Hudba: Bartosz Chajdecki
Obsada / Hrají: Birgit Minichmayr, Philipp Hochmair, Mona Petri
Kraj / Země: Szwajcaria, Austria, Polska / Švýcarsko, Rakousko, Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 95 min

NF

PIAST
29.04.2017, 19.15

16.03 | 16.3

PL Młoda dziewczyna budzi się nad ranem w domu na odludziu. Nie wiadomo, co działo się w nocy i jakim cudem znalazła się w tym miejscu. Bohaterka zaraz po przebudzeniu ubiera się i opuszcza dom. Próbuje usunąć ślady wczorajszego makijażu. Jej oczy są podkrążone. Zamyka drzwi i wsiada do samochodu, który prawdopodobnie należy do niej. Kluczyki do auta znajduje w torebce. Rusza w drogę. Tytułowe 16.03 to czas „przygody" bezimiennej bohaterki, która nie jest w stanie przewidzieć tego, że zwykła podróż samochodem może przerodzić się w koszmar. Senny początek dnia nie zapowiada żadnych komplikacji. W pewnym momencie pojawia się zagrożenie, emocje od litości do paniki, kiedy już naprawdę trudno nie wpaść w obłęd. Kamera śledzi bohaterkę non stop, bez cięcia, w jednym ujęciu. Film Natalii Siwickiej nawiązuje do klasyki kina amerykańskiego, *Pojedynku na szosie* Stevena Spielberga z 1971 roku.

CZ Mladá, neznámá dívka se za úsvitu budí v domě na samotě. Není jasné, co se stalo v noci ani jak se zde vůbec ocitla. Hrdinka se hned po probuzení oblékne a odchází z domu. Pokouší se odstranit zbytky včerejších šminek. Pod očima má kruhy. Usměje se do zrcadla. Zavře dveře a nasedne do auta, které je zřejmě její – klíčky má v kabelce. Vydává se na cestu. 16.03 z názvu filmu označuje čas, kdy začíná „dobrodružství" bezejmenné hrdinky, která vůbec nemůže vědět, že se obyčejná cesta autem změní v noční můru. Ospalý začátek dne nenaznačuje, že by mohly nastat nějaké komplikace. V určitém okamžiku se však objeví nebezpečí, emoce eskalují od snahy o zlehčování k panice v takové míře, že už je těžké zachovat si zdravý rozum. Kamera sleduje hrdinku bez přestávky, beze střihu, v jediném záběru. Film Natalie Siwické navazuje na klasiku amerického filmu – *Duel* Stevena Spielberga z roku 1971.

Tytuł oryginalny / Původní název: 16.03
Reżyseria / Režie: Natalia Siwicka
Scenariusz / Scénář: Natalia Siwicka
Zdjęcia / Kamera:
Yann-Baptiste Seweryn
Obsada / Hrají: Agnieszka Żulewska, Dariusz Toczek
Nagrody / Ocenění:
MFF T-Mobile Nowe Horyzonty 2016 – II nagroda w konkursie Polskie Filmy Krótkometrażowe / MFF T-Mobile Nové Horizonty 2016 – 2. cena v soutěži Polské krátkometrážní filmy
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 16 min

Joanna Ostrowska

NF

TEATR
29.04.2017, 12.00

PL Piotr Stasik przenosi się z polskiej prowincji, gdzie zrealizował rewelacyjny *Dziennik z podróży*, do Nowego Jorku. W autorskiej wizji słynnego miasta reżyser wzbrania się przed pocztówkowym kiczem. Zamiast fotografować turystyczne atrakcje, woli przedstawić amerykańską metropolię jako jedną wielką planetę singli, stolicę melancholików i mekkę outsiderów. Dokument Stasika stanowi doskonałe połączenie hipnotyzującego teledysku z przenikliwym filmowym esejem. Na główny temat *21 x Nowy Jork* bardzo szybko wyrasta nierozerwalna więź pomiędzy alienacją mieszkańców wielkiego miasta a rozwojem technologii i narcyzmem kultury *selfie* i Facebooka. Choć reżyser spogląda na portretowany świat w sposób chłodny, jednocześnie nie sposób odmówić mu empatii wobec zagubionych w miejskiej dżungli bohaterów. Umiejętność pogodzenia tych pozornych sprzeczności zbliża Stasika do największych postaci współczesnego dokumentu – Nikolausa Geyrhaltera, Siergieja Łoźnicy czy nieodżałowanego Michaela Glawoggera.

CZ Piotr Stasik se z polského venkova, kde natočil skvělý *Cestovní deník*, přemístil do New Yorku. Ve své autorské vizi slavného města se režisér brání barvotiskovému kýči. Namísto zachycení turistických atrakcí se rozhodl představit americkou metropoli jako jednu velkou planetu osaměle žijících lidí, hlavní město melancholiků, mekku outsiderů. Stasikův dokument je dokonalým spojením hypnotizujícího klipu s pronikavou filmovou esejí. Hlavním tématem filmu *21 x New York* se záhy stává nerozlučné spojení mezi odcizením obyvatel velkého města a rozvojem technologie spojeného s narcismem kultury selfie-portrétů a facebooku. Režisér sice portrétovaný svět sleduje chladně, ale nelze mu zároveň upřít empatii k hrdinům ztraceným v městské džungli. Schopnost uvést tyto zdánlivé protiklady v soulad přibližuje Stasika k nejvýznamnějším osobnostem současného dokumentu – Nikolausi Geyrhalterovi, Sergeji Loznicovi nebo nezapomenutelnému Michaelu Glawoggerovi.

Tytuł oryginalny / Původní název:
21 x New York
Reżyseria / Režie: Piotr Stasik
Scenariusz / Scénář: Piotr Stasik
Zdjęcia / Kamera: Piotr Stasik
Muzyka / Hudba: Karol Rakowski
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2016 – najlepszy producent / Krakovský filmový festival 2016 – nejlepší producent
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 70 min

Piotr Czerkawski (American Film Festival)

NF

COK
30.04.2017, 14.30

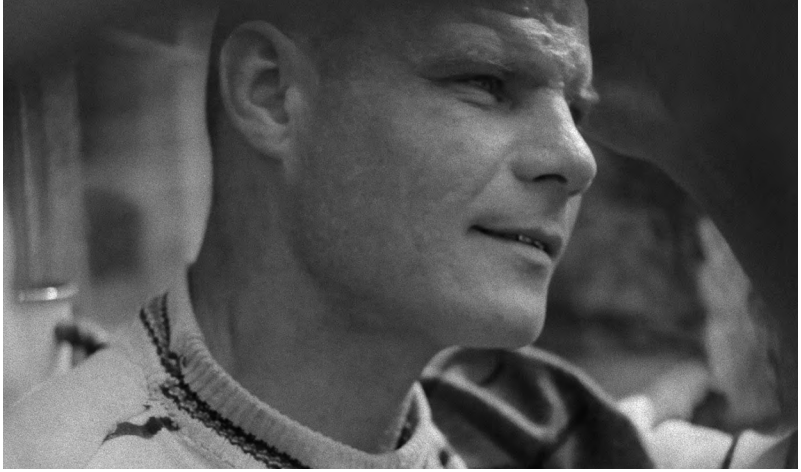
HYCEL | RAS

PL Na pierwszy rzut oka ten pan wygląda po prostu na kogoś ekstrawaganckiego, ale bez przesady. Na pewno stroni od obcych i ma swoje rytuały. Jednym z nich są wizyty w lokalnym sklepie. Zawsze te same produkty, zawsze ta sama cena. Tylko kasjerka zna jego słodką tajemnicę. Mężczyzna przychodzi zawsze z innym psem, pupile zmieniają się jak w kalejdoskopie. Od białego pudelka po gigantycznego owczarka niemieckiego. W domu delikwenta na ścianie w jednym z pokoi wiszą zdjęcia. Na każdym widać naszego bohatera i szczęśliwych właścicieli czworonogów – coś w rodzaju mozaiki zwierząt odnalezionych. Pytanie tylko, jak zaginęły i kto był odpowiedzialny za ich uprowadzenie. *Hycel* to przewrotna komedia, której fabuła opowiada o rytuałach tajemniczego hycla. Wszystko działa bez zarzutu, aż do momentu, w którym na jego drodze pojawi się bezdomny owczarek.

CZ Ten pán na první pohled vypadá poněkud výstředně, ale ne nijak zvlášť. Je vidět, že se straní jiných a má své rituály. Jedním z nich je návštěva místního obchodu: vždycky kupuje to samé, vždycky za stejnou cenu. Jen pokladní zná jeho sladké tajemství. Muž přichází nakupovat pokaždé s jiným psem, mazlíčci se střídají jako na běžícím pásu, od bílého pudlíka po statného německého ovčáka. Doma mu v jednom pokoji visí na zdi několik fotografií, na každé z nich je náš hrdina a šťastní majitelé nalezených psů. Otázkou je jen to, jak se jejich čtyřnozí miláčci ztratili a kdo jim k tomu pomohl. Všechno funguje jako na drátkách až do chvíle, kdy našemu hrdinovi přijde do cesty zatoulaný německý ovčák, který se může chovat nepředvídatelně.

Tytuł oryginalny / Původní název: Hycel
Reżyseria / Režie: Daria Woszek
Scenariusz / Scénář: Jagoda Janowska, Daria Woszek
Zdjęcia / Kamera: Michał Sosna
Muzyka / Hudba: Marcin Macuk
Obsada / Hrají: Janusz Chabior, Anna Antoniewicz, Marian Dziędziel
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – Nagroda im. Ewy Kamirskiej dla najlepszego filmu w Konkursie Krótkometrażowych Filmów Fabularnych; MFF Rhode Island 2016 – nagroda dla najlepszego filmu krótkometrażowego / Filmový festival v Gdyni 2016 – Cena Ewy Kamirské pro nejlepší film v soutěži krátkometrážních hraných filmů; Rhode Island International Film Festival 2016 – nejlepší krátkometrážní film
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 32 min

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
29.04.2017, 19.15

IKONA

PL Szpital psychiatryczny na prowincji na dalekiej Syberii – poza światem. Fabuła *Ikony* skupia się na postaci lekarza, który w tym konkretnym szpitalu spędził kilkadziesiąt lat swojego życia. Nigdy nie zmienił zakładu pracy. To on staje się przewodnikiem po tym nieznanym, mrocznym labiryncie. Dzięki niemu poznajemy zakamarki poszczególnych oddziałów, historie kolejnych pacjentów i personel. W tle pojawiają się przemyślenia na temat tego, czym jest dusza ludzka i gdzie należałoby jej szukać. W założeniu *Ikona* miała być filmem poświęconym rosyjskim lekarzom, którzy pracują w ekstremalnych warunkach. Bardzo szybko stała się obrazem wykluczonych, tych, których odizolowano od rzeczywistości, aby jak najszybciej o nich zapomnieć. Projekt powstał przede wszystkim na podstawie wielomiesięcznych obserwacji.

CZ Psychiatrická léčebna na odlehlé Sibiři, na venkově, daleko od světa. Ústřední postavou filmu je lékař, který v této nemocnici strávil několik desítek let svého života, celou svou profesní kariéru. Ten se stává průvodcem po tomto neznámém, temném bludišti. Díky němu zblízka poznáváme jednotlivá oddělení, seznamujeme se s pacienty i zaměstnanci. Na pozadí se pak objevují úvahy o tom, co to je lidská duše a kde bychom ji měli hledat. *Ikona* byla zamýšlena jako film věnovaný ruským lékařům nuceným pracovat v extrémních podmínkách. Záhy se ovšem stala obrazem lidí vyloučených, izolovaných, odtržených od reality – lidí, na které má být co nejrychleji zapomenuto. Projekt vznikl na základě několikaměsíčního pozorování.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Ikona
Reżyseria / Režie: Wojciech Kasperski
Scenariusz / Scénář: Wojciech Kasperski
Zdjęcia / Kamera: Łukasz Żal
Muzyka / Hudba:
Antoni Komasa-Łazarkiewicz
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2016 – Złoty Lajkonik, nagroda za zdjęcia, nagroda FIPRESCI / Krakovský filmový festival 2016 – Zlatý Lajkonik, nejlepší kamera, cena Mezinárodní federace filmových kritiků FIPRESCI
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 51 min

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
02.05.2017, 17.15

PL Ola ma 14 lat. Nikodem jest o rok młodszy. Zbliża się komunia chłopca, do której musi się przygotować. Każdy dzień w życiu tych dwojga wygląda praktycznie tak samo. Uroczystość religijna staje się punktem kulminacyjnym. Dla Oli to okazja, żeby wreszcie zobaczyć ukochaną matkę. Dzięki tej uroczystości rodzina ma szansę znów być razem. Nikodem jest autystyczny. Wychowuje go Ola, która próbuje ograniczyć niesubordynację brata. Dziewczynka chce, żeby było „jak najnormalniej". Opiekuje się bratem i jednocześnie dba o dysfunkcyjnego ojca. Usiłuje pogodzić rodziców niczym wykwalifikowana mediatorka. Stara się ukrywać emocje, bo w jej świecie nie ma na nie miejsca. W dokumencie Anny Zameckiej pobrzmiewają echa słynnego *Progu* Danuty Halladin. I choć główną misją Oli staje się „wychowanie" brata, to właśnie jego bunt wydaje się najbardziej fascynujący. Surrealistyczna i całkowicie wyjątkowa wyobraźnia Nikodema nie pozostawi nikogo obojętnym.

CZ Ole je čtrnáct let. Její o rok mladší bratr Nikodém půjde zanedlouho k prvnímu svatému přijímání, na které se musí připravovat. Každodenní život této dvojice plyne den po dni téměř beze změny. Náboženská slavnost se tak stává významným bodem v životě rodiny. Pro Olu je to příležitost setkat se po dlouhé době s milovanou matkou. Díky slavnosti může být rodina zase pohromadě. Výchově Nikodéma, který trpí autismem, se věnuje Ola. Dívka se úporně snaží přinutit bratra k poslušnosti. Jde jí o to, aby vedli co „nejnormálnější" život. Kromě bratra se ale zároveň musí starat o nefunkčního otce. Pokouší se usmířit rodiče, jako by byla kvalifikovaná mediátorka. Snaží se nedávat najevo emoce, protože v jejím světě pro ně není místo. V dokumentu Anny Zamecké zaznívají ozvěny slavného filmu Danuty Halladinové *Práh* (1975). Přestože Ola si jako svůj hlavní úkol klade „výchovu" bratra, nejvíc fascinující je v celém snímku právě jeho vzdor. Nikodémova surreálná, velmi mimořádná fantazie nenechá nikoho chladným.

Tytuł oryginalny / Původní název: Komunia
Reżyseria / Režie: Anna Zamecka
Scenariusz / Scénář: Anna Zamecka
Zdjęcia / Kamera: Małgorzata Szyłak
Nagrody / Ocenění: MFF w Locarno 2016 – Nagroda Tygodnia Krytyki Filmowej; Warszawski FF 2016 – Nagroda Główna w Konkursie Filmów Dokumentalnych / Mezinárodní filmový festival v Locarnu 2016 – cena Týdne filmové kritiky; Varšavský filmový festival 2016 – hlavní cena v soutěži dokumentárních filmů
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 72 min

Joanna Ostrowska

NF

COK
01.05.2017, 12.00

PL Kiedy siedzące w gabinecie psychoterapeutycznym matka i córka mówią o tym, co czują, specjalista prosi je, żeby znalazły odpowiedniki użytych słów: bardziej adekwatne, a mniej dosadne. Słowa w tym filmie to broń obosieczna, która rani zarówno rozmówcę, jak i mówiącego. Wskazuje na to już tytuł, który z jednej strony jest wyznaniem miłości, z drugiej – emocjonalnym szantażem, mającym w adresacie wywołać poczucie winy. Zdanie to padnie zresztą z ust matki, która z dwudziestokilkuletnią córką od dawna nie potrafi znaleźć wspólnego języka. Uczą się tego na nowo pod okiem krakowskiego profesora. Widz staje się mimowolnym świadkiem tego bolesnego procesu, wielokrotnie podważającym jego sens i skuteczność. *Po* Ojcu i synu *potrzebowałem dowodu, że istnieje taki rodzaj rozmowy, która sprawia, że ludziom łatwiej jest żyć ze sobą albo każdemu z nich łatwiej jest żyć z osobna* – mówił reżyser, którego nagrodzony na Krakowskim Festiwalu Filmowym dokument działa jak udana psychoterapia.

CZ Matka s dcerou u psychoterapeuta hovoří o svých pocitech a terapeut je požádá, aby našly jiná slova, než jaká právě použily – tentokrát adekvátnější a mírnější. Slova v tomto filmu působí jako dvojsečná zbraň, která zraňuje jak posluchače, tak toho, kdo je vyřkl. Ostatně je to zřejmé již z názvu filmu: vyznání lásky, které současně působí jako citové vydírání s cílem vzbudit v adresátovi pocit viny. Je to věta pronesená matkou, která se svou asi dvacetiletou dcerou nedokáže už celé roky najít společnou řeč. Obě se teď spolu učí znovu mluvit pod dohledem krakovského profesora. Divák se stává nezúčastněným svědkem tohoto bolestného procesu a mnohdy pochybuje o jeho smyslu a účinnosti. *„Po filmu* Otec a syn *jsem potřeboval důkaz, že existuje takový druh rozhovoru, který způsobí, že lidé mohou snáze žít spolu nebo se snáze žije každému z nich zvlášť,"* řekl režisér, jehož film oceněný na Krakovském filmovém festivalu funguje jako účinná psychoterapie.

Artur Zaborski (MFF T-Mobile Nowe Horyzonty)

Tytuł oryginalny / Původní název: Nawet nie wiesz, jak bardzo cię kocham
Reżyseria / Režie: Paweł Łoziński
Scenariusz / Scénář: Paweł Łoziński
Zdjęcia / Kamera: Kacper Lisowski
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2016 – Srebrny Lajkonik; Ińskie Lato Filmowe 2016 – najlepszy film polski; Festiwal Mediów „Człowiek w zagrożeniu" w Łodzi 2016 – Grand Prix; Międzynarodowy Festiwal Filmów Dokumentalnych „Festival dei Popoli" we Florencji 2016 – najlepszy film etno / antropologiczny / Krakovský filmový festival 2016 – Stříbrný lajkonik; Ińské filmové léto 2016 – nejlepší polský film; Festival médií „Člověk v ohrožení" v Lodži 2016 – Grand Prix; Mezinárodní festival dokumentárních filmů „Festival dei Popoli" ve Florencii 2016 – nejlepší etno/antropologický film
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 76 min

NAWET NIE WIESZ, JAK BARDZO CIĘ KOCHAM
NEMÁŠ ANI ZDÁNÍ, JAK MOC TĚ MÁM RÁDA

NF

COK
30.04.2017, 14.30

PL Jedna z warszawskich galerii właśnie planuje kolejny wernisaż. Tym razem chodzi o performance. Nikt nie wie, ile czasu potrwa cała akcja. Przygotowania wyglądają bardzo standardowo – pusta przestrzeń, ustawienie obiektu, pouczenie obsługi, zaproszenie gości i w końcu promocja. Właścicielka galerii wraz ze swoim asystentem załatwia ostatnie sprawy. Chodzi przede wszystkim o podpisanie umów i przygotowanie kieliszków do wina na otwarcie ekspozycji. „Dzieło" przyjeżdża tuż przed otwarciem. „Dziełem" jest artysta w agonii, który postanowił umrzeć na oczach swoich widzów – w przestrzeni galeryjnej. Taka była jego wola. Galeria stara się wypełnić swoje zobowiązania wobec twórcy, jak najlepiej się da. Punktem kulminacyjnym staje się oczywiście „spektakl" w trakcie wernisażu. Z jednej strony *event* i zaciekawione spojrzenia widzów, z drugiej – zmarnowana szansa na biennale, targi sztuki i brak pewności, kiedy to się wreszcie skończy.

CZ Název filmu odkazuje na připravovanou vernisáž v jedné z varšavských galerií. Má se jednat o performanci. Nikdo neví, jak dlouho celá akce potrvá. Přípravy probíhají podobně jako obvykle – prázdný prostor, umístění objektu, poučení pracovníků, pozvánky na akci, propagace… Majitelka galerie společně s asistentem zařizuje poslední zbývající záležitosti před vernisáží, jako je podpis smlouvy nebo příprava skleniček na víno. „Artefakt" je přivezen těsně před zahájením. Je jím umělec v agónii, který se rozhodl zemřít v galerii přímo před očima jejích návštěvníků. To je jeho přání. Galerie se snaží splnit své povinnosti vůči umělci nejlépe, jak to jde. Vrcholem se má stát samozřejmě „performance" v průběhu vernisáže. Na jedné straně je tu samotná událost a zvědavé pohledy diváků, na druhé straně promarněná příležitost na účast v bienále nebo uměleckých trzích a také nejistota, kdy to všechno konečně skončí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Otwarcie
Reżyseria / Režie: Piotr Adamski
Scenariusz / Scénář: Piotr Adamski
Zdjęcia / Kamera: Tomasz Woźniczka
Obsada / Hrají: Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Zbigniew Libera, Edyta Torhan, Sebastian Gawłowski, Oskar Dawicki
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2016 – Srebrny Lajkonik; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych Młodzi i Film 2016 – wyróżnienie / Krakovský filmový festival 2016 – Stříbrný lajkonik; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" 2016 – čestné uznání
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
01.05.2017, 14.30

PL Tytuł odsyła do debiutu Andrzeja Wajdy i to słuszny trop. Tamten film jest jednym z wielu, z których cytaty złożyły się na *Pokolenia*. Andrzej Zaorski z okazji jubileuszu wrocławskiej Wytwórni Filmów Fabularnych skomponował audiowizualną historię polskiego kina. Z wyprodukowanych we Wrocławiu klasyków Kutza, Chęcińskiego, Konwickiego, Marczewskiego, Holland czy Kieślowskiego opowiedział dzieje naszego kraju, trzymając się nie dat powstawania filmów, tylko czasów, o których opowiadają. W ten sposób powstało dzieło, które ujmuje kolejne doświadczenia pokoleniowe: najpierw II wojna światowa, potem przesiedleńcza akcja „Wisła", następnie śmierć Stalina, odwilż, kolejne absurdy PRL-u, Marzec '68 itd. W efekcie powstał list miłosny do Polski i polskiej kultury. Zaorski zdradza kinofilską pasję, a jego film pokazuje relatywizm filmowców w patrzeniu na przeszłość. Dla każdego środek ciężkości położony jest gdzie indziej, choć wychodzą od tych samych faktów. Piękna lekcja historii kraju i kina.

CZ Název filmu zcela oprávněně odkazuje k debutu Andrzeje Wajdy. Wajdovi *Nezvaní hosté* (pol. *Pokolenie*) jsou jedním z mnoha filmů, z jejichž citací se skládá Zaorského *Pokolení*. Janusz Zaorski k výročí vratislavského Studia hraných filmů zkomponoval audiovizuální historii polského filmu. Z klasických děl Kazimierze Kutze, Sylwestra Chęcińského, Tadeusze Konwického, Wojciecha Marczewského, Agnieszky Hollandové nebo Krzysztofa Kieślowského pocházejících z vratislavské produkce vytvořil příběh polských dějin. Neřídil se při tom daty vzniku jednotlivých filmů, ale časovým obdobím, o nichž filmy vyprávějí. Tak vzniklo dílo, které zachycuje jednotlivé po sobě následující generační zkušenosti: nejprve je to 2. světová válka, pak přesídlování Poláků v rámci akce Visla, následuje Stalinova smrt, obleva, různé absurdity komunistického Polska, březen 1968 atd. Výsledkem je milostný dopis adresovaný Polsku a polské kultuře. Zaorski dává najevo, že je milovníkem filmu, a jeho snímek poukazuje na relativismus tvůrců při pohledu na minulost. Pro každého z nich se těžiště nachází někde jinde, i když vycházejí ze stejných faktů. Nádherná lekce dějin Polska a polského filmu.

Artur Zaborski

Tytuł oryginalny / Původní název: Pokolenia
Reżyseria / Režie: Janusz Zaorski
Scenariusz / Scénář: Janusz Zaorski
Zdjęcia / Kamera: Andrzej Wolf
Muzyka / Hudba: Robert Krawczyk
Obsada / Hrají: Łukasz Jaczewski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 105 min

NF

PIAST
29.04.2017, 19.15

WIĘZI | VAZBY

PL Mieszkanie w bloku. Barbara ćwiczy w jednym pokoju, Zdzisław spędza czas w drugim. Rzadko są razem. Niby mieszkają wspólnie, ale tak naprawdę dzieli ich coś bardzo nieprzyjemnego. Rozliczanie każdej złotówki, wymówki dotyczące ilości zużytej wody i podniesionej ceny czynszu to szara codzienność. Barbara nie jest w stanie odpuścić. Zawsze znajdzie się coś, o co warto się spierać. Szczególnie gdy za każdym razem ostatecznym argumentem staje się tajemnicza Anna. Barbara i Zdzisław to małżeństwo z 45-letnim stażem. Świętowanie ślubnego jubileuszu ma pomóc uratować tę relację. Osiem lat temu Zdzisław zdecydował się na życie z kimś innym. Jego powrót to próba sił dla tej pary. Najważniejsza okazuje się w tym filmie próba zbliżenia do dwojga ludzi, którzy za wszelką cenę – często wbrew sobie – próbują być razem. Tak jak za dawnych lat.

CZ Jsme v jednom panelákovém bytě. V jedné místnosti je Barbara a cvičí, zatímco Zdislav tráví čas v druhém pokoji. Málokdy jsou spolu. Sice bydlí dohromady, ale ve skutečnosti je od sebe dělí cosi velmi nepříjemného. Všechny účty musí do posledního groše sedět, na denním pořádku jsou výčitky týkající se spotřeby vody a vysoké ceny za nájem. Barbara není ochotna ustoupit ani o kousíček, vždycky si najde záminku k hádce. A závěrečným argumentem se pokaždé stává tajemná Anna. Barbara a Zdislav se vzali už před pětačtyřiceti lety a oslava výročí svatby má přispět k záchraně jejich vztahu. Před osmi lety se Zdislav rozhodl žít s někým jiným, jeho návrat se pak pro oba stal zkouškou sil. Největší roli hraje pokus přiblížit se k dvojici lidí, kteří se za každou cenu – často sami proti sobě – snaží být spolu. Tak jako kdysi před lety.

Tytuł oryginalny / Původní název: Więzi
Reżyseria / Režie: Zofia Kowalewska
Scenariusz / Scénář: Zofia Kowalewska
Zdjęcia / Kamera: Weronika Bilska
Muzyka / Hudba: Krzysztof Ridan, Julia Goreczky-Torhan
Nagrody / Ocenění: Międzynarodowy Festiwal Filmów Dokumentalnych IDFA 2016 – Nagroda Specjalna Jury w konkursie filmów studenckich; Krakowski Festiwal Filmowy 2016 – Srebrny Smok; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych Młodzi i Film 2016 – nagroda za krótkometrażowy film dokumentalny / Mezinárodní festival dokumentárních filmů IDFA 2016 – zvláštní cena poroty v soutěži studentských filmů; Krakovský filmový festival 2016 – Stříbrný drak; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" 2016 – cena za krátkometrážní dokumentární film
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 18 min

Joanna Ostrowska

3xMiłość, reż. Olga Chajdas

NF

3xMiłość / 3xláska
COK | 02.05.2017, 12.00

Lokatorki / Nájemnice
COK | 30.04.2017, 14.30

PL **3xMiłość**

On ma świetny humor – właśnie podpisał kontrakt. Ona nie podziela jego entuzjazmu. Mają jechać na wakacje do Egiptu, ale zanim do tego dojdzie, ona powie mu o czymś bardzo ważnym. *3xMiłość* to trzy sceny, które są oparte na tej samej ścieżce dialogowej. Niby ta sama para aktorów, ale różne momenty życiowe i różne doświadczenia. Za każdym razem ktoś inny pragnie zmienić rzeczywistość i zacząć wszystko od nowa.

Lokatorki

Opowieść o nierównościach społecznych we współczesnej Polsce. Justyna ma ponad 30 lat, zawsze marzyła o własnym mieszkaniu. Wreszcie może sobie na nie pozwolić, choć będzie to lokal z aukcji komorniczej. Przeprowadzka staje się koszmarem, w jej domu nadal ktoś mieszka… Ktoś, kto nie ma dokąd pójść. Dochodzi do spotkania trzech kobiet, które są zmuszone żyć ze sobą bez względu na okoliczności.

CZ **3xláska**

On právě podepsal smlouvu a je ve skvělé náladě, ona jeho nadšení nesdílí. Chystají se na dovolenou do Egypta, ale ještě předtím mu ona sdělí něco velmi důležitého. Film *Třikrát láska* tvoří tři scény založené na totožných dialozích. Stejná dvojice, ale v různých životních údobích a s různými zkušenostmi. Pokaždé někdo jiný chce změnit realitu a začít všechno od začátku.

Nájemnice

Příběh o sociálních nerovnostech v současném Polsku. Justyně už je přes třicet. Vždycky toužila po vlastním bytě a teď si ho konečně může dovolit, i když jde o byt z exekutorské aukce. Stěhování se ale změní v noční můru. Její byt totiž není prázdný, bydlí tam někdo, kdo nemá kam jít. Dochází k setkání tří žen, které jsou nuceny žít společně bez ohledu na okolnosti.

Joanna Ostrowska

Tytuł oryginalny / Původní název:
3xMiłość
Reżyseria / Režie: Olga Chajdas
Scenariusz / Scénář: Jarosław Kamiński
Zdjęcia / Kamera: Jacek Szatański
Obsada / Hrají: Barbara Kurzej, Leszek Lichota
Nagrody / Ocenění: LA IFF 2016 – Best Female Filmmaker, Best Ensemble / Festival nezávislého filmu v Los Angeles 2016 – nejlepší ženská režisérka, nejlepší herecký soubor
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 17 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Lokatorki
Reżyseria / Režie: Klara Kochańska
Scenariusz / Scénář: Klara Kochańska, Kasper Bajon
Zdjęcia / Kamera: Zuzanna Pyda
Muzyka / Hudba: Rafał Nowak
Obsada / Hrají: Julia Kijowska, Beata Fudalej, Diana Zamojska, Joanna Drozda, Paweł Królikowski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2015
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Szczękościsk, reż. Konrad Kądziela

COK
02.05.2017, 12.00

PL **Szczękościsk**

Jaka jest recepta na bycie sławnym performerem? Czy chodzi o to, żeby wygrać znaczący festiwal Prowokalia? Czy może ważny jest sam akt – działanie? Liczy się kontekst polityczny, czy może ekstremalny pomysł? Trzyosobowa grupa artystyczna Szczękościsk mierzyła się z tym zadaniem na przełomie 2003 i 2004 roku. Efekt jest piorunujący, a sam performance to najprawdziwsze dzieło sztuki.

Zenon

Zenon to legenda polskiej sceny punkowej, mężczyzna w skórzanej kurtce z napisem FUCK. Wszyscy go pamiętają. Był bardem, symbolem pokolenia, filarem polskiego undergroundu. We wspomnieniach o nim pojawia się matka legendy – Izabela Cywińska, jego bliscy koledzy z zespołu, rabin i pop, którzy mieli z nim do czynienia, i Leonard Cohen. Gdzieś w tle widać Polskę lat 80. XX wieku i Stany Zjednoczone jako synonim marzeń.

CZ **Performeři**

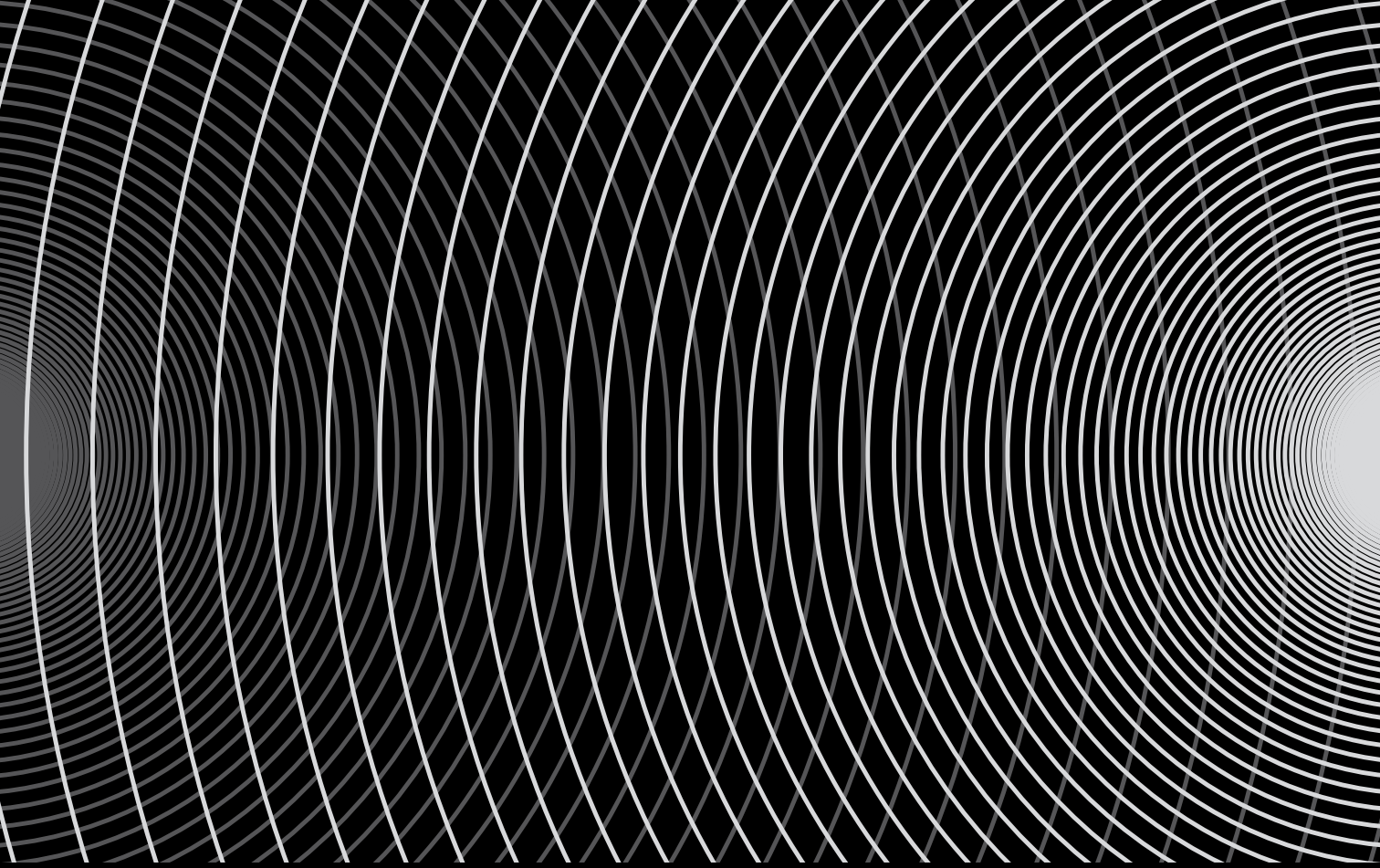
Jaký je recept na to stát se slavným performerem? Je důležité vyhrát významný festival Provokálie? Anebo jde především o samotný tvůrčí akt? Má větší váhu politický úspěch, anebo spíš neotřelý extrémní nápad? Tříčlenná umělecká skupina Szczękościsk („Ztuhlá čelist“) se těmito otázkami zabývala na přelomu let 2003 a 2004. Výsledek je překvapivý a samotná performance je nejpravdivějším uměleckým dílem.

Zenon

Zenon je legenda polské punkové scény – muž v kožené bundě s nápisem FUCK. Každý si ho pamatuje. Byl to bard, symbol generace, pilíř polského undergroundu. Ve vzpomínkách na legendárního muzikanta se objevuje jeho matka Izabela Cywińska, blízcí přátelé z kapely, rabín a pop, kteří s ním měli co do činění, a také Leonard Cohen. Kdesi v pozadí je vidět Polsko osmdesátých let 20. století a Spojené státy jako synonymum pro sny.

Tytuł oryginalny / Původní název: Szczękościsk
Reżyseria, scenariusz / Režie, scénář: Konrad Kądziela
Zdjęcia / Kamera: Michał Pukowiec
Obsada / Hrají: Sara Celler-Jezierska, Filip Perkowski, Rafał Kosowski, Marek Pyś, Włodzimierz Dyła
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – najlepszy film w Konkursie Młodego Kina / Filmový festival v Gdyni 2016 – nejlepší film v soutěži mladého filmu; Mezinárodní filmový festival „Etiuda i Anima“ v Krakově 2016 – nejlepší kamera, cena diváků
Kraj / Země: Polska / Polsko
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Tytuł oryginalny / Původní název: Zenon
Reżyseria, scenariusz / Režie, scénář: Hubert Klimko-Dobrzaniecki
Zdjęcia / Kamera: Elżbieta Kusz, Krzysztof Kusz
Muzyka / Hudba: Chupacabras
Obsada / Hrají: Izabela Cywińska, Izabela Kuna, Łukasz Maciejewski, Wojciech Stroiński, Jacek Dobosz
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 19 min

NOWE FILMY SŁOWACKIE | **NOVÉ SLOVENSKÉ FILMY**

NF

TEATR
29.04.2017, 10.00

AGAWA | **AGÁVA**

PL Doświadczony słowacki scenarzysta Ondrej Šulaj znany jest ze współpracy ze Štefanem Uherem, Dušanem Hanákiem i Martinem Šulíkiem. Filmem *Agawa* zadebiutował jako reżyser. Scenariusz oparty jest na wątkach powieści Ladislava Ballka *Akacje*. Utwory prozatorskie Ballka – wybitnego słowackiego pisarza XX wieku – Ondrej Šulaj wielokrotnie adaptował dla teatru i telewizji. Tak było np. z powieścią *Pomocnik*. Z obszernej, wielowątkowej powieści Šulaj wyjął czterech bohaterów – doktora Vargę, budowniczego Hampla, jego młodą żonę Nadję i zakochanego w niej nauczyciela Daniela. Stworzył kameralny melodramat rozgrywający się w gorących letnich miesiącach 1947 roku, poprzedzających stalinowski przewrót w Czechosłowacji, który nastąpił w lutym następnego roku.

SK Ondrej Šulaj je skúseným a oceňovaným scenáristom, ktorý spolupracoval so Štefanom Uhrom, Dušanom Hanákom či Martinom Šulíkom. Hraný film *Agáva* je jeho dlhometrážnym režijným debutom. Vznikol na námety druhej kapitoly románu *Agáty* slovenského spisovateľa Ladislava Balleka, ktorého dielo je Šulajovou celoživotnou témou. Jeho adaptáciám sa venoval v divadle, televízii a i vo filme. Ballekov román Pomocník upravil ako divadelnú hru a použil ho aj ako predlohu svojho prvého realizovaného filmového scenára. Z románu *Agáty* si Šulaj vybral len základné motívy z II. kapitoly nazvanej *Agáva*. Široká freska prepletených príbehov množstva postáv sa tak zúžila do zovretého komorného príbehu štyroch hlavných hrdinov – starého doktora Vargu, staviteľa Hampla, jeho mladej ženy Nade a rovnako mladého učiteľa Daniela Orešanského. Dej filmu sa odohráva počas piatich mesiacov horúceho a suchého leta roku 1947. Za dverami sa už nenápadne hlási Víťazný február, ktorý vymazal z dejín takmer celú jednu vrstvu slovenskej inteligencie.

Tytuł oryginalny / Původní název: Agáva
Reżyseria / Režie: Ondrej Šulaj
Scenariusz / Scénář: Ondrej Šulaj
Zdjęcia / Kamera: Tomáš Stanek
Muzyka / Hudba: Michal Pavlíček
Obsada / Hrají: Milan Kňažko, Katarína Šafaříková, Milan Lasica, Marek Geišberg, Diana Mórová, Attila Mokos
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2016
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Miroslav Ulman

NF

CENTRAL
30.04.2017, 14.30

PL Powieść *Piąta łódź* Moniki Kompanikovej w 2010 roku została uznana za książkę roku na Słowacji. Przygotowanie filmowej adaptacji nie było łatwe. Iveta Grófova i Marek Leščák pracowali nad scenariuszem przez trzy lata. Zwieńczeniem ich pracy był wielki sukces na tegorocznym Berlinale, gdzie nie tylko *Piąta łódź* miała światową premierę, lecz także nagrodzono ją Kryształowym Niedźwiedziem. Dziecięcy bohaterowie filmu stwarzają sobie swój świat, gdzie obowiązują odmienne reguły niż w świecie dorosłych. Mama Jarki nie chce wziąć na swoje barki macierzyńskich obowiązków. Dziecko rozpaczliwie szuka miłości i znajduje ją przez przypadek, zabierając dwoje niemowląt do opuszczonej chaty w ogrodzie. Zabawą w rodzinę, której pragnie, próbuje naprawić rzeczywistość. Jak to może się skończyć?

SK *Piata loď* spisovateľky Moniky Kompaníkovej sa stala najlepšou slovenskou knihou roka 2010. Jej prenesenie na filmové plátno nebolo jednoduché. Obsahuje totiž mnoho tém a dokonca aj viac časových rovín. Pre film bolo potrebné rozprávanie zjednodušiť. Výsledkom trojročnej spolupráce režisérky Ivety Grófovej a skúseného scenáristu Mareka Leščáka je rovnomenný film, ktorý mal úspešnú svetovú premiéru na Berlinale 2017. *Piata loď* je film o dvoch deťoch, ktoré si vytvoria svoj malý svet podľa vlastných pravidiel. Malá Jarka má mamu, ktorá nechce byť mamou. Zúfalo hľadá lásku a nachádza ju náhodou, keď za zvláštnych okolností vezme dve batoľatá do opustenej záhradnej chatky. Jej konanie je dojemným a detsky úprimným pokusom napraviť svet dospelých svojou hrou na rodinu, akú by chcela mať. *Piata loď* je príbehom detského dobrodružstva, svet dospelých videný detským pohľadom, svet detí i s tým, čo dospelí nevidia.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Piata loď
Reżyseria / Režie: Iveta Grófová
Scenariusz / Scénář: Marek Leščák, Iveta Grófová
Zdjęcia / Kamera: Denisa Buranová
Muzyka / Hudba: Matej Hlaváč
Obsada / Hrají: Vanessa Szamuhelová, Matúš Bačišin, Johanna Tesařová, Katarína Kamencová
Nagrody / Ocenění:
MFF Berlín 2017 – Kryształowy Niedźwiedź / Křišťálový medvěd
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Miroslav Ulman

NF

CENTRAL
29.04.2017, 19.15

PIÓRKO | **PIRKO**

PL Martina alias Shakira wychowała się w domu dziecka. Nigdy nie poznała swoich biologicznych rodziców, a jej wyobrażenia o świecie ukształtowały głównie telewizyjne seriale. Kiedy wreszcie osiąga pełnoletniość i może wyrwać się na wolność, z głową pełną naiwnych wyobrażeń wyjeżdża do wielkiego miasta wraz ze swoim chłopakiem, wychowankiem tego samego domu dziecka. Lecz zamiast miłości czeka ją tam tylko zdrada, przemoc, bezdomność, okrucieństwo, uzależnienie od narkotyków – jednym słowem upadek na samo dno. Mimo to Shakira nie poddaje się, umyka przeznaczeniu i podejmuje walkę o swoje szczęście, które znajduje w najmniej oczekiwanych okolicznościach. Reżyserski debiut Lucii i Petra Kleinów Svobodów.

SK Martina alias Shakira vyrástla v detskom domove. Svojich biologických rodičov nikdy nepoznala, predstavy o svete tam „vonku" nasávala z televíznych seriálov. A potom konečne nadišiel deň jej osemnástych narodenín. Vyslobodenie a vstupenka do vysnívaného života, pár peňazí v obálke a amulet od kamarátky na krku. S hlavou plnou naivných predstáv vyrazila do veľkého sveta, v prvom rade však za Romanom, láskou z detského domova. Život nabral rýchly spád... a prišiel pád. Roman ju zatiahol do partičky zhulených mladých bezdomovcov, zlodejíčkov a kšeftárov, nakoniec ju sám predal pasákom. Namiesto objektu lásky bola Martina pre neho len perspektívnym zdrojom príjmov a namiesto nehy spoznávala len hrubé násilie, brutálne zneužívanie, drogy, bezmocnosť… Napriek tomu sa však Martina nevzdáva a s obdivuhodnou urputnosťou bojuje o svoju šancu na šťastie. Film je režijným debutom Lucie a Petra Kleinovcov Svobodovcov. Lucia bola navyše i autorkou scenára a vo filme si zahrala jednu z postáv – biologickú matku Martiny.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pirko
Reżyseria / Režie: Lucia Klein Svoboda, Petr Klein Svoboda
Scenariusz / Scénář: Lucia Klein Svoboda
Zdjęcia / Kamera: Asen Šopov
Muzyka / Hudba:
Ľubica Malachovská Čekovská
Obsada / Hrají: Dominika Zeleníková-Morávková, Tibor Kotlár, Viktória Šuplatová, Martin Finger, Tamás Gál
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 93 min

Miroslav Ulman

NF

CENTRAL
29.04.2017, 17.00

STANKO

PL Stanko, młody złodziejaszek ze Słowacji, nie radzi sobie we Włoszech, dokąd wyjechał w poszukiwaniu pracy. Jest na dnie, jednak sam ponosi za to winę. Od swojego byłego chlebodawcy dostaje ostatnią szansę na spłacenie długów. Ma przewieźć ze Słowacji na południe romską nastolatkę sprzedaną włoskim gangsterom. Po drodze pozornie proste zadanie komplikuje się. Film *Stanko* jest debiutem Rasťo Boroša. To niskobudżetowe kino drogi z niezawodowymi aktorami okazało się dla słowackiej publiczności najbardziej pozytywnym zaskoczeniem ostatniego roku.

SK Stanko, ústredný hrdina príbehu, už dlhé roky prežíva na talianskych farmách. Je to človek, ktorému zodpovednosť nič nehovorí a jeho životný štýl, klamstvá a nedodržané sľuby ho nakoniec doženú do situácie, keď mu už nikto nechce požičať. Od svojho bývalého chlebodarcu Paola dostane poslednú šancu. Má previezť dievča zo Slovenska do Talianska. Stanko netuší, a neskôr radšej ani nechce vedieť, ako dievča skončí. Nič však nie je také jednoduché, ako sa na prvý pohľad zdá a ich cesta sa nečakane skomplikuje. Debut Rasťa Boroša *Stanko* vznikol s podporou Audiovizuálneho fondu v rámci podprogramu Minimal, určeného pre nízkorozpočtové, žánrovo profilované filmy. Napriek nízkemu rozpočtu však vznikol vizuálne pôsobivý civilný príbeh zo súčasnosti, nakrúcaný v neštylizovaných prostrediach a s výnimkou hlavnej postavy s nehercami. Tematicky sa dotýka obchodu s dievčatami, no rozpráva v prvom rade o priateľstve, o univerzálnom pute medzi dvoma ľuďmi z okraja spoločnosti, ktorých nikto nepotrebuje.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Stanko
Reżyseria / Režie: Rasťo Boroš
Scenariusz / Scénář: Rasťo Boroš
Zdjęcia / Kamera: Ivo Miko
Muzyka / Hudba: David Kollar
Obsada / Hrají:
Peter Kočan, Ivana Kanalošová
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2015
Czas trwania / Stopáž: 79 min

Miroslav Ulman

NF

TEATR
01.05.2017, 10.00

NAUCZYCIELKA | **UČITELKA**

PL Jan Hřebejk nigdy nie stronił od ostrych szpil wbijanych swoim rodakom i zgryźliwej, podszytej jednak humorem i pewnym zrozumieniem krytyki wymierzonej przeciwko niedoskonałościom natury ludzkiej. *Nauczycielka* nie jest wyjątkiem. Choć wydawałoby się, że rozliczenie z systemem komunistycznym faworyzującym kombinatorstwo i konformizm Czesi mają już za sobą, ostatni film Hřebejka, rozpięty między dosłownością a metaforą, nadaje autentycznej ponoć historii sprzed lat wymiar uniwersalny. Tytułowa nauczycielka to nowa wychowawczyni zatrudniona przez jedną z bratysławskich szkół. Bardziej niż uczniowie interesują ją jednak rodzice – kto gdzie pracuje i co może załatwić. Drazdechová, bo tak brzmi jej nazwisko, buduje sieć powiązań pomiędzy sobą a szkolną społecznością. Jej fundamentem są przysługi i, a jakże, oceny. Niezdrowej relacji niektórzy jedynie się obojętnie przyglądają, inni uczestniczą w ich budowie, lecz nie wszystkim autorytarne rządy nauczycielki się podobają.

CZ Jan Hřebejk se nikdy nebál uštědřit svým rodákům šťouchanec. Nedokonalosti lidské přirozenosti podrobuje kousavé kritice, jejíž hroty však obrušuje humorem a určitým pochopením. Ani film *Učitelka* není výjimkou. Mohlo by se zdát, že vyúčtování s komunistickým systémem podporujícím vypočítavost, protekcionismus a konformismus už skončilo. Poslední Hřebejkův film, rozkročený mezi doslovností a metaforou, však přenáší zřejmě autentický příběh, který se odehrál před léty, do univerzální roviny. Titulní učitelka je nová členka pedagogického sboru v jedné z bratislavských škol. Více než o žáky se však zajímá o jejich rodiče: chce vědět, kdo kde pracuje a co by mohl zařídit. Mária Drazdechová si v rámci školní komunity buduje síť vztahů založenou na vzájemných službách, které se týkají i známek jejích žáků. Část zúčastněných tomuto nezdravému vztahu jen lhostejně přihlíží, jiní ho podporují, ale ne všem je učitelčino autoritativní chování po chuti.

Tytuł oryginalny / Původní název: Učitelka
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Martin Žiaran
Muzyka / Hudba: Michal Novinski
Obsada / Hrají: Zuzana Mauréry, Zuzana Konečná, Csongor Kassai, Tamara Fischer
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Bartosz Czartoryski

NF

COK
28.04.2017, 18.00

PL Martin Kollar jest świetnym fotografikiem oraz cenionym, zdobywającym nagrody operatorem filmowym. Współpracował m.in. z Petrem Kerekesem jako autor zdjęć do filmów *66 sezon* (2004) i *Jak się gotuje historię* (2009), a za zdjęcia do filmu *Koza* (2015) otrzymał słowacką nagrodę filmową „Słońce w Sieci". *5 października* jest jego reżyserskim pełnometrażowym debiutem. Opowiada w nim historię swojego brata Jana czekającego na ważną operację. Dowiedziawszy się, że pozostało mu prawdopodobnie parę miesięcy życia, mężczyzna wyrusza w podróż bez celu, ale z definitywnym terminem powrotu – 5 października. Na wyjątkowość filmu Kollara składa się zestawienie niemal pozbawionej słów ścieżki dźwiękowej z urzekającymi pejzażami Europy – od Adriatyku, przez Sardynię, Alpy, po Polskę. Jego oryginalność wynika nie tylko ze sposobu podejścia do trudnego tematu i nietypowego scenariusza, ale i z postawy głównego bohatera, który z chorobą bardziej żyje, niż na nią umiera.

SK Martin Kollár je výborný a úspešný fotograf. A tiež vyhľadávaný a oceňovaný kameraman. Spolupracoval napríklad s Petrom Kerekesom na filmoch *66 sezón* (2004) a *Ako sa varia dejiny* (2009) a za sociálnu drámu *Koza* (2015) získal národnú filmovú cenu Slnko v sieti za najlepší kameramanský výkon. 5. október je jeho dlhometrážnym režijným debutom. Martin Kollár vo filme zachytáva príbeh svojho brata Jána, ktorý čaká na dôležitú operáciu. Keď sa dozvie, že mu možno ostáva iba pár mesiacov života, vydá sa na cestu bez cieľa, no s „konečným termínom" – 5. október. Film je takmer nemý, no vôbec nie patetický a ako sa dá od Kollára očakávať, je plný krásnych záberov a scenérií od Jadranu, cez Sardíniu a Alpy až po Poľsko. *5. október* je výnimočný film. Nielen svojou formou a spracovaním, ale i prístupom protagonistu, ktorý s chorobou viac žije, než na ňu zomiera.

Tytuł oryginalny / Původní název:
5. október
Reżyseria / Režie: Martin Kollar
Scenariusz / Scénář: Martin Kollar
Zdjęcia / Kamera: Martin Kollar
Muzyka / Hudba: Michal Novinski
Obsada / Hrají: Ján Kollar, Barbora Katriňáková, Ján Doboš
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 52 min

Miroslav Ulman

NF

COK
30.04.2017, 17.00

PARA NA WODZIE | **PARA NAD RIEKOU**

PL Reżyser, scenarzysta i niezależny producent Robert Kirchhoff w swoich filmach krytycznie analizuje aktualne zjawiska społeczne. Szczególnie interesuje go temat traumatycznego dziedzictwa postkomunistycznej Europy. Film *Para na wodzie* powstawał przez kilka lat we współpracy z Filipem Remundą (*Czeski sen*). Trzej legendarni muzycy jazzowi: trębacz Laco Deczi, saksofonista Ľubomír Tamaškovič i kontrabasista Ján Jankeje wyemigrowali z komunistycznej Czechosłowacji na Zachód, gdzie występowali u boku jazzmanów światowego formatu. *Właściwie nakręciliśmy portret zbiorowy, ale staraliśmy się naruszać konwencję i biograficzną faktografię* – określili swoją metodę twórczą autorzy filmu. Improwizowaliśmy tak jak w jazzie. Film jest zapisem wielu absurdalnych i tragikomicznych sytuacji z życia jazzmanów, których sława okazała się nietrwała.

SK Režisér, scenárista a nezávislý producent Robert Kirchhoff sa vo svojich filmoch kriticky zameriava na aktuálne spoločenské javy a témy vyrovnávania s „traumatickým" dedičstvom historických udalostí v strednej Európe. Pri nakrúcaní *Pary nad riekou*, trvajúcom niekoľko rokov, spolupracoval s Filipom Remundom (*Český sen*). Je to film o živote troch legendárnych jazzových muzikantov – trubkára Laca Decziho, saxofonistu Ľubomíra Tamaškoviča a kontrabasistu Jána Jankejeho, ktorí kedysi emigrovali z Československa na Západ, kde zažiarili po boku renomovaných svetových hudobníkov. „V podstate sme nakrúcali skupinový portrét, ale celý čas sme sa pokúšali porušovať konvenciu a životopisnú faktografiu. Aj to je dôvod, prečo dnes hovoríme o dokumentárnej jam session. Improvizovali sme ako v džezovej muzike," povedali o svojej tvorivej metóde režiséri. *Para nad riekou* je film plný absurdných a tragikomických situácií o krehkej pominuteľnosti slávy, ktorá sa podobá pare ticho sa objavujúcej a zasa miznúcej nad tečúcou riekou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Para nad riekou
Reżyseria / Režie:
Robert Kirchhoff, Filip Remunda
Scenariusz / Scénář:
Robert Kirchhoff, Filip Remunda
Zdjęcia / Kamera: Martin Matiášek, Tomáš Stanek, Jakub Halousek
Muzyka / Hudba: Laco Deczi, Ľubomír Tamaškovič, Ján Jankeje
Obsada / Hrají: Laco Deczi, Ľubomír Tamaškovič, Ján Jankeje, Ted Curson, Chris De Pino, Alan Silva
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2015
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Miroslav Ulman

NF

CENTRAL
01.05.2017, 21.30

PL Pavol Barabáš jest znanym, nagradzanym na międzynarodowych festiwalach dokumentalistą, specjalizującym się m.in. w filmach o tematyce górskiej. Interesuje go życie i zachowanie ludzi w ekstremalnie trudnych warunkach. Temat dokumentu *Pod ciężarem wolności* zwrócił jego uwagę lata temu, reżyser szukał jednak właściwego sposobu jego adaptacji. Film jest hołdem złożonym wysokogórskim tragarzom ze słowackich Tatr, którzy są „ostatnimi Mohikanami" tego rzemiosła w Europie. Ze stukilogramowym ładunkiem na plecach brną cierpliwie przez zaśnieżone zbocza, wśród burz i wichur. Ich zajęcie jest nie tylko pracą zarobkową, lecz także drogą do osiągnięcia wewnętrznej harmonii. Poznajemy najstarszych tatrzańskich tragarzy zaopatrujących wysokogórskie schroniska. Dlaczego wybrali ten sposób życia?

SK Pavol Barabáš je autorom širokej škály doma i vo svete ocenených horských filmov a filmov s tematikou života ľudí v extrémnych podmienkach. A v poetickom *Žiť pre vášeň* (2014) vzdal hold poľskej horolezeckej legende Wieslawovi Stanislawskemu. Námet filmu *Sloboda pod nákladom* nosil v hlave niekoľko rokov, než našiel spôsob ako k nemu pristúpiť. Film je poctou tatranským horským nosičom, ktorí sa stali poslednými mohykánmi tohto remesla na európskom kontinente. So stovkou kíl na chrbte sa brodia v snehu, stúpajú po lavinóznych svahoch, odolávajú búrke i víchrici. Ich remeslo nie je len prácou na zárobok, ale i cestou k vnútornému pokoju. V *Slobode pod nákladom* spoznáme najstaršiu generáciu tatranských nosičov, ktorí zásobujú vysokohorské chaty. Dozvieme sa, prečo si zvolili ten to spôsob života a ostali poslednými mohykánmi svojho druhu na európskom kontinente. A možno sa zamyslíme aj nad vlastným nákladom, ktorý všetci nosíme.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Sloboda pod nákladom
Reżyseria / Režie: Pavol Barabáš
Scenariusz / Scénář: Pavol Barabáš
Zdjęcia / Kamera: Pavol Barabáš
Muzyka / Hudba: Michal Novinski
Obsada / Hrají: Viktor Beránek, Ladislav Chudík, Peter Petras, Ladislav Kulanga
Nagrody / Ocenění: Spotkania z Filmem Gorskim, Zakopane - Grand Prix; MFF Cinematik Piešťany – nagroda publiczności / Cena divákov; MFF w Vancouver - Best Mountain Culture Film
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2016
Czas trwania / Stopáž: 61 min

POD CIĘŻAREM WOLNOŚCI
SLOBODA POD NÁKLADOM

Miroslav Ulman

NF

PIAST
03.05.2017, 16.45

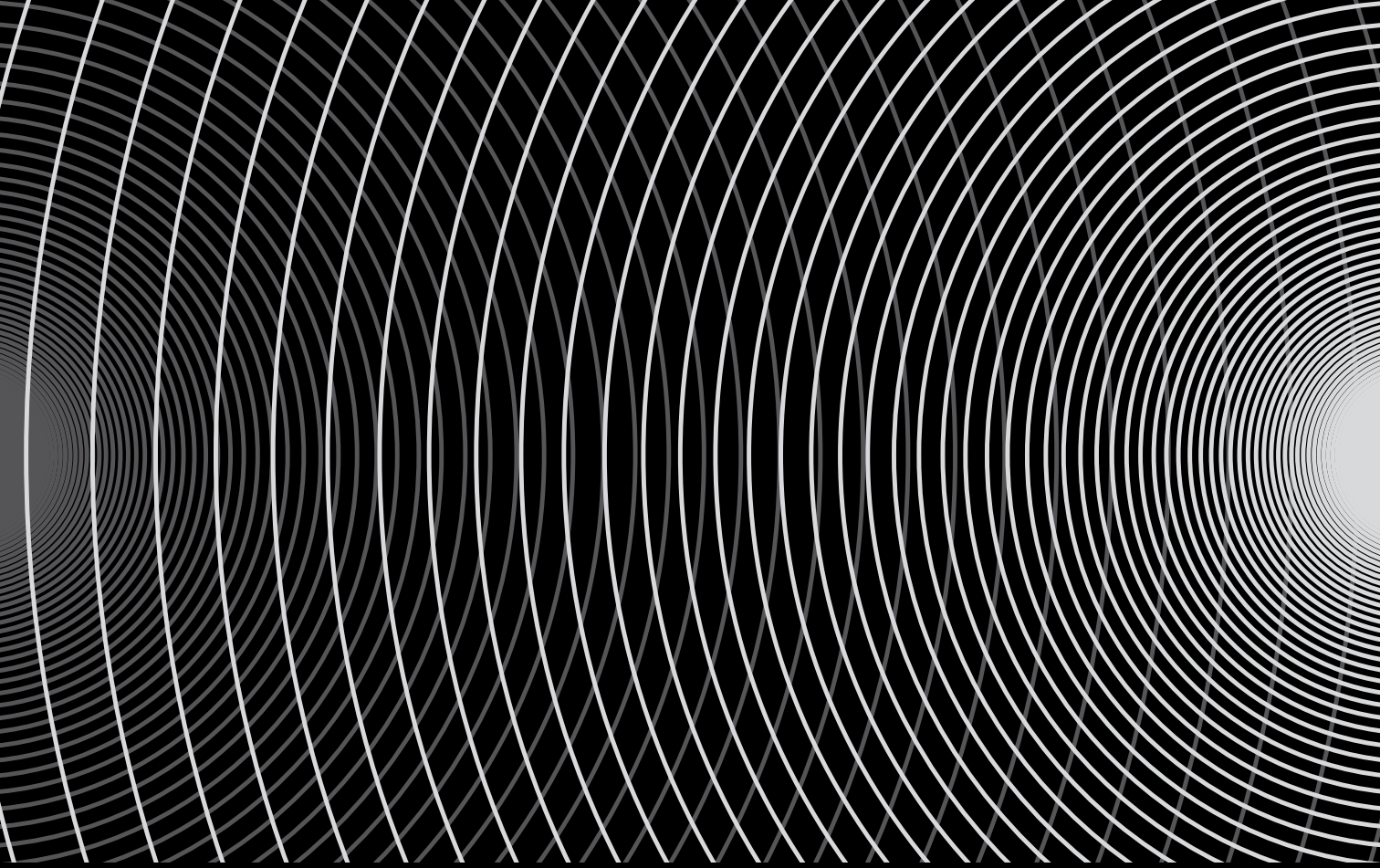
BARDZO TRUDNY WYBÓR | ŤAŽKÁ VOĽBA

PL Zuzana Piussi krytycznie analizuje społeczne i polityczne problemy kraju, w którym mieszka. Reżyserka w swoich publicystycznych filmach porusza tematy ważne i drażliwe, jak np.: prywatyzacja państwowego studia filmowego (*Koliba*), kondycja słowackiego sądownictwa (*Bezwład trzeciej władzy*), stan społeczeństwa (*Od Ficy do Ficy*), kwestie świadomości narodowej (*Krucha tożsamość*). *Bardzo trudny wybór* to bardziej filmowy esej niż klasyczny dokument. Zuzana Piussi pokazuje w nim kulisy ostatniej kampanii prezydenckiej, obnaża marketingowe manipulacje, docieka, jakie są powody niskiej frekwencji wyborczej i utraty zaufania słowackiego społeczeństwa do klasy politycznej. Nieprzypadkowo *Bardzo trudny wybór* został wprowadzony do słowackich kin w lutym 2016 roku, przed wyborami parlamentarnymi. Film Piussi może okazać się interesujący również dla polskiego widza.

SK Filmy Zuzany Piussi sú známe najmä v Čechách a na Slovensku. Možno i preto, že sa venuje témam úzko spätým s prostredím, v ktorom žila a žije. Či už je to privatizácia filmových ateliérov (*Koliba*), stav súčasného slovenského súdnictva (*Nemoc tretej moci*), stav slovenskej spoločnosti (*Od Fica do Fica*), či hodnotový svet hľadačov koreňov slovenskej národnosti vzbudzujúci hrôzu (*Krehká identita*). *Ťažká voľba* sa dostala do slovenských kín vo februári 2016, tesne pred parlamentnými voľbami. Nebola to náhoda. Bol to film pred voľbami o voľbách. *Ťažká voľba* prináša prenikavý pohľad na spoločnosť cez zákulisie prezidentskej kampane. Všíma si správanie voličov, prácu marketingových expertov a stretnutia s občanmi či diskusie. Piussi sa zaoberá i poklesom volebnej účasti a dôvery občanov vo volených zástupcov. I keď Piussi vo filme skúma širšie súvislosti spoločenského života na Slovensku, *Ťažká voľba* je skôr dokumentárnou esejou než klasickým dokumentom.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ťažká voľba
Reżyseria / Režie: Zuzana Piussi
Scenariusz / Scénář: Zuzana Piussi, Vít Janeček
Zdjęcia / Kamera: Miro Remo
Muzyka / Hudba: Potmě, Živé kvety
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Miroslav Ulman

AKCENT WĘGIERSKI | **MAĎARSKÝ ELEMENT**

HU

TEATR
02.05.2017, 17.00

MAMUŚKA I INNI POMYLEŃCY W RODZINIE

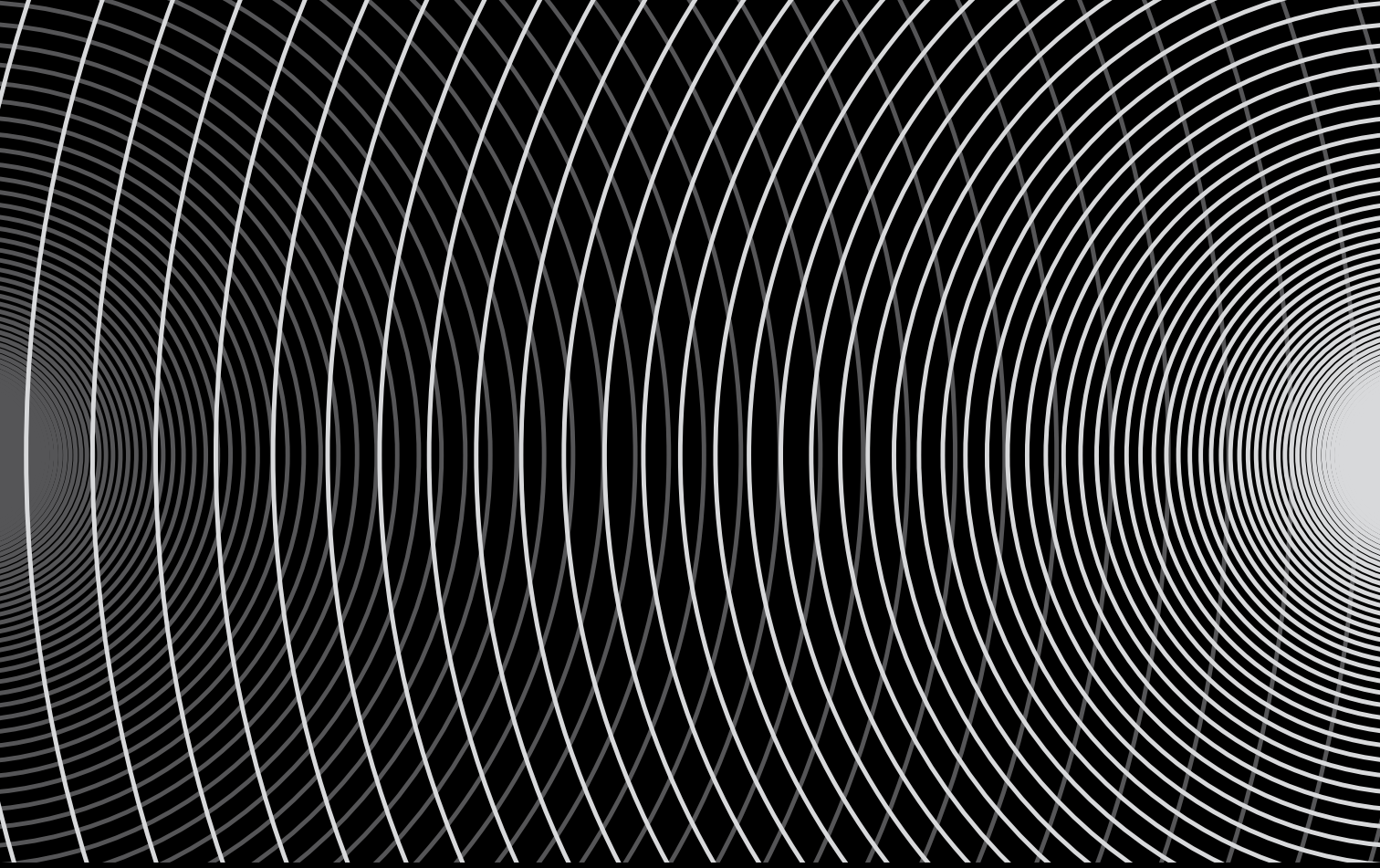
MOJE MATKA A DALŠÍ CVOCI V RODINĚ

PL Słodko-gorzka filmowa gawęda. Licząca sobie ponad 90 lat staruszka, mająca za pierwowzór matkę reżyserki, opowiada o swoim życiu, w trakcie którego przeprowadzała się rekordową liczbę razy. Fabuła jest kalejdoskopem anegdot i impresji. Oglądamy bohaterkę zarówno w przełomowych dla niej momentach, jak i pozornie zwyczajnych chwilach, które są jednak na tyle piękne i intensywne, że na stałe zapisują się w jej pamięci. W tle rozgrywa się historia Węgier; zainscenizowane fragmenty są tutaj raz po raz montowane z materiałami archiwalnymi. Mimo przeróżnych dziejowych sztormów i bezwzględnego upływu czasu kobiecie udaje się zachować elementarną pogodę ducha. Jej późne wcielenie odgrywa zmarła na początku tego roku Danuta Szaflarska, dla której była to ostatnia ekranowa rola w długiej i wspaniałej karierze.

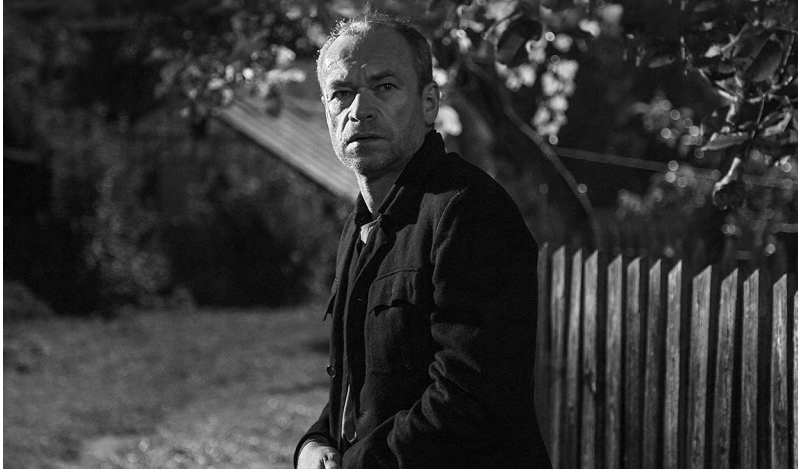
CZ Hořkosladké filmové vyprávění. Více než devadesátiletá stařenka, pro jejíž postavu byla vzorem režisérčina matka, vypráví o svém životě, v jehož průběhu zažila rekordní počet stěhování. Děj filmu je kaleidoskopem anekdot a impresí. Sledujeme hrdinku v přelomo vých okamžicích i ve zdánlivě obyčejných chvílích, které jsou však tak krásné a intenzivní, že se jí natrvalo zapíší do paměti. Na pozadí vyprávění se odehrává historie Maďarska; zinscenované fragmenty jsou tu jeden po druhém prokládány archivními materiály. Přes nejrůznější historické bouře a neúprosné plynutí času si žena dokázala zachovat elementární duševní pohodu. Její pozdní podobu zahrála letos zesnulá Danuta Szaflarska, pro kterou to byla poslední filmová role v její dlouhé, zářné kariéře.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Anyám és más futóbolondok a családból
Reżyseria / Režie: Ibolya Fekete
Scenariusz / Scénář: Ibolya Fekete
Zdjęcia / Kamera: Francisco Gózon
Muzyka / Hudba: János Novák
Obsada / Hrají: Eszter Ónodi,
Tibor Gáspár, György Barkó, Juli Básti,
Danuta Szaflarska
Kraj / Země: Węgry, Niemcy, Bułgaria /
Maďarsko, Německo, Bulharsko 2015
Czas trwania / Stopáž: 110 min

Piotr Mirski

KINO W GALERII | **KINO V GALERII**

GA

UL
02.05.2017, 16.00

EDERLY

PL W tytułowym miasteczku nie działają reguły kalendarza. Lato i zima następują po sobie w ciągu ledwie doby. Ale to akurat nikogo nie dziwi. Sensacją jest natomiast pojawienie się w nim konserwatora rzeźb, który utrzymuje, że przybył w celach zarobkowych. Mieszkańcy widzą w nim zaginionego przed 20 laty miejscowego. Przypisują mu określone cechy i kolejne tożsamości. Mężczyzna w jednej chwili staje się synem, bratem, narzeczonym i kochankiem. Dumała obnaża umowność tych pojęć i wydobywa grozę przedstawionej sytuacji. Bo w Ederly nazywanie działa jak zaklinanie. Jest groźne. Atmosferę niepokoju pomagają wytworzyć czarno-białe zdjęcia Adama Sikory, chłodna scenografia, groteskowa charakteryzacja mieszkańców miasteczka, a także ich osobliwe zachowania. Nic dziwnego, że *Ederly*, którego scenariusz powstał na podstawie powieści Dumały publikowanej w odcinkach na łamach miesięcznika „Kino", porównuje się do filmów Friedricha Wilhelma Murnaua i Carla Theodora Dreyera. Tak jak one ma wyrazisty styl, oryginalną estetykę i jest w pełni autorski.

CZ V městečku Ederly neplatí pravidla kalendáře. Léto a zima po sobě následují v průběhu 24 hodin. Tahle zvláštnost však nikoho nepřekvapuje. Rozruch vzbudí naopak příchod restaurátora, který tvrdí, že do města přijel za prací. Místní obyvatelé v něm však vidí jednoho ze svých sousedů, který se před dvaceti lety ztratil. Připisují mu určité vlastnosti a stále další nové identity. Muž se najednou stává synem, bratrem, snoubencem i milencem. Piotr Dumała tak odhaluje relativitu těchto pojmů i hrůzu zachycené situace. Protože v Ederly platí, že nazvat něco jménem je jako pronést kletbu. Je to nebezpečné. Neklidnou atmosféru filmu dotváří černobílá kamera Adama Sikory, chladná výprava a groteskní masky obyvatel městečka, ale i jejich podivné chování. Není divu, že *Ederly*, natočené podle Dumałowa románu, který vycházel na pokračování v měsíčníku „Film", je srovnáváno s díly Friedricha Wilhelma Murnaua a Carla Theodora Dreyera, s nimiž ho pojí výrazný styl, originální estetika a také fakt, že jde o autorský film.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ederly
Reżyseria / Režie: Piotr Dumała
Scenariusz / Scénář: Piotr Dumała
Zdjęcia / Kamera: Adam Sikora
Muzyka / Hudba: Selma Mutal
Obsada / Hrají: Bogusław Mariusz Bonaszewski, Gabriela Muskała, Helena Norowicz, Piotr Bajor, Aleksandra Popławska
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni – Nagroda konkursu „Inne Spojrzenie" / Filmový festival v Gdyni – cena v soutěži „Jiný pohled"
Kraj / Země: Polska / Polsko 2015
Czas trwania / Stopáž: 87 min

Artur Zaborski (MFF T-Mobile Nowe Horyzonty)

GA

UL
30.04.2017, 16.00

PL Wszystkie oblicza toksycznej miłości w interpretacji młodych aktorów Szkoły Filmowej w Łodzi. Jacek kocha się w Wasylu, który nie odwzajemnia jego uczucia. Chłopak ciężko przeżywa odrzucenie. Jego kolega z akademika, student filozofii Adrian, zaczyna się spotykać z błyskotliwą dziennikarką, śmiertelnie chorą Magdą. Z kolei Wiesia, siostra Adriana, nie wyobraża sobie, że rozstaje się ze swoim skłonnym do agresji mężem. Te rozedrgane od silnych emocji historie splata w całość Artur Urbański, reżyser głośnej *Bellissimy* z 2001 roku. *Kryształowa dziewczyna* to już drugi (po *Śpiewającym obrusiku* Mariusza Grzegorzka) film zrealizowany w ramach pracy dyplomowej przez studentów trzeciego roku łódzkiej Filmówki. Twórcy mieli niewielki budżet i tylko dziewięć miesięcy na przygotowanie scenariusza i pracę na planie. Największa odpowiedzialność spoczęła jednak na barkach młodego pokolenia aktorów, którzy dobrze poradzili sobie z powierzonym zadaniem.

CZ Všechny možné tváře toxického vztahu v podání mladých herců z Filmové školy v Lodži. Jacek miluje Vasila, který jeho cit neopětuje. Mladý muž se těžce vyrovnává s odmítnutím. Kamarád, který s ním bydlí na koleji, student filozofie Adrian, navazuje vztah s inteligentní novinářkou Magdou, která je nevyléčitelně nemocná. Adrianova sestra Věslava si neumí představit, že by se rozešla se svým mužem, který má sklony k agresivitě. Tyto příběhy, pulsující silnými emocemi, skládá v jeden celek Artur Urbański, kterého známe jako režiséra slavné *Bellissimy* z roku 2001. *Křišťálová holka* je již druhým filmem (po *Zpívajícím prostírání* Mariusze Grzegorzka) realizovaným studenty třetího ročníku lodžské filmové školy v rámci diplomové práce. Tvůrci si museli vystačit s omezeným rozpočtem a na přípravu scénáře a vlastní natáčení měli pouhých devět měsíců. Největší odpovědnost však spočinula na bedrech mladé generace herců, kteří tento úkol zvládli na výbornou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kryształowa dziewczyna
Reżyseria / Režie: Artur Urbański
Scenariusz / Scénář: Artur Urbański
Zdjęcia / Kamera: Zuzanna Kernbach
Obsada / Hrají: Bartosz Sak, Mateusz Kocięcki, Magdalena Celmer, Konrad Eleryk, Magdalena Żak, Daniel Sołtysiński
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Mariusz Mikliński

GA

UL
28.04.2017, 16.00

POWRÓT GIGANTA | **NÁVRAT GIGANTA**

PL Przez ciemny, złowrogi las wiedzie droga do Giganta – pensjonatu na odludziu. Zatopione w zimowym krajobrazie miejsce kryje puste wnętrza, skrzypiące schody, otwarte okna – wiosna pojawia się tylko na obrazie Sandro Botticellego. Przybywa tu bezimienny mężczyzna, grany przez Sławomira Żukowskiego (współpracował już z Adamem Sikorą przy filmie *Ewa i Bruno Schulz 1892-1942*), mieszka tu także kobieta (Barbara Lubos-Święs). Czy dwojgu poturbowanym przez życie postaciom uda się porozumieć? Nie będzie to łatwe, gdyż każde z nich – podobnie jak kraina, w której przebywają – skrywa tajemnicę. Oniryczny film, powstały w ramach prowadzonych przez Sikorę warsztatów na Wydziale Radia i Telewizji Śląskiego w Katowicach, kręcono w wioskach i na bezdrożach polsko-czeskiego pogranicza. W uwolnionym z przymusu konstruowania klasycznej narracji *Powrocie Giganta* zaklęte w obrazy i dźwięki sensy wyłaniają się powoli, odsłaniając pejzaż wewnętrzny bohatera uwięzionego w świecie przeszłości i własnych myśli.

CZ Cesta přes temný, nepřátelský les vede k odlehlému penzionu. Místo splývající se zimní krajinou ukrývá prázdné interiéry, vrzající schody, otevřená okna… Jaro se objeví pouze na obraze Sandra Botticelliho. Přichází sem bezejmenný muž, kterého ztvárnil Sławomir Żukowski (s Adamem Sikorou spolupracoval už na filmech *Eva* a *Bruno Schulz* 1892–1942), žije zde také žena (Barbara Lubos-Święs). Najde tato dvojice lidí zkoušených životem společnou řeč? Nebude to snadné, protože každý z nich – podobně jako krajina, v níž se nacházejí – v sobě ukrývá tajemství. Snový film, který vznikl v rámci Sikorova semináře na Fakultě slezského rozhlasu a televize v Katovicích, byl natočen ve vískách a bezcestích česko-polského příhraničí. Film je zbaven potřeby utvářet klasickou naraci, významy zakleté do obrazů a zvuků vystupují na povrch pomalu, tak jak je postupně odkrývána vnitřní krajina hrdiny uvězněného ve světě minulosti a vlastních myšlenek.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Powrót Giganta
Reżyseria / Režie: Adam Sikora
Scenariusz / Scénář: Adam Sikora
Zdjęcia / Kamera: Tomasz Woźniczka
Muzyka / Hudba: Tymoteusz Bies
Obsada / Hrají: Sławomir Żukowski, Barbara Lubos-Święs, Łukasz Sikora
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Adam Kruk

GA

UL
01.05.2017, 16.00

SŁOŃCE, TO SŁOŃCE MNIE OŚLEPIŁO
SLUNCE, TO SLUNCE MĚ OSLEPILO

PL Anna i Wilhelm Sasnalowie swój trzeci pełnometrażowy film budują wokół pozornie abstrakcyjnego pytania: co by się stało, gdyby uchodźcy z Afryki przybijali nie do wybrzeży Grecji, lecz na bałtyckie plaże. Odpowiedzi duet reżyserski szuka w mikropowieści Alberta Camusa *Obcy* z 1942 roku, przedstawiając historię Rafała Mularza – wyalienowanego pracownika biurowego, człowieka milczącego i nieobecnego, który z zaangażowaniem uprawia jedynie jogging. Mężczyzna będzie musiał wyjść poza strefę bezpiecznej obojętności wskutek przypadkowego spotkania z obcym. Sasnalowie nie po raz pierwszy sięgają po aktualny, budzący kontrowersje temat. O ile jednak w *Z daleka widok jest piękny* wątek antysemityzmu rozproszyli metaforyczną narracją, o tyle tym razem celują w ton publicystyczny, by nie powiedzieć oskarżycielski. W *Słońcu…* jak w soczewce skupili strach przed obcością i ksenofobię Ludzi Wschodu (jak śpiewa w finale Siekiera), zastanawiając się, czy obojętność nie jest taką samą przewiną jak jawna agresja.

CZ Třetí celovečerní film autorské dvojice Anny a Wilhelma Sasnalových se točí kolem zdánlivě abstraktní otázky: co by se stalo, kdyby imigranti z Afriky namísto do Řecka připlouvali na baltské pláže. Odpověď toto režisérské duo hledá v novele Alberta Camuse z roku 1942 *Cizinec* a přichází s příběhem Rafała Mularze, kancelářského pracovníka žijícího v sociální izolaci, mlčenlivého, duchem nepřítomného muže, který se s potěšením věnuje pouze běhu. Hrdina bude nucen vystoupit ze své komfortní zóny lhostejnosti v důsledku náhodného setkání s cizincem. Není to poprvé, co se Sasnalovi věnují aktuálnímu tématu budícímu kontroverze. Zatímco však ve filmu *Zdálky je to pěkný pohled* je linka antisemitismu rozptýlena v metaforické naraci, tentokrát zvolili publicistický, možná až obviňující tón. Ve filmu *Slunce, to slunce mě oslepilo* se jako ve skleněné čočce soustředí strach z cizího a xenofobie „východního lidu" (jak v závěru zpívá Siekiera). Autoři filmu kladou otázku, zda je lhostejnost podobným proviněním jako zjevná agrese.

Tytuł polski:
Słońce, to słońce mnie oślepiło
Reżyseria / Režie: Anna Sasnal, Wilhelm Sasnal
Scenariusz / Scénář: Anna Sasnal, Wilhelm Sasnal
Zdjęcia / Kamera: Wilhelm Sasnal
Muzyka / Hudba:
Obsada / Hrají: Rafał Maćkowiak, Edet Bassey, Małgorzata Zawadzka
Kraj / Země: Polska, Szwajcaria / Polsko, Švýcarsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 74 min

Mariusz Mikliński

GA

UL
29.04.2017, 16.00

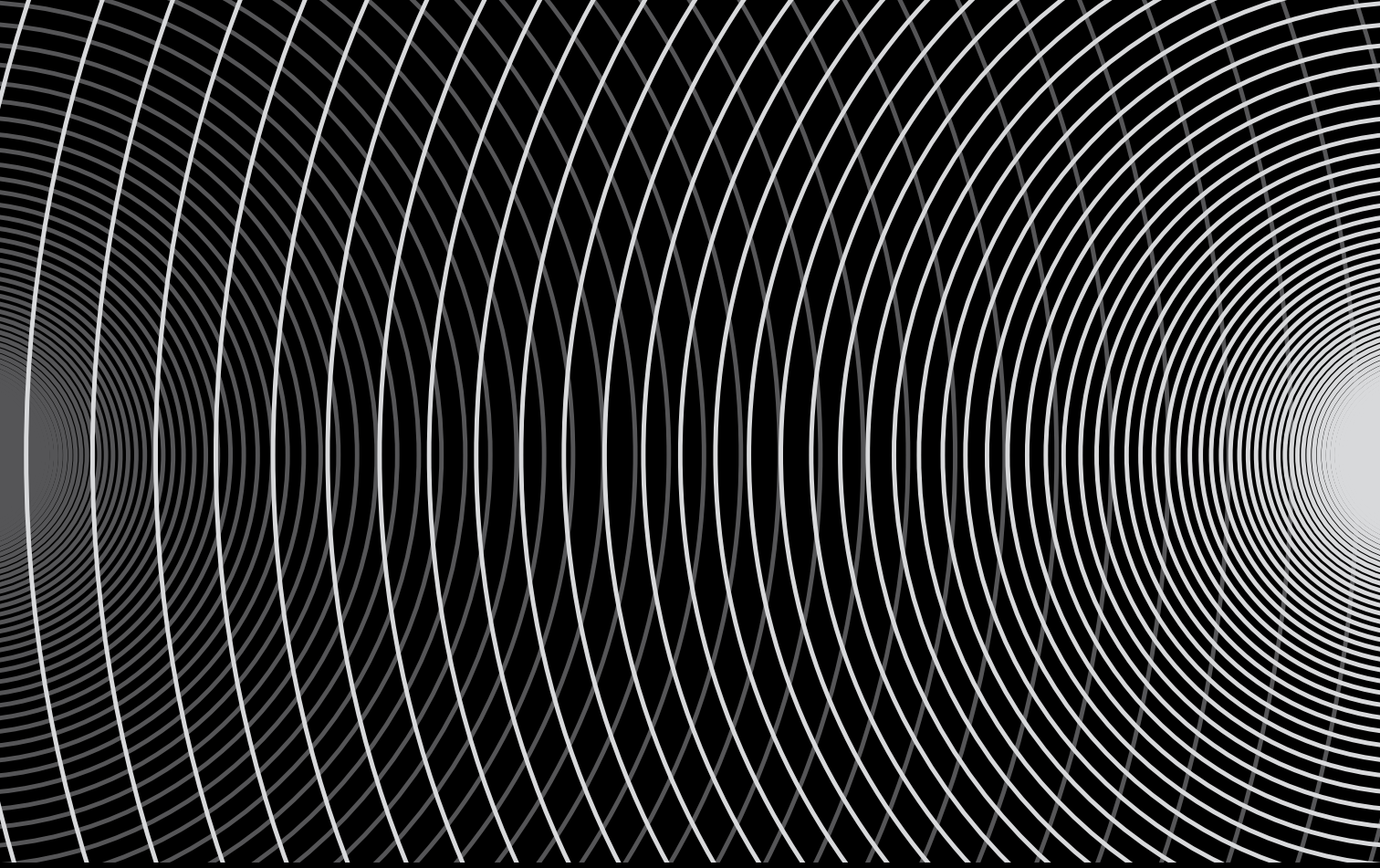
ZUD

PL Zamieszkujący stepy Mongolii nomadowie żyją w symbiotycznym związku z naturą, co z jednej strony gwarantuje zachowanie lokalnych tradycji, a z drugiej – naraża na kaprysy przyrody. Tych dotkliwie doświadcza rodzina Batsaikhan, kiedy po nieoczekiwanym powrocie zimy gwałtowny spadek temperatur powoduje pomór trzody. To tylko początek kryzysu – sposobem na jego przetrwanie oraz zyskanie poklasku wśród sąsiadów staje się schwytanie dzikiego konia i wystawienie go w wyścigu, podczas którego dzieci mkną na rumakach 30 kilometrów na oklep. Zadanie to ojciec powierza 11-letniemu synowi Sukhbatowi, który musi nie tylko wykonać olbrzymi wysiłek fizyczny, ale też symbolicznie dorosnąć i wziąć odpowiedzialność za los rodziny. Fikcyjna historia łączy się w *Zudzie* z dokumentalną obserwacją, a wszystkie postaci grają naturszczycy. Premiera pełnometrażowego debiutu Marty Minorowicz – autorki docenianych krótkich dokumentów *Decrescendo* i *Kawałek lata* – odbyła się podczas 66. MFF w Berlinie.

CZ Nomádi v mongolských stepích žijí v symbióze s přírodou. Tím je na jednu stranu zajištěna kontinuita místních tradic, ale z druhé strany jsou vystaveni rozmarům přírody. Takovou situaci velmi citelně zažije rodina Batsaikhanových, když se nečekaně vrátí zimní počasí a při náhlém poklesu teploty jim zahyne dobytek. To je jen začátek krize. Možnost tuto situaci přežít a získat si uznání mezi sousedy přináší chycení divokého koně a jeho účast v závodě, ve kterém se děti ženou třicetikilometrovou rychlostí na neosedlaných koních. Otec svěřuje tento úkol jedenáctiletému synu Sukhbatovi, pro kterého je to obrovská fyzická zátěž, ale také krok směrem k dospělosti. Chlapec tak přijímá odpovědnost za osud rodiny. Fiktivní příběh se ve filmu Zud spojuje s dokumentárním pozorováním. Všechny role ve filmu hrají neherci. Celovečerní debut Marty Minorowiczowé, autorky ceněných krátkometrážních dokumentů *Decrescendo* a *Kousek léta*, měl premiéru na 66. Berlinale.

Tytuł oryginalny / Původní název: Zud
Reżyseria / Režie: Marta Minorowicz
Scenariusz / Scénář: Marta Minorowicz, Kenneth McBride
Zdjęcia / Kamera: Paweł Chorzępa
Muzyka / Hudba:
Obsada / Hrají:
Sukhbat Batsaikhan, Budee Batsaikhan, Bayasgalan Batsaikhan, Munkhjargal Oyuntsogt
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2016 – wyróżnienie w konkursie Inne Spojrzenie / Festival hraných filmů v Gdyni 2016 – čestné uznání v soutěži Jiný pohled
Kraj / Země: Polska, Niemcy / Polsko, Německo 2016
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Adam Kruk

BUNTOWNICY I CHULIGANI

REBELOVÉ A CHULIGÁNI

CH

PIAST
02.05.2017, 10.00

PL Wstrząsająca opowieść o tym, jak młodzi ludzie, potencjalni przodownicy pracy, zmieniają się w bumelantów i chuliganów. Swój udział w tym mają nie tylko prowodyrzy, ale i pozornie porządni obywatele, którzy pozostają ogarnięci znieczulicą. Dokument Hoffmana i Skórzewskiego jest pierwszym tytułem ze słynnej „czarnej serii" zajmującej się ciemnymi stronami życia w Polsce.

CZ Šokující vyprávění o tom, jak se mladí lidé, možná budoucí předáci, mění v lajdáky a chuligány. Takovou změnu však nemají na svědomí jen špatné vzory, ale i zdánlivě spořádaní občané, kteří se stali necitlivými k druhým. Dokument Jerzyho Hoffmana a Edwarda Skórzewského je prvním ze slavné „černé série" filmů o temných stránkách života v Polsku.

Tytuł oryginalny / Původní název: Uwaga, chuligani!
Reżyseria / Režie: Jerzy Hoffman, Edward Skórzewski
Scenariusz / Scénář: Jerzy Hoffman, Edward Skórzewski
Zdjęcia / Kamera: Antoni Staśkiewicz
Dźwięk: Halina Paszkowska
Obsada / Hrají: Roman Wilhelmi, Andrzej Łapicki
Nagrody / Ocenění: Nagroda Polskiej Krytyki Filmowej 1956 / Cena polské filmové kritiky 1956
Kraj / Země: Polska / Polsko 1955
Czas trwania / Stopáž: 12 min

Piotr Mirski

CH

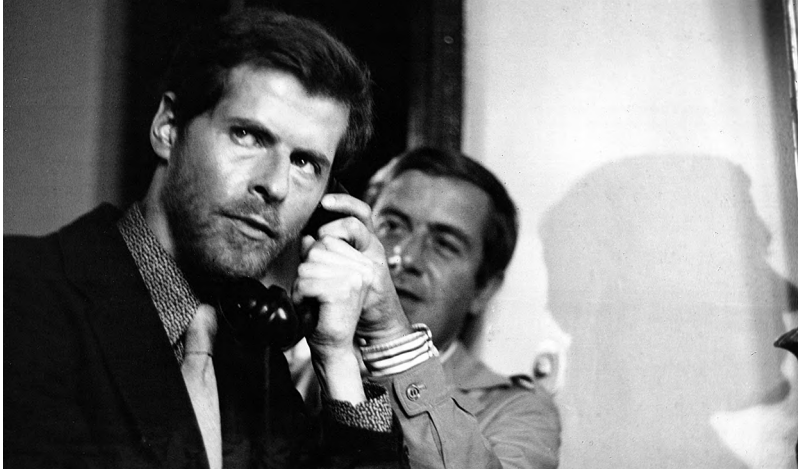
PIAST
29.04.2017, 10.00

PL Jeden z najgłośniejszych debiutów w historii kina polskiego. Historia dobrze sytuowanego małżeństwa, które nawiązuje relację z przygodnie poznanym autostopowiczem i udaje się z nim w rejs jachtem. W miarę upływu czasu atmosfera między bohaterami ulega zagęszczeniu, a skrywane wcześniej emocje zostają doprowadzone do gwałtownego wybuchu. Pierwszy film Romana Polańskiego zawiera niemal wszystkie cechy, które przez lata będą decydować o specyfice jego twórczości: wątek męskiej walki o dominację, mistrzostwo w kreowaniu klaustrofobicznego klimatu oraz tendencję do łączenia grozy i czarnego humoru. Nowatorskie dzieło debiutanta wzbudziło w Polsce zainteresowanie widowni i gniew komunistycznych władz. Na Zachodzie przyniosło Polańskiemu liczne nagrody. Plotkowano nawet o możliwości nakręcenia hollywoodzkiego remake'u *Noża…* z Liz Taylor i Richardem Burtonem w obsadzie. Plany storpedował sam Polański, który niedługo później pojawił się w Ameryce, by kręcić tam filmy na własnych warunkach i dać światu arcydzieła pokroju *Dziecka Rosemary* i *Chinatown*.

CZ Jeden z nejslavnějších debutů v dějinách polského filmu. Příběh dobře situovaných manželů, kteří se seznámí s nahodilým stopařem a vydají se s ním na projížďku na jachtě. S postupujícím časem atmosféra mezi hrdiny houstne a dosud ukrývané emoce náhle vybuchnou. První film Romana Polańského již v sobě obsahuje téměř všechny rysy, které budou po celá léta pro jeho tvorbu specifické: linie mužského boje o dominanci, mistrné utváření klaustrofobní atmosféry a tendence k prolínání strachu a černého humoru. Novátorské dílo debutujícího režiséra vzbudilo v Polsku zájem diváků a naštvalo komunistickou moc. Na Západě za něj Polański získal mnoho ocenění, šířily se dokonce zvěsti o možnosti natočení hollywoodského remaku *Nože ve vodě* s Liz Taylorovou a Richardem Burtonem v hlavní roli. Tyto plány odmítl sám Polański, který se nedlouho poté objevil ve Spojených státech, kde mohl točit filmy podle svého a přinést světu vrcholná díla takového formátu, jako *Rosemary má děťátko* či *Čínské město*.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Nóż w wodzie
Reżyseria / Režie: Roman Polański
Scenariusz / Scénář: Roman Polański, Jerzy Skolimowski, Jakub Goldberg
Zdjęcia / Kamera: Jerzy Lipman
Muzyka / Hudba: Krzysztof Komeda
Obsada / Hrají: Leon Niemczyk, Jolanta Umecka, Zygmunt Malanowicz
Nagrody / Ocenění:
nominacja do Oscara dla najlepszego filmu nieanglojęzycznego 1962;
MFF w Wenecji 1962 – nagroda FIPRESCI;
MFF w Oberhausen 1964 – Nagroda Młodych Krytyków Zachodnio-niemieckich; Złota Kaczka (nagroda czasopisma „Film") 1962 – Najlepszy Film Polski / Nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film 1962;
Benátský filmový festival 1962 – cena FIPRESCI, MFF v Oberhausenu 1964 – cena mladých západoněmeckých kritiků, Zlatá kachna (cena časopisu „Film") 1962 – nejlepší polský film
Kraj / Země: Polska / Polsko 1961
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Piotr Czerkawski

CH

COK
03.05.2017, 12.00

PL W trakcie letniego obozu dla językoznawców rozgrywa się konflikt pomiędzy dwoma pracownikami naukowymi, różniącymi się nie tylko wiekiem, ale i postawą życiową. Młody magister Kruszyński jest idealistą; z kolei starszy docent Szelestowski to cynik. Grany przez Zbigniewa Zapasiewicza Szelestowski jest postacią tak zdeprawowaną i charyzmatyczną, że powinien trafić do panteonu ekranowych czarnych charakterów, gdzie miałby za towarzystwo m.in. Dartha Vadera. Przez cały czas stara się pozbawić młodszego kolegę złudzeń na temat akademickiego środowiska i całego świata. Mężczyźni przechadzają się po ośrodku i jego sielskich okolicach, trzymając dłonie dystyngowanie założone za plecami i tocząc długie intelektualne dysputy. Z czasem w ich relacjach jest coraz mniej konwenansów, a coraz więcej otwartej wrogości. Film Krzysztofa Zanussiego to żelazny klasyk kina moralnego niepokoju.

CZ Na letní lingvistické škole vypukne konflikt mezi dvěma vědeckými pracovníky, kteří se liší nejen věkem, ale i životní filozofií. Mladý magistr Kruszyński je idealista, starý docent Szelestowski naopak cynik. Szelestowski, kterého hraje Zbigniew Zapasiewicz, je tak zvrácenou, charismatickou postavou, že by se měl dostat do panteonu záporných hrdinů stříbrného plátna, kde by stál po boku například Darth Vadera. Starší z vědců se svého mladšího kolegu snaží zbavit iluzí o akademickém prostředí a o světě vůbec. Oba muži se procházejí zahradou a jejím venkovským okolím, ruce mají distingovaně spojené za zády a vedou dlouhé intelektuální debaty. Z jejich vztahu postupně mizí konvence a objevuje se stále otevřeněji projevované nepřátelství. Film Krzysztofa Zanussiho je železnou klasikou filmu morálního neklidu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Barwy ochronne
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají:
Piotr Garlicki, Zbigniew Zapasiewicz, Christine Paul, Mariusz Dmochowski, Wojciech Alaborski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1977 – Grand Prix, nagroda za pierwszoplanową rolę męską, nagroda za scenariusz; MFF w Teheranie 1977 – nagroda za reżyserię; MFF w Rotterdamie 1978 – nagroda dziennikarzy / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1977 – hlavní cena, nejlepší herec, nejlepší scénář; Mezinárodní filmový festival v Teheránu 1977 – nelepší režie; Mezinárodní filmový festival v Rotterdamu 1978 – cena novinářů
Kraj / Země: Polska / Polsko 1976
Czas trwania / Stopáž: 96 min

Piotr Mirski

CH

COK
02.05.2017, 16.00

PL Ekranizacja powieści brytyjskiego pisarza Johna Waina, ikony buntu przeciw społecznym konwenansom, przeniesiona w świat Polski wczesnych lat 80. Artur (Roman Wilhelmi) wyprowadza się z domu, zostawia pracę na uczelni i żonę (Beata Tyszkiewicz) z dwojgiem dzieci. Całe dnie spędza na dworcu kolejowym, sypia w okolicznym hotelu. Przeżywa załamanie? Oszalał? A może tylko, pod wpływem filozofii egzystencjalnej, dostrzegł absurd życia? Zrozumieć go próbuje spotkany przypadkiem dawny znajomy (Władysław Kowalski), wynajęty przez niego psychiatra (Janusz Zaorski) oraz żądny sensacji reporter (Jan Englert). Szukający wolności Artur czuje się coraz bardziej osaczony… Choć w kadrach *Mniejszego nieba* łatwo rozpoznać architekturę wrocławskiego Dworca Głównego, opowiedziana przez Janusza Morgensterna historia mogłaby dziać się gdziekolwiek (film kręcono również w Budapeszcie i Lipsku) i kiedykolwiek. Szczególnie wtedy, gdy wrażliwa jednostka próbuje zerwać z systemem, który na to nie pozwala.

CZ Filmová adaptace románu britského spisovatele Johna Waina, ikony vzpoury proti společenským konvencím, přenesená do kulis Polska raných osmdesátých let. Artur (Roman Wilhelmi) odchází z domova, opouští práci na univerzitě a ženu (Beata Tyszkiewicz) se dvěma dětmi. Celé dny tráví na nádraží, přespává v nedalekém hotelu. Prožívá krizi? Zbláznil se? Anebo si jen pod vlivem existenciální filozofie uvědomil absurditu života a rozhodl se, že se ho nebude účastnit? Pochopit Artura se pokouší jeho starý známý (Władysław Kowalski), se kterým se náhodou potkává, psychiatr (Janusz Zaorski), kterého pro něj najal, a senzacechtivý reportér (Jan Englert). Artur, toužící po svobodě, má stále silnější pocit, jako by byl oblkíčen. Na záběrech *Menšího nebe* poznáváme budovu hlavního nádraží ve Vratislavi, ale příběh, který nám Janusz Morgenstern vypráví, by se mohl odehrát kdekoli (film se natáčel také v Budapešti a Lipsku) a kdykoli. Obzvlášť tehdy, kdy se citlivý jedinec pokouší odloučit od systému, který mu to nedovoluje.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Mniejsze niebo
Reżyseria / Režie: Janusz Morgenstern
Scenariusz / Scénář:
Janusz Morgenstern
Zdjęcia / Kamera: Ryszard Lenczewski
Muzyka / Hudba: Zygmunt Krauze
Obsada / Hrají:
Roman Wilhelmi, Beata Tyszkiewicz,
Jan Englert, Władysław Kowalski,
Monika Stefanowicz-Gabryelewicz
Nagrody / Ocenění:
MFF w Poitiers – Grand Prix;
MFF w Panamie – najlepszy scenariusz /
Filmový festival v Potiers – hlavní cena,
Mezinárodní filmový festival v Panamě –
nejlepší scénář
Kraj / Země: Polska / Polsko 1981
Czas trwania / Stopáž: 94 min

Adam Kruk

CH

COK
30.04.2017, 21.00

SIEKIEREZADA | **SEKEREZÁDA**

PL Jeden z najbardziej poetyckich filmów w historii polskiego kina. Inspirowana powieścią Edwarda Stachury historia alter ego pisarza Janka Pradery – młodego poety, który po rozstaniu z ukochaną zaszywa się w małej wiosce i podejmuje pracę przy wyrębie lasu. Nagrodzony na festiwalu w Gdyni film Witolda Leszczyńskiego rodził się w wielkich bólach. Pierwsza wersja scenariusza, napisana przez reżysera wraz z samym Stachurą w latach 70., nie została skierowana do produkcji, co wywołało wielkie rozgoryczenie poety. Drugie, tym razem szczęśliwe podejście do *Siekierezady* nastąpiło dopiero kilkanaście lat później, już po samobójczej śmierci autora pierwowzoru. Artystyczny sukces filmu opiera się w dużej mierze na trafnym uchwyceniu właściwej twórczości Stachury ambiwalencji. W dziele Leszczyńskiego zaraźliwa radość życia na każdym kroku bywa konfrontowana z mrokiem i czającym się w ekranowym świecie cieniem śmierci.

CZ Jedno z nejpoetičtějších děl v historii polského filmu. Příběh Janka Pradery, který je alter egem autora románové předlohy Edwarda Stachury. Mladý básník se po rozchodu s milovanou dívkou ukryje v malé vsi a pracuje v lese jako dřevorubec. Film Witolda Leszczyńského, oceněný na festivalu v Gdyni, měl těžké začátky. První verze scénáře, kterou režisér napsal ještě společně se Stachurou v sedmdesátých letech, nebyla schválena k výrobě, což básníkovi způsobilo velké zklamání. Teprve o více než deset let později se Leszczyński prosadil s novou verzí scénáře. Autor předlohy mezitím spáchal sebevraždu. Umělecký úspěch filmu je do značné míry způsoben zdařilým pojetím ambivalence, což je typické pro Stachurovo dílo. V Leszczyńského filmu je nakažlivá radost na každém kroku konfrontována s temnotou a stínem číhající smrti.

Tytuł oryginalny / Původní název: Siekierezada
Reżyseria / Režie: Witold Leszczyński
Scenariusz / Scénář: Witold Leszczyński na podstawie powieści Edwarda Stachury
Zdjęcia / Kamera: Jerzy Łukaszewicz
Muzyka / Hudba: Jerzy Satanowski
Obsada / Hrají: Edward Żentara, Ludwik Pak, Daniel Olbrychski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1986 – Złote Lwy, nagroda za drugoplanową rolę męską; Lubuskie Lato Filmowe w Łagowie 1986 – Złote Grono; MFF w Berlinie 1987 – Nagroda Forum Młodego Kina / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1986 – Zlatý lev, cena za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli; Lubušské filmové léto v Łagově 1986 – Zlatý hrozen; Berlinale 1987 – cena Fóra mladého filmu
Kraj / Země: Polska / Polsko 1985
Czas trwania / Stopáž: 78 min

Piotr Czerkawski

CH

PIAST
02.05.2017, 10.00

PL Piekło jest otoczone wysokim, szarym murem. Nie wiadomo, co dzieje się poza jego obrębem; czasem można odnieść wrażenie, że reszta świata po prostu nie istnieje. Z zewnątrz dociera blade światło, któremu nie udaje się jednak należycie rozjaśnić obskurnego dziedzińca ani tym bardziej korytarzy i cel. Skazani na życie w tym miejscu chłopcy nie mają już wiele wspólnego z cywilizowanymi ludźmi. Zachowują się w sposób, który jest równie okrutny, co trudny do zrozumienia; kieruje nimi jakaś mętna i zwichrowana logika. Ich wybrykom przygląda się dyrektor, elegancki i kulawy szatan, łączący melancholijne usposobienie z daleko posuniętym cynizmem. To środowisko próbuje poznać młoda dokumentalistka, którą rzekomo interesuje prawda o człowieku w ekstremalnych warunkach. *Zakład* jest dziwnym, nieoczywistym filmem. Brutalny realizm idzie w nim w parze z konsekwentnie kreowaną atmosferą mrocznej baśni.

CZ Peklo je obklopeno vysokou šedou zdí. Nevíme, co se děje za zdí; někdy se může zdát, že zbytek světa prostě neexistuje. Zvenčí přichází bledé světlo, které však nestačí ani na to, aby pořádně osvětlilo obskurní nádvoří, natož pak chodby nebo cely. Chlapci, kteří jsou nuceni žít na tomto místě, už nemají mnoho společného s civilizovanými lidmi. Chovají se způsobem, který je stejně krutý, jako těžko pochopitelný. Řídí se jakousi nesrozumitelnou, zvrácenou logikou. Jejich nekalé počínání sleduje ředitel – elegantní kulhavý ďábel, v jehož povaze se snoubí melancholie s krajním cynismem. Toto prostředí se pokouší poznat mladá dokumentaristka, kterou údajně zajímá pravda o člověku v extrémních podmínkách. *Polepšovna* je zvláštní, neobvyklý film. Brutální realismus v něm jde ruku v ruce s konsekventně utvářenou atmosférou temné pohádky.

Tytuł oryginalny / Původní název: Zakład
Reżyseria / Režie: Teresa Kotlarczyk
Scenariusz / Scénář: Andrzej Dziurawiec
Zdjęcia / Kamera: Piotr Wojtowicz
Muzyka / Hudba: Michał Lorenc
Obsada / Hrají: Jan Peszek, Grażyna Trela, Paweł Królikowski, Krzysztof Kolberger, Bartłomiej Topa
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 1990 – Wyróżnienie Specjalne Jury; Nagroda Fundacji Kultury Polskiej 1990; MFF dla Dzieci i Młodzieży w Gijón 1991 – Nagroda Jury, nagroda za reżyserię / Festival polských hraných filmů v Gdyni 1990 – zvláštní cena poroty, cena Nadace polské kultury 1990; Gijonský mezinárodní filmový festival 1991 – cena poroty, nejlepší režie
Kraj / Země: Polska / Polsko 1990
Czas trwania / Stopáž: 72 min

Piotr Mirski

CH

COK
29.04.2017, 20.00

WOJNA POLSKO-RUSKA | ČERVENÁ A BÍLÁ

PL Kongenialna adaptacja powieści Doroty Masłowskiej i jeden z nielicznych przykładów udanego flirtu polskiego kina z postmodernizmem. Opowieść o kilku szalonych dniach z życia zamieszkującego małe nadmorskie miasteczko dresiarza Silnego (życiowa rola Borysa Szyca). Ważniejsza niż pretekstowa fabuła jest w filmie Xawerego Żuławskiego potęgowana z każdą chwilą atmosfera chaosu i zagubienia w wymykającej się spod kontroli codzienności. Zdezorientowany Silny wzbudza jednocześnie śmiech i fascynację. W swoim pokracznym, mistrzowsko wystylizowanym przez Masłowską języku bohater jest w stanie formułować wątpliwości egzystencjalne dotyczące sztuczności otaczającego nas świata. Widoczne w poczynaniach Silnego poczucie zniewolenia przez konwenanse, mity i stereotypy wciąż może stanowić inspirację do dyskusji na temat polskiej tożsamości na początku XXI wieku. Film dedykowany ojcu reżysera – Andrzejowi Żuławskiemu.

CZ Kongeniální filmová adaptace románu Doroty Masłowské a jeden z nečetných příkladů zdařilého flirtu polského filmu s postmodernismem. Vyprávění o několika bláznivých dnech v životě „dresaře" s přezdívkou Silnej (životní role Boryse Szyce), žijícího v přímořském městečku. Významnější než fabule je v Žulawského filmu stupňující se atmosféra chaosu a zbloudění v každodennosti, která se vymyká kontrole. Ve světě *Červené a bílé* vzbuzuje zmatený hrdina zároveň smích i úžas. Svým podivným, zásluhou Masłowské mistrně stylizovaným jazykem, je Silnej schopen formulovat zásadní existenciální pochybnosti týkající se pravdivosti světa, který nás obklopuje. Pocit spoutání konvencemi, mýty a stereotypy, který je patrný v mladíkově jednání, může být podnětem k diskusi o polské identitě na počátku 21. století. Režisér film dedikoval svému otci, Andrzeji Żulawskému.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Wojna polsko-ruska
Reżyseria / Režie: Xawery Żuławski
Scenariusz / Scénář:
Xawery Żuławski na podstawie powieści Doroty Masłowskiej / na motivy románu Doroty Masłowské
Zdjęcia / Kamera: Marian Prokop
Muzyka / Hudba: Jan Komar, Filip Kuncewicz, Jarosław Karczmarczyk
Obsada / Hrají: Borys Szyc, Roma Gąsiorowska, Maria Strzelecka
Nagrody/ Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2009 – Srebrne Lwy, najlepsze kostiumy, dźwięk, pierwszoplanowa rola męska; MFF T-Mobile Nowe Horyzonty we Wrocławiu 2009 – Wrocławska Nagroda Filmowa w konkursie Nowe Kino Polskie / Festival polských hraných filmů v Gdyni 2009 – Stříbrný lev, nejlepší kostýmy, nejlepší zvuk, nejlepší herec; MFF T-Mobile Nové horizonty ve Vratislavi 2009 – Vratislavská filmová cena v soutěži „Nový polský film"
Kraj / Země: Polska / Polsko 2009
Czas trwania / Stopáž: 108 min

Piotr Czerkawski

Vladimír Vavrek © Slovak Film Institute – Photoarchive

CENTRAL
03.05.2017, 16.45

PL Komedia o tym, do czego może doprowadzić niewinny żarcik pięciu koleżanek z liceum. Dziewczyny zostają oskarżone o podpisanie paktu, w którym zobowiązały się do utraty dziewictwa przed maturą. Film słowackiego dokumentalisty Jozefa Zachara (*Psychodrama*) był produkcją obliczoną na zdobycie zainteresowania szerokiej publiczności i komercyjny sukces. Gwarantować go miały gwiazdy ówczesnego czechosłowackiego kina, które towarzyszyły na ekranie pełnym energii młodym, nieznanym aktorom, dopiero zaczynającym karierę. Komizm sytuacyjny i językowy oparty jest tu na nieporozumieniu między starszym a młodym pokoleniem oraz na konflikcie drobnomieszczańskiej obłudy i pruderii z erotyzmem młodzieży. Temat okazał się uniwersalny, a film wzbudził zainteresowanie nawet w krajach zachodnich. Ciekawostką jest to, że już w rok po czechosłowackiej premierze Włosi nakręcili remake filmu.

SK Komediálne ladený príbeh kamarátok, ktoré sa dostanú do problémov pre „nevinný" žart, nakrútil slovenský dokumentarista Jozef Zachar (*Psychodráma*). Päť dievčat je obvinených z podpísania zmluvy s diablom, v ktorej sa zaviazali zbaviť panenstva ešte pred maturitou. Snímka je dobovým pokusom o divácky film s galériou známych aj začínajúcich českých a slovenských hercov (Vladimír Menšík, Stella Zázvorková, Jaromír Hanzlík, Ivana Karbanová, Ivan Mistrík, Marián Labuda, Sylvia Turbová, Marta Rašlová, Zuzana Kocúriková a ď.), jeho komika je založená nielen na vzniknutých trápnych situáciách, ale aj na jazykovom aj generačnom neporozumení, na konflikte meštiackeho pokrytectva, prudérie a vibrujúcej sexuálnej energie. O rok neskôr, na základe záujmu talianskeho producenta Morisa Ergasa, vznikla i unikátna talianska verzia filmu, ktorá je dôkazom premeny lokálneho príbehu na globálny – prispôsobením sa „západnému" vkusu a čarovnej moci valút – s eroticky šteklivými dokrútkami a sexualizovaným až perverzným talianskym dabingom. Mimochodom, *Zmluva s diablom* bola prvým hraným filmom, na ktorom sa podieľal kostýmový výtvarník Milan Čorba.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zmluva s diablom
Reżyseria / Režie: Jozef Zachar
Scenariusz / Scénář: Ivan Bukovčan
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Ješina
Muzyka / Hudba: Zdeněk Liška
Obsada / Hrají: Ivana Karbanová, Zuzana Kocúriková, Marta Rašlová, Viera Šimeková, Sylvia Turbová, Dušan Blaškovič, František Dibarbora, Jaromír Hanzlík
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1967
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Miroslav Ulman

CH

COK
01.05.2017, 20.00

PL Przymusowa kolektywizacja *versus* fanatyzm religijny – oto temat filmu *Noc panny młodej*, zrealizowanego przez duet Karel Kachyňa i Jan Procházka na podstawie noweli Procházki *Svatá noc*. Jana Brejchová zagrała w nim zakonnicę, która na początku 1950 roku przybywa do gospodarstwa nieżyjącego ojca, chłopa Konvalinki. Mężczyzna nie godził się na przekazanie komunistom pola i bydła, najpierw więc zabił zwierzęta, po czym popełnił samobójstwo. Jego córka, przez wszystkich zwana Panną, przejmuje gospodarstwo. Dzięki wierze stopniowo zjednuje sobie zastraszonych wieśniaków, którzy nie aprobują działań przewodniczącego spółdzielni, niejakiego Picina. Kulminacyjna scena rozgrywa się w noc wigilijną, kiedy prowadzony przez Pannę tłum zderza się z fanatycznymi spółdzielcami. Ballada filmowa Kachyni zasługuje na uznanie głównie z powodu realistycznego sposobu oddania warunków, jaki panowały na wsi morawskiej.

CZ Násilná kolektivizace versus náboženský fanatismus – to je téma, do kterého se tvůrčí tandem Karel Kachyňa a Jan Procházka pustil při realizaci filmu *Noc nevěsty*, jehož předlohou byla Procházkova novela *Svatá noc*. Jana Brejchová v něm ztvárnila jeptišku, která na začátku 50. let přijíždí na vesnický statek svého otce, sedláka Konvalinky, který právě spáchal sebevraždu. Důvodem byl nesouhlas s tím, že by měl komunistům podstoupit svoje hospodářství a dobytek, který raději kompletně vyvraždil. Konvalinkova dcera, asketická mladá žena, jíž všichni říkají Slečna, se autoritářsky ujme statku a postupně si svou vírou získává ostatní vystrašené občany, kteří nesouhlasí s budovatelskou politikou předsedy JZD Picina. Odpor vůči němu tragicky vyvrcholí během štědrovečerní noci, kdy se Slečnou zfanatizovaný dav lidí střetává s fanatickou ideologií družstevníků. Kachyňova filmová balada si zasluhuje respekt zejména pro realistické zachycení prostředí moravské vesnice a těžké atmosféry tehdejší doby.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Noc nevěsty
Reżyseria / Režie: Karel Kachyňa
Scenariusz / Scénář: Jan Procházka, Karel Kachyňa na podstawie *Svatá noc* Jana Procházki / podle knihy Jana Procházky *Svatá noc*
Zdjęcia / Kamera: Josef Illík
Obsada / Hrají: Jana Brejchová, Mnislav Hofmann, Gustáv Valach, Josef Kemr, Josef Elsner, Čestmír Řanda st.
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo1967
Czas trwania / Stopáž: 88 min

Jana Bébarová

CH

COK
30.04.2017, 12.30

PL *Optymizm to opium dla ludu! Zdrowy duch zalatuje głupotą. Niech żyje Trocki!* Pocztówkę z tą treścią student Ludwik wysyła dla żartu do koleżanki, co w politycznie niebezpiecznych latach 50. okaże się dla niego fatalne w skutkach. Za tę lekkomyślną antyreżimową prowokację spotka go surowa kara – zostaje relegowany z uczelni, wykluczony z partii i wcielony do niesławnego wojskowego batalionu pracy, którego członkowie odbywali służbę w kopalni węgla. Wróciwszy po latach do rodzinnego miasta na Morawach, wiedziony chęcią rewanżu za wyrządzoną mu krzywdę, postanawia uwieść żonę Pavla Zemánka, sprawcy jego życiowej niedoli. Jednak kolejny żart znów obraca się przeciw niemu. W tragikomedii o kacu moralnym głównego (anty)bohatera, uzmysłowieniu sobie bezsensowności własnych poczynań oraz, najogólniej mówiąc, o wypaczonych ludzkich charakterach obrazy z lat 50. przeplatają się z odwilżową atmosferą następnej dekady. Film w reżyserii Jaromila Jireša powstał na podstawie powieści Milana Kundery.

CZ „Optimismus je opium lidstva! Zdravý duch páchne blbostí. Ať žije Trockij!" Tak zní pohlednicový vzkaz, který univerzitní student Ludvík z žertu pošle své kolegyni a který se pro něj v politicky ošemetné době 50. let stane osudným. Za svou lehkomyslnou, protirežimní provokaci je krutě potrestán – je vyhozen ze školy, vyloučen ze strany a nasazen do nechvalně proslulé vojenské jednotky Černý prapor k náročné práci v dolech. Když se po letech vrací do rodného města na jižní Moravu, má v plánu křivdu, jež se mu udála, oplatit další křivdou: rozhodne se svést manželku Pavla Zemánka, strůjce jeho životní tragédie. Další podvratný žert se ovšem opět obrátí proti němu. V tragikomedii o morální kocovině ústředního (anti)hrdiny, sebeuvědomění trapnosti a nesmyslnosti vlastního jednání a o pokřivených lidských charakterech obecně se mísí obrazy z let padesátých s uvolněnou atmosférou dekády následující. Snímek režírovaný Jaromilem Jirešem vznikl podle stejnojmenné knihy Milana Kundery.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Žert
Reżyseria / Režie: Jaromil Jireš
Scenariusz / Scénář:
Jaromil Jireš, Milan Kundera według powieści Milana Kundery / podle románu Milana Kundery
Zdjęcia / Kamera: Jan Čuřík
Obsada / Hrají: Josef Somr, Jana Dítětová, Luděk Munzar, Jaroslava Obermaierová, Evald Schorm, Milan Svrčina
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 77 min

Jana Bébarová

CH

COK
01.05.2017, 10.00

PL Złomowisko przy hucie stali w Kladnie niedaleko Pragi – lata 50. XX wieku. Rewolucja lutowa doprowadziła do całkowitego przejęcia władzy przez klasę robotniczą, a niedobitki innych klas muszą przejść tzw. resocjalizację. Miejscem „uzdrawiania" buntowników ma być właśnie złomowisko, które zostało podzielone na dwie części. Po jednej stronie płotu pracują kobiety – uciekinierki, które chciały przedostać się do krajów kapitalistycznych, po drugiej – burżuazyjni wrogowie systemu: filozof, mleczarz, prokurator, saksofonista, fryzjer itd. *Skowronki na uwięzi* to ironiczna farsa atakująca system stalinowski, obnażająca bezlitośnie jego absurd także na poziomie mikrohistorii poszczególnych bohaterów. Menzel na potrzeby scenariusza zaadaptował fragmenty powieści autobiograficznej autorstwa Bohumila Hrabala *Sprzedam dom, w którym już nie chcę mieszkać*. Film powstał w 1969 roku i do dziś jest uznawany za najważniejszy czeski film wstrzymany przez cenzurę. Czekał na swoją premierę 21 lat. W latach 80. funkcjonował w drugim obiegu na kasetach wideo.

CZ Šrotiště oceláren na Kladně, padesátá léta 20. století. Po únorové revoluci převzala veškerou moc dělnická třída a zbytky jiných tříd musí projít tzv. resocializací. Místem „léčby" neposlušných má být právě šrotiště, které je rozděleno na dvě části. Na jedné straně plotu pracují ženy – kopečkářky, které se chtěly dostat do kapitalistického světa, a na druhé buržoazní nepřátelé systému: filozof, mlékař, prokurátor, saxofonista, holič… *Skřivánci na niti* jsou ironickou fraškou útočící na stalinský systém. Nelítostně obnažují jeho absurditu i na úrovni mikropříběhů jednotlivých hrdinů. Menzel pro potřeby scénáře adaptoval části autobiografického románu Bohumila Hrabala *Inzerát na dům, ve kterém už nechci bydlet*. Film vznikl v roce 1969 a je považován za nejvýznamnější z českých filmů zadržených cenzurou. Na svou premiéru musel čekat 21 let. V osmdesátých letech kolovaly jeho samizdatové kopie na videokazetách.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Skřivánci na niti
Reżyseria / Režie: Jiří Menzel
Scenariusz / Scénář: Jiří Menzel
Zdjęcia / Kamera: Jaromír Šofr
Muzyka / Hudba: Jiří Šust
Obsada / Hrají: Rudolf Hrušínský, Vlastimil Brodský, Václav Neckář, Jitka Zelenohorská, František Řehák
Nagrody / Ocenění:
MFF w Berlinie 1990 – Złoty Niedźwiedź, nagroda FIPRESCI (honorowe wyróżnienie) / Berlinale 1990 – Zlatý medvěd, cena FIPRESCI (čestné uznání)
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Joanna Ostrowska (Świat bez wolności, Kino Nowe Horyzonty)

CH

TEATR
03.05.2017, 10.00

PL *Vladimir, Bondy i ja tak bardzo lubiliśmy piwo, że gdy przynoszono nam do stołu po pierwszym kuflu, wprawialiśmy w popłoch całą gospodę, nabieraliśmy pianę w dłonie i nacieraliśmy sobie nią twarze (...) świeciliśmy się i pachnieliśmy piwem na kilometr* (B. Hrabal, *Czuły barbarzyńca*). Tradycja wcierania piwnej piany w każde możliwe miejsce jest praktykowana przez uczestników Kina na Granicy przynajmniej od dziewiątej edycji i sławetnej biesiady hrabalowskiej. Petr Koliha wziął na warsztat krótką książkę autora *Postrzyżyn*, w której pojawia się ten legendarny fragment, i postanowił pozbawić film tradycyjnej narracji, by lepiej oddać ducha prozy. Film złożony jest z dysput o sprawach bieżących i ogólnoludzkich między malarzem Vladimírem Boudníkiem, pisarzem Egonem Bondym i samym Hrabalem (Jiří Menzel). Zapomniany *Czuły barbarzyńca* jest peanem na cześć wolności – mimo cugli politycznego reżimu trzech głównych bohaterów wydaje się cieszyć nieograniczoną swobodą sumienia i myśli.

CZ *Vladimír, Bondy a já jsme měli tak rádi pivo, že jak přinesli první sklenici na stůl, zděsili jsme všichni celou hospodu, nabírali jsme pěnu rukama, pomazávali si obličeje (…), takže jsme se leskli a voněli pivem na sto honů* (B. Hrabal, *Něžný barbar*). Tradice pomazávat si pivem všechny možné vlasy a chlupy je mezi účastníky Kina na hranici známá a praktikovaná minimálně od jeho 9. ročníku a slavného hrabalovského posezení. Petr Koliha zpracoval nevelkou knihu autora Postřižin, ze které pochází tento legendární úryvek, a rozhodl se pro lepší vystižení ducha prozaické předlohy zbavit film tradiční narace poháněné akcí. Film je koncipován jako disputace o aktuálních i obecně lidských záležitostech malíře Vladimíra Boudníka, spisovatele Egona Bondyho i samotného Bohumila Hrabala (Jiří Menzel). Politické události konce osmdesátých let odsunuly do pozadí tento chvalozpěv na svobodu, v němž se trojice hrdinů i přes okovy politického režimu raduje z neomezené svobody svědomí a mysli.

Tytuł oryginalny / Původní název: Něžný barbar
Reżyseria / Režie: Petr Koliha
Scenariusz / Scénář: Václav Nývlt na podstawie powieści Bohumila Hrabala / podle románu Bohumila Hrabala
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Muzyka / Hudba: Miroslav Jelínek
Obsada / Hrají: Bolek Polívka, Jiří Menzel, Arnošt Goldflam, Ivana Chýlková, Lenka Termerová, Evelyna Steimarová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1989
Czas trwania / Stopáž: 88 min

Jacek Dziduszko

CH

COK
29.04.2017, 10.00

PL Prozaik Jan Pelc to znana postać czeskiego literackiego undergroundu, zwłaszcza za sprawą głośnej, kontrowersyjnej trylogii *…będzie gorzej*. W powieści z elementami autobiograficznymi Pelc sportretował pokolenie młodzieży, która wiodąc życie ni to hipisów, ni to meneli, kontestuje realny socjalizm. Główny bohater, Olin, właśnie wrócił z psychiatryka, gdzie przybywał przez rok po próbie samobójczej. Wyreżyserowana przez Petra Nikolaeva adaptacja filmowa, której producentem był Čestmír Kopecký, oddaje duszny klimat powieści Pelca. Czarno-białe zdjęcia na taśmie 16 mm dodały autentyczności portretowi czasów czechosłowackiej normalizacji i stereotypowych zachowań wyobcowanych społecznie nygusów, których pozbawione celu życie toczy się wokół alkoholu, seksu, kaca, prześladowań ze strony milicji oraz ucieczki przed prawem. Ze względu na rozwichrzoną stylistykę oraz podjęcie nonkonformistycznej tematyki film Nikolaeva stanowi wyjątek w dorobku współczesnej czeskiej kinematografii.

CZ Spisovatel Jan Pelc patří k výrazným osobnostem českého literárního undergroundu, zejména díky jeho známému, kontroverznímu trojrománu *…a bude hůř*. V částečně autobiografickém díle Pelc portrétoval generaci socialistických máničeků, vůči totalitnímu systému rebelující mládeže z okraje společnosti v čele s Olinem, který se po roce vrátil z psychiatrické léčebny, kde byl umístěn po pokusu o sebevraždu. Filmová adaptace, které se pod produkcí Čestmíra Kopeckého ujal režisér Petr Nikolaev, přesně vystihla syrovou atmosféru Pelcova románu. Zvolený černobílý materiál 16mm formátu snímku vdechl patřičnou autenticitu skepse normalizačních let a stereotypního počínání sociálně neukotvených mladých flákačů, jejichž bezcílné životy se točí v kruhu alkoholu, sexu, kocoviny, policejní šikany a útěků před zákonem. Pro svůj neučesaný styl a nonkonformní téma představuje Nikolaevův snímek v rámci soudobé české kinematografie ojedinělý filmařský počin.

Tytuł oryginalny / Původní název:
…a bude hůř
Reżyseria / Režie: Petr Nikolaev
Scenariusz / Scénář: Petr Nikolaev, Jan Pelc
Zdjęcia / Kamera: Diviš Marek
Obsada / Hrají:
Karel Žídek, Filip Kaňkovský, Radomil Uhlíř, Pavel Zajíček, Vladimír Škultéty, Karel Zima, Otmar Brancuzský
Nagrody / Ocenění:
FF w Pilźnie 2007 – najlepszy film; Czeskie Lwy 2008 – najlepszy reżyser, najlepsze zdjęcia, najlepszy montaż / Filmový festival v Plzni 2007 – nejlepší film, Český lev 2008 – nejlepší režisér, nejlepší kamera, nejlepší střih
Kraj / Země: Czechy / Česko 2007
Czas trwania / Stopáž: 84 min

Jana Bébarová

Pérák, reż. Marek Berger

PL **Pérák**

Tomáš Berger, absolwent animacji Uniwersytetu Tomáša Bati w Zlínie, a także praskiej FAMU, odświeżył legendę o bohaterze, który w czasach Protektoratu Czech i Moraw walczył dzielnie z nazistami. Opowieść o tej fikcyjnej postaci wyposażonej w buty na sprężynach autor powiązał z innym mitem dawnej Pragi, legendą o Golemie, tworząc trzymający w napięciu film akcji.

Nieproszony gość

Vlastimil Venclík nakręcił *Nieproszonego gościa* w roku 1969, gdy był jeszcze studentem FAMU. Ta utrzymana w duchu groteski etiuda szkolna to alegoria sowieckiej inwazji na Czechosłowację. Reżyser pokazał absurdalność ówczesnego reżimu, który rychło się na nim zemścił: film został skonfiskowany przez służbę bezpieczeństwa, a Venclík relegowany z uczelni. Przerwane studia mógł ukończyć dopiero w roku 1990.

CZ **Pérák**

Absolvent animace ze zlínské Univerzity Tomáše Bati a posléze i z pražské FAMU Tomáš Berger oživil legendu o protektorátním hrdinovi, který vyzbrojen pérovanými botami neohroženě bojoval proti nacistům. Příběh s mytickým hrdinou Pérákem autor propojil s jinou legendou ze staré Prahy, legendou o Golemovi, a dal tak vzniknout napínavému akčnímu thrilleru s podtitulem Stín nad Prahou.

Nezvaný host

Když byl Vlastimil Venclík studentem režie na FAMU, natočil v roce 1969 krátký film *Nezvaný host*. Groteskně laděné ročníkové cvičení pojal jako alegorii sovětské invaze do Československa v roce 1968 a odrazil v něm absurditu tehdejšího totalitního režimu. Ten se mu za to vzápětí pomstil zabavením filmu StB a vyhozením ze školy. Studia na FAMU mohl řádně ukončit až v roce 1990.

Jana Bébarová

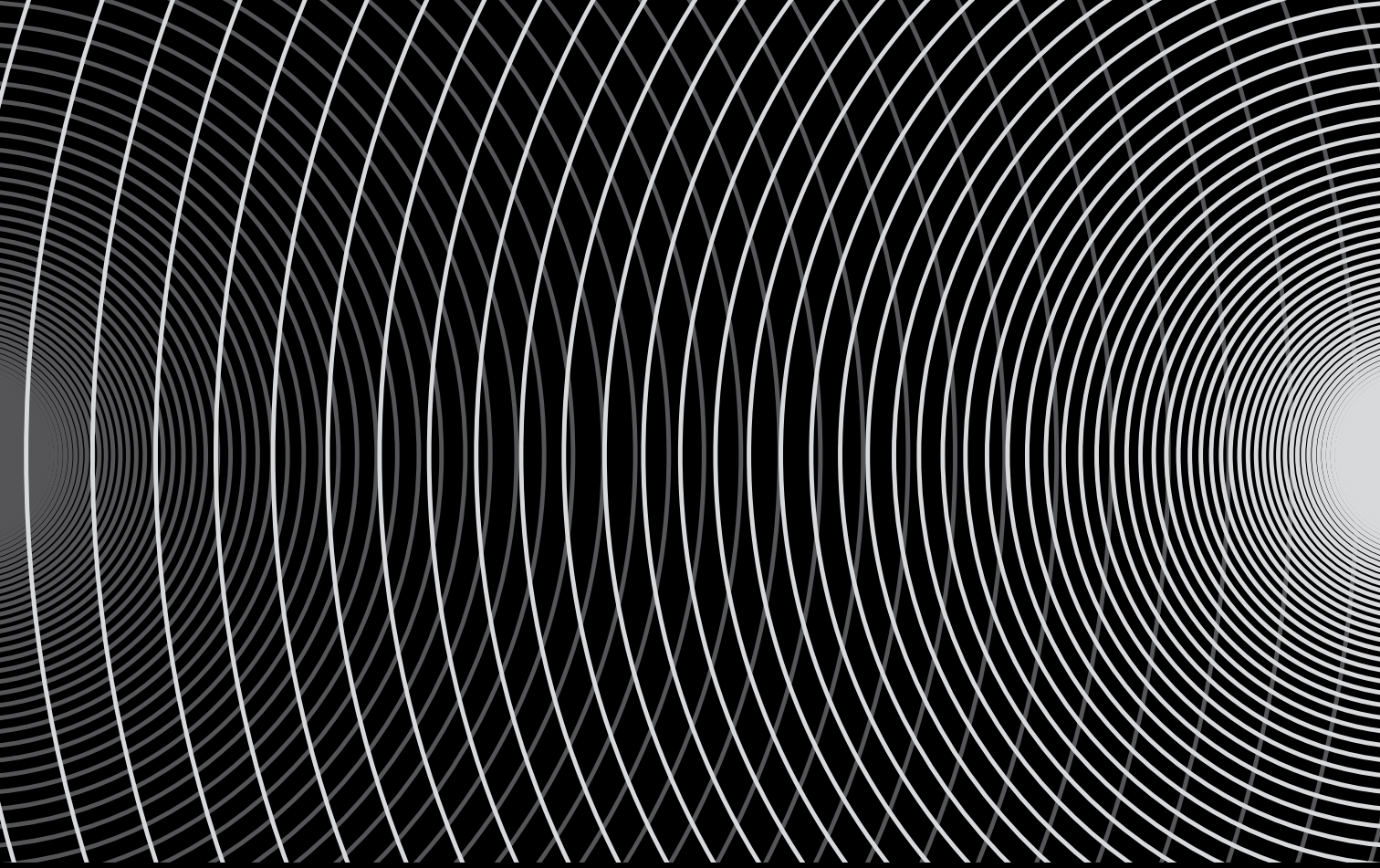
CH

Pérák
COK | 30.04.2017, 12.30

Nieproszony gość / Nezvaný host
COK | 01.05.2017, 17.30

Tytuł oryginalny / Původní název: Pérák
Reżyseria / Režie: Marek Berger
Scenariusz / Scénář: Marek Berger
Animacja / Animace: Marek Berger
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 13 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Nezvaný host
Reżyseria / Režie: Vlastimil Venclík
Scenariusz / Scénář: Vlastimil Venclík
Zdjęcia / Kamera: Tomáš Procházka
Obsada / Hrají: Iva Šašková, Jiří Hálek, Pavel Landovský, Václav Kotva, Bohumil Koška, Karel Kvítek
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 22 min

EMIGRANCI I IMIGRANCI | **EMIGRANTI A IMIGRANTI**

EI

PIAST
30.04.2017, 14.30

SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO JORKU
ŠŤASTNÝ NEW YORK

PL *Zdobyć świata szczyt albo przeżyć jeden dzień* – śpiewa w promującej film piosence Artur Gadowski. Sześcioro emigrantów z różnych części Polski przybywa do Nowego Jorku w podobnym celu – szukają zmiany na lepsze. Jednym marzy się szybki zarobek, innym wielka kariera rodem z amerykańskiego snu, kolejnym życie w luksusie. Każdy z nich na swój bolesny sposób zderzy się z brutalną rzeczywistością i stanie przed wyborem: wrócić w upokorzeniu do ojczyzny albo zostać i żyć w nędzy, ale do Polski słać wiadomości o kolejnych sukcesach. Bohaterów oglądamy na Greenpoincie tuż przed Bożym Narodzeniem, kiedy tęsknota za bliskimi i ciepłym kątem szczególnie mocno daje o sobie znać. Ale też odradza się nadzieja i wiara w to, że los musi się odmienić. I faktycznie, odmieni się, ale nikt nie podejrzewa jak. Fabularna wolta zaskoczy także widza, bo reżyser sprawnie miesza nastroje i gatunki, przez co słodko-gorzki film bawi i wzrusza, a jego bohaterowie równie mocno irytują i wzbudzają sympatię.

CZ *Dobýt vrchol světa anebo přežít jeden den*, zpívá Artur Gadowski v písničce propagující film. Šestice emigrantů z různých částí Polska přijíždí do New Yorku s podobnými ambicemi: všichni hledají změnu k lepšímu. Jedněm jde o rychlý výdělek, jiní touží po velké kariéře v duchu amerického snu, další chtějí žít v luxusu. Každý z nich se pak svým vlastním, bolestným způsobem setkává s krutou realitou a musí se rozhodnout, jestli se pokorně vrátí domů, nebo zůstane a bude žít v bídě, ale do Polska bude posílat zprávy o svých úspěších. S hrdiny se setkáváme v newyorské polské čtvrti Greenpoint těsně před Vánoci, kdy nejsilněji pociťují stesk po svých blízkých a teplu domova. Je to ale také čas, kdy se rodí naděje a víra v to, že se osud musí změnit. A on se opravdu změní, jen zatím nikdo netuší, jakým směrem. Obrat v ději překvapí i diváka, protože režisér dovedně mísí nálady a žánry, díky čemuž tento sladkobolný film baví i dojímá a jeho hrdinové nás stejnou měrou iritují i vzbuzují naše sympatie.

Tytuł oryginalny / Původní název: Szczęśliwego Nowego Jorku
Reżyseria / Režie: Janusz Zaorski
Scenariusz / Scénář: Edward Redliński, Janusz Zaorski
Zdjęcia / Kamera: Paweł Edelman
Muzyka / Hudba: Marek Kościkiewicz
Obsada / Hrají: Bogusław Linda, Zbigniew Zamachowski, Janusz Gajos, Cezary Pazura
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 1997 – nagroda za reżyserię; Nagroda Stowarzyszenia Kina Polskie 1997 – Złoty Bilet / Festival polských hraných filmů v Gdyni 1997 – cena za režii; Cena sdružení Polská kina 1997 – Zlatá vstupenka
Kraj / Země: Polska / Polsko 1997
Czas trwania / Stopáž: 95 min

EI

PIAST
01.05.2017, 20.00

PL Mistrz kina społecznego tym razem przygląda się imigrantom w Wielkiej Brytanii i ludziom, którzy dzięki nim zarabiają. Jego bohaterka, 30-letnia Angie, wie, jak radzić sobie w męskim świecie. Jest menadżerką w brytyjskiej agencji pracy. Idzie jej świetnie, dopóki nie zbuntuje się przeciwko mobbingowi szefa. Bezrobotna decyduje się wykorzystać doświadczenie i otwiera własny biznes – szuka zatrudnienia dla tych, którzy na Wyspy przybyli w poszukiwaniu lepszego życia. Początkowo czuła na los innych, kobieta stopniowo oddala się od ideałów. Ludzie, których traktowała jako partnerów, stają się dla niej jedynie bezimiennymi maszynami. Wśród nich jest Karol, przystojny imigrant z Polski, który wpadł Angie w oko już jakiś czas temu. Gorycz tego filmu zawiera się jednak w tym, że miłość i troska o bliskich popychają bohaterów do krzywdzenia i wyzysku innych. Mimo to Loach, zamiast rzucać oskarżenia, obnaża mechanizmy systemu.

CZ Mistr sociálního filmu se v tomto svém počinu věnuje tématu imigrantů ve Velké Británii a lidí, jimž přistěhovalci přinášejí výdělek. Hrdinkou filmu je třicetiletá Angie, která se umí otáčet ve světě ovládaném muži. Pracuje v britské pracovní agentuře a vše jí skvěle klape, dokud se nepostaví proti mobbingu ze strany svého nadřízeného. Když následně přijde o práci, rozhodne se využít svých zkušeností a založí si vlastní firmu zprostředkující zaměstnání lidem, kteří se vydali na Ostrovy za lepším životem. Zpočátku se zajímá o jejich osudy a snaží se jim pomoct splnit jejich sny, ale postupně se svých ideálů vzdává. Lidé, které dříve brala jako partnery, se pro ni poznenáhlu stávají pouhými bezejmennými stroji. Jedním z nich je pohledný Karol z Polska, který Angie už před nějakou dobou padl do oka. Hořkost tohoto filmu spočívá v tom, že jeho hrdinové kvůli lásce a péči o své blízké ubližují druhým a využívají je. Ken Loach však nikoho neobviňuje, pouze odhaluje mechanismy, které – jak je vidět – fungují i v dnešní době.

Tytuł oryginalny / Původní název:
It's a Free World…
Reżyseria / Režie: Ken Loach
Scenariusz / Scénář: Paul Laverty
Zdjęcia / Kamera: Nigel Willoughby
Muzyka / Hudba: George Fenton
Obsada / Hrají: Kierston Wareing, Juliet Ellis, Lesław Żurek, Joe Siffleet
Nagrody / Ocenění:
MFF w Wenecji 2007 – najlepszy scenariusz, nagroda EIUC; Europejski Festiwal Filmowy w Sewilli 2007 – najlepszy film / MFF v Benátkách 2007 – nejlepší scénář, cena EIUC; Evropský filmový festival v Seville 2007
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania, Hiszpania, Niemcy, Włochy / Polsko, Velká Británie, Španělsko, Německo, Itálie 2007
Czas trwania / Stopáž: 96 min

Artur Zaborski

EI

COK
01.05.2017, 15.00

MOJA KREW | **MOJE KREV**

PL Wietnamka z przeszłością i polski bokser po przejściach… Ją charakteryzuje delikatność i kruchość, jego – testosteron, którym ocieka, i szybkie pięści. Nie mogliby bardziej do siebie nie pasować. I chociaż w kinie możliwe jest wszystko, nie jest to kolejna historia o tym, że przeciwieństwa się przyciągają. W swoim nagradzanym debiucie Marcin Wrona łączy bohaterów w parę na zasadzie transakcji. Polak da imigrantce to, czego ona potrzebuje, żeby zostać legalnie nad Wisłą, w zamian za co Wietnamka ma mu dać to, czego on pragnie. Teoretycznie proste równanie coraz bardziej się komplikuje, kiedy w grę wchodzą emocje i tajemnica skrywana przez boksera. Reżyser stawia pytanie, czy w sytuacji bez wyjścia wolno nam więcej, dzięki czemu jego film staje się moralitetem nasyconym biblijnymi odniesieniami. Wrona jako jeden z pierwszych twórców (wciąż nielicznych) pokazuje, że Polska nie jest etnicznym monolitem, i daje głos imigrantom, którzy dotąd w nadwiślańskim kinie milczeli.

CZ Vietnamka, která má za sebou komplikovanou minulost, a polský boxer, který si v životě prožil své. Ona je jemná a křehká, on má tvrdé pěsti a přetéká testosteronem. Nemohli by se jeden k druhému hodit méně. Ve filmu je sice možné cokoliv, nejedná se však o další variaci na téma „protivy se přitahují". V oceňovaném debutu Marcina Wrony se z hlavních hrdinů stane pár na základě svého druhu obchodní transakce. Polák dá přistěhovalkyni to, co potřebuje, aby mohla legálně zůstat v Polsku, a ona mu má výměnou za to poskytnout, po čem touží. Zdánlivě prostá rovnice se zkomplikuje, když na scénu vstoupí emoce a boxerovo dosud pečlivě střežené tajemství. Režisér si klade otázku, zda v bezvýchodné situaci můžeme rezignovat na některá obecně platná pravidla. Jeho film se tak stává moralitou protkanou biblickými konotacemi. Přitom jako jeden z prvních a nemnohých tvůrců ukazuje, že Polsko není etnicky jednolitou zemí, a dává hlas přistěhovalcům, jichž si polská kinematografie dosud nevšímala.

Tytuł oryginalny / Původní název: Moja krew
Reżyseria / Režie: Marcin Wrona
Scenariusz / Scénář: Grażyna Trela, Marcin Wrona, Marek Pruchniewski
Zdjęcia / Kamera: Paweł Flis
Muzyka / Hudba: Marcin Macuk
Obsada / Hrají: Eryk Lubos, Luu De Ly, Wojciech Zieliński, Marek Piotrowski
Nagrody / Ocenění: MFF w Nikozji 2009 – najlepsza fabuła, reżyser, aktor; Nagroda im. Zbyszka Cybulskiego 2009 – najlepszy aktor; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych Młodzi i Film 2009 – Nagroda Dziennikarzy, najlepszy dźwięk / Kyperský mezinárodní filmový festival (CYIFF) v Nikósii 2009 – nejlepší příběh, režisér, herec; Cena Zbyszka Cybulského 2009 – nejlepší herec; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" – cena novinářů, nejlepší zvuk
Kraj / Země: Polska / Polsko 2009
Czas trwania / Stopáž: 92 min

Artur Zaborski

PIAST
28.04.2017, 16.30

PL Dariusz Gajewski kolejny raz – po *Lekcjach pana Kuki* – opowiada o niedolach polskich emigrantów. Sympatyczne małżeństwo z małą córeczką postanawia spróbować szczęścia w miasteczku na północy Szwecji. Basia i Marek nie potrafią jednak odnaleźć się w obcej rzeczywistości. Reżyser przekonuje, że za fasadą skandynawskiego raju kryje się bezduszny świat absurdalnych dogmatów i biurokratycznych procedur. Gdy opieka społeczna pod błahym pretekstem odbiera parze prawo do zajmowania się córką, przeżywające kryzys małżeństwo jednoczy się w walce o odzyskanie dziecka. Gajewski współczuje bohaterom, lecz jednocześnie nie ukrywa, że ich postawa coraz bardziej zaczyna przypominać niebezpieczną obsesję. Przy okazji reżyser nie wstydzi się chwytów rodem z kina gatunkowego: z każdą chwilą piętrzy zwroty akcji i potęguje atmosferę osaczenia. Dzięki temu *Obce niebo* może sprawdzić się zarówno jako dramat społeczny, jak i pełnokrwisty thriller.

CZ Dariusz Gajewski se vrací k vyprávění o problémech polských emigrantů, jimž se věnoval už v *Lekcích pana Kuky*. Sympatičtí manželé s malou dcerou se rozhodnou hledat štěstí v městečku na severu Švédska. Basia a Marek se však nedokážou sžít s cizím prostředím. Režisér nás přesvědčuje, že pod fasádou skandinávského ráje se skrývá bezduchý svět absurdních dogmat a byrokratických procedur. Když pracovníci sociální péče pod záminkou konání dobra odpírají manželům právo na to, aby se starali o svou dceru, dvojici procházející krizí tato událost stmelí a oba společně bojují o navrácení dcery. Autor se svými hrdiny soucítí, ale zároveň připouští, že jejich chování stále více připomíná nebezpečnou obsesi. Režisér se při té příležitosti nevyhýbá ani postupům jako z žánrového filmu: neustále na sebe vrství změny děje a zesiluje atmosféru bezvýchodnosti. Díky tomu můžeme *Podivné nebe* sledovat jako společenské drama, ale také jako čistokrevný thriller.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Obce niebo
Reżyseria / Režie: Dariusz Gajewski
Scenariusz / Scénář: Dariusz Gajewski, Michał Godzic
Zdjęcia / Kamera: Monika Lenczewska
Muzyka / Hudba: Marcin Masecki, Candelaria Saenz Valiente
Obsada / Hrají: Agnieszka Grochowska, Bartłomiej Topa, Ewa Fröling, Barbara Kubiak
Nagrody / Ocenění:
Festiwal Filmowy w Gdyni 2015 – najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca (Agnieszka Grochowska) / Filmový festival v Gdyni 2015 – nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli
Kraj / Země: Polska, Szwecja / Polsko, Švédsko 2015
Czas trwania / Stopáž: 110 min

Piotr Czerkawski

EI

PIAST
01.05.2017, 19.00

HANOI – WARSZAWA | **HANOJ – VARŠAVA**

PL Katarzyna Klimkiewicz jako pierwsza w polskim kinie reżyserka przyjrzała się z wnikliwością Wietnamczykom żyjącym w Polsce – bez znieczulenia i zaklinania rzeczywistości. Mai Anh przedostaje się do kraju przez zieloną granicę. Najtrudniejsze już za nią. Musi jeszcze tylko dotrzeć do Warszawy, w której – jak jej się wydaje – u boku narzeczonego ułoży sobie nowe życie w dostatku i wreszcie poczuje, czym jest prawdziwa wolność. Realizacja wyśnionego planu zaczyna się komplikować już na samym początku, kiedy aroganccy przewoźnicy zaczynają domagać się innej niż ustalona zapłaty. Zostawiona sama sobie dziewczyna nie zrezygnuje jednak z osiągnięcia celu. Pomimo bariery językowej spróbuje znaleźć w Polsce to, o czym marzyła. Kolejne napotkane osoby pokażą jej, jak wiele oblicz ma Polska. *Hanoi – – Warszawa* to nie tylko bezkompromisowy głos w sprawie imigrantów, ale też lustro, w którym odbijają się Polaków zalety i przywary.

CZ Katarzyna Klimkiewiczová jako první polská režisérka představuje pronikavý pohled na cestu Vietnamců do Polska – bez potlačení citů či bez zabarvování reality. Mai Anh se do Polska dostává přes zelenou hranici. To nejtěžší má za sebou. Zbývá už jen dostat se do Varšavy, kde – jak předpokládá – začne po boku svého snoubence nový život v radosti a blahobytu a konečně pozná, co to je skutečná svoboda. Realizace vysněného plánu se začne komplikovat hned na začátku, kdy se převaděči arogantně dožadují zaplacení jiné ceny, než bylo dohodnuto. Dívka je ponechána svému osudu, ale přesto se nevzdává svého cíle. I přes jazykovou bariéru se pokouší najít v Polsku to, o čem snila. Lidé, s nimiž se postupně setkává, jí ukazují, jak složitou zemí Polsko je a jak mnoho má tváří. *Hanoj – Varšava* není jen nekompromisním hlasem v otázce přistěhovalců, ale také zrcadlem, v němž se odrážejí dobré vlastnosti i nešvary Poláků.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Hanoi – Warszawa
Reżyseria / Režie: Katarzyna Klimkiewicz
Scenariusz / Scénář:
Katarzyna Klimkiewicz
Zdjęcia / Kamera: Andrzej Wojciechowski
Muzyka / Hudba: Marzena Majcher
Obsada / Hrají: Thu Ha Mai,
Michał Podsiadło, Klaudia Barcik,
Przemysław Modliszewski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2009 – nagroda specjalna jury, wyróżnienie honorowe; Europejska Nagroda Filmowa 2010 – najlepszy film krótkometrażowy / Festival polských hraných filmů v Gdyni 2009 – zvláštní cena poroty, čestné uznání; Evropská filmová cena 2010 – nejlepší krátkometrážní film
Kraj / Země: Polska / Polsko 2009
Czas trwania / Stopáž: 27 min

Artur Zaborski

EI

COK
28.04.2017, 20.00

PL W 1964 roku Richard Husmann wydał pod pseudonimem Filip Jánský debiutancką książkę *Niebiańscy jeźdźcy* o czeskich lotnikach Royal Air Force. Zawarł w niej własne doświadczenia pilota czechosłowackiego 311. Dywizjonu Bombowego. Cztery lata później poczytną powieść przeniósł na ekran Jindřich Polák. Stworzył pierwszy czeski film poświęcony losom czeskich pilotów RAF podczas II wojny światowej, będący hołdem dla ich bohaterstwa. Dopiero po ponad 30 latach ten sam temat podjął Jan Svěrák w *Ciemnoniebieskim świecie*. Film Poláka skupia się na codziennych aspektach życia międzynarodowej załogi bombowca Wellington, pokazuje bohaterów jako zwykłych ludzi o wyrazistych, zróżnicowanych charakterach. Reżyser zrezygnował ze zwartej narracji na rzecz ciągu epizodów, dzięki czemu udało mu się oddać codzienną rutynę pracy lotników. Zaletą filmu jest również oszczędna gra aktorska wolna od patosu.

CZ Psal se rok 1964, když Richard Husmann vydal pod literárním pseudonym Filip Jánský knihu *Nebeští jezdci*. Do svého literárního debutu o českých příslušnících Royal Air Force promítl vlastní zkušenosti a zážitky pilota čs. 311. bombardovací perutě. Čtyři roky poté byl úspěšný román zfilmován Jindřichem Polákem a stal se prvním českým filmem, který se osudům českých pilotů RAF za druhé světové války věnoval a složil hold jejich hrdinství. Až po více než třiceti letech se k tomuto tématu vrátil Jan Svěrák v *Tmavomodrém světě*. Film se koncentruje na každodennost života mezinárodní posádky bombardovacího letounu Wellington a hrdiny zobrazuje jako obyčejné, charakterově prokreslené lidi, ne jen typizované figurky. S důrazem na co nejvěrohodnější vystižení atmosféry doby film spíše než ucelený příběh předkládá epizodický sled událostí, jež zachycuje opakující se pracovní rutinu. Hodnota snímku tkví i v civilním hereckém projevu oproštěném od nadbytečného patosu a žánrových klišé.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Nebeští jezdci
Reżyseria / Režie: Jindřich Polák
Scenariusz / Scénář: Zdeněk Mahler
na podstawie powieści Filipa Jánskiego /
podle románu Filipa Jánského
Zdjęcia / Kamera: Jan Němeček
Obsada / Hrají:
Jiří Bednář, Jiří Hrzán, Svatopluk Matyáš,
Elisie Randolph, Jana Nováková,
Joan Seton, Charles Cameron
Kraj / Země: Czechosłowacja /
Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 92 min

EI

PIAST
29.04.2017, 12.00

PL Dla słowackiej aktorki Božidary Turzonovovej wcielenie się w postać sławnej czeskiej diwy operowej Emy Destinovej było życiową szansą. Ofertę złożył jej reżyser Jiří Krejčík, który nakręcił film według scenariusza Zdeňka Mahlera. Momentem zwrotnym dla portretowanej artystki są dramatyczne okoliczności związane z jej powrotem do ojczyzny. Postanowiła to uczynić, gdy była u szczytu długo budowanej kariery. Pomimo trwającej I wojny światowej w roku 1916 opuszcza Amerykę, udając się w długą podróż do Pragi. Jednakże w domu zostaje przywitana jako zdrajczyni i jest przetrzymywana w areszcie domowym w swoim pałacu w miasteczku Stráž. Tam boska Emma ponownie spotyka miłość życia, leśnika Viktora. Muzykę do filmu napisał Zdeněk Liška, swego czasu szanowany kompozytor, a w partiach wokalnych głosu Turzonovovej użyczyła śpiewaczka Gabriela Beňačková.

CZ Ztělesnění slavné české operní pěvkyně Emy Destinnové bylo pro slovenskou herečku Božidaru Turzonovovou životní rolí. Velkou profesní příležitost jí dal režisér Jiří Krejčík, který podle scénáře Zdeňka Mahlera natočil film inspirovaný osudy Destinnové. Středobodem snímku o tragickém údělu hudební umělkyně je drama kolem jejího návratu do rodné vlasti, pro který se rozhodla na vrcholu kariéry, jíž si dlouhá léta budovala. Ačkoli jí to všichni kolem rozmlouvají, opouští v roce 1916, během zuřících bojů první světové války, břehy Ameriky a vydává se na dlouhou cestu směr Praha. Doma je však Destinnová přivítána jako vlastizrádkyně a internována na svém zámečku ve Stráži. Tam se naplno rozvine romantická linka, když se zde božská Ema opětovně setkává se svou životní láskou, lesníkem Viktorem. Pod hudbou ke Krejčíkovu filmu je podepsaný Zdeněk Liška, uznávaná kapacita své doby, přičemž Turzonovovou v pěveckých pasážích zastoupila operní pěvkyně Gabriela Beňačková.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Božská Ema
Reżyseria / Režie: Jiří Krejčík
Scenariusz / Scénář: Zdeněk Mahler
Zdjęcia / Kamera:
Miroslav Ondříček, Jiří Šámal
Obsada / Hrají: Božidara Turzonovová,
Juraj Kukura, Jiří Adamíra,
Miloš Kopecký, Josef Somr,
Čestmír Řanda st., Josef Kemr
Kraj / Země: Czechosłowacja /
Československo 1979
Czas trwania / Stopáž: 107 min

Jana Bébarová

EI

CENTRAL
01.05.2017, 19.00

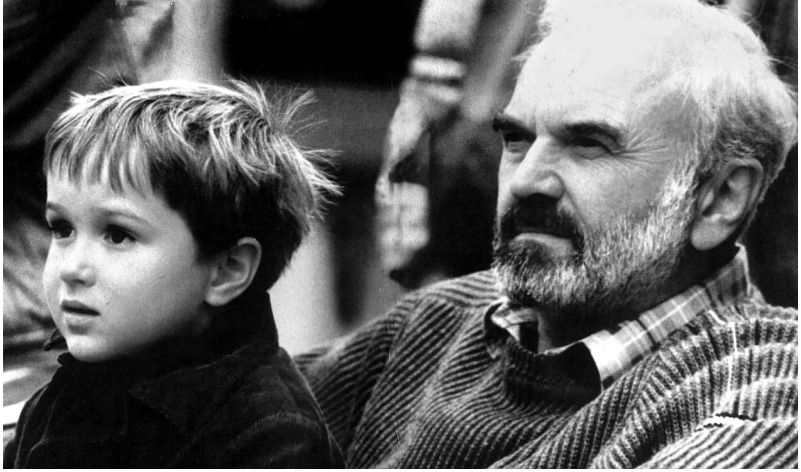
LEA

Tytuł oryginalny / Původní název: Lea
Reżyseria / Režie: Ivan Fíla
Scenariusz / Scénář: Ivan Fíla, Ľubomír Feldek
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Obsada / Hrají:
Lenka Vlasáková, Christian Redl, Hanna Schygulla, Miroslav Donutil, Klára Jirsáková, Zuzana Kronerová
Kraj / Země: Czechy, Niemcy, Francja / Česko, Německo, Francie 1996
Czas trwania / Stopáž: 100 min

PL W drugiej połowie lat 70. Ivan Fíla, wówczas 20-latek, emigrował do Niemiec, gdzie ukończył studia z zakresu filmu i fotografii. Swoją pierwszą fabułę nakręcił jednak dopiero w roku 1996 w Czechach i zdobył za nią nagrody na wielu festiwalach. W historii o bawarskim artyście, który po przełomie roku 1989 zgłasza roszczenia majątkowe w słowackiej wiosce, reżyser podjął temat stosunków niemiecko-czesko-słowackich. Impertynencki Niemiec zmusza miejscowego chłopa, by ten sprzedał mu wychowanicę Leę, wrażliwą niemą piękność obciążoną ciężką traumą z przeszłości. Z biegiem czasu na pierwszy rzut oka niedopasowana para znajduje wspólny język, jak się bowiem okaże, w tym związku nie tylko Lea cierpi na jakiś kompleks. Dramat psychologiczny Ivana Fíli fascynuje poetyckością muzyki Petra Hapki, zdjęciami operatora Vladimíra Smutnego, a przede wszystkim urzekającą grą Lenki Vlasákovej, dla której rola niemej Lei stanowiła nie lada wyzwanie.

CZ Jako dvacátník se Ivan Fíla v druhé polovině 70. let rozhodl kvůli tehdejšímu politickému režimu v Československu emigrovat do Německa. Právě tam získal vzdělání v oblasti filmu a fotografie. Svůj celovečerní hraný debut ovšem natočil až v roce 1996 ve své vlasti a sklízel s ním nejedno festivalové ocenění. Do příběhu o umělci z Bavorska, který po revoluci přijíždí uplatnit restituční nároky na slovenskou vesnici, režisér promítl téma německo-česko-slovenských vztahů. Hrubiánský Němec si u sedláka namísto restituce majetku vynutí koupi jeho schovanky Ley, němé křehké krásky, která si nese těžké trauma z minulosti. Na první pohled nesourodá dvojice však postupně objeví vzájemné souznění, neboť, jak se ukáže, Lea není ve vztahu jediná, která trpí nějakým komplexem. Psychologické drama Ivana Fíly fascinuje poetičností hudby Petra Hapky, vizuálním pojetím kameramana Vladimíra Smutného a především uhrančivým výkonem Lenky Vlasákové, pro níž byla role němé Ley výraznou hereckou příležitostí.

Jana Bébarová

EI

TEATR
28.04.2017, 08.30

KOLA | **KOLJA**

PL Praga, koniec lat 80. XX wieku. Starzejący się muzyk František Louka zostaje wyrzucony z pracy w filharmonii. Mężczyzna od czasu do czasu grywa w kościele i domach pogrzebowych, ale zlecenia te nie są w stanie zapewnić mu płynności finansowej. Aby zarobić trochę pieniędzy, bohater zgadza się na fikcyjne małżeństwo z młodą Rosjanką, która stara się o czeskie obywatelstwo. Po jakimś czasie kobieta niespodziewanie wyjeżdża do Niemiec, a František musi zaopiekować się jej 5-letnim synem. Spotkanie z Kolą sprawia, że życie mężczyzny zmienia się nie do poznania. Film Jana Sveráka, zrealizowany we współpracy z jego ojcem Zdenkiem, który nie tylko napisał scenariusz, lecz także wcielił się w rolę Františka, okazał się największym sukcesem czeskiego kina lat 90. Krytyka i widownia na całym świecie pokochały *Kolę* za jedyną w swoim rodzaju mieszankę ciepła, humoru i sentymentalizmu. Zwieńczeniem międzynarodowego sukcesu Sveráka było przyznanie obrazowi Oscara dla najlepszego filmu nieanglojęzycznego w 1997 roku.

CZ Děj se odehrává v Praze na konci osmdesátých let 20. století. Stárnoucí hudebník František Louka dostává výpověď z filharmonie a přivydělává si občasným hraním v kostele nebo na pohřbech, ale to ho neuživí. Svou finanční situaci se rozhodne vyřešit fiktivním sňatkem s Ruskou, která se snaží získat české občanství. Žena po nějaké době nečekaně odjíždí do Německa a František se musí postarat o jejího pětiletého syna. Setkání s *Koljou* obrací Františkův život vzhůru nohama. Jan Svěrák na filmu, který se stal největším úspěchem české kinematografie devadesátých let, spolupracoval se svým otcem Zdeňkem, který zahrál roli Františka a je také autorem scénáře. Filmová kritika i diváci na celém světě si Kolju zamilovali pro jeho jedinečnou kombinaci vřelosti, humoru a sentimentality. Završením mezinárodního úspěchu se stalo udělení Oscara za nejlepší cizojazyčný film v roce 1997.

Tytuł oryginalny / Původní název: Kolja
Reżyseria / Režie: Jan Sverák
Scenariusz / Scénář: Zdenek Sverák
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Muzyka/ Hudba: Ondřej Soukup
Obsada / Hrají: Zdenek Sverák, Andrej Chalimon, Libuse Safránková
Nagrody / Ocenění: Oscar 1997 – najlepszy film zagraniczny; Złoty Glob 1997 – najlepszy film zagraniczny; Czeskie Lwy 1997 – najlepszy film, reżyser, scenariusz, montaż, aktorka, aktor drugoplanowy; MFF w Wenecji 1996 – Wyróżnienie Specjalne; MFF w Tokio 1996 – Grand Prix, najlepszy scenariusz / Oscar 1997 – nejlepší zahraniční film; Zlatý glóbus 1997 – nejlepší zahraniční film; Český lev 1997 – nejlepší film, režie, scénář, střih, herečka, herec ve vedlejší roli; Mezinárodní filmový festival v Benátkách 1996 – zvláštní čestné uznání; MFF v Tokiu 1996 – hlavní cena, nejlepší scénář
Kraj / Země: Czechy, Francja, Wielka Brytania / Česko, Francie, Velká Británie 1996
Czas trwania / Stopáž: 106 min

Piotr Czerkawski

EI

CENTRAL
28.04.2017, 14.00

ORBIS PICTUS

PL Młoda bohaterka zostaje oddelegowana przez szkołę, aby dostarczyć matce list, którego tajemniczą treść poznajemy dopiero pod koniec seansu. Nie wiedząc dokładnie, gdzie adresatka teraz mieszka, dziewczyna wyrusza w podróż prowadzącą przez świat istniejący w dziwnym bezczasie, z jednej strony bezdyskusyjnie współczesny, a z drugiej niepozbawiony śladów odległej przeszłości. Po drodze spotyka przeróżne indywidua, w tym staruszkę zagrzebaną po pierś w ziemi i chłopaka zmuszonego do poślubienia wdowy po bracie. Kolejne epizody układają się w pikarejską bajkę o surrealistycznym sznycie. W *Orbis Pictus* wszystko wydaje się uproszczone, przerysowane i podkoloryzowane, jakby przepuszczone przez filtr szczeniackiej wyobraźni. Nie bez powodu film Martina Šulíka dzieli tytuł z pochodzącym z XVII wieku ilustrowanym podręcznikiem dla dzieci autorstwa czeskiego pedagoga Komeniusza.

CZ Mladá hrdinka je pověřena školou, aby doručila své matce dopis, s jehož tajemným obsahem se seznámíme až na konci filmu. Dívka nezná matčinu adresu a je nucena podniknout cestu světem tkvícím v podivném bezčasí – na jednu stranu je neoddiskutovatelně současný, na druhou stranu nese jasné známky vzdálené minulosti. Cestou se dívka setkává s nejrůznějšími podivnými lidmi, jako je stará žena zahrabaná až po hruď do země anebo mladík nucený oženit se s vdovou po svém bratrovi. Jednotlivé epizody se skládají v pikareskní pohádku surrealistického ražení. Ve filmu *Orbis Pictus* se zdá všechno zjednodušené, přehnané, podbarvené, jako by to prošlo filtrem dětinské fantazie. To, že Martin Šulík pro svůj film převzal titul Komenského učebnice pro děti ze 17. století, má své opodstatnění.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Orbis Pictus
Reżyseria / Režie: Martin Šulík
Scenariusz / Scénář: Martin Šulík, Marek Leščák, Ondrej Šulaj
Zdjęcia / Kamera: Martin Štrba
Muzyka / Hudba: Vladimír Godár
Obsada / Hrají: Dorota Nvotová, Marián Labuda st., Božidara Turzonovová, Július Satinský, Emília Vášáryová
Nagrody / Ocenění:
MFF Mannheim-Heidelberg 1997 – Specjalna Nagroda Jury / MFF Mannheim-Heidelberg – zvláštní cena poroty
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 1997
Czas trwania / Stopáž: 105 min

Piotr Mirski

EI

CENTRAL
01.05.2017, 16.30

CZUDZOZIEMCY/IMYGRANCI
CZIZINCII/MYGRANTI

PL Reżyserski duet Emanuele Ruggiero i Antonio Pedro Nobre to przybysze z Włoch i Portugalii. Swój film o imigrantach nakręcony przez imigrantów przedstawiają jako swoistą soczewkę, przez którą Czesi mogą zobaczyć swój kraj z innej perspektywy. Przepytując tych, których los rzucił niegdyś do Brna z różnych zakątków świata, odmalowują portret kraju przedziwnego, brutalnie targanego szponami nieubłaganej historii, a jednak nadal otwartego i przynajmniej dla Polaków przyjemnie swojskiego. Jako że swoimi doświadczeniami dzielą się tutaj i kanadyjski profesor, i hiszpański iluzjonista, film sprawnie różnicuje imigracyjną perspektywę także pod kątem kulturowym i klasowym. Podjętą przez Ruggiero i Nobre próbę ukazania Brna jako multikulturowej stolicy Czech znakomicie podsumowują sceny, w których imigranci z Francji czy Ameryki porozumiewają się między sobą jedynym wspólnym językiem, jaki znają: czeskim.

CZ Režiséři Emanuele Ruggiero a Antonio Pedro Nobre (který se ve filmu *iMYgranti* k tomuto tématu vrací už podruhé) jsou přistěhovalci z Itálie a Portugalska. Svůj film, natočený přistěhovalci o přistěhovalcích, pojali jako jakési kukátko, kterým se mohou Češi podívat na svou zem z jiné perspektivy. Rozhovory s lidmi, které osud kdysi zavál z různých koutů světa do Brna, vykreslují portrét podivné země, drsně zmítané neúprosnou historií, ale stále otevřené a – alespoň z hlediska Poláků – příjemně domácké. O své zkušenosti se zde dělí mj. kanadský profesor a španělský kouzelník. Film dobře rozlišuje kulturní a sociální aspekty přestěhovalecké perspektivy. Pokus dvojice režisérů představit Brno jako multikulturní metropoli České republiky výborně shrnují scény, v nichž se přistěhovalci z Francie a Ameriky mezi sebou dorozumívají jediným společným jazykem: česky.

Tytuł oryginalny / Původní název:
CZizincII/MYgranti
Reżyseria / Režie: Emanuele Ruggiero, Antonio Pedro Nobre
Scenariusz / Scénář: Alberto Cerri
Zdjęcia / Kamera:
Tommaso Maccari Malcouri
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Bartosz Czartoryski

EI

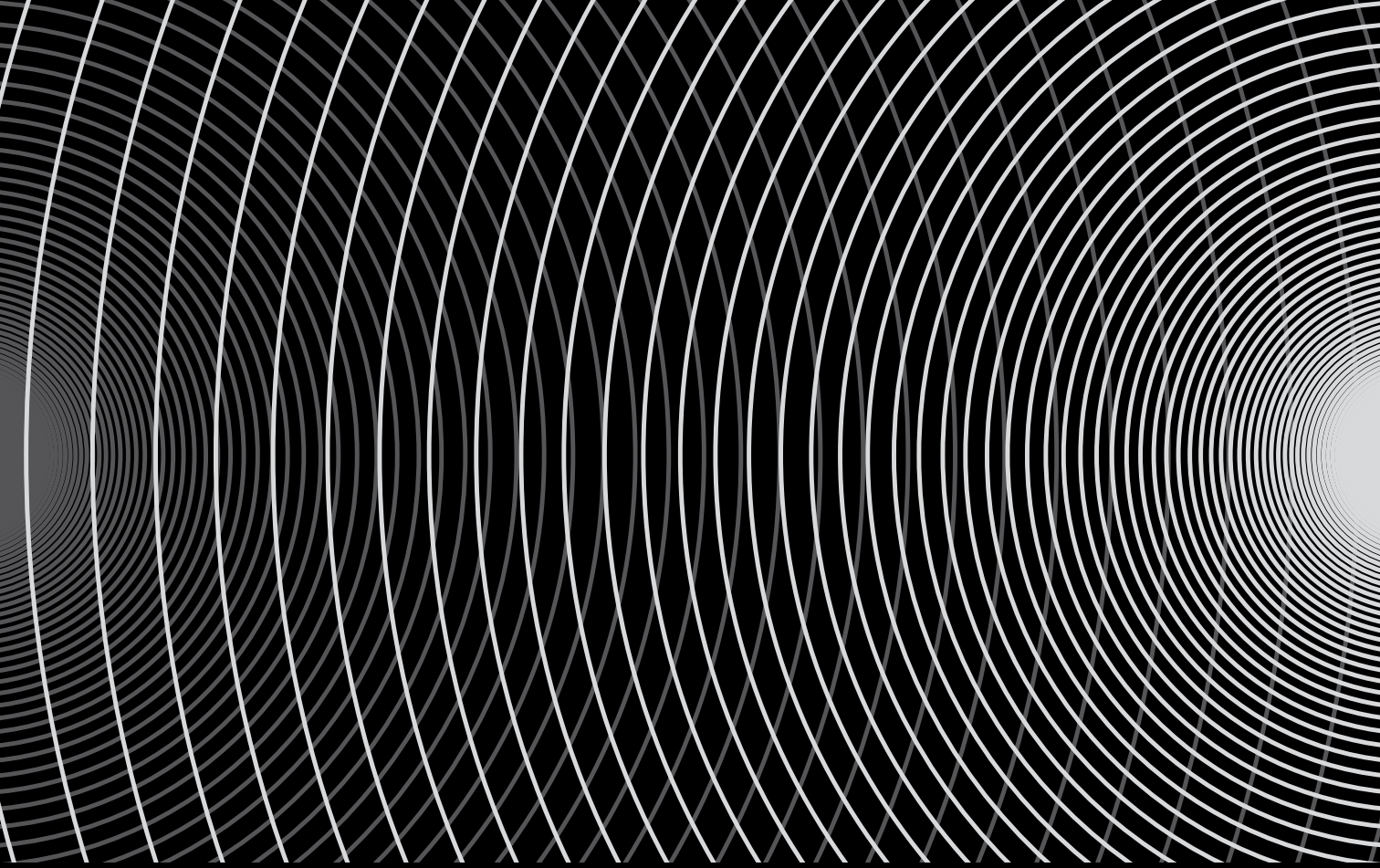
CENTRAL
01.05.2017, 16.30

PL *Mój pies Killer*, poprzedni film Miry Fornay, otrzymał w 2013 roku główną nagrodę na MFF w Rotterdamie. Właśnie dzięki finansowemu wsparciu tego festiwalu powstał nowy film słowackiej reżyserki, w którym przejmująco podejmuje ona kwestię imigracji z Afryki do Europy. Od inności nie ma ucieczki, a rozpoczęcie życia na nowo w obcym kraju jest niezwykle trudne.

SK Mira Fornay vyhrala so svojim filmom *Môj pes Killer* (2013) na MFF v Rotterdame a festival jej ponúkol nakrútiť film na tému obnovenia pred 75 rokmi zbombardovaného Rotterdamu pre pásmo *This is Where Reconstruction Starts*. Fornay *Záhradníkov* formálne poňala ako čiernobiely film bez slov. Niečo na spôsob grotesky, no s prekvapením na konci. Rozhodla sa tak preto, lebo ľudia vnímajú tému utečencov čiernobielo, akoby sa ich netýkala a ich správanie sa k utečencom je rovnako zastarané ako nemý film.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Záhradníci
Reżyseria / Režie: Mira Fornay
Scenariusz / Scénář: Mira Fornay
Zdjęcia / Kamera: Denisa Buranová
Obsada / Hrají: Hamisi Bazili Kikololo, Mária Fornayová, Cyprián Šulej, Jozef Hrnčírik, Lukáš Závodský
Kraj / Země: Słowacja, Niderlandy / Slovensko, Holandsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 22 min

Miroslav Ulman

FASHIONISTKI I FASHIONERZY

KOSTÝMNÍ A MÓDNÍ NÁVRHÁŘI

FA

CENTRAL
28.04.2017, 18.00

PL Film Jerzego Kawalerowicza jest portretem warszawskiego małżeństwa z 12-letnim stażem. Bohaterowie są zamożni, co widać gołym okiem: dobrze się ubierają, otacza ich aura wielkomiejskiego glamouru. Ona pracuje jako architektka, on zajmuje jakąś ważną posadę, która, jak sam powtarza, wymaga od niego nieustannej walki. Ich związek jest – delikatnie mówiąc – skomplikowany. Ranią się i oszukują, są wobec siebie na zmianę gwałtowni i oziębli. Trudno powiedzieć, na ile ich zachowanie jest desperacką szamotaniną, a na ile cyniczną, dekadencką grą. Jeszcze trudniej stwierdzić, czy naprawdę się kochają, czy po prostu pozostają od siebie uzależnieni. Na wszystko patrzymy z perspektywy żony – całość jest poddana daleko posuniętej subiektywizacji. Zamiast klarownej akcji dostajemy tu strumień świadomości, w którym mieszają się ze sobą urywki zdarzeń, powidoki gestów, zapętlone reminiscencje i abstrakcyjne skojarzenia.

CZ Film Jerzyho Kawalerowicze je portrétem varšavských manželů, kteří jsou už dvanáct let spolu. Na první pohled je vidět, že se jedná o movitý pár: jsou dobře oblečení, obklopeni aurou velkoměstského přepychu. Ona pracuje jako architektka, on zastává jakousi významnou pozici, která, jak neustále opakuje, od něj vyžaduje neustálý boj. Jejich vztah je – mírně řečeno – komplikovaný. Vzájemně se zraňují a podvádějí, jsou k sobě jednou vášniví a jindy zase chladní... Těžko říct, do jaké míry je jejich chování zoufalým bojem a nakolik cynickou, dekadentní hrou. Ještě těžší je zjistit, zda je mezi nimi opravdu láska, anebo jsou jen jeden na druhém závislí. Na celou situaci se díváme z perspektivy ženy, celek je proto velmi subjektivní. Namísto jasné akce film přináší proud vědomí, v němž se vzájemně mísí úryvky událostí, náznaky gest, zašmodrchané reminiscence a abstraktní asociace.

Tytuł oryginalny / Původní název: Gra
Reżyseria / Režie: Jerzy Kawalerowicz
Scenariusz / Scénář:
Jerzy Kawalerowicz, Andrzej Bianusz
Zdjęcia / Kamera: Jan Laskowski
Muzyka / Hudba: Adam Sławiński
Obsada / Hrají:
Lucyna Winnicka, Gustaw Holoubek, Helena Bystrzanowska, Wiesław Gołas, Jolanta Lothe
Kraj / Země: Polska / Polsko 1968
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Piotr Mirski

FA

COK
02.05.2017, 10.00

PL Stefan Waldek jest neurotycznym fajtłapą, którego największą pasję stanowi ornitologia. Gdyby urodził się trochę później, byłby powszechnie określany mianem „nerda". Jest ponadto pantoflarzem, mężem kobiety będącej jego dokładnym przeciwieństwem: herod-baby i mistrzyni strzelectwa. Pod jej nieobecność stara się dla odmiany zrobić coś archetypicznie męskiego, tj. nawiązać przygodny romans. Próbuje szczęścia z kolejnymi kobietami, znajomymi i nieznajomymi, pięknymi i pięknie ubranymi; w rolę jednej z nich wciela się Violetta Villas, bosko zmanierowana i obnosząca ikoniczną fryzurę, która wydaje się wykonana z tombaku. Niestety wszystkie te ptaszki wymykają mu się z rąk. Komedia Jerzego Gruzy składa się z ciągu skeczy, z których każdy jest bardziej absurdalny od poprzedniego; ostatnie sceny mają już wyraźny surrealistyczny sznyt. Całej historii przyświeca pytanie: czy to uparte i w gruncie rzeczy żałosne godowe szaleństwo jest warte swojej ceny?

CZ Stefan Waldek je poněkud neurotický nešika, jehož největší vášní je ornitologie. Kdyby byl o pár let mladší, jeho známí by o něm asi řekli, že je to mimoň. Stefan je muž pod pantoflem, žije ve stínu své despotické ženy, která je úspěšnou sportovní střelkyní a vlastně je ve všech směrech jeho pravým opakem. Když manželka na nějakou dobu odjíždí, Stefan se pro změnu snaží udělat něco archetypálně mužského – zažít milostné dobrodružství. Zkouší štěstí s různými ženami, známými i neznámými, ať už jsou krásné, nebo jen pěkně oblečené… Roli jedné z nich ztvárnila Violetta Villas, okouzlující svým přehnaným líčením a ikonickým účesem, který jako by byl odlitý z bronzu. Našemu hrdinovi všechny křepelky bohužel nakonec uletí. Komedie Jerzyho Gruzy tvoří série skečů, jeden absurdnější než druhý, a závěrečné scény už působí doslova surrealisticky. Nad celým příběhem se vznáší otázka: stojí všechno to úporné a v podstatě žalostné tokání za to?

Tytuł oryginalny / Původní název:
Dzięcioł
Reżyseria / Režie: Jerzy Gruza
Scenariusz / Scénář: Jerzy Gruza, Krzysztof Teodor Toeplitz
Zdjęcia / Kamera: Zygmunt Samosiuk
Muzyka / Hudba: Henryk Kuźniak, Juliusz Loranc
Obsada / Hrají: Wiesław Gołas, Alina Janowska, Violetta Villas, Mitchell Kowal, Irena Kwiatkowska
Nagrody / Ocenění:
Lubuskie Lato Filmowe 1971 – nagroda za scenografię / Lubušské filmové léto 1971 – nejlepší scénografie
Kraj / Země: Polska / Polsko 1970
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Piotr Mirski

FA

COK
02.05.2017, 20.00

CZŁOWIEK Z MARMURU | **ČLOVĚK Z MRAMORU**

PL Monument. Wybitny *Człowiek z marmuru* jest filmem o kręceniu filmu. Młoda reżyserka, reprezentująca nowe, bezkompromisowe pokolenie twórców, przygotowuje dokument o przodowniku pracy, niegdyś wyniesionym na piedestał, a później z niego strąconym i wreszcie zapomnianym, zagubionym w odmętach dziejów Polski. W oparciu o archiwalne nagrania i rozmowy z ludźmi bohaterka rekonstruuje historię idealisty, który został zniszczony przez władzę. *Człowiek z marmuru* nawet po 40 latach od premiery jest dziełem wyjątkowo świeżym, dynamicznym i ekspresyjnym, napędzanym równocześnie gniewną i ekstatyczną energią. *Robiliśmy ten film naprawdę z wielką wiarą, że jest przeciwko systemowi, którego nie akceptowaliśmy. To były ogromne, fantastyczne emocje* – wspominał scenograf Allan Starski, dla którego był to drugi z wielu projektów zrealizowanych z Andrzejem Wajdą.

CZ Monument. Nezapomenutelný *Člověk z mramoru* je filmem o natáčení filmu. Mladá režisérka představující novou, nekompromisní generaci tvůrců připravuje dokument o předákovi, který byl kdysi vynesen na piedestal, později byl odstraněn a nakonec zapomenut, ztracen v bouřlivých dějinách Polska. Na základě archivních záznamů a rozhovorů s lidmi hrdinka rekonstruuje příběh idealisty zničeného vládnoucí mocí. Člověk z mramoru je i čtyřicet let po svém vzniku mimořádně svěžím, dynamickým a expresivním dílem, napájeným hněvnou i nadšenou energií. *„Na tom filmu jsme pracovali s opravdu velkou vírou v to, že je zaměřený proti systému, který jsme neakceptovali. To byly obrovské, fantastické emoce,"* vzpomíná scénograf Allan Starski, pro kterého byl Člověk z mramoru druhým projektem realizovaným ve spolupráci s Andrzejem Wajdou.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Człowiek z marmuru
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář:
Aleksander Ścibor-Rylski
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Andrzej Korzyński
Obsada / Hrají: Jerzy Radziwiłowicz, Krystyna Janda, Tadeusz Łomnicki, Jacek Łomnicki, Michał Tarkowski
Nagrody / Ocenění:
Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1977 – Nagroda Dziennikarzy; MFF w Cannes 1978 – nagroda FIPRESCI; MFF w Brukseli 1979 – nagroda aktorska Kryształowa Gwiazda; MFF w Kartagenie 1980 – nagroda specjalna jury / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1977 – cena novinářů; MFF v Cannes 1978 – cena FIPRESCI; MFF v Bruselu 1979 – herecká cena „Křišťálová hvězda"; Cartagenský filmový festival 1980 – zvláštní cena poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 1976
Czas trwania / Stopáž: 153 min

Piotr Mirski

FA

COK
01.05.2017, 13.30

PL Choć Jaromil Jireš przez całe lata 60. tworzył kino realistyczne, to w roku 1970 pokazał dzieło fantazyjne, wystylizowane wręcz ponad miarę, które stanowi precedens w jego filmografii. Po adaptacji powieści Milana Kundery *Żart* Jireš ponownie sięgnął po utwór literacki, tym razem z dorobku Vítězslava Nezvala. Wraz z plastyczką Ester Krumbachovą przerobił na scenariusz poetycką, mroczną powieść *Waleria i tydzień cudów* z roku 1935. Jak podpowiada tytuł, przedstawia ona tydzień z życia 13-letniej dziewczynki, ilustrujący przemianę bohaterki w kobietę. W zastosowanym przez Jireša eksperymentalnym sposobie wizualizacji procesu dojrzewania dziecięcy ogląd świata przeplata się ze spojrzeniem dorosłego, a rzeczywistość miesza się z fantazją, czego przejawem jest m.in. zmienność poszczególnych postaci. W tym surrealistycznym filmie widoczne są wpływy gatunkowe horroru czy romansu erotycznego.

CZ Ačkoliv se Jaromil Jireš od absolutoria na FAMU po celá šedesátá léta profiloval jako tvůrce tíhnoucí k realismu a strohosti všedního života, přišel v roce 1970 s nadmíru stylizovaným, fantazijním projektem, který v jeho filmografii nemá obdoby. Po skandální adaptaci románu Milana Kundery *Žert* sáhl Jireš znovu po literární předloze, tentokrát po díle Vítězslava Nezvala. Společně s výtvarnicí Ester Krumbachovu do podoby scénáře přepsali Nezvalův poetický „černý" román z roku 1935 *Valerie a týden divů*. Ten – jak název napovídá – zobrazuje týden ze života třináctileté dívky, respektive jeho epizody, jež zachycují přerod hrdinky z děvčete v ženu. V Jirešově experimentálně pojaté vizualizaci procesu dospívání se prolíná nejen nazírání na svět očima dítěte a dospělého jedince, ale mísí se i realita s fantazií, což se mimo jiné projevuje na fluidní identitě jednotlivých postav. Surrealisticky laděný film staví na tajemné atmosféře odrážející vlivy pokleslých žánrů jako horor nebo červená knihovna.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název: Valerie a týden divů
Reżyseria / Režie: Jaromil Jireš
Scenariusz / Scénář: Jaromil Jireš, Ester Krumbachová na podstawie książki Vítězslava Nezvala / podle knihy Vítězslava Nezvala
Zdjęcia / Kamera: Jan Čuřík
Obsada / Hrají: Jaroslava Schallerová, Helena Anýžová, Petr Kopřiva, Jiří Prýmek, Martin Wielgus, Jan Klusák, Alena Stojáková
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1970
Czas trwania / Stopáž: 73 min

WALERIA I TYDZIEŃ CUDÓW
VALÉRIE A TÝDEN DIVŮ

Václav Polák © Slovak Film Institute – Photoarchive

TEATR
03.05.2017, 15.00

ZAPOMNIJCIE O MOZARCIE
ZABUDNITE NA MOZARTA

PL Słowacko-niemiecki film *Zapomnijcie o Mozarcie* wszedł na ekrany mniej więcej rok po premierze słynnego *Amadeusza* Formana. Nie jest to film biograficzny, lecz wariacja na temat losu artysty w brutalnym świecie. Hrabia Pergen, szara eminencja cesarskiej policji, prowadzi dochodzenie w sprawie przedwczesnej, zagadkowej śmierci genialnego muzyka. Sądzi, że doszło do morderstwa. W kręgu podejrzanych znaleźli się: kompozytor Salieri, konkurent Mozarta, baron von Swieten, cesarski cenzor i wolnomularz, przyjaciel kompozytora Schikaneder, a nawet Konstancja, żona Mozarta. W przesłuchaniach wychodzą na jaw nieznane fakty z życia wiedeńskiego klasyka, które układają się w opowieść o geniuszu brutalnie wykorzystywanym przez swoje najbliższe otoczenie. Znakomity scenariusz Zdenka Mahlera, świetne zdjęcia Dodo Šimončiča oraz doskonała muzyka Mozarta sprawiają, że film Miloslava Luthra jest dziełem, które trudno zapomnieć.

SK Rok po premiére slávneho *Amadea* Miloša Formana sa dostal do kín i slovensko-nemecký koprodukčný film *Zabudnite na Mozarta*, ktorý je skôr variáciou na večnú tému osudu umelca než životopisným filmom. Jeho pomerne náročná dramatická stavba zahŕňa retrospektívy i prelínanie rôznych časových rovín. Ústrednou líniou je totiž fiktívne vyšetrovanie príčiny Mozartovej predčasnej smrti, ktorá vyvoláva podozrenie z vraždy. Vyšetrovanie vedie šedá eminencia cisárskej polície, gróf Pergen, ktorého stvárnil Armin Mueller-Stahl. Medzi podozrivými, ktorí mohli mať záujem na skladateľovej smrti, sú Mozartov konkurent, skladateľ Salieri, cisársky cenzor a slobodný murár barón von Swieten, priateľ Schikaneder i manželka Constanze. Počas ich výsluchov vychádzajú najavo rôzne neznáme skutočnosti a pred divákmi sa postupne odohráva príbeh svojrázneho hudobného génia, zneužívaného ľuďmi okolo neho. Scenár Zdenka Mahlera, vynikajúca kamera Doda Šimončiča a dobre využitá Mozartova hudba robia z filmu dielo, na ktoré by sa nemalo zabudnúť.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zabudnite na Mozarta
Reżyseria / Režie: Miloslav Luther
Scenariusz / Scénář: Zdeněk Mahler
Zdjęcia / Kamera: Jozef Šimončič
Muzyka / Hudba:
Wolfgang Amadeus Mozart,
Peter Breiner
Obsada / Hrají: Max Tidof,
Armin Mueller-Stahl,
Delia Catarina Raacke, Katja Flint,
Uwe-Adam Ochsenknecht,
Wolfgang Preiss
Nagrody / Ocenění: MFF Chicago 1985 – nagroda za scenariusz / Zlatá plaketa za scenár
Kraj / Země: Czechosłowacja, Niemiecka Republika Federalna / Československo, Nemecká spolková republika 1985
Czas trwania / Stopáž: 94 min

Miroslav Ulman

FA

ZAMEK
30.04.2017, 21.00

PL Jeżeli któryś z czeskich filmów powstałych po aksamitnej rewolucji może się chlubić epitetem „kultowy", jest nim bezspornie *Dym*. Ów „musical totalitarnego wieku", jak brzmi podtytuł, wskutek zamętu po przełomie roku 1989 popadł wprawdzie w zapomnienie, jednak z upływem czasu jego popularność wśród widzów zaczęła rosnąć. Oryginalność, groteskowa hiperbola oraz osobliwa stylizacja wizualna i aktorska – oto powody, dla których *Dym* jest atrakcyjny również dzisiaj. Opowieść o początkach kariery młodego idealistycznego inżyniera Mirka to dowcipna karykatura stosunków panujących w socjalistycznym zakładzie pracy zarządzanym przez dyletantów, którzy opinie mają wprawdzie świetne, ale zdolności za grosz. *Dym* jest drugą fabułą nakręconą przez wielki talent z FAMU, Tomáša Vorela, który sięgnął po specyficzną poetykę amatorskich zespołów tworzących tzw. Praską Piątkę, a także Teatru Sklep. Trzymając się tej konwencji, reżyser kładzie nacisk na stylizowaną wypowiedź, taniec, śpiew i numery muzyczne z udziałem legendarnego didżeja Arnoštka.

CZ Jestli se některý z porevolučních českých filmů může pyšnit přívlastkem kultovní, pak je to bezesporu *Kouř*. Tento „muzikál totalitního věku", jak zní jeho podtitul, sice ve své době díky chaotické revoluční situaci zapadl, nicméně s postupem let jeho divácká obliba rostla. Originální pojetí žánru muzikálu, groteskní nadsázka a osobitá vizuální i herecká stylizace jsou důvody, proč je *Kouř* dodnes přitažlivým dílem. Příběh o počínající kariéře mladého idealistického inženýra Mirka vtipně karikuje fungování a vztahy na pracovišti v rámci normalizačního systému, jemuž velí jedinci, kteří sice mají skvělé kádrové posudky, ale schopnosti nijaké. Jako svůj druhý celovečerní projekt natočil *Kouř* velký talent z FAMU Tomáš Vorel, který do jeho koncepce výrazně promítl vliv specifické poetiky souborů Pražské pětky a divadla Sklep. V jejich duchu klade důraz na stylizovaný slovní projev, tanec, zpěv a hudební čísla s dnes již legendárním Arnoštkem a jeho diskotékou.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název: Kouř
Reżyseria / Režie: Tomáš Vorel st
Scenariusz / Scénář: Tomáš Vorel st
Zdjęcia / Kamera: Martin Duba
Obsada / Hrají:
Jan Slovák, Lucie Bártová-Zedníčková, Eva Holubová, David Vávra, Jaroslav Dušek, Petr Čtvrtníček, Šimon Caban
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1990
Czas trwania / Stopáž: 89 min

DYM | KOUŘ

FA

PIAST
01.05.2017, 17.00

PROTEKTOR

PL Reżyserska indywidualność Marka Najbrta dała się zauważyć już w debiutanckim filmie *Mistři*. Z typowym dla siebie sarkazmem odmalował w nim mizerię życiową grupy nieudaczników z pogranicza. Nietuzinkowym podejściem do formy filmowej czeski twórca jeszcze bardziej błysnął w drugiej pełnometrażowej fabule. Doceniony przez krytykę *Protektor* reprezentuje lubiane przez publiczność kino w stylu retro z elementami romansu, osadzone w trudnych czasach Protektoratu Czech i Moraw. *Protektor* próbuje dociec, jaki wpływ na życie jednostek wywierały znaczące zdarzenia dziejowe oraz jakie piętno na nich odcisnęły. Opisuje losy popularnej aktorki pochodzenia żydowskiego Hany i jej męża Emila, reportera radiowego. Oryginalność filmu Najbrta polega nie tylko na dozie ironii, z jaką traktuje on postaci oraz ich postępowanie, lecz także na paradoksach, z jakimi każe im się mierzyć, oraz na przemyślanej stylizacji zdjęć i muzyki.

CZ Již od debutu *Mistři* vyčníval Marek Najbrt pro svůj osobitý režijní styl ze soudobé české kinematografie. Se sarkasmem sobě vlastním zobrazil ubohost života party lúzrů z pohraničí. Neotřelostí v přístupu k filmové formě ještě více zaujal v druhém, kriticky oceňovaném celovečerním snímku *Protektor*, ve kterém se pustil do divácky populárního žánru retro filmu s prvkem romance vracejícího se do ožehavé doby německé okupace v éře Protektorátu. Stejně jako řada jemu tematicky podobných filmů i *Protektor* sleduje, jaký dopad měly velké dějinné události na životy jedinců a jaké do nich vnesly dramatické zvraty. Zaměřuje se na osudy manželského páru, populární herečky židovského původu Hany a jejího manžela, rozhlasového reportéra Emila. Ozvláštnění, které Najbrt do filmu vnáší, spočívá nejen v jisté dávce ironie, s níž na postavy a jejich jednání nahlíží, a v paradoxech, které jim vkládá do cesty, ale i v komplexní vizuální stylizaci na úrovni kamery, střihu, zvuku a hudby.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Protektor
Reżyseria / Režie: Marek Najbrt
Scenariusz / Scénář: Robert Geisler, Benjamin Tuček, Marek Najbrt
Zdjęcia / Kamera: Miloslav Holman
Obsada / Hrají:
Jana Plodková, Marek Daniel, Klára Melíšková, Martin Myšička, Richard Stanke, Tomáš Měcháček, Sandra Nováková
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2010 – najlepszy film, reżyser, scenariusz, aktorka, montaż, muzyka;
MFF w Denver 2009 – najlepszy film / Český lev 2010 – nejlepší film, režisér, scénář, herečka, střih, hudba;
MFF v Denveru 2009 – nejlepší film
Kraj / Země: Czechy / Česko 2009
Czas trwania / Stopáž: 98 min

Jana Bébarová

FA

TEATR
02.05.2017, 10.00

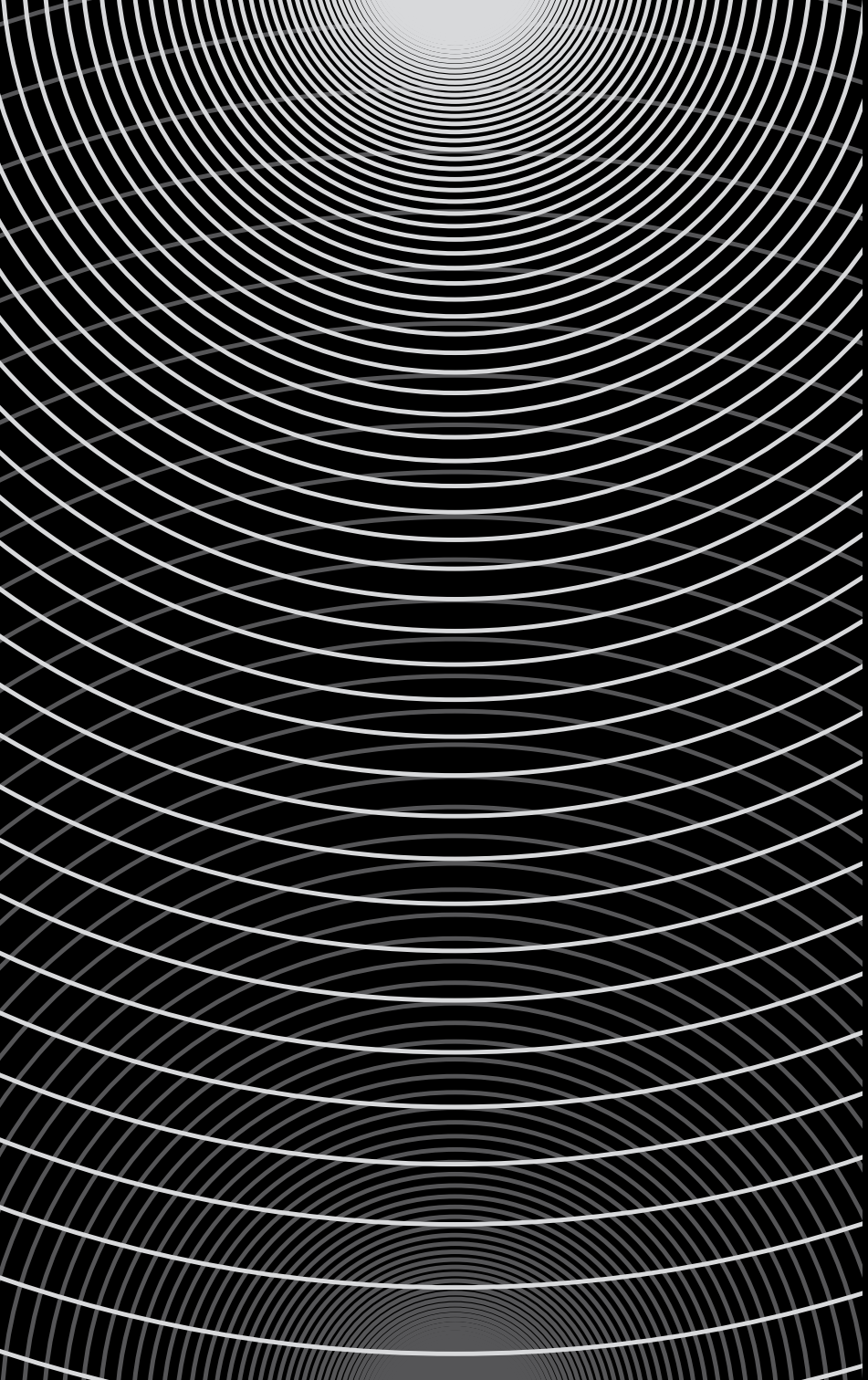
MILAN ČORBA

PL Dokument Martina Šulíka (*Ogród*, *Orbis Pictus*, *Cygan*) jest portretem Milana Čorby (1940––2013), słowackiego projektanta kostiumów, scenografa i pedagoga. Należał on do grona najważniejszych twórców słowackiej kultury XX wieku. Był współtwórcą niezapomnianych realizacji telewizyjnych (*Trzy kasztanki*, *Ballada o powieszonych*) i filmowych (*Różane sny*, *Ja kocham, ty kochasz*, *Zwycięzca*, *Tysiącletnia pszczoła*). Miał znaczący wpływ na scenograficzne nurty w słowackim i czeskim teatrze. Film Šulíka prezentuje nie tylko najciekawsze realizacje Čorby, lecz także jego bliskich – żonę (aktorkę Emílię Vášáryovą) i brata. Interesujące są zwłaszcza relacje słowackich reżyserów współpracujących z Čorbą – Juraja Jakubisko, Milana Lasicy czy Dušana Hanáka. Dokument Šulíka to hołd złożony wybitnemu artyście przez innych wybitnych artystów.

SK Vyzerá to, ako keby tento film Martina Šulíka (*Záhrada*, *Orbis Pictus*, *Cigán*) vznikol priamo na objednávku sekcie *Kostýmoví a módni návrhári*. Dokumentárny portrét významného slovenského kostýmového výtvarníka, scénografa a pedagóga Milana Čorbu (1940–2013), však vznikol už v roku 2014 ako pocta tomuto renesančnému človeku. Milan Čorba patril k povojnovej generácii tvorcov, ktorí položili základy modernej slovenskej kultúry. Bol známy svojimi hlbokými vedomosťami, pracovným zápalom i obdivuhodným puntičkárstvom a vytrvalosťou. Zanechal nezmazateľnú stopu v zásadných dielach Slovenskej televízie (napr. *Tri gaštanové kone*, *Balada o siedmich obesených*), v slovenskej hranej tvorbe (*Ružové sny*, *Ja milujem, ty miluješ*, *Víťaz*, *Tisícročná včela*) a výrazne ovplyvnil aj podobu slovenského a českého divadla. V Šulíkovom filme sa striedajú archívne zábery s ukážkami z Čorbovho diela a spomienkami jeho brata, manželky – významnej herečky Emílie Vášáryovej – a kolegov a spolupracovníkov (napr. Milan Lasica, Dušan Hanák, Juraj Jakubisko).

Tytuł oryginalny / Původní název:
Milan Čorba
Reżyseria / Režie: Martin Šulík
Scenariusz / Scénář: Martin Šulík
Zdjęcia / Kamera: Richard Krivda
Obsada / Hrají: Emília Vášáryová, Jaroslav Čorba, Milan Lasica, Martin Huba, Ján Kocman, Dušan Hanák, Juraj Jakubisko
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2014
Czas trwania / Stopáž: 72 min

Miroslav Ulman

FAMU

FAMU

TEATR
28.04.2017, 16.30

WOJTEK ZWANY SIEROTĄ
VOJTĚCH, ŘEČENÝ SIROTEK

PL Niskobudżetowy debiut Zdeňka Tyca ożywił swoim lirycznym klimatem estetykę czeskiej Nowej Fali lat 60. Głównego bohatera, impulsywnego Vojtěcha, który w roku 1946 wychodzi z więzienia, zagrał w pierwszej dużej roli Petr Forman. Silny mężczyzna przybywa do wsi na południu Czech, by zacząć tam nowe życie. Refleksja nad własnym postępowaniem nie leży w naturze Vojtěcha, chłopak jest popędliwy i prostolinijny, szybko więc miejscowi uznają go za wroga. Tragiczna opowieść z elementami ballady m.in. dzięki zastosowanym środkom wyrazu wiernie ukazuje czasy powojnia i przejmowania władzy przez komunistów. Dystrybucji filmu zaszkodziła aksamitna rewolucja, wskutek czego przeszedł on bez echa. Jednak w roku 2005 Stowarzyszenie Czeskich Klubów Filmowych przypomniało o walorach artystycznych debiutu Tyca, pokazując go na ekranach w ramach objazdowego Projektu 100.

CZ Strhující lyrickou atmosférou oživil nízkorozpočtový debut Zdeňka Tyce estetiku snímků české nové vlny 60. let. Jako ústřední hrdina, temperamentní Vojtěch, který se v roce 1946 vrací z vězení, se tehdy ve své první velké roli představil herec Petr Forman. Muž rázné povahy přichází na jihočeskou vesnici, aby zde začal nový život. Předem promýšlet své činy není Vojtěchovi zrovna vlastní a prudkostí a přímým jednáním si rychle znepřátelí řadu místních usedlíků. Odmítá se přizpůsobit jejich stylu života a pro své solitérství nijak netouží do jejich kolektivu zapadnout. Tragický příběh baladických rozměrů vyniká věrností zobrazované poválečné doby a nástupu komunismu, které kromě jiného podporují užité vyjadřovací způsoby a mluva. Uvedení snímku do kin uškodila hektická doba právě probíhající Sametové revoluce, díky čemuž neprávem zapadl. Znovuoživení jeho odkazu a uměleckých kvalit ovšem v roce 2005 napomohla Asociace českých filmových klubů, která Tycův debut vrátila zpět na filmová plátna v rámci putovního Projektu 100.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Vojtěch, řečený sirotek
Reżyseria / Režie: Zdeněk Tyc
Scenariusz / Scénář: Jiří Soukup
Zdjęcia / Kamera: Jaromír Kačer
Obsada / Hrají:
Petr Forman, Barbora Lukešová, Jana Riháková-Dolanská, Vlastimil Zavřel, Břetislav Rychlík, Jaroslav Mareš, Eva Holubová
Nagrody / Ocenění: Angers European First Film Festival 1991 – najlepszy film, Nagroda C.I.C.A.E. / Angers European First Film Festival 1991 – nejlepší film, Ocenění CICAE
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1989
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Jana Bébarová

FAMU

COK
30.04.2017, 19.00

PL Indiańskie lato nie jest gorące. Atmosfery nie podgrzewają żadne szczególne wydarzenia. Dwie dorastające dziewczyny próbują miło spędzać czas, ale niespecjalnie im się to udaje. Chodzą na imprezy, aby siedzieć na nich ze wzrokiem wbitym w jakiś nieistniejący punkt, wyglądając, jakby ktoś je zahipnotyzował, a potem zostawił bez opieki. Ich relacje z chłopcami są z reguły drętwe i smutne; wielki wakacyjny romans to pomysł z zupełnie innej bajki. Rozmowy, które prowadzą między sobą, nie są dużo żywsze – dominującym elementem jest w nich cisza pomiędzy kolejnymi zdawkowymi wypowiedziami. Jeden dzień mija za drugim, te same sytuacje powtarzają się w jedynie odrobinę różnych wariantach. Film ten może budzić skojarzenia z wczesnymi dokonaniami Jima Jarmuscha. Wypełnia go podobna mieszanka banału i nudy, która jest na zmianę irytująca i dziwnie przyjemna.

CZ Indiánské léto není parné. Atmosféru nerozehřejí ani žádné zvláštní události. Dvě dospívající dívky se pokoušejí příjemně trávit čas, ale moc se jim to nedaří. Chodí na večírky, na kterých pak sedí s očima upřenýma na nějaký neexistující bod a tváří se, jako by je někdo zhypnotizoval a pak ponechal bez pomoci. Jejich vztahy s chlapci jsou zpravidla upjaté a smutné; rozhodně se nepodobají něčemu jako velká prázdninová láska. Hovory, které spolu obě dívky vedou, nejsou o mnoho živější. Nejčastěji v nich zaznívá ticho mezi jednotlivými útržkovitými sděleními. Jeden den plyne za druhým, opakují se stejné situace v nepatrně se lišících variantách. Ve filmu lze najít podobnost s některými ranými díly Jima Jarmusche. Naplňuje ho podobná směsice banalit a nudy, která je střídavě iritující a zvláštním způsobem příjemná.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Indiánské léto
Tytuł polski: Indiańskie lato
Reżyseria / Režie: Saša Gedeon
Scenariusz / Scénář:
Saša Gedeon w oparciu o opowiadanie F. Scotta Fitzgeralda / podle předlohy F. Scotta Fitzgeralda
Zdjęcia / Kamera: Miloš Kabyl
Muzyka / Hudba: Petr Skoumal
Obsada / Hrají:
Tatiana Vilhelmová, Klára Issová, Jiří Ployhar ml., Olga Karásková
Nagrody / Ocenění: Lubuskie Lato Filmowe 1995 – najlepszy film; Festiwal Młodego Kina Wschodnioeuropejskiego w Cottbus 1995 – Findling Award, Promotional Award; Festiwal Filmowy w Pilznie 1995 – Złoty Zimorodek; Nagrody Czeskich Krytyków Filmowych 1996 – najlepszy film roku / Lubušské filmové léto 1995 – nejlepší film; Festival mladého východoevropského filmu v Chotěbuzi 1995 – cena „Findling" (objev roku)
Kraj / Země: Czechy / Česko 1995
Czas trwania / Stopáž: 65 min

Piotr Mirski

FAMU

CENTRAL
29.04.2017, 14.30

BRUD | ŠPÍNA

PL Opowiadający o ofierze gwałtu film Terezy Nvotovej to jej debiut fabularny. Córka aktorki Anny Šiškovej i reżysera Juraja Nvoty dała się najpierw poznać jako aktorka, szybko jednak zaczęła ją pociągać druga strona kamery. Ma w dorobku dokument o fanatyzmie religijnym *Ježíš je normální!* oraz portret byłego słowackiego premiera *Mečiar*. Na początku 2017 roku *Brud* miał premierę światową na festiwalu w Rotterdamie, którego założeniem jest odkrywanie młodych twórców. Oparta na faktach historia rozgrywająca się w Bratysławie opowiada o traumatycznych przeżyciach zgwałconej 17-latki Leny. Nvotová chce przede wszystkim dotrzeć do duszy dziewczyny, która przebywa na oddziale psychiatrii dziecięcej. Akcja *Brudu* toczy się głównie w tej przestrzeni, przy czym autentyzmu filmowi przydaje obecność na planie naturszczyków, których reżyserka wypatrzyła w poprawczakach lub domach dziecka.

CZ Absolventským filmem o oběti znásilnění uzavírá své osmileté studium hrané a dokumentární režie Tereza Nvotová. Dcera herečky Anny Šiškové a režiséra Juraje Nvoty se nejprve uvedla jako herečka, brzy však začala tíhnout k opačné straně filmové kamery. Za sebou má dokument o náboženském fanatismu *Ježíš je normální!* či portrét bývalého slovenského premiéra *Mečiar*. *Špína* byla začátkem letošního roku uvedena ve světové premiéře na Mezinárodním filmovém festivalu v Rotterdamu, který se programově zaměřuje na objevování mladých tvůrců s osobitým přístupem k filmové režii. Na reálných základech postavený příběh ze současné Bratislavy pojednává o traumatickém zážitku znásilnění sedmnáctileté dívky Leny. Primární snahou Nvotové bylo proniknout do duše hrdinky, která skončí na dětské psychiatrii. Právě v tomto prostředí se Špína z velké části odehrává, přičemž patřičnou autentičnost do filmu vnáší přítomnost neherců, které režisérka pro záměry natáčení našla v nápravných zařízeních či dětských domovech.

Tytuł oryginalny / Původní název: Špína
Reżyseria / Režie: Tereza Nvotová
Scenariusz / Scénář: Barbora Námerová
Zdjęcia / Kamera: Marek Dvořák
Obsada / Hrají: Dominika Morávková Zeleníková, Anna Rakovská, Anna Šišková, Róbert Jakab, Patrik Holubár, Juliana Oľhová
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 87 min

Jana Bébarová

Grzech Boga / Hřích boha, reż. Agnieszka Holland

FAMU

FAMU I
COK | 01.05.2017, 17.30

FAMU II
TEATR | 02.05.2017, 14.30

I: FILMY ARCHIWALNE | **ARCHÍVNÍ SNÍMKY**
II: POLSKI AKCENT | **POLSKÝ AKCENT**

I FILMY ARCHIWALNE – FABUŁY / ARCHÍVNÍ SNÍMKY – HRANÉ

Nieproszony gość / Nezvaný host

Reżyseria / Režie: Vlastimil Venclík | **Scenariusz / Scénář:** Vlastimil Venclík | **Zdjęcia / Kamera:** Tomáš Procházka | **Obsada / Hrají:** Iva Šašková, Jiří Hálek, Pavel Landovský, Václav Kotva, Bohumil Koška, Karel Kvítek | **Kraj / Země:** Czechosłowacja / Československo 1969 | **Czas trwania / Stopáž:** 22 min

Białe akacje / Akáty bílé

Reżyseria / Režie: Bohdan Sláma | **Scenariusz / Scénář:** Bohdan Sláma | **Zdjęcia / Kamera:** Diviš Marek | **Muzyka / Hudba:** Martin Radimecký
Obsada / Hrají: Jiří Schmitzer, Rudolf Hrušínský ml., Zuzana Bydžovská, Josef Somr, Bolek Polívka, Pavlína Mourková | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 1997
Czas trwania / Stopáž: 59 min

Restricted Suns / Zakázaná slunce

Reżyseria / Režie: Karolina Malinowska | **Scenariusz / Scénář:** Karolina Malinowska | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2016 | **Czas trwania / Stopáž:** 22 min

II POLSKI AKCENT / POLSKÝ AKCENT

Grzech Boga / Hřích boha

Reżyseria / Režie: Agnieszka Holland | **Scenariusz / Scénář:** Agnieszka Holland | **Zdjęcia / Kamera:** Pavel Šindelář | **Muzyka / Hudba:** Carl Orff
Obsada / Hrají: Jaroslava Pokorná, František Kovářík, Jaroslav Neduha, Ivan Pokorný, Vítězslav Jandák | **Kraj / Země:** Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 24 min

Małe radości / Malé radosti

Reżyseria / Režie: Kinga Dębska | **Scenariusz / Scénář:** Kinga Dębska | **Zdjęcia / Kamera:** Karel Fairaisl | **Obsada / Hrají:** Eva Holubová, Krzysztof Stroiński, Naďa Konvalinková | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2007 | **Czas trwania / Stopáž:** 20 min

Dziewczyna 180 / Holka 180

Reżyseria / Režie: Tomasz Mielnik | **Scenariusz / Scénář:** Tomasz Mielnik | **Zdjęcia / Kamera:** Jan Šuster | **Obsada / Hrají:** Johana Švarcová, Kristýna Boková, Ivana Uhlířová, Dana Batulková, Gerard Hudeček | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2015 | **Czas trwania / Stopáž:** 35 min

M.O., reż. Jakub Kouřil

FAMU

FAMU III
TEATR | 30.05.2017, 10.00

III **ETIUDY OPERATORSKIE, ANIMACJE / BLOK ANIMOVANÝCH SNÍMKŮ**

M.O.
Reżyseria / Režie: Jakub Kouřil | **Scenariusz / Scénář:** Jakub Kouřil | **Zdjęcia / Kamera:** Aleš Lněnička | **Obsada / Hrají:** Viera Pavlíková
Kraj / Země: Czechy / Česko 2010 | **Czas trwania / Stopáž:** 9 min

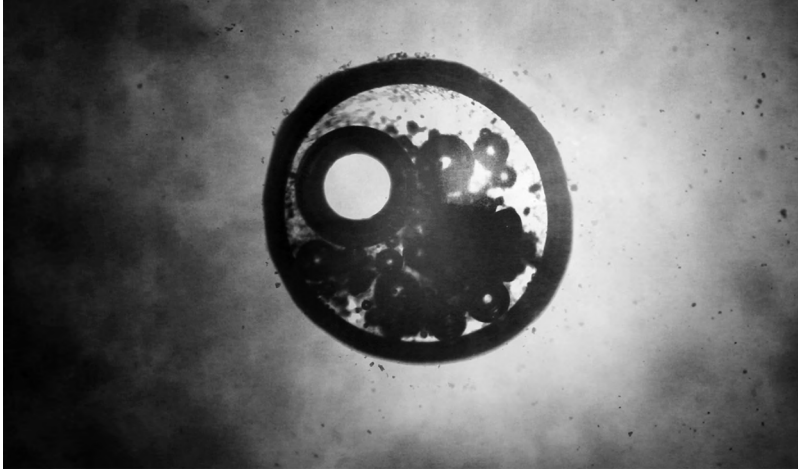
Punch i Judy / Punch a Judy
Reżyseria / Režie: Martin Máj | **Scenariusz / Scénář:** Martin Máj | **Zdjęcia / Kamera:** Martin Máj | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2013
Czas trwania / Stopáž: 6 min

Mythopolis
Reżyseria / Režie: Alexandra Hetmerová | **Scenariusz / Scénář:** Alexandra Hetmerová | **Zdjęcia / Kamera:** Alexandra Hetmerová | **Obsada / Hrají:** Martin Máj, Radovan Klučka | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2013 | **Czas trwania / Stopáž:** 12 min

Nowy gatunek / Nový druh
Reżyseria / Režie: Kateřina Karhánková | **Scenariusz / Scénář:** Kateřina Karhánková | **Zdjęcia / Kamera:** Kateřina Karhánková | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2013
Czas trwania / Stopáž: 6 min

Borderlines
Reżyseria / Režie: Hanka Nováková | **Scenariusz / Scénář:** Hanka Nováková | **Zdjęcia / Kamera:** Hanka Nováková | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2015
Czas trwania / Stopáž: 6 min

Happy End
Reżyseria / Režie: Jan Saska | **Scenariusz / Scénář:** Jan Saska | **Zdjęcia / Kamera:** Jan Saska | **Muzyka / Hudba:** Franc Mihelič | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2015
Czas trwania / Stopáž: 6 min

Seed, reż. Jan Kokolia

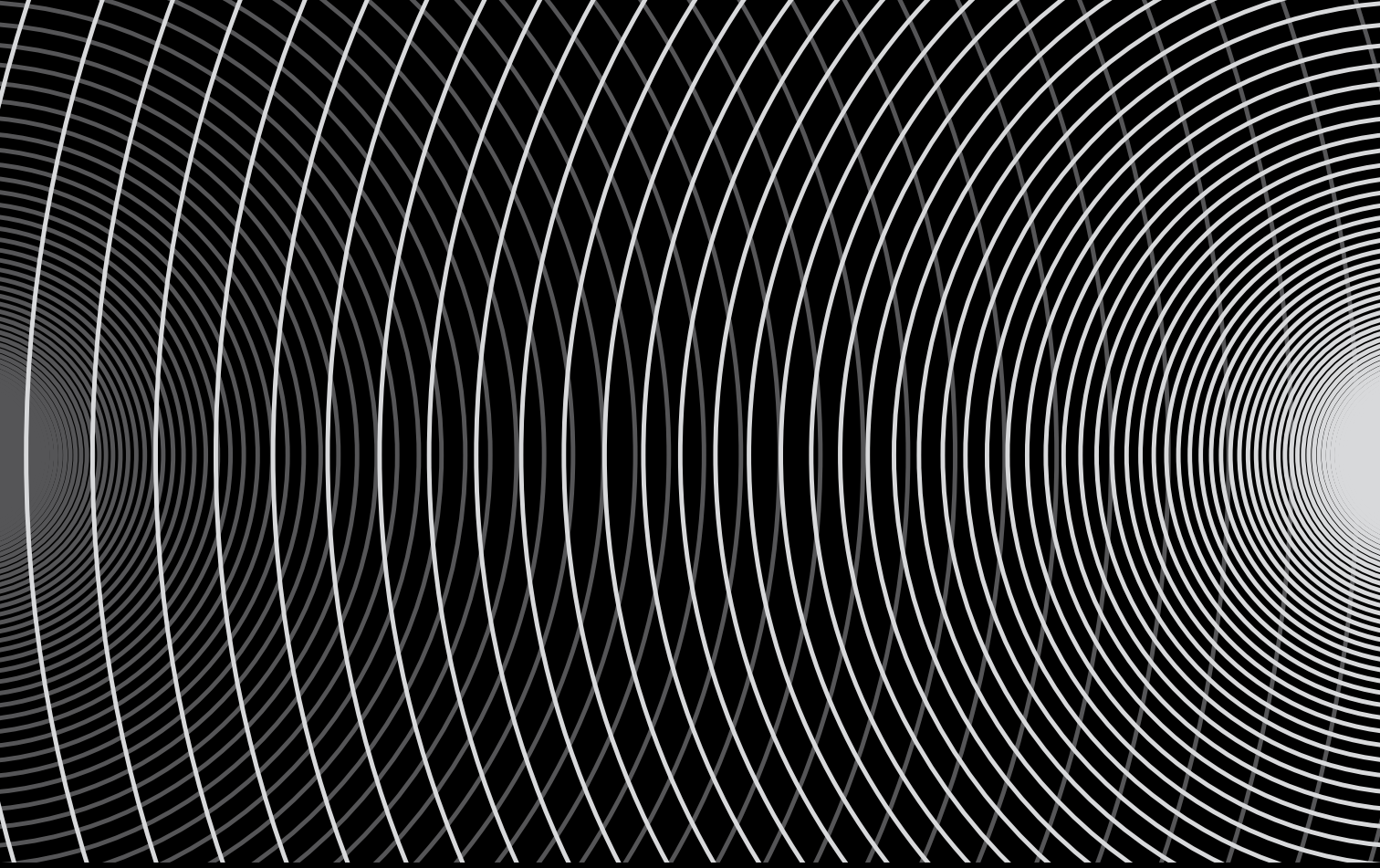
Im więcej wiem / Čím víc vím
Reżyseria / Režie: Marek Náprstek | **Scenariusz / Scénář:** Marek Náprstek | **Zdjęcia / Kamera::** Marek Náprstek | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2015
Czas trwania / Stopáž: 7 min

Feedback
Reżyseria / Režie: Ondřej Javora | **Scenariusz / Scénář:** Ondřej Javora | **Zdjęcia / Kamera:** Ondřej Javora | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 5 min

Room
Reżyseria / Režie: Kristýna Jana Nováčková | **Scenariusz / Scénář:** Kristýna Jana Nováčková | **Zdjęcia / Kamera:** Kristýna Jana Nováčková
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016 | **Czas trwania / Stopáž:** 4 min

Wędkarze / Rybáři
Reżyseria / Režie: Anna Bára Stejskalová | **Scenariusz / Scénář:** Anna Bára Stejskalová | **Zdjęcia / Kamera:** Anna Bára Stejskalová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2016 | **Czas trwania / Stopáž:** 11 min

Seed
Reżyseria / Režie: Jan Kokolia | **Scenariusz / Scénář:** Jan Kokolia | **Zdjęcia / Kamera:** Jan Kokolia | **Kraj / Země:** Czechy / Česko 2016
Czas trwania / Stopáž: 4 min

FILMY DLA DZIECI | **FILMY PRO DĚTI**

FD

PIAST
03.05.2017, 10.00

PL Ekranizacja polskiego bestsellera, która zabiera widzów w niezwykłą podróż. Jest w niej wszystko, co dzieci kochają – ciekawi bohaterowie, tajemnicze potwory i nowi przyjaciele – magiczne, kolorowe ptaki. Opowiada o tym, co się dzieje, gdy zamykasz oczy i zasypiasz. Tajemnicze drzwi prowadzą do świata ze snu. Tak realnego, że można w nim zamieszkać, tak ekscytującego, że chce się go poznawać, i tak innego, że aż wzbudza lęk. Zrealizowany z rozmachem, z użyciem efektów specjalnych film pokazuje, jak wielką wagę ma rodzicielska miłość. *Chciałem, aby ten film był wspaniałą rozrywką, ale też aby zmierzył się z problemami każdego dorastającego dziecka. Choć życzę z całego serca naszym młodym widzom, by nie musieli zbyt szybko dorastać, by ich dzieciństwo trwało jak najdłużej. Niech to będzie dla nich wspaniała przygoda. Mam nadzieję, że naszym filmem trafimy do serc i wyobraźni nie tylko młodego widza, ale i rodziców. Do zobaczenia za niebieskimi drzwiami!* (Mariusz Palej, reżyser).

CZ Filmová adaptace polského bestselleru, díky níž se diváci vydají na neobyčejnou cestu. Nechybí zde nic, co mají děti rády: zajímaví hrdinové, tajemné příšery a noví přátelé – kouzelní barevní ptáci. Film vypráví o tom, co se děje, když zavřete oči a usnete. Tajemné dveře vedou do světa ze sna. Je tak reálný, že tam můžete bydlet, tak vzrušující, že ho chcete poznat, a tak jiný, až budí strach. Příběh o tom, jak je důležitá láska rodičů, je natočen s rozmachem a s využitím zvláštních efektů. *„Chtěl jsem, aby film přinesl dobrou zábavu, ale také aby se věnoval problémům každého dospívajícího dítěte. Našim mladým divákům přeji z celého srdce, aby nemuseli dospět příliš rychle, aby jejich dětství trvalo co nejdéle. Aby to pro ně bylo báječné dobrodružství. Doufám, že náš film zasáhne srdce a fantazii nejen mladých diváků, ale i jejich rodičů. Na shledanou za modrými dveřmi!“* (Mariusz Palej, režyser).

Tytuł oryginalny / Původní název: Za niebieskimi drzwiami
Reżyseria / Režie: Mariusz Palej
Scenariusz / Scénář: Adam Wojtyszko, Magdalena Nieć, Katarzyna Stachowicz-Gacek na podstawie książki Marcina Szczygielskiego / podle knihy Marcina Szczygielského
Zdjęcia / Kamera: Witold Płóciennik
Muzyka / Hudba: Michał Szablowski
Obsada / Hrají: Ewa Błaszczyk, Dominik Kowalczyk, Michał Żebrowski, Magdalena Nieć, Teresa Lipowska, Adam Ferency
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 84 min

FD

CENTRAL
28.04.2017, 08.30

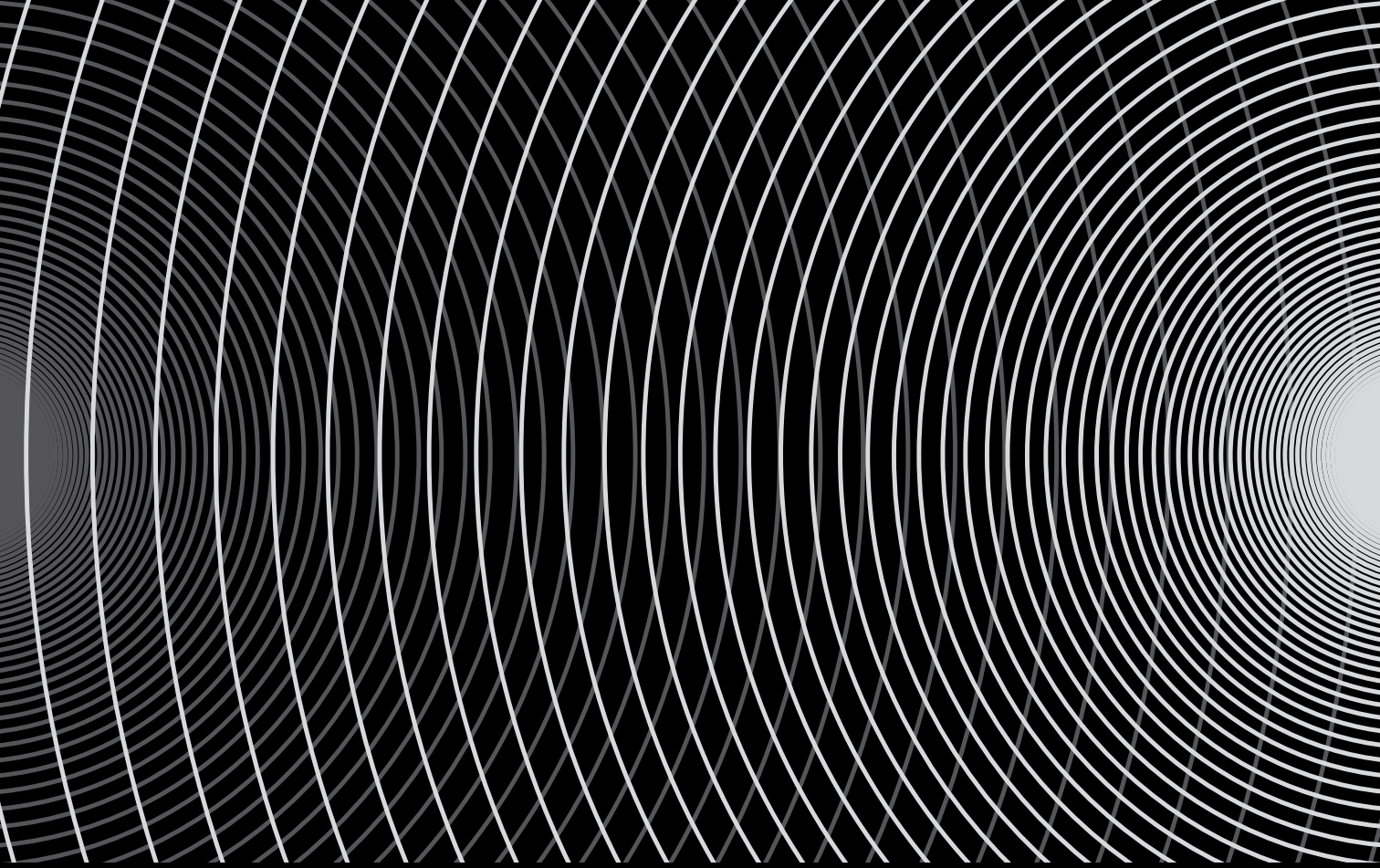
NIEDOPARKI | LICHOŽROUTI

PL *Niedoparki* autorstwa Pavla Šruta oraz ilustratorki Galiny Miklínovej należą do najpopularniejszych tytułów literatury dziecięcej ostatnich lat. W roku 2011 według ankiety stowarzyszenia Litera zostały uznane w tej kategorii za książkę dekady. Nic więc dziwnego, że doczekały się wersji filmowej. Animowaną adaptację historii o złodziejaszkach skarpetek wyreżyserowała sama Miklínová. *Niedoparki* łączą cechy kina przygodowego z elementami gangsterskimi: konflikt dramatyczny ma bowiem źródło w rywalizacji dwóch wrogich sobie gangów niedoparków, stworków odpowiedzialnych za znikanie jednej skarpetki. Mały niedoparek Hihlik po śmierci dziadka rusza w świat. Los od samego początku piętrzy przed nim przeszkody, powodując, że stworek trafia do rodziny mafiosów. Ich społeczność sprawdza zasady moralne Hihlika zaszczepiane mu przez dziadka. Niebagatelnym przesłaniem *Niedoparków* jest jedność rodziny, co sprawia, że adresatem filmu są także dorośli.

CZ Kniha *Lichožrouti* spisovatele Pavla Šruta a ilustrátorky Galiny Miklínové patří mezi nejpopulárnější dětskou literaturu posledních let. V roce 2011 byla dokonce podle ankety sdružení Litera vyhlášena knihou desetiletí pro děti. Není tedy divu, že se dočkala i filmového zpracování. Režie 3D animované adaptace příběhu o zlodějíčcích ponožek se ujala přímo Miklínová. *Lichožrouti* v sobě pojí dobrodružný film s prvky gangsterky: dramatický konflikt filmu totiž vychází ze sváru dvou znepřátelených gangů lichožroutů, tvorečků, kteří stojí za záhadným mizením jedné ponožky z páru, které běžně potkává každého z nás. Protagonistou je malý lichožrout Hihlík, který se po smrti dědečka vydává do světa. Osud mu hned od počátku klade překážky do cesty, a dostává se do rodiny mafiánů. Jejich společnost totiž testuje Hihlíkovy morální hodnoty, které mu dědeček vštěpoval. Pro nepřehlédnutelný apel na rodinnou soudržnost jsou *Lichožrouti* cílení nejen na dětské publikum, ale i na jejich dospělé opatrovníky.

Tytuł oryginalny / Původní název: Lichožrouti
Reżyseria / Režie: Galina Miklínová
Scenariusz / Scénář: Galina Miklínová, Pavel Šrut według książki Pavla Šruta / podle knihy Pavla Šruta
Zdjęcia / Kamera: Tomáš Sysel
/ Hlasy: Ondřej Trojan, Kryštof Hádek, Matěj Ruppert, Josef Somr, Jolka Krásná, Marek Taclík, Tatiana Vilhelmová
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2016
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Jana Bébarová

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE | **DOPROVODNÉ AKCE**

MUZYKA | **HUDBA**

KLUB
28.04.2017, 22.30

PRAGO UNION

PL Prago Union założyli w roku 2002 raper Kato i DJ Skupla. Kapela reprezentuje to, co najlepsze w czeskim hip-hopie, o czym świadczą dwie nagrody muzyczne Anděl za albumy *Dezorient Express* i *V barvách*. Również na zeszłorocznej płycie studyjnej *Smrt žije* Kato – „kąsający bezzębny poeta" – potwierdza, że nie stracił formy. I chociaż klimat wydawnictwa (co podpowiada sam tytuł) jest mroczniejszy od poprzednich, to zdobyło ono uznanie słuchaczy i krytyki. Obecnie Prago Union występują w składzie klubowym (Kato i DJ Maro), czasem w towarzystwie kapeli grającej na żywo i właśnie taki show czeka nas podczas inauguracyjnego koncertu tegorocznej edycji Kina na Granicy.

CZ Prago Union založili v roce 2002 raper Kato a DJ Skupla. Kapela patří k tomu nejlepšímu, co česká hiphopová scéna nabízí, o čemž svědčí i dvě hudební ceny Anděl za alba „Dezorient Express" 2010 a „V barvách" 2011. I na loňském (už pátém) studiovém albu „Smrt žije" dokazuje "kousající bezzubý básník" Kato, že neztratil nic ze svého drajvu, a i když je jeho atmosféra (jak už název napovídá) temnější než předchozí alba, získalo si posluchače i kritiky. Prago Union v současné době vystupují v klubovém setu (Kato a DJ Maro), nebo doplněni o živou kapelu a právě na tuto „plnotučnou" show se můžeme těšit i při zahajovacím koncertu letošního ročníku KnH.

KLUB
29.04.2017, 22.30

TABU

PL Zespół Tabu powstał w 2003 roku. Przez lata działalności zmieniał się zarówno skład zespołu, jak i jego styl muzyczny. Energetyczne reggae, mocna sekcja dęta i charyzma sceniczna to cechy charakterystyczne twórczości Tabu. Setki zagranych koncertów (w tym na Przystanku Woodstock i podczas trasy Punky Reggae Live) i tysiące przejechanych kilometrów sprawiły, że Tabu to wielka rodzina, machina, która prze do przodu niczym dobrze rozpędzona lokomotywa. Na swoim koncie zespół ma cztery płyty studyjne oraz jeden album koncertowy: *Jednosłowo* (2006), *Salut* (2009), *Endorfina* (2012), *Przystanek Woodstock 2014*, *Meteory* (2015), *Jednosłowo* (repackaged / remastered, 2016). *Meteory* to ostatnia płyta studyjna grupy, pełna odwołań do różnych stylów muzycznych, a jednocześnie nasycona reggae'ową pulsacją. Każda z piosenek jest osobną historią, jednak razem tworzą mieszankę o wspólnym fundamencie. Jest nim moc muzycznego przesłania oraz prawda o życiu przekazywana w tekstach. Aktualnie zespół pracuje nad piątym albumem studyjnym, a jego pierwszym zwiastunem jest utwór *Głowa do góry* z gościnnym udziałem Kamila Bednarka.

CZ Skupina Tabu vznikla v roce 2003. Za léta působení skupiny se postupně vyvíjelo její složení i hudební styl, směřující k energickému reggae s mohutnými žesti a silným scénickým charismatem. Stovky uskutečněných koncertů (mimo jiné i na legendárním rockovém festivalu Zastávka Woodstock a na turné Punky Reggae Live) a tisíce společně ujetých kilometrů změnily Tabu ve velkou rodinu, ve stroj, který pádí dopředu jako dobře rozjetá lokomotiva. Na svém kontě má čtyři studiové nahrávky a jedno živé album: *Jednosłowo* (2006), *Salut* (2009), *Endorfina* (2012), *Przystanek Woodstock 2014* (2014), *Meteory* (2015), *Jednosłowo* (repackaged / remastered, 2016). Poslední studiová nahrávka – *Meteory* – měla premiéru na podzim 2014. Album je plné výletů po hudebních stylech, které ale spojuje rytmus reggae. Každá z písniček je samostatným příběhem, společně pak tvoří směs založenou na stejném základu. Tím je síla hudebního poslání a pravda o životě předávaná v textech. V současné době kapela pracuje na pátém studiovém albu, jehož první předzvěstí je skladba *Głowa do góry*, na které se jako host podílí Kamil Bednarek.

KLUB
30.04.2017, 22.30

JAKUBIK & DERIGLASOFF, 40 PRZEBOJÓW
JAKUBIK & DERIGLASOFF, 40 HITŮ

PL Muzyczny projekt pod roboczym tytułem *40 przebojów*, inspirowany poszukiwaniami takich twórców jak John Cage czy John Zorn, jest oryginalną propozycją, jakiej na polskim rynku nie sposób znaleźć. Ekstrawagancki pomysł duetu Jakubik & Deriglasoff, niepokornych, ciągle poszukujących artystów, wkracza na obszary, których nikt w tym kraju jeszcze nie próbował eksplorować. Jest bez wątpienia ambitnym, skierowanym do wyrobionego słuchacza eksperymentem, łączącym różne gatunki. Od cyber punku, przez electro pop, disco techno, do hardcore'u. Proszę sobie wyobrazić płytę, na której znajdzie się 40 utworów, minipiosenek, skitów – niepotrzebne skreślić – do których muzykę napisał Olaf Deriglasoff, a teksty autorstwa Krzysztofa Vargi i Marcina Świetlickiego zaśpiewał Arek Jakubik. Przy czym każda z tych kompozycji trwa niewiele dłużej niż minutę, niektóre wręcz po dwadzieścia parę sekund.

CZ Hudební projekt s pracovním názvem *40 hitů*, inspirovaný tvůrčími hledáními Johna Cagea či Johna Zorna, je originálním, na polské hudební scéně ojedinělým počinem. Dvojice nepokorných, stále hledajících umělců Jakubik & Deriglasoff se svým extravagantním nápadem vstupuje do oblasti, kterou se zatím v celém Polsku nikdo nepokoušel objevit. Je to bezpochyby ambiciózní experiment určený pro náročné posluchače. Po hudební stránce se bude jednat o absolutní eklektismus, od cyberpuncku přes elektropop, disco techno až po hardcore. Představte si desku se čtyřiceti skladbami, minisongy, skity (nehodící se škrtněte) s hudbou Olafa Deriglasoffa, hlasem a hudebním frázováním Arka Jakubika a texty Krzysztofa Vargy a Marcina Świetlického. Každý z těchto útvarů přitom netrvá déle než minutu, některé jen něco přes dvacet sekund.

KLUB
01.05.2017, 22.30

XXANAXX

PL XXANAXX to duet z Warszawy, który tworzą wokalistka Klaudia Szafrańska i producent Michäl Wu. Ich ścieżki skrzyżowały się w 2012 roku i już po kilku miesiącach światło dzienne ujrzał debiutancki singiel *Disappear*. W sierpniu 2013 roku nakładem wytwórni U Know Me Records ukazała się pierwsza EP-ka duetu, z której pochodzą utwory *Broken Hope* i *Got U Under*. Zespół otrzymał zaproszenia na festiwale Open'er, Audioriver, Selector, Malta, brytyjski The Great Escape, Music & Water Festival, EB Hel Spot czy Męskie Granie w Żywcu. Do tego doszły koncerty w plenerze i w czołowych klubach w całych kraju. W 2014 roku XXANAXX wydał debiutancki album *Triangles*, a dwa lata później *FWRD*. XXANAXX w wydaniu koncertowym to aktualnie 4-osobowy zespół, w skład którego poza Klaudią i Michałem wchodzą wokalista i klawiszowiec Wojtek Baranowski oraz perkusista Gniewomir Tomczyk.

CZ XXANAXX je varšavské duo tvořené vokalistkou Klaudií Szafrańskou a producentem Michälem Wu. Jejich cesty se zkřížily v roce 2012 a již po několika měsících spatřil světlo světa společný debutový singl *Disappear*. V srpnu 2013 vyšlo nákladem společnosti U Know Me Records první EP, ze kterého pocházejí mj. skladby *Broken Hope* a *Got U Under*. Skupina byla pozvána na festivaly Open'er, Audioriver, Selector, Malta, The Great Escape ve Velké Británii, Music & Water Festival, EB Hel Spot a Męskie Granie v Żywci a koncertovala pod širým nebem i v klubech v celém Polsku. V roce 2014 vydala debutové album *Triangles*, v roce 2016 vyšlo další album pod názvem *FWRD*. XXANAXX v koncertní sestavě tvoří v současné době čtyřčlenná skupina. Kromě Klaudie a Michala je to vokalista a klávesista Wojtek Baranowski a bubeník Gniewomir Tomczyk.

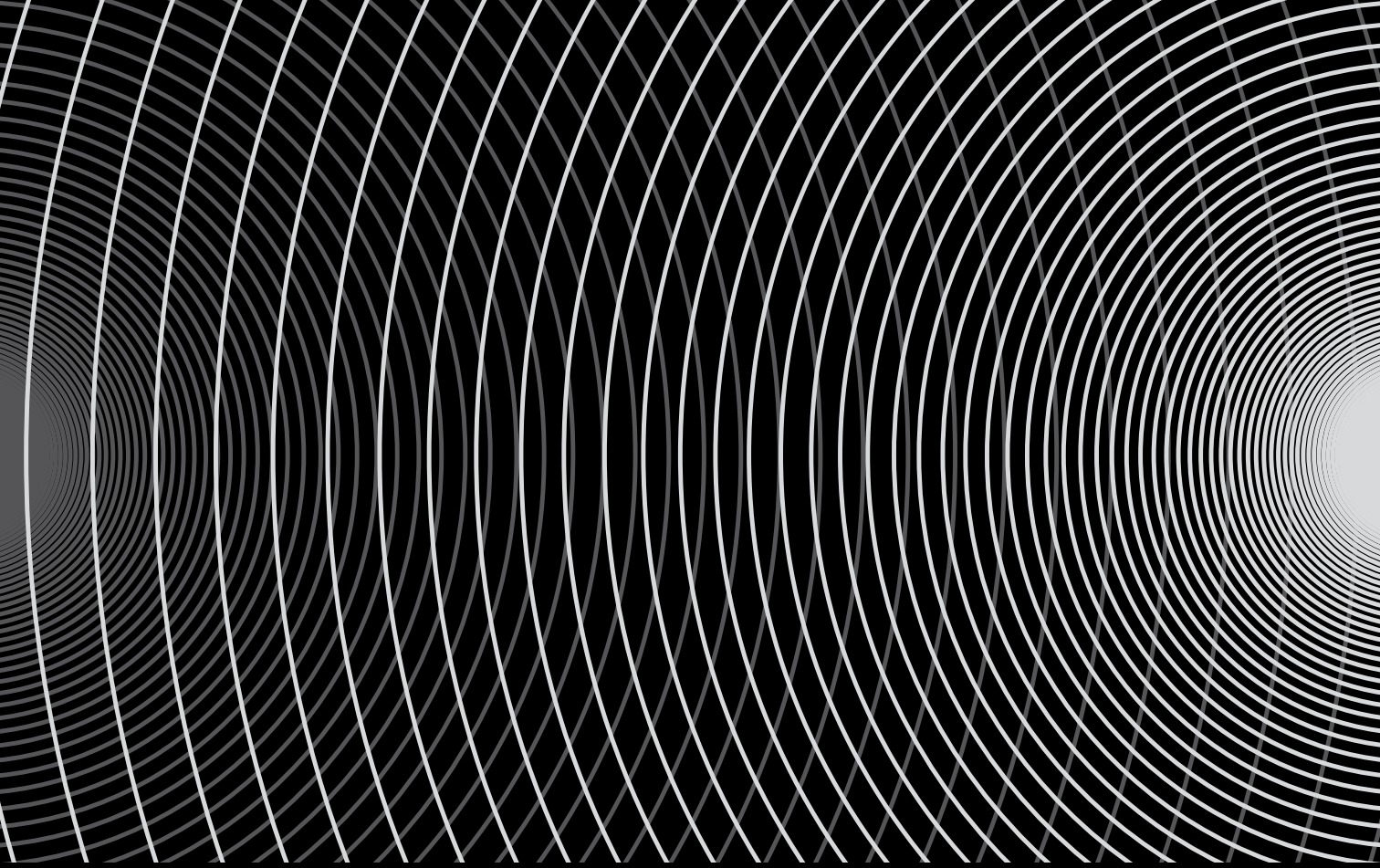

KLUB
02.05.2017, 22.30

CHIKI LIKI TU-A

PL Słowacka kapela rocka alternatywnego (sami używają terminu akrobatyczny rock'n'roll) powstała w roku 1995 w Preszowie. Rozgłos wśród słuchaczy zyskała w roku 2003, gdy jedna z komercyjnych stacji radiowych umieściła na swojej liście przebojów utwór *Láska moja de si*, który przyciągnął uwagę również dzięki dowcipnemu wideoklipowi. Kompozycję, pierwotnie pomyślaną jako jeden z pobocznych projektów, muzycy włączyli później do albumu *Choďte sa hrať pred vlastný vchod*. Po albumie *Dvojkilometrový jeleň* z roku 2005 kolejny ukazał się dopiero wiosną 2015. Czekanie jednak się opłaciło, krążek *Slzy tvý mámy, Šedivý a spol* zdobył tytuł albumu roku 2015. W tym samym roku kapela wydała potrójny album składanek. Chiki liki tu-a słyną również ze swoich oryginalnych koncertowych widowisk, które fani kapeli mogli docenić na ponad 1200 występach w 15 krajach Europy. Aktualny skład zespołu to: Martin Višňovský – śpiew i gitara basowa, Ľuboslav Petruška – gitara elektryczna, Tomáš Višňovský – perkusja.

CZ Slovenská alternativně-rocková (sami používají termín akrobatický rock´n´roll) kapela vznikla v roce 1995 v Prešově. Do širokého povědomí slovenských posluchačů se dostala v roce 2003, kdy jedno komerční rádio zařadilo do svého playlistu skladbu „Láska moja de si", která zaujala i díky vtipnému videoklipu. Skladbu, která byla původně jen jedním z bočních projektů hudebníků, poté kapela zařadila na album „Choďte sa hrať pred vlastný vchod". Po dalším albu *„Dvojkilometrový jeleň"*, které vydávají v roce 2005, následující vychází až na jaře 2015. Čekání se ale vyplatilo, album „Slzy tvý mámy, Šedivý a spol." získalo ocenění "ALBUM ROKU 2015" a ještě v témže roce kapela vydává také kompilační trojalbum. Chiki liki tu-a jsou známí také svou originální koncertní show, kterou už za dobu existence kapely mohli ocenit fanoušci na více než 1200 koncertech v 15 zemích Evropy. V současnosti skupina vystupuje ve složení *Martin Višňovský* – zpěv a baskytara, *Ľuboslav Petruška* – elektrická kytara, *Tomáš Višňovský* – bicí.

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE | **DOPROVODNÉ AKCE**
WYSTAWY, TEATR | **VÝSTAVY, DIVADLO**

WYSTAWA / VÝSTAVA

Wernisaż / Vernisáž
UL | 28.04.2017, 15.00

Adam Sikora: NIGREDO
wstęp wolny / volný vstup

ADAM SIKORA: NIGREDO

PL Wystawa nawiązuje do pojęcia *nigredo*. Początkowo *nigredo* oznaczało rozkład oraz dekompozycję materii. Funkcjonowało w opisie przebiegu procesu alchemicznego, było jego wstępnym etapem rozpoczynającym proces uzyskiwania kamienia filozoficznego. Po wielu latach powrócił do niego Carl Gustav Jung, stosując to pojęcie do wyrażenia najgłębszego stadium depresji. Ów moment zanurzenia w mroku psychicznego cierpienia i rozkładu energii libido był niezbędnym warunkiem do ponownego scalenia zdezintegrowanej osobowości. W celu uzyskania równowagi pomiędzy treściami nieświadomymi i świadomymi konieczne jest przeżycie momentu dekompozycji i rozpadu. Wystawa *Nigredo* jest próbą wizualnej interpretacji pojęcia, odwołuje się też do rozbudowanej warstwy symbolicznej ilustrującej charakter i przebieg tego procesu. Do tego celu użyłem przetworzonych fotograficznie rysunków oraz fotografii, z których większość związana jest z filmem *Powrót Giganta*. Wystawa *Nigredo* stanowi rodzaj przypisu do filmu, jest obrazową grą z wieloznacznością tego pojęcia.

CZ Výstava odkazuje k pojmu „nigredo", jehož původní význam byl rozpad a rozklad hmoty. V alchymii představovalo nigredo úvodní fázi zahajující proces získání kamene mudrců. Po mnoha letech se k tomuto pojmu vrátil Carl Gustav Jung, když jako „nigredo" označil nejhlubší stádium deprese. Ten okamžik ponoření do temnoty psychického utrpení a rozkladu energie libida byl pro něj nezbytnou podmínkou opětovného scelení dezintegrované osobnosti. Pro dosažení rovnováhy mezi nevědomými a vědomými obsahy je nutné projít okamžikem rozpadu a rozkladu. Výstava *Nigredo* je pokusem o vizuální interpretaci tohoto pojmu. Odkazuje rovněž k bohaté symbolické vrstvě ilustrující charakter a průběh tohoto procesu. Za tímto účelem jsem použil fotograficky pozměněné kresby a fotografie, z nichž většina souvisí s filmem *Návrat Velikána*. Výstava *Nigredo* je jakousi poznámkou pod čarou k filmu, vizuální hrou s mnohoznačností pojmu.

Adam Sikora

WYSTAWA / VÝSTAVA

Wernisaż / Vernisáž
COK | 29.04.2017, 15.00

ALLAN STARSKI, WIESŁAWA STARSKA

Allan Starski: SCENOGRAFIA,
Wiesława Starska: KOSTIUMY /
Allan Starski: VÝPRAVA,
Wiesława Starska: KOSTÝMY
wstęp wolny / volný vstup

PL Scenografia, oprawa plastyczna tworzy sztukę filmową, jest jej stałym, arcyważnym elementem. Duet artystyczny (oraz życiowy) Wiesława Starska i Allan Starski podarował kinu wyjątkowy znak jakości. Udowodnił, że scenografia i kostiumy, będąc integralną częścią konkretnego projektu filmowego, wnoszą niezależną wartość. Stają się autonomicznym dziełem artystycznym. Andrzej Wajda, twórca, z którym Allan Starski i Wiesława Starska pracowali najdłużej i najczęściej, zwykł mawiać, że jeżeli na planie jego filmu pojawia się Starski, wszystko na pewno się uda. Rzeczywiście, przyglądając się gigantycznej filmografii Allana Starskiego i Wiesławy Starskiej, można powiedzieć, że już sama ich obecność przynosiła filmom szczęście. Allan Starski to zarówno *Lista Schindlera* Spielberga, *Danton* Wajdy, jak i *Pianista* Polańskiego czy *Europa Europa* Agnieszki Holland. Wiesławie Starskiej zawdzięczamy słynną jeansową koszulę Krystyny Jandy z *Człowieka z marmuru*, zwiewne suknie *Panien z Wilka* i kostium Robina Williamsa w *Jakubie kłamcy*. Na wystawie państwa Starskich podczas Kina na Granicy w Cieszynie zobaczymy unikatowe prace obojga artystów: fotosy, szkice, projekty kostiumów. Scenografia Starskich jest sztuką. Sztuką ubraną we wspaniały kostium.

CZ Výprava, scénografie, tvoří filmové dílo, je jeho nedílnou, velmi důležitou součástí. Umělečtí (i životní) partneři Wiesława Starska a Allan Starski dali filmu kromě svého talentu také velmi specifickou značku kvality. Dokázali, že výprava a kostýmy jsou integrální součástí konkrétního filmového projektu a vnášejí do něj nezávislou hodnotu, stávají se autonomním uměleckým dílem. Andrzej Wajda, se kterým Allan Starski a Wiesława Starska spolupracovali nejdéle a nejčastěji, obvykle říkal, že pokud se při natáčení jeho filmu objeví Starski, všechno se určitě vydaří. A skutečně, když se podíváme na rozsáhlou filmografii Allana Starského a Wiesławy Starské, můžeme říci, že jen samotná jejich přítomnost přinášela filmům štěstí. Allan Starski, to je *Schindlerův seznam* Stevena Spielberga, Wajdův *Danton*, Polańského *Pianista* nebo *Evropa Evropa* Agnieszky Hollandové. Wiesławě Starské vděčíme za slavnou džínovou košili Krystyny Jandy v Člověku z mramoru, vzdušné šaty *Slečen z Vlčí* či za kostým Robina Williamse v *Jakubu lháři*. Na výstavě věnované manželům Starským v průběhu festivalu Kino na hranici v Těšíně uvidíme unikátní práce obou umělců: filmové fotografie, skici, návrhy kostýmů. Výprava v podání manželů Starských je skutečným uměním, oblečeným do nádherného kostýmu.

Łukasz Maciejewski

WYSTAWA / VÝSTAVA

Wernisaż / Vernisáž
ZAMEK | 27.04.2017, 17.00

PL To trzecia kolekcja słowackiej platformy *Flowers for Slovakia*. Młodzi projektanci, architekci oraz twórcy biżuterii oddają hołd wybitnym artystom, którzy zmienili swoje czasy, począwszy od 820 roku po współczesność. Kolekcja niecodziennej biżuterii to opowieść o pionierach w tak różnych dziedzinach jak sztuka, architektura, polityka, muzyka, sport. Dzięki niej dowiadujemy się o Słowaku, który mógł zostać królem Madagaskaru, a także jego rodakach: wynalazcy spadochronu czy odkrywcy komety. *Flowers for Slovakia* opowiada historię słowackiej kultury za pośrednictwem prac studentów, czerpiących z tradycji rzemieślniczych, ale przekładających je na współczesny język projektowy. Pierwszą kolekcję *Handle with Care* tworzyły obiekty ze szkła inspirowane słowackimi legendami i podaniami ludowymi. Druga, *Lost & Found*, łączyła słowackie rzemiosło z elementami mebli produkowanych przez firmę Vitra. *Flowers for Slovakia:* f4sk.com

CZ Jedná se o třetí sbírku slovenské platformy *Flowers for Slovakia*. Mladí projektanti, architekti a tvůrci bižuterie vzdávají hold významným osobnostem, kteří měnili svoji dobu počínaje rokem 820 až po současnost. Sbírka neobvyklých kousků bižuterie je příběhem o průkopnících z různých odvětví, jako jsou: umění, architektura, politika, hudba či sport. Díky ním se dozvídáme o Slovákovi, jenž se mohl stát prezidentem Madagaskaru a také o jeho krajanech: vynálezci padáku, objeviteli komety nebo spisovateli, který byl nominován na Nobelovu cenu v oboru literatury. *Flowers of Slovakia* vypráví příběh slovenské kultury prostřednictvím prací slovenských studentů čerpajících z řemeslných tradic, které jsou však přenášeny do současného projektového jazyka. První sbírku *Handle and Care* tvořily skleněné objekty inspirované slovenskými legendami a lidovými pověstmi. Druhá – *Lost & Found* propojila slovenské řemeslo s prvky nábytku vyráběného společností Vitra. *Flowers for Slovakia:* f4sk.com

Przekaż dalej / Pass it on / Předej to dál
Zamek Cieszyn, budynek A „Oranżeria"
ul. Zamkowa 3 abc
wystawa czynna codziennie godz. 10.00–17.00, wstęp wolny
wernisaż: 27.04, godz. 17.00
www.zamekcieszyn.pl /
Zamek Cieszyn, budova A „Oranžerie"
ul. Zamkowa 3 abc
výstava bude otevřena denně od 10.00 do 17.00 hod., volný vstup
vernisáž: 27. 4., 17.00 hod.
www.zamekcieszyn.pl

TEATR
02.05.2017, 22.30

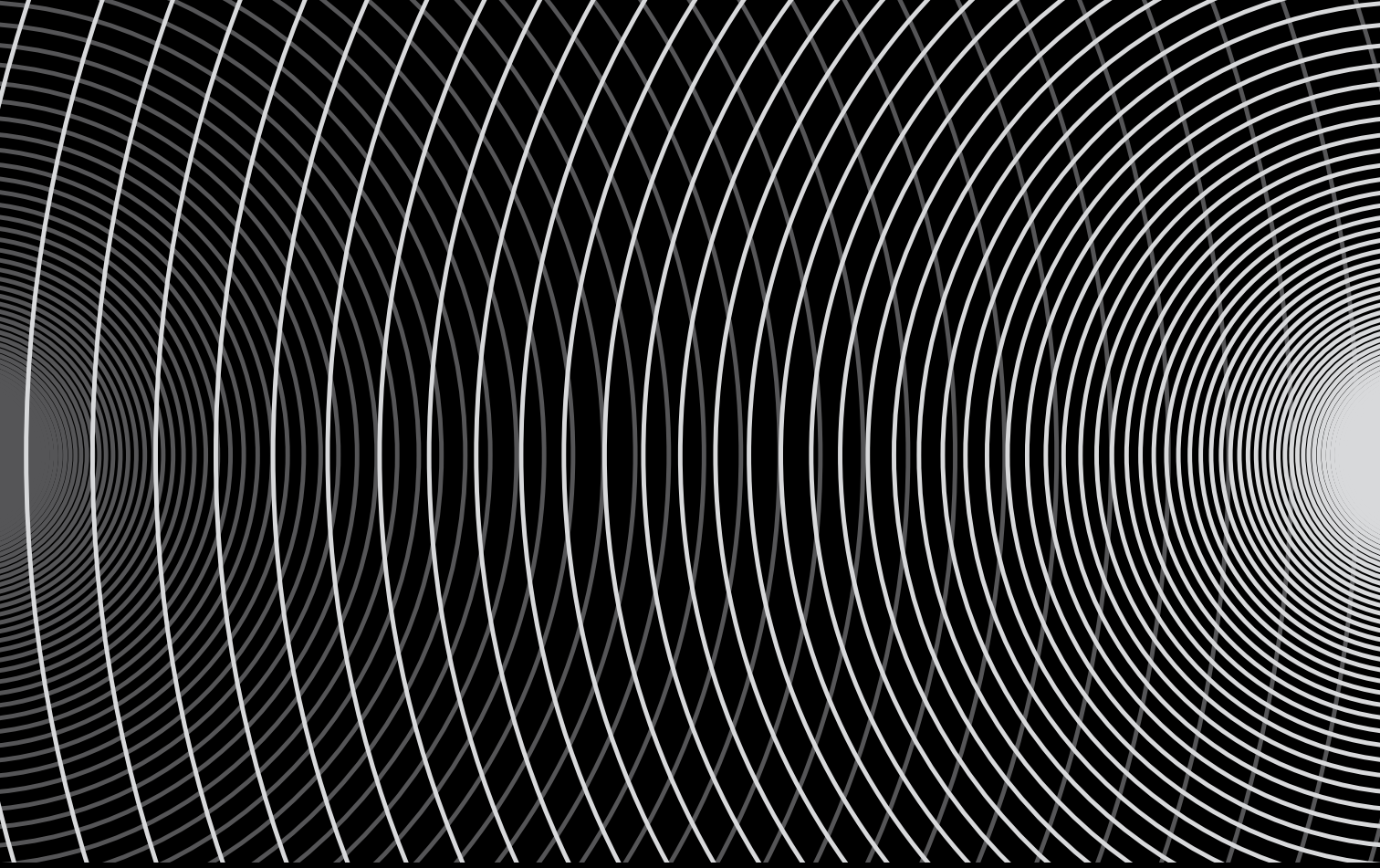
PL *Gnienie* to drugi autorski spektakl Grupy Artystycznej Teatr T.C.R. Tym razem Marcin Stachoń napisał dramat, którego akcja rozgrywa się w ośrodku pragnień i antyszambrowań. W nieokreślonej przestrzeni ląduje czworo bohaterów, którzy ciągle wchodzą w kolizję z prawem, społeczeństwem i życiem. Wszyscy w oczekiwaniu na wymarzony obrót spraw zabierają nas na wycieczkę po swoim „wyłażonym" życiu. *Gnienie* to karuzela wielkości Saturna, która kręci się w otwartej butelce, szukając wyjścia z sytuacji i ścigając pragnienia. Pragnienia, które zderzają się z rzeczywistością, wskutek czego słychać już tylko dźwięk „gnienia" blachy…

Grupa Artystyczna Teatr T.C.R. została powołana do życia przez Piotra Kumora w kwietniu 2011 roku, podczas Tyskich Spotkań Teatralnych. To zgrany zespół zainteresowany tworzeniem, w każdym tego słowa znaczeniu. Na swoim koncie mają kilka premier. Ich pierwszy autorski spektakl *Knienie* zdobył liczne wyróżnienia i nagrody na najważniejszych festiwalach teatru offowego w kraju. W pierwszy weekend czerwca organizują Międzynarodowy Festiwal Performance w Tychach.

CZ *Hnutí* je druhé autorské představení Umělecké skupiny Divadlo T.C.R. Marcin Stachoň tentokrát napsal drama odehrávající se v centru tužeb a vyčkávání. V blíže neurčeném prostoru se ocitne čtveřice hrdinů, kteří se neustále střetávají se zákony, společností a životem. Celá čtveřice nás v očekávání vytouženého obratu svých záležitostí bere na panoramatický výlet po svém „vyžitém životě". (Pra)*Hnutí* je kolotoč velký jako Saturn, který se otáčí v otevřené lahvi a hledá cestu ven a prahne po štěstí a žene se za touhami, které se střetávají s realitou a je už slyšet jen zvuk prohnutého plechu...

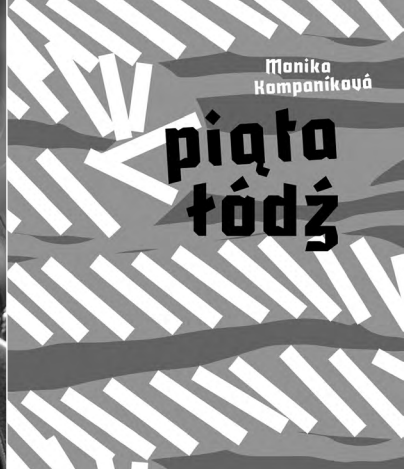
Uměleckou skupinu Divadlo T.C.R. založil Piotr Kumor v dubnu 2011 na divadelním festivalu Tyšská divadelní setkání. Je to sehraný herecký soubor zaujatý tvorbou, a to v každém smyslu toho slova. Na svém kontě mají několik premiér. Jejich první autorské představení, nazvané (Dy)*Chtění*, získalo mnoho ocenění na nejvýznamnějších polských festivalech alternativního divadla. V průběhu prvního červnového víkendu organizují Mezinárodní festival performance v Tychách.

Grupa Artystyczna Teatr T.C.R.
Scenariusz i reżyseria / Scénář a režie: Marcin Stachoń
Inspicjent / Inspicient: Kuba Maćkowiak
Dźwięk / Zvuk: National Aeronautics and Space Administration
Tekst piosenki / Text písně: Marcin Stachoń
Muzyka / Hudba: Darek Stachoń
Światło / Osvětlovač: Dawid Kozak, Piotr Kumor
Obsada / Hrají: Alina Bachara, Dawid Kozak, Piotr Kumor, Krzysztof Kulbicki

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE | **DOPROVODNÉ AKCE**
SPOTKANIA | **SETKÁNÍ**

KORNEL
30.04.2017, 12.00

Spotkanie pod patronatem Instytutu Słowackiego w Warszawie. / Setkání pod záštitou Slovenského institutu ve Varšavě.

Slovenský inštitút
CULTURE & SLOVAKIA GOOD IDEA
Instytut Słowacki

KSIĄŻKOWE KLIMATY

MONIKA KOMPANÍKOVÁ: PIĄTA ŁÓDŹ | PÁTÁ LOĎ

PL **Monika Kompaníková, *Piąta łódź***

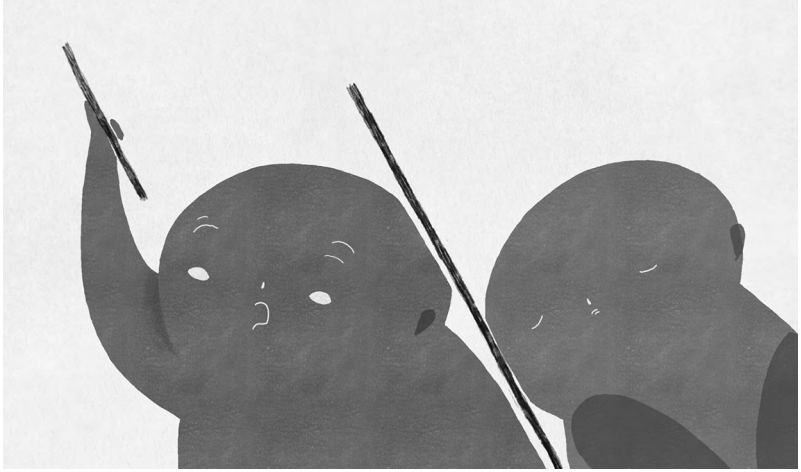
Lucia i Jarka mieszkają na przedmieściach. Jarka ma 12 lat, często zostaje sama w domu, włóczy się po okolicy i chciałaby mówić do Lucie „mamo", ale Lucie jej na to nie pozwala. Pewnego dnia Jarka ucieka – zabiera ze sobą wózek z półrocznymi bliźniętami i ośmioletniego Kristiana, który też uciekł z domu. W domku w ogrodzie próbują stworzyć „rodzinę". Kompaníková dzięki swojemu talentowi do snucia opowieści tworzy niesamowitą atmosferę. Książkę określa się mianem przełomowej powieści słowackiej.

Monika Kompaníková – (ur. 1979 w Powaskiej Bystrzycy) słowacka pisarka, dziennikarka, ilustratorka książek dla dzieci, absolwentka grafiki i malarstwa na bratysławskiej VSVU. Po dwukrotnej wygranej w konkursie na najlepsze opowiadanie zadebiutowała zbiorem *Miejsce dla samotności* (*Miesto pre samotu*, 2003; Nagroda Ivana Kraski). Następnie wydała *Białe miejsca* (*Biele miesta*, 2006) i *Piątą łódź* (*Piata loď*, 2010), która w 2011 roku zdobyła główną nagrodę Anasoft Litera. Na podstawie powieści został nakręcony pełnometrażowy film w reżyserii Ivety Grófovej, powstały także adaptacje teatralne i filmy animowane. Jej książki tłumaczono m.in. na niemiecki, serbski, bułgarski, czeski, chorwacki, węgierski, arabski.

CZ **Monika Kompaníková, *Pátá loď***

Lucie a Jarka žijí na předměstí. Jarce je dvanáct let, často bývá sama doma, potlouká se po okolí. Chtěla by Lucii oslovovat „mami", ale Lucie jí to nedovolí. Jednoho dne Jarka uteče. Vezme s sebou kočárek s půlročními dvojčaty a osmiletého Kristiána, který také utekl z domova. V domku na zahradě se pak společně pokoušejí vytvořit „rodinu". Kompaníková díky svému vypravěčskému talentu vytváří neobyčejnou atmosféru. Její kniha je považována za přelomový slovenský román, řada kritiků ji považuje za vzácný příklad současné společensky angažované prózy.

Monika Kompaníková – (nar. 1979 v Považské Bystrici) slovenská spisovatelka, novinářka, ilustrátorka knih pro děti, absolventka oboru grafika a malířství na bratislavské Vysoké škole výtvarných umění. Po dvojí výhře v soutěži o nejlepší povídku debutovala souborem povídek *Místo pro samotu* (*Miesto pre samotu*, 2003; cenou Ivana Kraska). Následně vydala *Bílá Místa* (*Biele miesta*, 2006) a *Pátou loď* (*Piata loď*, 2010), která v roce 2011 získala hlavní cenu v soutěži Anasoft Litera. Podle knihy byl natočen celovečerní film Ivety Grófové a vznikly rovněž divadelní adaptace a animované filmy. *Pátá loď* byla přeložena do němčiny, srbštiny, bulharštiny, češtiny, chorvatštiny, maďarštiny a arabštiny.

Borderlines, reż. Hanka Nováková

PL **Spotkanie studentów Wydziału Filmowego i Telewizyjnego Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze (FAMU) oraz Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi.**

Czas studiów w szkole filmowej to dla wielu osób pierwszy moment wchodzenia w świat międzynarodowej branży filmowej i budowania w nim swojego miejsca. Z licznych rozmów ze studentami wiemy, jak bardzo na tym etapie potrzebują oni drogowskazów, które pozwolą im pewniej poruszać się w tym świecie. Spotkania z doświadczonymi osobami z branży filmowej – producentami, dystrybutorami, selekcjonerami festiwali filmowych – czy rozmowy o międzynarodowej strategii festiwalowej pozwalają studentom bardziej świadomie budować swoją karierę zawodową. Równie ważne jest umożliwienie im wymiany doświadczeń z kolegami z innych krajów. Dlatego właśnie studentów dwóch wyjątkowych szkół filmowych: PWSFTviT oraz FAMU zapraszamy w tym roku do Cieszyna i Czeskiego Cieszyna. Wydarzenie przybliży opisaną wyżej tematykę, pozwoli im poznać doświadczenia kolegów z sąsiedniego kraju.

CZ **Setkání studentů Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění v Praze a Filmové, televizní a divadelní školy Leona Schillera v Lodži.**

Čas studia na filmové škole pro mnohé znamená první kontakt s velkým světem filmového umění a snahu najít si zde svoje místo. Po mnoha rozhovorech se studenty filmových je jasné, že oni již v této fázi potřebují poradit, jak existovat v tomto světě. Setkání se zkušenými odborníky z filmové branže, producenty, distributory, zástupci filmových festivalů nebo rozhovory na téma mezinárodních festivalových strategií, to vše napomůže studentům na jejich profesní dráze. Proto je setkání studentů dvou výjimečných filmových škol PWSFTviT a FAMU organizováno v tomto roce v Cieszyně a Českém Těšíně. Během setkání budou mít studenti také možnost poznat zkušenosti kolegů ze sousedící země.

FAMU

Szkoła Filmowa w Łodzi

ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-CZESKIE

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Projekt wspolfinansowany
przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej.

PL Już po raz kolejny podczas Kina na Granicy odbędzie się wydarzenie branżowe *Spotkanie na Granicy*, które ma na celu integrację polskiej, słowackiej i czeskiej branży filmowej. W wydarzeniu wezmą udział producenci, dystrybutorzy i dyrektorzy festiwali filmowych z trzech krajów. W jego ramach odbędą się dyskusje dotyczące najaktualniejszych kwestii związanych z działaniem branży filmowej.

CZ Již po několikáté se v rámci Kina na hranici uskuteční odborné setkání s názvem „Setkání na Hranici". Jeho cílem je integrace polských, slovenských a českých expertů z filmové branže. Setkání je určeno producentům, distributorům a ředitelům filmových festivalů ze všech tří zemí. V rámci setkání proběhnou diskuze na aktuální témata související s oblastí filmu.

Spotkanie na Granicy /
Setkání na Hranici /
Meeting on the Border

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

Projekt je spolufinancován z prostředků Polského institutu filmového umění v rámci programu Propagace v zahraničí.

SPOTKANIA / SETKÁNÍ

PL Specjalnie dla was „Czeskie Centrum Mluvidlo" zorganizowało cykl sześciu spotkań, podczas których będziecie mogli rozmawiać w języku czeskim na temat wybranych filmów, a w przypadku osób początkujących nauczyć się podstawowych zwrotów i zacząć rozmawiać po czesku! Spotkania odbywać się będą na dwóch poziomach: dla początkujących i zaawansowanych. Konwersacje dla osób władających językiem czeskim na poziomie średniozaawansowanym i zaawansowanym poprowadzi lektorka Natálie Raclavská. Zajęcia z językiem czeskim i filmem w roli głównej to okazja nie tylko do dyskusji i wymiany poglądów, ale także powtórki i poznania słownictwa związanego z danym filmem. Osoby, które jeszcze nie miały okazji uczyć się języka czeskiego, zapraszamy na spotkania prowadzone przez Beatę Jastrowicz, lektorkę języka czeskiego, która jak nikt inny potrafi „rozwiązać język".

CZ Speciálně pro Vás „Czeskie Centrum Mluvidlo" připravilo cyklus šesti setkání, na kterých budete moci hovořit o vybraných filmech a to v českém jazyce. Začátečníci se naučí základní fráze a začnou mluvit česky! Setkání budou probíhat ve skupinách dle úrovní – od začátečníků po pokročilé. Konverzace pro středněpokročilé a pokročilé povede lektorka Natálie Raclavská. Aktivity spojené s češtinou a filmy budou dobrou příležitostí pro diskuse a výměnu zkušeností, ale také pro opakování a vytváření nové slovní zásoby s filmovou tématikou. Ty, kdo ještě neměli šanci se setkat s mluvenou češtinou, zveme na setkání s lektorkou Beatou Jastrowicz, která velmi účinně dokáže "rozvázat váš jazyk".

Informacje na temat terminu i miejsca spotkań znajdują się na stronie **www.mluvidlo.com** i **www.facebook.com/mluvidlo.** / **Informace** ohledně termínů a míst setkání se nachází na webových stránkách **www.mluvidlo.com** a **www.facebook.com/mluvidlo**.

NCKF w drodze.
Studyjny wyjazd festiwalowy /
Národní centrum filmové kultury
na cestě. Festivalová studijní cesta

NCKF W DRODZE

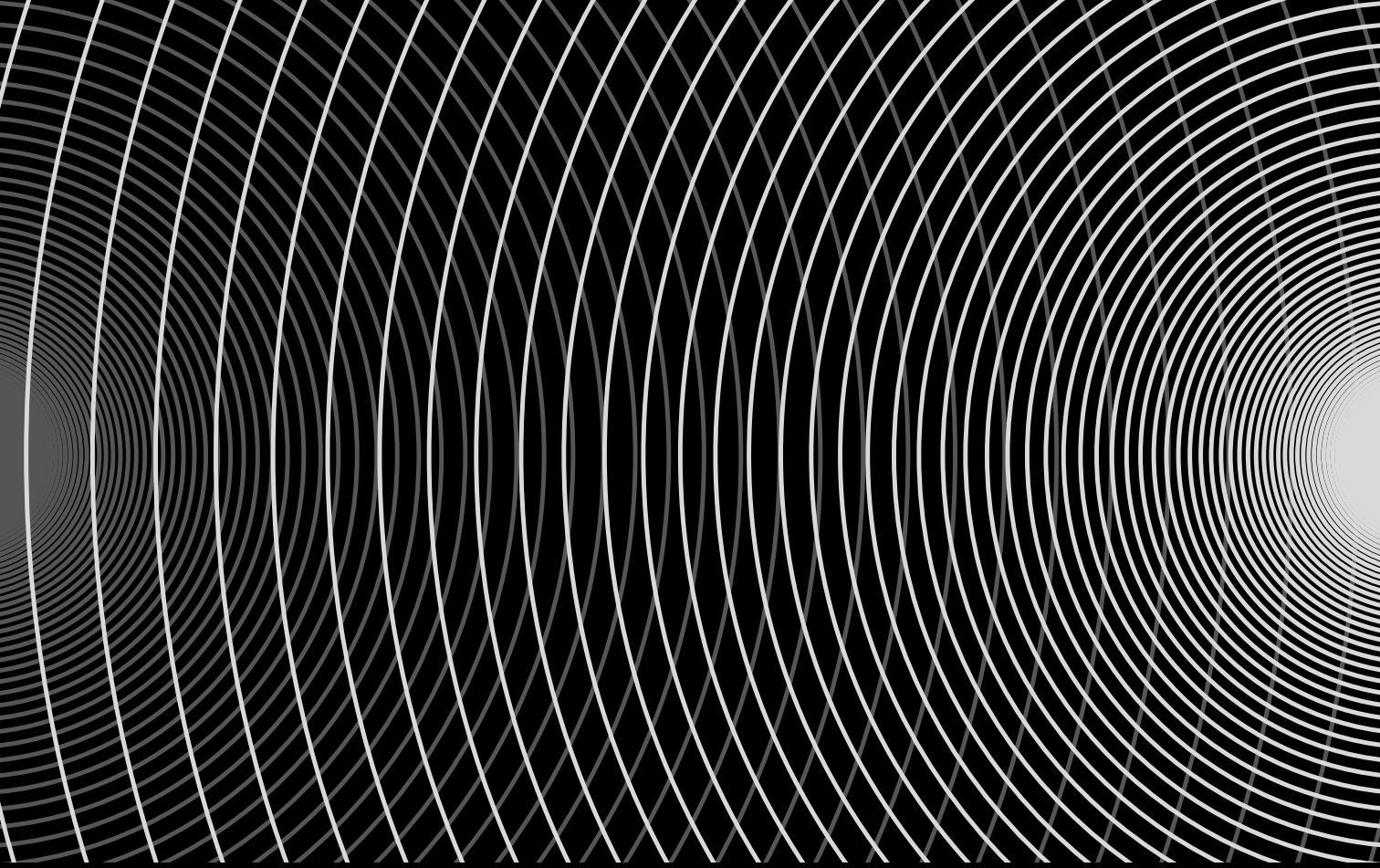
NÁRODNÍ CENTRUM FILMOVÉ KULTURY NA CESTĚ

PL Narodowe Centrum Kultury Filmowej w 2017 roku rozpoczyna projekt *NCKF w drodze* skierowany do osób, które chcą związać swoją przyszłość zawodową z branżą filmową. Uczestnicy wcielą się w rolę dziennikarzy i podczas wyjazdów studyjnych na najważniejsze filmowe imprezy w Polsce poznają tajniki pracy na festiwalach. Aktywna praca reporterska będzie połączona z cyklem szkoleń przygotowujących do tworzenia relacji pisemnych, audiowizualnych i fotograficznych. Uczestnicy wykorzystają zarówno tradycyjne, jak i innowacyjne, multimedialne formy przekazu. Podczas Kina na Granicy zespół redakcyjny będzie informował o tym, co się dzieje i gdzie warto być, by nie przegapić najciekawszych wydarzeń. Relacje będzie można na bieżąco śledzić na stronach NCKF.

NCKF to wyjątkowe miejsce dla zainteresowanych filmem i kulturą audiowizualną; centrum wiedzy i spotkań. Historia spełniania marzeń o ruchomym obrazie zaprezentowana w niezwykłej przestrzeni zrewitalizowanej elektrociepłowni EC1 w sercu Nowego Centrum Łodzi. NCKF w 2019 roku stanie się centralnym w Polsce i unikatowym w tej części Europy ośrodkiem kulturalnym i edukacyjno-ekspozycyjnym poświęconym kulturze filmowej z 3-salowym kinem, nowoczesnymi przestrzeniami edukacyjnymi, trzema wystawami stałymi Materia kina, Mechaniczne oko, Kino Polonia, a także z Pracownią Badawczą NCKF i biblioteką multimedialną.

CZ Národní centrum filmové kultury zahajuje v roce 2017 projekt Národní centrum filmové kultury na cestě, určený všem, kdo chtějí svou profesní budoucnost spojit s filmovou profesí. Účastníci studijní cesty se zhostí role novinářů a při studijních cestách na nejdůležitější filmové události v Polsku budou uvedeni do tajů festivalové práce. Aktivní zpravodajská činnost bude spojena s cyklem seminářů, během nichž se účastníci naučí připravovat písemné, audiovizuální a fotografické zpravodajství. Kromě tradičních forem žurnalistického řemesla se účastníci zhostí úkolu vytvořit inovativní, multimediální formy sdělení. V průběhu 19. filmové přehlídky Kino na hranici bude redakční tým informovat o aktuálním dění a o tom, co stojí za to navštívit, aby účastníci nepřehlédli nejzajímavější události. Zpravodajství pak bude možné průběžně sledovat na webu NCKF.

NCKF kultury je výjimečným místem pro všechny milovníky filmu a audiovizuální kultury – je to centrum vědomostí, kultury a setkávání. Poutavý příběh splněného snu o pohyblivých obrázcích bude prezentován v neobyčejných prostorách revitalizované elektrárny, známé pod zkratkou EC1, v srdci Nového centra v Lodži. V roce 2019 se Národní centrum filmové kultury stane kulturním a vzdělávacím centrem sloužícím rovněž k pořádání výstav věnovaných filmové kultuře. Bude to ústřední centrum tohoto typu v Polsku, a zároveň místo v této části Evropy ojedinělé. V centru se bude nacházet kino o třech sálech, moderní vzdělávací prostory, tři stálé výstavy (Filmová matérie, Mechanické oko, Kino Polonia) a také Výzkumné pracoviště Národního centra filmové kultury s multimediální knihovnou.

INDEKS FILMÓW | **INDEX FILMŮ**

PL

16.03 94
21 x Nowy Jork 95
3 sezony w piekle 14
3xMiłość 103
5 października 111

A

… a będzie gorzej 136
Agawa 106
A Lonely Place to Die 42
Amok 74
Anthropoid 58

B

Baba z lodu
Bajki dla Emy 59
Bardzo trudny wybór 64
Barwy ochronne 114
Białe akacje 126
Borderlines 167
Boska Emma 168
Braciszek Karel 146
Brud 67
Butterfly Kisses 166
75

C

Córka kapitana 11
CZudzoziemcy/iMYgranci 150
Czas sług 37
Człowiek z marmuru 48, 156
Czuły barbarzyńca 135

D

Danton 51
Drodzy przyjaciele, tak! 31
Dym 159
Dziewczyna 180 167
Dziewczyna Ferrari Dino 40
Dziewięć kręgów piekła 30
Dzięcioł 155

E

Ederly 118
Europa Europa 53

F

Feedback 169

G

Gra 154
Grzech Boga 167

H

Hanoi – Warszawa 144
Happy End 168
Hycel 96
Hydraulik z Tuchlovic 60

I

Ikona 97
Im więcej wiem 168
Indiańskie lato 165
Iwan, syn Amira 15

J

Jestem mordercą 76
Jezioro Bodeńskie 52

K

Kamper 77
Kochankowie z Marony 12
Kola 148
Komunia 98
Konwój 78
Królewicz Olch 79
Kryptonim Holec 61
Kryształowa dziewczyna 119

L

Lea 147
Lidice 43
Lista Schindlera 54
Lokatorki 103

M

Małe radości 167
Mamuśka i inni pomyleńcy
w rodzinie 116
Maria Skłodowska-Curie 17
Masaryk 62
Milan Čorba 161
Miłość w mieście ogrodów 80
Młyn Habermanna 41
Mniejsze niebo 127
M.O. 168
Moja krew 142
Montenegro 63
Mythopolis 168

N

Nauczycielka 110
Nawet nie wiesz,
jak bardzo cię kocham 99
Niebiańscy jeźdźcy 145
Niedoparki 173
Nieproszony gość 137,167
Noc panny młodej 132
Normalny autystyczny film 68
Nowy gatunek 168
Nóż w wodzie 125

O

Obce niebo 143
Obsługiwałem
angielskiego króla 34
Ogrodnicy 151
Orbis Pictus 149
Ostatnia rodzina 81

Otwarcie 100 100

P

Pakt z diabłem 131
Panny z Wilka 50
Para na wodzie 112
Pianista 55
Piąta łódź 107
Pérák 137
Piórko 108
Plac zabaw 82
Pod ciężarem wolności 113
Pokolenia 101
Pokot 83
Polak potrzebny od zaraz 141
PolandJa 84
Powidoki 85
Powrót Giganta 120
Prawo Helena 71
Prosta historia o morderstwie 86
Protektor 160
Punch i Judy 168
Pustkowie 72

R

Rana 56
Restricted Suns 167
Rino. Historia szpiega 69
Room 169

S

Samorodek 28
Saturnin 32
Seed 169
Sekret teatru „Sklep" 70
Sekrety 38
Serdeczne pozdrowienia z Ziemi 27
Siekierezada 128
Skowronki na uwięzi 134
Słońce, to słońce mnie oślepiło 121
Smuga cienia 47
Spojrzenie wstecz 22
Sprawa Gorgonowej 49
Stanko 109
Stróż na kolei 39
Szatan kazał tańczyć 87
Szczękościsk 104
Szczęście świata 16, 88
Szczęśliwego Nowego Jorku 140

T

Tlen 13
To byliśmy my? 23

U

Uciekajmy, już idzie! 29
Uwaga, chuligani 124

W

Waleria i tydzień cudów 167
Wędkarze 169
Wędrówka 21
Więzi 102
Wilk z królewskich Vinohradów 65
Wojna polsko-ruska 130
Wojtek zwany sierotą 164
Wołyń 89
Wspomnienie lata 90
Wychowanie panien w Czechach 33

Z

Zaćma 91
Zakład 129
Za niebieskimi drzwiami 172
Zapomnijcie o Mozarcie 158
Zenon 104
Zjednoczone Stany Miłości 92
Złodzieje zielonych koni 66
Zud 122
Zwierzęta 93
Żart 133

CZ / SK

16. 3 94
21 x New York 95
3 sezóny v pekle 14
3xLáska 103
5. október 111

A

… a bude hůř 136
Agáva 106
Akáty bílé 167
Amok 74
Anthropoid 58

B

Bába z ledu 59
Bloudění 21
Bodamské jezero 52
Borderlines 168
Božská Ema 146
Bratříček Karel 67
Butterfly Kisses 75
Byli jsme to my? 23

C

Camper 77
CzizincII/MYgranti 150
Čas sluhů 37
Červená a bílá 130
Čím víc vím 168
Člověk z mramoru 48, 156

D

Danton 51
Datel 155
Devět kruhů pekla 30
Dětské hřiště 82

E

Ederly 118
Eskorta 78
Evropa Evropa 53

F

Feedback 169

G

Generace 101

H

Habermannův mlýn 41
Hanoj – Varšava 144
Happy End 168
Hlídač č. 47 39
Holka 180 167
Holka Ferrari Dino 40
Hra 154
Hranice stínu 47
Hřích boha 167

I

Ikona 97
Indiánské léto 165
Instalatér z Tuchlovic 60
Ivan, Amirův syn 15

J

Jsem vrah 76

K

Kapitánská dcerka 11
Kolja 148
Kouř 159
Král duchů 79
Krycí jméno Holec 61
Křišťálová holka 119
Kyslík 13

L

Láska ve městě zahrad 80
Lea 147
Lichožrouti 173
Lidice 43

M

Malé radosti 167
Maria Curie 17
Masaryk 62
Menší nebe 127
Milan Čorba 161
Milenci z Marony 12
M.O. 168
Moje krev 142
Moje matka a další cvoci v rodině 116
Montenegro 63
Mythopolis 168
Mžitky 85

N

Nájemnice 103
Návrat Giganta 120
Nebeští jezdci 145
Nemáš ani zdání, jak moc tě mám ráda 99
Není kam utéct 42
Nezvaný host 137, 167
Něžný barbar 135
Noc nevěsty 132
Normální autistický film 68
Nový druh 168
Nůž ve vodě 125

O

Obsluhoval jsem anglického krále 34
Ochranné zbarvení 126
Ohlédnutí 22
Orbis Pictus 149

P

Para nad riekou 112
Performeři 104
Pérák 137
Pianista 55
Piata loď 107
Pirko 108
Podivné nebe 143
Pohádky pro Emu 64
PolandJa 84
Polepšovna 129
Poslední rodina 81
Pozor, chuligáni 124
Prostý příběh o vraždě 86
Protektor 160
Přes kosti mrtvých 83
Přijímání 98
Případ Gorgonová 49
Punch a Judy 168
Pustina 72

R

Ras 96 96
RINO – Příběh špióna 69
Room 169
Rybáři 169

S

Samorost 28
Satan přikázal tančit 87
Saturnin 32
Schindlerův seznam 54
Seed 169
Sekerezáda 128
Skřivánci na niti 134
Slečny z Vlčí 50
Sloboda pod nákladom 113
Slunce, to slunce mě oslepilo 121
Spojené státy lásky 92
Srdečný pozdrav ze zeměkoule 27
Stanko 109
Svobodný svět 141
Špína 166
Šrám 56
Štěstí světa 16, 88
Šťastný New York 140

T

Tajemství Divadla Sklep
aneb Manuál na záchranu světa 70
Tajnosti 38
Ťažká voľba 114

U

Učitelka 110
Utekajme, už ide! 29

V

Valérie a týden divů 157
Vazby 102
Vážení přátelé, ano! 31
Vernisáž 100
Vlk z královských Vinohrad 65
Vojtěch, řečený sirotek 164
Volyň 89
Výchova dívek v Čechách 33
Vzpomínka na léto 90

Z

Zabudnite na Mozarta 158
Zakázaná slunce 167
Za modrými dveřmi 172
Záhradníci 151
Zákal 91
Zákon Helena 71
Zenon 104
Zloději zelených koní 66
Zmluva s diablom 131
Zud 122
Zvířata 93
Žert 133

ORGANIZATORZY / ORGANIZÁTOŘI:

Kultura na granicy

etc EDUCATION TALENT CULTURE

PARTNERZY GŁÓWNI / HLAVNÍ PARTNEŘI:

Cieszyński Ośrodek Kultury Dom Narodowy

kulturní a společenské středisko střelnice

SPONSOR GŁÓWNY / HLAVNÍ SPONZOR:

GAZ system

PROJEKT WSPÓŁFINANSUJĄ / PROJEKT SPOLUFINANCUJÍ:

Cieszyn robi wrażenie

ČESKÝ TĚŠÍN

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

MINISTERSTVO KULTURY

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-CZESKIE

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

státní fond kinematografie

Moravskoslezský kraj

Śląskie.

Powiat Cieszyński

Konsulat Generalny
Rzeczypospolitej Polskiej
w Ostrawie

SPONSORZY / SPONZOŘI:

BARTOSINI®

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
HAJDUK & PARTNERS
HAJDUK | JAKUBÍK | ADAMCZYK | KOLIBA

C.E.I.S.CZ. s.r.o.

UZDROWISKO Szczawno - Jedlina S.A.

1846 BROWAR ZAMKOWY CIESZYN

Energetyka Cieszyńska

DAEDONG SYSTEM

FINANSE Kania

PARTNERZY / PARTNEŘI:

WSPÓŁPRACA / SPOLUPRÁCE:

PATRONI MEDIALNI / MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

POLISH FILM INSTITUTE

www.pisf.pl

www.fondkinematografie.cz

hranice jsou
od toho, aby se
překonávaly!

hranice jsou
od toho, aby se
překonávaly!

ZARZĄDZAMY NAJWAŻNIEJSZYMI GAZOCIĄGAMI W POLSCE. ROZWIJANIE SIECI PRZEMYSŁOWEJ ŁĄCZYMY Z ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ ZA OTOCZENIE, W KTÓRYM FUNKCJONUJEMY. WSPIERANIE KULTURY STANOWI DLA NAS WAŻNY ELEMENT ZAANGAŻOWNIA SPOŁECZNEGO. DLATEGO Z PASJĄ WSPIERAMY ARTYSTÓW W TWORZENIU UNIKATOWYCH PROJEKTÓW.

GAZ system

ŁĄCZYMY z KULTURĄ

KOMPONENTY PRO SKLENĚNÉ KONSTRUKCE

Akcesoria dla konstrukcji szklannych
Accessories for glass constructions

BARTOSINI® s. r. o.
Sídlo: Husitská 344/63, 130 00 Praha 3-Žižkov
Kancelář: Karvinská 1897, 737 01 Český Těšín

BARTOSINI®

§

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

HAJDUK & PARTNERS

HAJDUK | JAKUBÍK | ADAMCZYK | KOLIBA

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

KANCELARIA ADWOKACKA

LAW FIRM

www.hajduk.cz

Energetyka Cieszyńska

TERAZ POLSKA

Energetyka Cieszyńska jest dostawcą ciepła systemowego, zapewniającego dostawę ciepła i ciepłej wody bezpośrednio do budynków i mieszkań na terenie miasta Cieszyna. Dzięki wytwarzaniu ciepła w wysokosprawnej kogeneracji z produkcją energii elektrycznej, system ciepłowniczy Spółki jest systemem efektywnym energetycznie.

Ciepło Systemowe to produkt całkowicie bezpieczny, konkurencyjny cenowo, ekologiczny, gwarantujący komfort korzystania i pewność dostawy przez cały rok.

Energetyka Cieszyńska je dodavatel systémového tepla, které zajišťuje přímé dodávky tepla a teplé vody pro budovy a byty v městě Cieszyn. Díky produkci tepla ve vysoce účinné kombinované výrobě s elektrickou energií splňuje teplárenský systém společnosti nároky na energeticky efektivní systém.

Ciepło Systemowe je stoprocentně bezpečný, cenově konkurenceschopný a ekologický produkt, který poskytuje komfortní využívání a garanci celoročních dodávek.

Zapraszamy do krainy Księżnej Daisy

o każdej porze roku

UZDROWISKO
Szczawno - Jedlina S.A.

REZERWACJE:

74 84 93 135 / 136

74 84 93 130 *(24 h/na dobę)*

marketing@szczawno-jedlina.pl

www.szczawno-jedlina.pl

Kamienica Konczakowskich

Restauracja • Piwnica • Sale bankietowe

SERDECZNIE ZAPRASZAMY
NA SMACZNY OBIAD I PYSZNĄ KAWĘ!

RYNEK 19, CIESZYN, TEL.: 503 139 161
WWW.KAMIENICA-KONCZAKOWSKICH.PL

1/2 LITRA PIWA ZAWIERA 25 GRAMÓW CZYSTEGO ALKOHOLU ETYLOWEGO

NAWET TAKA ILOŚĆ SZKODZI ZDROWIU KOBIET W CIĄŻY
I JEST NIEBEZPIECZNA DLA KIERowców

BROWAR CIESZYN

w gwiazdorskiej obsadzie

PSZENICZNE ALK 5.4% | **PORTER** ALK 9.8% | **STOUT** ALK 6.2% | **MASTNE** ALK 5.8% | **FRUIT WHEAT** ALK 5.5% | **WITBIER RED** ALK 5%
WEST COAST IPA ALK 5% | **WITBIER** ALK 4.9% | **LAGER** ALK 5% | **DOUBLE IPA** ALK 8% | **RED ROESELARE ALE** ALK 7.5% | **FES** ALK 6.2%

18 Alkohol. Tylko dla pełnoletnich

W ciąży nie piję alkoholu

BROWAR ZAMKOWY CIESZYN
JEST SIEDZIBĄ POLSKIEGO STOWARZYSZENIA PIWOWARÓW DOMOWYCH

Szlak Zabytków Techniki

www.browarcieszyn.pl • facebook.com/BrowarCieszyn

Ubezpieczamy wszystko

ul. Bobrecka 29, 43-400 Cieszyn
tel./fax: 33 857 81 46,
tel. kom.: 515 169 649, 503 085 915
e-mail: kaniafinanse@wp.pl

FINANSE FINANSE Kania

Kania FINANSE UBEZPIECZENIA

Ubezpieczamy wszystko co dla Ciebie najważniejsze;

- dom, samochód, podróż , firmę.
- Ubezpieczamy wszystko co potrzebują firmy i instytucje:

  odpowiedzialność cywilną,

  gwarancje ubezpieczeniowe,
- OC przewoźników , floty samochodowe.
- Zawsze szukamy najlepszej oferty.

Sonea.pl

WSZYSTKO DO MEBLI

DeLuxe

USŁUGI STOLARSKIE

ZAPRASZAMY DO NOWEJ SIEDZIBY

ul. Kościuszki (tereny starej cegielni)

NOVÁ ŠKODA KODIAQ TAKÉ V SEDMIMÍSTNÉ VERZI

Začněte své cesty plánovat ve větším měřítku. S vozem ŠKODA KODIAQ se totiž před Vámi otvírají zcela nové obzory. Inteligentní pohon 4x4 s off-road režimem a sadou panoramatických kamer se stane Vaší vstupenkou na místa, kam jste doposud nevkročili. Navíc si KODIAQ můžete vybavit volitelnou třetí řadou sedadel. Protože každý zážitek je mnohem intenzivnější, pokud se o něj můžeme s někým podělit. **RECONNECT.**

mujkodiaq.cz

ŠKODA Financial Services
Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

KARIREAL a.s.
Frýdecká 272
739 61 Třinec
Tel.: 558 996 113
www.karireal.cz

KARIREAL

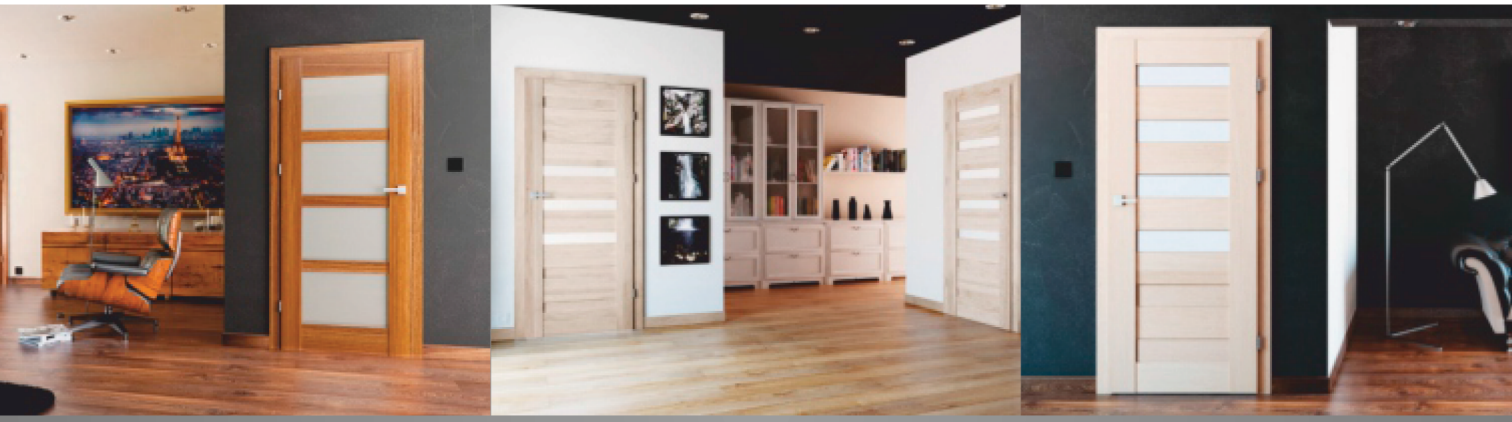
Dovolená | wczasy ; lázně | uzdrowiska; zájezdy | wycieczki; letenky | bilety lotnicze
firemní akce | imprezy firmowe; konference | konferencje; půjčovny aut | wypożyczalnie samochodów
noclehy | noclegi; služební cesty/wyjazdy służbowe; kulturní podujetí | wydarzenia kulturalne
poradenství a marketing | doradztwo i marketing

GEOVITA
cestovní kancelář | biuro podróży

Dovolená ve střední Evropě | Wczasy w Europie Środkowej
tel.: +420 588 208 208, www.geovita.cz, www.pobyt.cz

RUCK ZUCK.pl

PODŁOGI I DRZWI

WIK Cieszyn	ul. Bielska 150	+48 33 479 77 66 +48 500 419 882	wik@wikcieszyn.com.pl
	ul. Liburnia 20 (obok Leroy Merlin)	+48 33 857 99 56 +48 500 419 772	wik2@wikcieszyn.com.pl
WIK Ostrava	Výškovická 3086/44 (u Kauflandu)	+42 595 738 070 +42 775 171 818	ruckzuck-wik@seznam.cz

JABBA
design
We make Your comfort
www.jabbadesign.pl www.jabba.cz
JABBA design, ul.Stawowa 27, Cieszyn

jazyková škola
překlady a tlumočení

Pygmalion

pomaturitní studium
cambridgeské zkoušky
dětské kurzy
skupinové kurzy
firemní výuka
individuální studium
obchodní angličtina
obchodní polština
intenzivní kurzy

www.pygmalion.cz
+420 558 741 900

KOMA
Different building
We think different.
We build different.
café
café
fond
Light
house
maják
25. 30. 10. 2016
Ji.hlava International
Documentary Film Festival
City Modul
KOMA Design
Modular
www.koma-modular.cz

Cieszyński Ośrodek Kultury
Dom Narodowy

Cieszyński Ośrodek Kultury „Dom Narodowy”
to centrum kulturalnego życia miasta
- dynamiczne, pełne dobrej energii miejsce,
w którym splatają się rozmaite odcienie kultury.

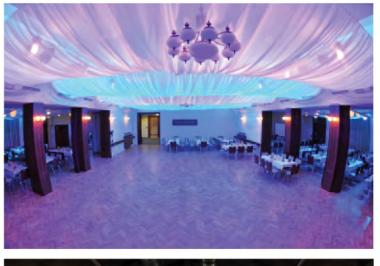
Od muzyki, filmu, poprzez teatr, taniec
- aż po różnorodne formy plastyczne.
To tętniące życiem serce Cieszyna łączy ponad
115-letnia tradycję z nowoczesną ofertą kulturalną.

Spotkajmy się na organizowanych przez nas
imprezach, w tym na tej największej
- tegorocznym **ŚWIĘCIE TRZECH BRACI**.
W dniach 9-10-11 czerwca na cieszyńskim Rynku
wystąpią m.in. **Kabaret Łowcy.B**, **COMA**, **TEDE**,
Agnieszka Chylińska, **Krzysztof Krawczyk**...

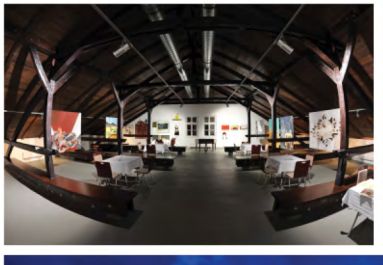
Zapraszamy i czekamy na Ciebie...
Z PEŁNĄ KULTURĄ!

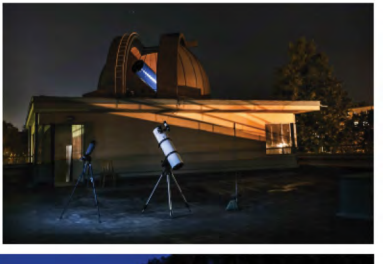
www.domnarodowy.pl
www.facebook.com/cok.cieszyn

Kulturní a společenské středisko „Střelnice“ rozvíjí kulturní život a zachovává tradice, které jsou důležitým prvkem historie příhraničního kraje a města Český Těšín. Především však povzbuzuje obyvatele ke společným setkáním a k vnímání kultury jako přirozené součásti každodenního života.

KaSS "Střelnice" provozuje v Českém Těšíně několik budov, které zpřístupňuje široké veřejnosti. Mezi tyto objekty patří Kulturní a společenské středisko „Střelnice“, budova kina Central a hvězdárna, ve kterých v plném rozsahu pořádá a organizuje nejrůznější kulturní aktivity.

Mimo tyto objekty využívá KaSS "Střelnice" k pořádání kulturně-společenských akcí také veřejné venkovní prostory, kde se lidé nejčastěji scházejí – náměstí ČSA, park Adama Sikory nebo areál pod Piastovskou věží.

Srdečně zveme k nahlédnutí do kulturní nabídky na **www.kassct.cz**

kulturní a společenské
středisko
střelnice

„AVION“

ČÍTÁRNA A KAVÁRNA

Čítárna a kavárna Avion se stala součástí Městské knihovny v Českém Těšíně v roce 2010. Multifunkční budova slouží jako veřejný prostor, jsou zde pořádány kulturní a vzdělávací akce, výstavy. Je hojně využívána k setkávání lidí z obou stran hranice. Hosté si zde mohou denně přečíst řadu titulů novin a časopisů v češtině i polštině nebo sáhnout po knize. Program Avionu je koncipován do Salonů diskuzních, literárních, hudebních, divadelních i výtvarných. K atraktivním diskuzním pořadům patří cyklus *Bez stereotypů. Češi a Poláci o sobě navzájem.* Velmi ceněné jsou vzpomínkové večery na regionální osobnosti nebo akce pořádané u příležitosti významných výročí. Čítárnu a kavárnu Avion navštívilo za dobu jejího trvání mnoho významných osobností z Česka a Polska včetně spisovatelů, hudebníků, divadelníků i osobností veřejného života. Kavárenskou činnost zajišťuje Albrechtova střední škola v Českém Těšíně, která spolupracuje s knihovnou v Avionu od samého počátku jeho novodobé existence. V nabídce mají kromě nápojů také denně čerstvé zákusky, které vyrábí mladí cukráři přímo v Avionu.

www.noiva-tesin.cz

ENVOFILM V ČESKÉM TĚŠÍNĚ

FILMOVÁ PROJEKCE FESTIVALU ŽÁKOVSKÝCH A STUDENTSKÝCH ENVIRONMENTÁLNÍCH FILMŮ V KONFERENČNÍM SÁLE A V AULE ALBRECHTOVY STŘEDNÍ ŠKOLY, ČESKÝ TĚŠÍN, P. O. NA ULICI TYRŠOVĚ V ČESKÉM TĚŠÍNĚ VE DNECH 19.—20. ŘÍJNA 2017 OD 8.00 DO 14.00 H

Doprovodná akce MESA: multioborový envosalon a Den stromů v době od 9.00 do 13.00 hodin

Akce se koná s podporou Moravskoslezského kraje,
pod záštitou Mgr. Stanislava Folwarczneho, náměstka pro oblast školství, mládeže a sportu
a pod záštitou Ministerstva životního prostředí ČR a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR

ENVO FILM

albrechtova střední škola český těšín

Příspěvková organizace Moravskoslezského kraje

Moravskoslezský kraj

OSTRAVSKÉ MUZEUM

KEV

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Ministerstvo životního prostředí

NAJPODROBNEJŠIA MAPA SLOVENSKÉHO FILMU

www.skcinema.sk

SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM INSTITUTE

SK CINEMA
Databázy Slovenského filmového ústavu

Asociácia slovenských filmových klubov

Brnianska 33, 811 04 Bratislava, Slovenská republika
tel.: +421 2 5465 2018 (-19), tel./fax: +421 2 5465 2017
e-mail: asfk@asfk.sk, www.asfk.sk, www.asfkvod.sk
www.facebook.com/asfk01

asociácia
slovenských
filmových
klubov

Asociace českých filmových klubů

acfk.cz
lfs.cz
projekt100.cz

KINO

miesięcznik prawdziwych kinomanów

ZAPRASZAMY NA STRONĘ MIESIĘCZNIKA KINO **WWW.KINO.ORG.PL**

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zrealizowano przy wsparciu
POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

NIE RYZYKUJ
Zapłaciłam za ten film dwa razy: pieniędzmi i zdrowiem...
~ milaska85
Końcówka filmu wywołała u mnie ciarki wstydu, które zamieniły się w trwałe zmarszczki rozpaczy.
~ 21t-pop37
Zgrzytam zębami z rozpaczy.
~ GoWanMC
Długi i nudny jak rehabilitacja pleców, którą musiałam po nim przejść.
~ czarna_reka
PRZED SEANSEM
ZAPOZNAJ SIĘ Z OCENAMI ZNAJOMYCH
NA FILMWEBIE
GDYŻ KAŻDY ZŁY FILM MOŻE ODBIĆ SIĘ NA TWOIM ŻYCIU LUB ZDROWIU
FILMWEB

SILESIA SMILE

Nowoczesny magazyn lifestyle'owy

Pokazujemy Śląsk na nowo. Poruszając się pomiędzy różnymi tematami, dotykamy tych wartościowych. Mówiąc o sztuce, kulturze czy spędzaniu czasu wolnego i przedsiębiorczości, wszędzie tam dostrzegamy najważniejszą wartość – ludzi. To oni tworzą nowoczesny obraz Śląska, to konkretne osoby wskazują nam tematy i zainteresowania. Prezentujemy nasz region, jako fascynującą mieszankę tradycji i nowoczesności. Miejsce, gdzie żyjemy, pracujemy i odpoczywamy, gdzie odnajdujemy wytchnienie, a także inspiracje do dalszego działania. Bywamy na najważniejszych wydarzeniach regionu, zapraszając naszych czytelników do aktywnego w nich udziału. Z przyjemnością przedstawiamy wydarzenia niszowe, tworzone z czystej pasji, iskrzące charyzmą.

Ludzie, miejsca, wydarzenia

www.silesiasmile.pl

Zapraszamy do polubienia naszej strony na Facebooku:

www.facebook.com/silesiasmile/

Gdziekolwiek jesteś.

Kiedykolwiek chcesz.

Kultura jest z Tobą.

www.legalnakultura.pl

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

LEGALNA KULTURA

Projekt współfinansowany przez

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zarząd Województwa Lubuskiego
zaprasza na Ziemię Lubuską

46. Lubuskie Lato Filmowe
Łagów 2017

25 czerwca do
2 lipca 2017

14-21.07.2017

TRANSATLANTYK

FESTIVAL / ŁÓDŹ / **2017**

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL
FILMU I MUZYKI

W TYM ROKU
TRANSATLANTYK FESTIVAL
CELEBRUJE

| SIŁĘ KOBIETY |

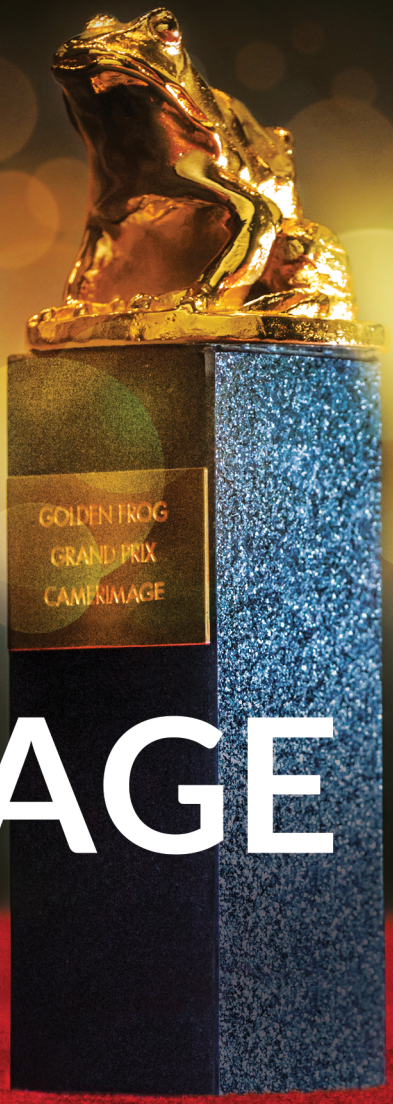
BĄDŹCIE Z NAMI!

WWW.TRANSATLANTYK.ORG

ORGANIZATOR TRANSATLANTYK FESTIVAL / ŁÓDŹ / 2017 PARTNER GŁÓWNY ŁÓDŹ KREUJE PARTNER ŁÓDZKIE CENTRUM WYDARZEŃ

25
EDYCJA
JUBILEUSZOWA

fot. Marta Pawłowska

BYDGOSZCZ, 11–18.11.2017

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMOWY

CAMERIMAGE

Dla autorów zdjęć filmowych wszystkie drogi prowadzą na Camerimage. Późnym latem, wszędzie gdzie spotykają się twórcy obrazu filmowego można usłyszeć pytanie: "Czy zobaczymy się w Polsce?"

David Heuring, Variety

www.camerimage.pl **facebook.com/camerimage** **@CamerimageFest**

WSPÓŁFINANSOWANIE: MIASTO BYDGOSZCZ, MINISTER KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO ORAZ POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

BYDGOSZCZ.PL

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

ARRI

HAWK

PANAVISION

ZEISS

Organizator: Fundacja TUMULT, Rynek Nowomiejski 28, 87-100 Toruń , tel.: 56 621 00 19, 56 652 21 79, fax: 56 652 21 97, e-mail: camerimage@camerimage.pl, office@camerimage.pl

17. mff, wrocław
3–13 sierpnia 2017

t-mobile nowe horyzonty

kino protestu
nowe kino izraelskie
retrospektywy Jacquesa Rivette'a
i Freda Kelemena
trzecie oko: good girls gone bad

wyczekiwane premiery:
Po tamtej stronie Akiego Kaurismäkiego
Kobieta, która odeszła Lava Diaza
Nocturama Bertranda Bonello

trwa sprzedaż karnetów
na www.nowehoryzonty.pl

PODĄŻAJ ZA ŚLADEM, PĘDŹ PO KARNET

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
Projekt dofinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
Wrocław miasto spotkań

Colours
OF OSTRAVA
19–22 LIPCA 2017
IMAGINE DRAGONS
JAMIROQUAI
NORAH JONES
ALT-J ~ BIRDY
MODERAT ~ JUSTICE
LP ~ LAURA MVULA ~ BENJAMIN CLEMENTINE
UNKLE ~ BOOKA SHADE ~ NOUVELLE VAGUE ~ AFRO CELT SOUNDSYSTEM ...
BILETY: WWW.JOYSTORE.PL ~ INFO: WWW.COLOURS.PL

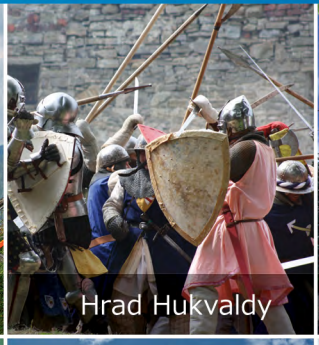

AFO
INTERGALACTIC
FILM FESTIVAL
WATCH & KNOW
WIDZIEĆ I WIEDZIEĆ
WWW.AFO.CZ

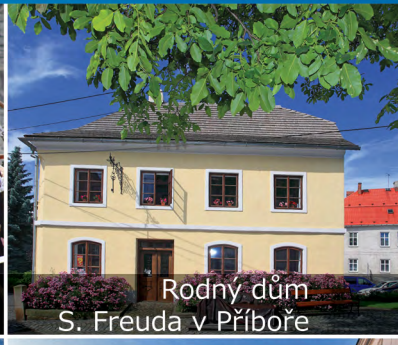
TOP 10+1

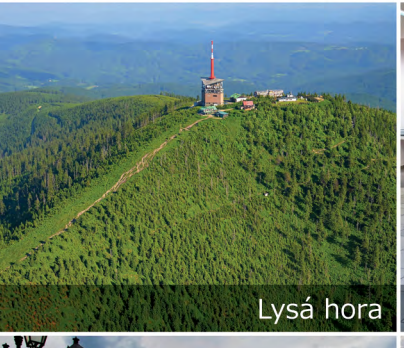
turistická oblast
Beskydy - Valašsko

Valašské muzeum v Rožnově p. R.

Aktivní odpočinek na Bílé

Hrad Hukvaldy

Rodný dům S. Freuda v Příboře

Lysá hora

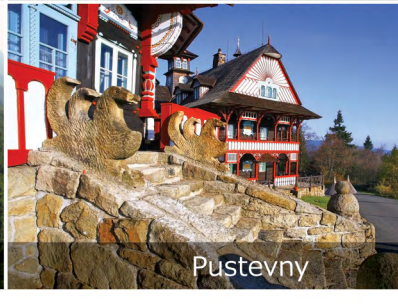

Muzeum Tatra Kopřivnice

Štramberk

Zámek Frýdek

Nový Jičín

Rozhledna Velký Javorník

Pustevny

Více fantastických zážitků

BESKYDY card

www.beskydyportal.cz

Moravskoslezský kraj

KULTURA F≈M

TRÁVÍME SPOLU KVALITNÍ ČAS

Kino

Divadlo

Koncerty

Pronájem sálů

Festivaly

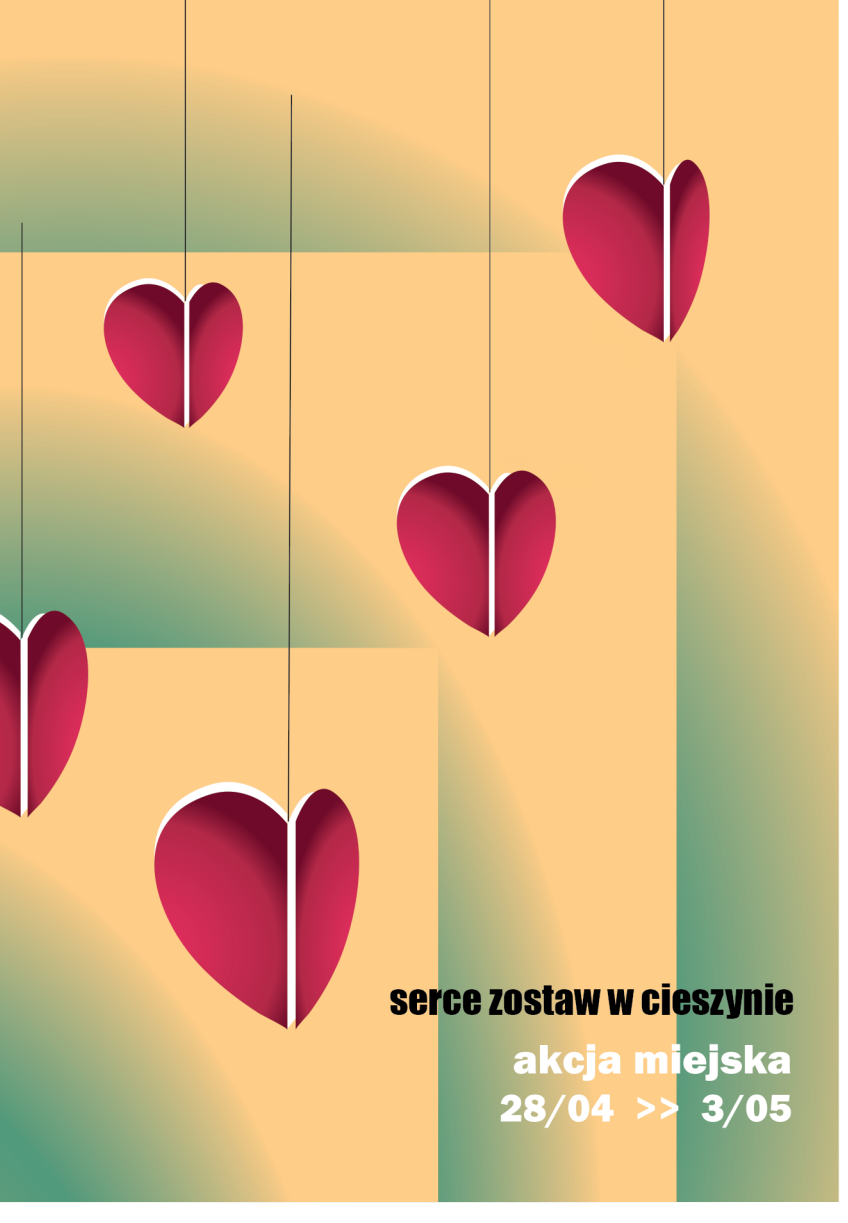

Městské akce

www.kulturafm.cz

kulturafm.cz

www.750letfm.cz

serce zostaw w cieszynie

akcja miejska

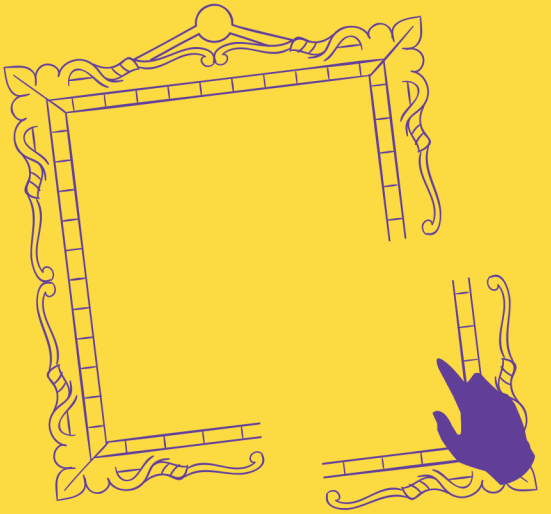
28/04 >> 3/05

co lubisz w Cieszynie? jaki kolor mają miasta nad Olzą? jaki zapach? jest coś, co ci tu przeszkadza? co byś zmienił? chętnie TU przyjeżdżasz? chętnie STĄD wyjeżdżasz? czy Český Těšín jest sexy?

co máš rád v Těšíně? jakou mají obě města barvu? jakou mají vůni? Je něco co ti tady vadí? Co bys změnil? jezdíš sem rád? rád odtud odjíždíš? je Cieszyn sexy?

zostaw wiadomość >> w specjalnie do tego przygotowanych punktach w mieście a my już będziemy wiedzieć >>>> co z tym zrobić!
>> nech nám zprávu na určených místech >>>>my už si poradíme co s ní!

otevřené ateliéry
otwarte pracownie
cieszyn/český těšín

FRANTIŠEK SZYMCZYSKO

UKŁADANKI
SKLÁDAČKY
PUZZLES

MALARSTWO
PAINTINGS

www.frantisekszymczysko.pl

gdzie/kde/where

Galerie Most v Českém Těšíně, Hlavní třída 1a
(naproti Čítárny a kavárny AVION)

kiedy/kdy/when

Od 24. 04. do 5. 5. 2017

Baw się dobrze / Bav se / Have fun

ISBN: 978-83-932940-6-0

Cieszyn / Český Těšín 2017
www.kinonagranicy.pl · www.kinonahranici.cz